

ਪ੍ਰੀਤ

ਅੰਤ ਦੇ ਪੱਤੇ (15) ਤੀ. ੨੨.
ਮੇਰੇ ਰਹਿ ਰਾਜ, ਮੇਰੇ, ਰਖਦੇ ਤੇ ਅੰਗਰ
ਰਾਮਰਾਜ ਰੱਖਦੇ, ਸਿਧ ਰਾਜ ਮੇਰੇ, ਅੰਗਰ ਰਾਜ
ਰਾਤਰੀ ਵਾਸਤੇ ਅੰਗਰ ਰਾਤਰੀ ਰਾਜ
ਰਾਤਰੀ ਰਾਜ. ਪ ਦੇ ਅੰਗਰ, ਰਾਤਰੀ ਰਾਜ
ਅੰਗਰ ੧੦ ਦੇ ਅੰਗਰ, ਰਾਤਰੀ ਰਾਜ
ਅੰਗਰ — ਰਾਤਰੀ ਰਾਜ

ਗੁਰੂ ਜਗੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਕਾਹੇ ਮਨ ਚਿਤ

ਹਿਉ ਦੁਜਾ ਅਗਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਰੀਆ ਸੈਲਪ

ਥਰਮਾ ਹਿਜੀਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾਰਿ ਜਥਾ ਅਗੈ ਕਾਰਿ ਪਾਰਿ

ਆ॥ ੧॥ ਅਗੈ ਮਾਧ ਉਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੁਤ ਰਿਸਾ

ਜੀ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਅ ਸੁਖੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿ

ਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਜਨ ਨਿਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਕਨਿ ਰਵੀ

ਫਨੁ ਕੀ ਸਕੀ ਪਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਜਿ ਕੁਸੀ ਬਾਰੇ

ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਹਮਨੁ ਭਉ ਕਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਉਰੇ ਉਰੇ ਆ

ਵੇਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਖਾ ਛੇਬ ਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣ

ਖਲਾ ਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾ ਵੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ

ਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਭੁ ਨਿਧਾਨ ਦਸਾ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਕੁ

ਰੁਕਾਰਿ ਤਿਧਿਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਬਲਿ ਬਲਿ ਸ

ਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਅੰਤਰ ਅੰਤੁ ਮਾਗਾ ਵਰਿਆ ॥ ੪ ॥

ਭੁਖਾ ਮਾਸੁ ਭਵੈ ਭੁਖੁ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮ
ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸਾਭਿਯਿਆ ਵਹਿਸਾਭਿਯਿਆ ਵ
ਹਿਤੁ ਪੁਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਾਭਿਜੀਅ
ਤੁ ਮਹੇਜੀ ਤੂੰ ਆਕਾਦਾ ਤਾਰਾ ਗਿਯਿਆ ਵਹੁ ਸੀ
ਤੁ ਜੀ ਸਾਭਿ ਦੁਖਾ ਵਿਸਾਹੁ ਲਹਾਰਾ ਗਿਅਾ ਪੇਰਾ
ਕਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਜੀ ਕਿਆ ਨ ਨਕਜੇ ਤੁਹਿ

ਗਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀ
ਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖ॥
ਹੀਜੀਸਾਰੁਤੇਰੋਚੇਜਵਿਗਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾ
ਆਪੇਗੁਰਾਤਾ॥ਉਤੁਪੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰ
ਪਾਹੁਕੁਹਮੁਖੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਅਤੇਰੋਕਿਆਗੁਣ
ਅਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੇਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤੁਪੁਜੀਜ
ਸਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿ

ਹਰਿਧਿਆ ਵਾਹਿਤੁ ਪੁਜੀਸੇ ਜਨ ਜੁਗਮਾਹਿ
ਬੁਖਵਾਸੀਸੇ ਮੁਕਤੁਸੇ ਮੁਕਤੁ ਬੁਝੈ ਜਿਨਹ
ਰਿਧਿਆਇਆ ਜੀਤਿ ਨ ਟੂਟੀ ਜਮਕੀ
ਫਾਸੀ ਜਿਨ ਨਿਰਬੁਝੈ ਜਿਨਹ ਰਿਨਿਰਬ
ਉਧਿਆਇਆ ਜੀਤਿ ਨ ਕਾਬੁ ਉਮਭੁਗ
ਵਾਸੀ ਜਿਨਸੇ ਟੂਟਿਆ ਜਿਨਸੇ ਟੂਟਿਆਸੇ
ਹਰਿਜੀਸੇ ਹਰਿਹਰਿ ਪੁਸਮਾਸੀ

ਸਧੰਨੁਸਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁ

ਨਾਨਕੁਤਿਨਬਾਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਗੀਬੁਗਤਿ

ਤੇਗੀਬੁਗਤਿਭੰਗਾਜੀਬੁਰੇਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰ

ਤਾ॥ਤੇਰੇਬੁਗਤਤੇਰੇਬੁਗਤਸਥਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀ

ਤੇਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਗੀਅਨਿਕ

ਤੇਗੀਅਨਿਕਕਗਹਿਹਰਿਧੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪ

ਧਿਜਪਾਰੇਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇ

ਕਪੜਾ ਹਿਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਹਿ ਕਿ ਰਿਆ ੨੩
ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇਭੁ ਗਤ ਸੇਭੁ ਗਤ ਭੁਲੇ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਭਾਵ ਹਿਮੇਰੇ ਗਰਿਭੁ ਗਵੰਤਾ ॥੧॥
ਤੂੰ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਆਪਰਿ ਪਰਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਜੁ ਗੁਣੈ ਕੋ ਸਦਾ ਸਦੁ ਤੂੰ ਏ
ਕੋ ਜੀ ਤੁਨਿ ^{ਕੁਰੁ} ਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ
ਸੇਈ ਵਰ ਤੈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਰੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ

ਸਿਸਟਿਸੁ ਭੁਓਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁਆਪੇ ਸਿਗ ਜਿਸੁ ਭੁਗੋਈ

ਜਨੁ ਨ ਨ ਕਗੁਣਗਾ ਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸੁ ਸੈ ਕਸ

ਟੇਈ॥੫॥੨॥ ਆਸਾਸੁ ਲਾ॥੧॥

ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਾਚਿ ਆਹੁ ਮੇਰਾ ਸਾਈ ਜੇਤੁ ਉਰਾ ਵੈਸੇ

ਈ ਥੀਸੀ ਜੇਤੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਹਉਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁ

ਤੇਰੀ ਤੂਸੁ ਨੀਧਿ ਆਇਆ ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ

ਹਿਤਿ ਨਿਨਾ ਮੁਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ

ਮਨਮੁਖੀਗਵਾਇਆ ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋਰੁਆਆ ੩੦

ਪਿਆਲਾਇਆ ੧॥ ਤੁਦਰੀਆਉਸਰੁਤੁਦਰੀਆ

ਹਿ॥ ਤੁਦੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਜੀਅਜੰਤਸ

ਰੁਤੇਰਾਖੇਭੁਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੋਰੁਆਸੰਜੋਗਿ

ਮੇਭੁ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੋਤੁਜਦਾਇਰਿਸੇਈਜਨੁਜਾਦੈ

॥ ਹਰਿਕੁਲਸਦਰੀਆਖਿਵਖਦੈ॥ ਜਿਨਿਹਰਿ

ਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸੁਹਜੇਹੀਹਰਿ

ਨਾਸਿਸਾਮਹਇਆ॥੩॥ਸੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਹਾਕੀਅੰ०

ਸਬੁਹੇਇੰਤੂਕਰਿਕਰਿਵੇਖਾਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥

ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਤਿਤੁਸਰਵਰਤੈਰੁਈਲੋਨਿ

ਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕਤਿਨਹਿਕੀਆਪਾਪਕਰੁ

ਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਈ॥ਹਮਦੇਖਤਹਰੂਈਅਲੇ॥

੧॥ਸਨਏਕੁਨਚੇਤਾਸਿਮੂਰੁਸਨਾਹਰਿਵਿਸਰਤਤੇ

ਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਰੁਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀ

੩੯

ਨਹੀਪਾਤਿਆਮੁਗਾਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਬੁਇਆਪ੍ਰ

ਣਵਾਤਿਨਨਕਾਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂਨਾਹੀਵੀਸ

ਰਿਆ॥੨॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਬੁਝੀਪਗਾਧਾਤਿਆਨੁਖਦੇਹੁਗੀਆਗੋਬਿੰਦਮਿਲ

ਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਗੀਆਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੇਕਿਤੇ

ਨਕਾਂਆਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਾਤਿਬੁਝੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਲਗੁ ਰੁਵ ਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ

ਜਾਤਰੀਆਇਆ ਕੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰ

ਤਪੁ ਮੁਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ॥

ਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮਨੀ ਚਕਰੰ ਮਾ ॥ ਸਹਸਿ ਪਰੇ

ਕੀਰਤੁ ਰੁਸਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨ ॥ ਸੋਇਲ ਰੁਗੁ ਗਉੜੀ

ਦੀਪ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਇਲ ॥ ਰਾਗੁ ਮੁਖੰਦੀ ਪ੍ਰਕੀਰਤਾ ੧ ॥

॥ ਜੈਪਾਹਿਕੀਗਤਿਆਖੀਅੇਕਰਤੇਕਾਰੋਇਏ ॥ ੩੩

ਚੌਰਾਤਿਤੁਪਾਗਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰ

ਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰ

ਹਉਵਾਗੀਜੇਤੁਸੋਹਿਲੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥

ਗਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਰੇਸਮਾਣੀਅਨਿਦੇਖੇਗਾ

ਦੇਵਣਹਾਰਾਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਅਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇ

ਕਵਣੁਸੁਆਰੁ॥੨॥ਸੰਬਾਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਥਿ

ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸ ਹੀ ਅਯੋ

ਉਹ ਹੋਸਾ ਰਿਬੁ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ੩ ॥ ਪਾਹਿ ਪਾਹਿ ਏਹੁ ਪਾਹਿ ॥

ਹੁਚਾਸ ਦਰੇ ਨਿਤੁ ਪਵੀਨਿ ॥ ਸਦਾ ਹਰਾ ਸਿਮਰੇ ॥

ਐਨਾਨ ਕਸੇ ਦਿਹਾ ਵੀਨਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਅ ॥

ਸਾਮਾ ਹੁਤਾ ੧ ॥ ਛਿਆ ਪਗ ਛਿਆ ਗੁਗੁ ਛਿਆ ॥

ਉਪਦੇਸਾ ਗੁਗੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸਾ ਅਨੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾ ॥

ਬਾਜੈ ਪਾਹਿ ਕਰ ਤੇਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੇ ਪਾਹੁ ਗੁਗੁ ॥

ਵਗਾਈ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿ ਮਾਘੜੀ ਮਾਘ ੩੩

ਹਗਾਥਿਤੀ ਵਾਗੀ ਮਾਹੁਰੇ ਆਸੁਰ ਚੁਏ ਕੋਰੁਤਿ ਅ

ਨੇਕਾ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਗਗੁਸਨਾ ਸਗੀ ਮਾਹੁਰਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈਥਾ

ਲੁਗਵਿਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇਤਾ ਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨ ਕ

ਮੋਤੀ ॥ ਧੁਪੁ ਮਲ ਆਨ ਲੋਪ ਵਣੁ ਚਵਰੇ ਕਰੇ ਸ

ਗਲ ਬਨ ਗਾਇਨੁ ਲੰਭ ਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਮਾਹੁ

ਤੀਹੋਇ ਕੁਵਈ ਰਨ ਤੇਰੀ ਅਰਤੀ ਅਨਰਤਾ ਸਬ
ਦੁਵਾਜੀ ਤਰੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸਤ ਵਨੈ
ਨਨ ਨੈਨ ਹਰਿ ਤੋਰੀ ਕਉ ਸਹਸ ਮੁਕਤਿ ਨਨ ਏਕ ਤੋ
ਰੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਸਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ
ਬਿਨੁ ਸਹਸਤ ਵਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥
ਸਕੁ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿਰੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਚਾਨਦਿ
ਸਕੁ ਮਹਿ ਚਾਨਦੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋ ਤਿਪਰਗ

ਵਹੋਇ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਆਰਤੀ ਹੋਇ॥ ੩॥

ਹਿਚਰਨ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਕਿ ਤਮਨ ਅਨਾਦਿ

ਨੂੰ ਮੋਰਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾ

ਨਕਸਾ॥ ਹੋਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇਵਾਸਾ॥

੪॥੩॥ ਗੁਰਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਇ ਨਗਰ ਬਹੁ ਬਹਿ ਆਮਿ ਲਿਖਾਯੂ

ਖੰਡ ਲਖੰਗਾਰੇ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾ

ਹਿ ਆਮਨਗਹਿਲਿਵਮੰਰੁਲਮੰਰੁਹੇ॥੧॥ਕਰਿ

ਸਾਧੁਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਰਾਹੇ॥ਕਰਿਰੰਰਉਤਿਪੁ

ਨੁਵਰਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰੁਓਸਾਕਾਤਿਹਮਿਸਸਾਦੁ

ਨਜਾਇਆਤਿਨਅੰਤਹਿਉਮੇਕੰਰਾਹੇ॥ਜਿਉ

ਜਿਉਚਲਹਿਚੁਕੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਸਕਾਏ

ਸਾਹਿਮਿਰਿਰੰਰਾਹੇ॥੨॥ਗਹਿਜਨਗਹਿਰਿਸੰ

ਮਿਸਮਾਦੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਦੁਬੁਵਖੰਰਾਹੇ॥

ਅਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸਰੁਖੰ ੩੫

ਰੁਕਮੀਰਾਜੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਤੁ

ਤੇਰੇਹਰਿਗੁਰਾਖੁਵਰਵਰਾਜੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ

ਅਧਾਰੁਟੇਕਰੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਰੇ॥੪॥

੪॥ ਗੁਰਮਤਿਤੀਪੁਰਖੀਮਾਹਲਾ੫॥

ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਅੰਤਸੰਤੁਟਹਲਕੀ

ਬੇਲਾਅਈਹਾਪਾਇਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਅਵੇ

ਬਸਨੁ ਰੁਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਉਧਧਟੈ ਦੇਨ ਰੁਹੇਲਾ

ਮਨਗੁਰੀ ਮਿਲਿਕਾ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰੁਹਾਉ ॥ ਏ

ਹੁਸੀਸਾਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੀਸੇ ਮਹਿਤਰਿ ਚੰਬਰੁ ਮਹਿਅ ॥

ਨੀਜਿਸਾਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰੁਸੁ ਅਕਥ

ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿ

ਹਾਣੁ ਪੁਰਿ ਗੁਰਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜਾਪਹਿ

ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਰੁਸੁ ਮਸਾਹਿ ਜੇਕਰੁ ਹਿਨੀਏ ਏਕੈ ॥

॥੩॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੇ

ਪੁਰੇ॥ਨਨਕਦਾਤੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿ

ਸੰਤਨਕੀਧੁਰੇ॥੪॥੧॥

ਦਖਈਓਅੰਕਾਧੁ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗਾਮਕਲੀਦਖਈ॥੧੫॥੧॥

॥ ॥ ॥ਓਅੰਕਾਰੀਬ੍ਰਹਮਾਉ

ਤਪਤਿ॥ਓਅੰਕਾਰੁਕੀਆਜਿਨੀਚਿਤਿ॥੧੬॥

ਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗਾਰੁ ਦੇ॥ ਓ ਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦਨਿ
ਰਸ ਦੇ॥ ਓ ਅੰਕਾਰਿ ਸਥਾਇ ਓਧਰੇ॥ ਓ ਅੰਕਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓ ਨਮ ਅਖਰੁ ਦੁਬੀਚਾਰੁ॥
ਓ ਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਬੁ ਵਟ ਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਧਾਰੇ
ਕਿ ਅਲਿਖੁ ਹੁਜੀ ਜਾਣਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਨੈ ਸਰੁ ਜਰੁ
ਸਹਾ ਜੇਉ ਪਾਇ ਅਤੀ ਨਿਰੁਵਨ ਇਕ ਜੇਤੀ॥ ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਗਾਧਾ ਤਿਓ ਵੈਚੁ ਦਿਲੈ ਮਾਣਕ ਸੋਤੀ ॥ ੩੭

॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਬੁਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸ ॥

ਚਾਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜ

ਗੁਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਧਯੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕ ॥

ਗੀਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਧਯੈ ਧੁਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ॥

ਕੁਏ ਮਨੁ ਗਾਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੁ ਅਪਿ ਅਜੋਨੀ ॥ ਤੇ

ਲਿਖੈ ਲਿਖ ਚੁਪੁਰਾ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜ ॥

ੴ ਕੈ ਜਾ ਏ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਫੁਆ ਨੁਗਵਾਇਆ

ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਸੁਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ

ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੁਲਾਰਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ਆਪੇ

ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥

॥ ੪ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਬੁ ਕੀਹ ਉਮੈ ਸਬੁ ਵਿਅ ॥

ਪਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਪਛਾਦੈਇਉਘਰੁਮਹ ੩੮

ਭਾਸਿਵਾਪਾਪੁਰੁਨੇਵੈਹਰਿਦੂਰਿਨਜਾਦਹੁਏਕ

ਸਿਸਾਟਿਸਥਾਈਏਕੰਕਾਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੁਜਾਨਾ

ਨਕਏਕੁਸਮਾਈ॥੫॥ਇਸੁਕਰਤੇਕਉਕਿਉਮ

ਹਿਗਖਉਅਫਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ॥ਮਾਇਆਕੇ

ਦੇਵਾਨੇਪ੍ਰਾਦੀਤੂਨਿਠਗਉਰੀਪਾਈ॥ਸਥਿਲੋਹਿ

ਮੁਹਜਾਜੇਵਿਗੁਤੇਇਬਤਬਠਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥

ਏਕੁ ਸਰੋਵੈ ਰਾਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ

ਹਾਣੀ॥ ਵੀਏ ਕੋ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ਪਉਣ

ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸ ਰੂਪੁ॥ ਏਕੋ ਭਵ ਰੁਭਵੈ ਤਿ

ਹੁਲੈ ਇ॥ ਏਕੋ ਬੂਟੈ ਸੂਟੈ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਅਗਨਿ ਅਨੁਧਿ

ਅਨੁਲੇਸ ਸਸਰਿ ਰਹੈ॥ ਬੁਰਸੁ ਖਿਣੈ ਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੁ

ਲਹੈ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਦੁ

ਸਾਰੈ॥ ਅਖਿ ਸੁਣਾਏ॥॥॥ ਉਰਸੁ ਧੁਰਸੁ ਜੋਤਿ ਉ

ਜਾਲਾਤੀਨਿਰੁਵਣਸਾਹਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾਉਗ ३੨

ਵਿਆਸਸਰੂਪਾਦਿਖਾਵੈ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਕਾਪੁ

ਨੈਘਰਿਆਵੈ। ਉਨਵਿਬਰਸੈਨੀਣਰਧਾਗਾਉ

ਤਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਗਾ। ਇਸੁਏਕੇਕਾਜਾਏ

ਕੇਉ। ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ। ੮॥ ਉਗਵੈਸੁ

ਹੁਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈ। ਉਚਉਦੇਖਿਸਬਦਿਕੀਚਾ

ਗੈ। ਉਪਰਿਆਦਿਅਤਿਤਿਹੁਕੀਤਿ। ਆਪੇਕ

ਰੈਕਥੈ ਸੁਦੈ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥
॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਗਜੀਵ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥
੨ ॥ ਗਾਜਨਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਰੁ ਕਾਹਾ ਰਣਮਾਹਿਰੁ
ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਮਾਗਿ ॥ ਗਾਤਿ ਦਿਨਿ ਤਿਰਹੈ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ॥
॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨੁ ਭੁਭ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ
ਸੋ ਤਿਸਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾਇ ਭੁਸੀਏ ॥

ਸਿ ਦੇ ਹਾ ਰ ਹ ਸੀ ਰਾ ਮੁ ਰਿ ਦੇ ਇ ਕ ਬਾ ਣਿ ਅੰ ਤ ਰਿ ੪੦

ਸ ਬ ਦੁ ਸਾ ਚਿ ਲਿ ਵ ਲਾ ਣਿ ॥ ੧੦ ॥ ਰੇ ਸੁ ਨ ਕੀ ਜੈ ਅੰ

ਮਿ ਤੁ ਪੀ ਜੈ ਰ ਹ ਦੁ ਨ ਹੀ ਸੀ ਸਾ ਹੇ ॥ ਰਾ ਜੇ ਰਾ ਣਿ ਰੰ ਕ ਨ ਹੀ

ਰ ਹ ਣਾ ਅ ਣਿ ਜਾ ਣਿ ਜੁ ਹ ਚਾ ਰੇ ॥ ਰ ਹ ਣ ਕ ਹ ਣ ਤੇ

ਰੇ ਨ ਕੋ ਣੀ ॥ ਕਿ ਸੁ ਪ ਹਿ ਕ ਰ ਉ ਬਿ ਨੰ ਤੀ ॥ ਏ ਕੁ ਸ

ਬ ਦੁ ਗ ਮ ਨਾ ਮ ਨਿ ਰੋ ਪ ਰੁ ਰੁ ਦੇ ਵੈ ਪਾ ਤੀ ਮ ਤੀ ॥ ੧੧

॥ ਲਾ ਜ ਮ ਰੰ ਤੀ ਮ ਰਿ ਗ ਣੀ ਪੁ ਪ ਟੁ ਕੋ ਲਿ ਚ ਲੀ

॥ ਸਾ ਬੁਢਿ ਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕਟ ਲੀ ਘੋਰ

ਮਿਥੁ ਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬ ਦੁਅਨੰਦੁ

॥ ਲਾ ਲਿਰਤੀ ਲਾਲੀ ਬੁਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਈ ਨਿਚੰ

ਦੁ॥ ੧੨ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁ ਜਾਪਿ ਸਾਹੁ ॥ ਲਬੁ

ਲੋਕੁ ਬੁਰਾ ਅਰੰਕਾਹੁ ॥ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤ ਬ

ਰਾ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਹੁ ॥ ਲਾਹੇ ਕਰ

ਇਅਹਿ ਇਅਜਗਿ ॥ ਹੋਇ ਅਜੁਹੁ ਗਇਅਹੁ

ਗਾਇਠਗਿਆਲਾਹ ਨਾਨੁ ਧੁੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰ

ਪਤਿਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਵਿਗੁਤਾ ਜ

ਗੁਜ ਮਪੰਥੁ ਆਈ ਨਮੋਟ ਟਕੋਸ ਸਰਸੁ ਆਬਿਸੈ

ਲਨੀ ਚਪਰੀ ⁵ਇਆ ਆਬਿਦੇ ਬਿਨੀ ਵੇਜਿ ਸੁਦੋਇ

ਆਬਿਰੋਇ ਤਾ ਮੁਗ ਧੁਸਿ ਆਣਾ ॥ ਬੁਗ ਤਿਬਿਗੁ

ਨਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਸਰੁ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਟਕੋਸੇਇ ॥

ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਰੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਚੁ

ਗਿਰੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਗਾਜਨਮਿਸਰਦਿਨੁ

ਧੰਧਾਧੈਰੁਜੇਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪਾਇ

ਆਪੇਘਟਥਾਪਿਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋਈ॥

ਜੇਗੁਗਾਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ॥ਕਰਿਆਚਰੁਸੁ

ਸੁਖੁਰੋਈ॥ਨਾਮਵਿਦੁਆਸੁਕਤਿਕਿਵਰੋਈ॥

੧੫॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਵੈਰੋਪੁਸਰੀਗਾ॥ਕਿਉਨਮਿਲ

ਰਿਕਾਟਰਿਮਨਪੀਗਾ॥ਵਾਟਵਟਾਉਆਵੈਜ

ਇ॥ ਕਿਆ ਲੇਆਇਆ ਕਿਆ ਪਲੇਪਾਇ॥

ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਰੂਥਾਇ॥ ਲਾਹਾ ਮਿਲੇ ਜਾਵੇ

ਇਬੁਝਾਇ॥ ਵਣ ਜੁਵਾ ਪਾਰੁ ਵਣ ਜੇਵਾ ਪਾਹੀ॥

ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਣ ਵੀਚ

ਗੇਗੀਆ ਨੀ ਸੇਇ॥ ਗੁਣ ਮਾਰਿ ਗਿਆ ਨੁਪਰਾ ਪਤਿ

ਰੋਇ॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਸਾਚੀ ਕਰ

ਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਨ

ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਾ ਮਿਲੀ ਅੰਜਾਲ ਏ ਮਿਲਾਇਆ ਗੁ
ਣ ਵੀਤੀ ਗੁਣ ਸਾਹੇ ਨੀਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਿ
ਲੀ ਅੰਮੀਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਧੁਕਾਇਆ ਕਉ
ਗਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਸੋ ਗਾਢਾ ਲੈ ॥ ਕਸਿਕ ਸ
ਵਟੀ ਸਹੈ ਸੁਤਾ ਉ ॥ ਨਦ ਰਿਸ ਗਾਢ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾ
ਉ ॥ ਜਗਤੁ ਪਸੁ ਅਹੰ ਕਾ ਬੁਕਸਾਈ ॥ ਕਰਿਕਰ
ਤੈ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀ

ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀ ॥ ਐਕਿ ਛੁਕ ਹੁਣ ਨਜ ॥ ੧੦੩

ਈ ॥ ੧੮ ॥ ਖੋਜ ਤ ਖੋਜ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਖਿਅ

ਗਹੀ ॥ ਮਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੀਆ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸ

ਭੁਕੈ ॥ ਇ ॥ ਖਰਾ ਰਤ ਨੁ ਜੁਗ ਚਰੇ ॥ ਹੋਇ ॥ ਖਾਂਤੁ ਪੀਅ

ਤ ॥ ਭੁਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੁਏ ਜਾ ਸਬ ਦੁ

ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਚੀ ਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਗਗਨ

ਗੰਭੀਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁਗੁਟਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿ

ਨਿਵਾਸੁਗਾਇਆਨਆਵੈਨਜਾਇਗੁਰਪਰਸੰ

ਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਆਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਬੁਅ
ਆਇ

ਜੋਨੀਆਸਾਥਿਕੁਚੀਤੁਸਾਧਿਸਗੋਨੀਹਰਿਨਾਮੁ

ਚੇਤਿਠਿਰਿਪਵਾਰਿਨਜੁਨੀਗੁਰਅਤਿਸਾਰੁਹੋਰੁਨੰ

ਅਬਿਹੁਨੀ॥੨॥੧॥ਪਰਦਗਠਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇ

ਹੋ॥ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਮੈ॥ਕੇਤੇਮਾਤਪਿ

ਤਾਤੁਤਧੀਆਕਾਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਗੁਆਕਾ

ਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਾਤਿਨਗੁਆਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸ

ਮਾਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮਰਦੁਜੀਵਦੁਪ੍ਰਭਨਲਿ।

ਦਹਦਿਸਦੁਢਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆਮੇਲੁਰੁ

ਇਆਸਾਤਿਗੁਰੁਮਿਲਨਾਇਆ।੨੧॥ਗੁਰਮੁਖ

ਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁਲੈ॥

ਵੈਤੋਲੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇ।ਨਿਸੰਗੁਆਪਰ

ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਜਨੁ ਚ
ਜੁ ਅਚਾਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਹੁ
ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਹੁ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀ
ਤੁ ਨ ਰਹ ਵੀਰਾਇ ॥ ਚੋਗੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੁਰੀਖਾਇ ॥
ਚਰਨ ਕ ਸਲ ਉਰਧਾਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ਚਿਹੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇ
ਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਚਿਤਤੁ ਜੀਦੀ ਸੈ ਸਰੁ ਕੋਇ ॥
ਚੇਤਾ ਹਿਏ ਕਤਾ ਜੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਰਹੈ

੦੫

੦
/

ਹਰਿਨਾਇ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਇਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਾਰਿਜਾ
ਇ॥ ੨੩॥ ਛੀਜੈ ਦੇਹੁ ਤੈ ਇਕ ਗੀਦਾ ਛੇਅ
ਸਿਤ ਦੇਖੁ ਜਗਿ ਹੀਦਾ ਧੁਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮਕਰਿ
ਜਾਣੈ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਰਿਆ ਦੇ॥ ਛੀ
ਆ ਛੁਛੀ ਜਗਤੁ ਰੁਲਾਨਾ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤੁ
ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਛੀਜੈ ਜੋ ਬਹੁ ਜਗੁ ਆਸਿ ਰੁਕਾ ਲੁ
ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ਰੁਈ ਸਿਥਾ ਲੁ॥ ੨੪॥ ਜਾਪੈ

ਆਪਿ ਪ੍ਰਕੂਤਿ ਹੁਲੈ ਇਹ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ
ਨਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਰਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਾ ਹਿਰਾਖੁ ॥ ਜਸੁ ਜਾ
ਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿਸਾਖੁ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ॥
ਵਾ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲਹਿ ਤਾਤੁ ਸੈਸਾ ਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜ
ਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀ ਮੇਥੀ ਸਾਇਕੀ
ਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗਾ ਸਿਉ ਵਾ ॥
ਤੁਰਿ ਮੈ ਦੇਖੈ ਪਰਸਾਦੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਨਹੀ ਜੀਵ

ੲਆਸਾ॥ਆਇਚਲੇਰੁਏਆਸਾ॥ਨਿਗਸਾ॥ਤੁ

ੴ

ਰਿਤੁਰਿਤੁਖਿਸਾਟੀਰਲਿਜਾਇ॥ਕਾਲੁਨਚੰਪੈਹ

ਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਆ

ਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਰੁਇ॥੨੬॥ਵਿਆਨੋਬੋਲੈਅੰ

ਪੇਬੁਝੈ॥ਆਪੇਸਸਝੈਆਪੇਸੁਝੈ॥ਗੁਰਕਾਰਿ

ਆਅੰਕਿਸਸਾਵੈ॥ਨਿਰਮਲਸੁਚੇਸਾਚੋਰੁਵੈ॥

ਗੁਰਸਾਗਰੁਤਨੀਨੀਰੋਟਾ॥ਲਾਲਪਦਾਰੁਸਾ

ਚੁਅਬੋਟਾਗੁਠਿਕਹਿਆਸਾਕਾਕਮਾਵਹੁਗੁਰ

ਕੀਕਰਣੀਕਾਰੇਧਾਵਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮਾਤਿਸਾਚਿਸ

ਸਾਵਹੁ॥੨॥ਟੂਟੈਨੇਹੁਕੇਬੋਲਹਿਸਹੀ॥ਟੂਟੈ

ਬਾਹਦੁਹੁਦਿਸਗਹੀ॥ਟੂਟਿਧਰੀਤਗਈਕੁਰਬ

ਲਿ॥ਦੁਰਮਾਤਿਧਰਹਰਿਛਾਡੀਛੋਲਿ॥ਟੂਟੈਗੰਠਿ

ਧਾਡੈਵੀਚਾਹਾਗੁਰਮਾਖਦੀਧਾਰਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿ

॥ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਾਵੈਤੋਟਾ॥ਤਿਰੁਵਟਾਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰ

ਤਸੁਮੋਣਾ॥੨੮॥ਠਾਕਹੁਸਨੁਆਗਾਬਹੁਠਾਇਠਾ॥੪੭

ਹਕਿਮੁਣੀਅਵਗੁਣਿਪਛੁਗਾਠਾਕੁਰੁਏਕਸ

ਬਾਈਨਾਰਿ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੁਕੁਆਰਿ॥ਪਾਰਿ

ਪਾਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਗਾਈ॥ਮਗਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕ

ਨਪਾਈ॥ਸਬਦਿਸਵਹੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ॥ਸਾਈ

ਸੁਹਾਗਾਇਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥੨੯॥ਝੋਲਤੋਝੋਲਤ

ਹੇਸਖੀਠਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਗਾ॥ਗਾਹਪਾਇਤਨਿਸੁਖੁ

ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਰਗ ਬਿਣ ਨੀ ਰਾਗਾ ਰਗ ਪਿਸੁ ਈ ਘਰਿ

ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੀਤੀ ਤੁਜਾਣਾ ਰਗੁ ਰਾਖਿ ਆਗੁ

ਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਨੁ ਵਖਾਣਿ ਰਾਗੁ ਰਿਵਾਜੁ

ਤਿਖਾ ਘਟੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੁਹਿ ਗਾਤਿ ਖਾਨੀ ਵਾਰੀ

ਸਬ ਦੁਸੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰੁਪੁ ਗਾਵੈ ਰਿਦੈ

ਆਖੈ ਸੁਕੁ ਕੋਈ ਜੇਰਾ ਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵ

ਸੀ ਤਿਖਾਨੀ ਵਾਰੈ ਸੀਇ ॥੩॥ ਢੰਢ ਲਤ ਦੁਦਤ

ਹਉ ਫਿਰੀ ਫਹਿ ਫਹਿ ਪਵਨਿ ਕਹਾਰਿ ਗੁਰੂ ਫਹਿ ਤੇ

ਫਹਿ ਪਏ ਹਉ ਲੋਨਿ ਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹ

ਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੋ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅ

ਧੂੜੀ ॥ ਸੀ ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ

ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀ

ਆਤਿ ਸੁਖੇ ਵਸਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਉਸੇ

ਸੇ ਫਹਿ ਹਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ

ਦੀਤਿਸੁਸੰਮਲਾਤਾਤਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੩੧॥ਣਕੋ

ਮੇਗਕਿਸੁਗਹੀਣਾਕੋਰੋਅਨੋਰੋਗੁਆਵਟਿਜਾ

ਇਵਿਗੁਚੀਮੇਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੈਰੋਗੁਆਣਾਮਵਿ

ਹੂਣੇਆਦਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੰਤਿ॥ਵਿਦੁਨਵੈਕਿ

ਉਛੁਟੀਮੇਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਤਿ॥ਗਣਤੁਗਣ

ਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁਸਾਚਾਸੋਇਆਅਗੀਆਨੀਮ

ਤਿਹੀਦੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥ਤੁਟੀਤੰਤੁਰ

੦

੬

ਬਾਬਕੀ ਵਾਜੈ ਨਗੀ ਵਿਜੈ ਗੀ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰ ॥ ੪੮ ॥

ਬੁਨਾਨ ਕਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋਗਾ ॥ ਤੜ ॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰ

ਖਿਸਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚਾ ॥ ਤਤੁ ਚੁਗਾ ਹਿਮਿ

ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸਨ ਰੇ ਚਾ ॥ ਉਡਹਿ ਤਬੇ ਗੁਣ ਤਬੇ

ਗੁਣੇ ਤਾ ਕਹਿ ਚੋਗਾ ਪਟੀ ॥ ਪੰਖਿ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ

ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੁਟੀ

ਐਹ ਰਿਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਾਣੀ ॥ ਮਾਧਿ ਛੁਰਾ ਏਛੁਟੀ

ਮੇਵਰਾਮਾਪਿਧਣੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਮੇਕਿਰ
ਪਾਮਾਪਿਕਰੇਇਸਾਮਪਟੈਗਾਬਿਵਰਾਈਆਜੇਭ
ਵੈਤੈਦੇਇਸਾ੩੩ਥਰਥਰਕੰਧੀਜੀਅਨੁਥਾਨਵਿ
ਹੁਣਹੋਇਸਾਥਾਨਿਮਾਨਿਸਚੁਣਕਹੈਕਾਜੁਨਟੀਟੈਕ
ਇਸਾਬਿਰੁਨਗਾਇਦੁਬਿਰੁਗੁਗੁਬਿਰੁਸਾਚਬੀਚਰੁ
ਸੁਰਿਨਰਨਾਬਹਨਾਬੁਰੁਨਿਧਾਗਾਅਧਾਰੁਸਰਬੇ
ਥਨਥਨੰਤਰੀਤੁਦਾਰਾਦਾਤਾਰਾਜਹਦੇਖਾਤਰਕੁ

ਤੁਯੀ ਤੁਨ ਪਾਹਾ ਵਾਹੁ ਥਾਨ ਥਨ ਤਰਿਗ ਵਿਗਹਿਅ
 ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿਅ ਅਣਮੀਗਿਅ ਦਾਨੁ ਦੇਵ
 ਸੀਵਰਾ ਅਗਮਾ ਪਾਹੁ ॥ ਤੋੜੇ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦ
 ਇਆ ਲੁਤੁਕ ਰਿਕਸੀ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ਦਇਆ ਕ
 ਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਲੈਰਿ ਬਿਨਮਾਰਿ ਦੁਹਿ ਉਸਾਰਿਅ
 ਦਾਨੁ ਤੁਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਦਾਲ
 ਦਭੀਜਨ ਦੁਖ ਦਲ ਦਗੁਰ ਸੁਖਿਗਿਅ ਨੁਧਿਅਨੁ

॥ ੩੫ ॥ ਧਨਿਗਾਇ ਅੰਬਰਿ ਤੂਰੀ ਅੰਧਨਮਾਰਿ ਚੀਤੁਗ

ਵਾਹਾ ਧਨੁਵਿ ਰੁਲੀਸ ਚੁਲੀਚੇਆਨਿਰਮਲਨਾਮਿ

ਸਿਅਗਿਧਨੁਗਾਇਆਤੁਜਾਟਵੇਰਿਜੇਹਾਚਹਿ

ਰੰਗਏਕਾਮਨੁਦੀਜੈਸਿਰਿਸਉਪੀਅੰਭੀਕਰਤੇਕੰ

ਟੇਕਾਧੀਧਾਧਵਤਰਹਿਗਏਮਨਮਾਰਿਸਬਦੁਆ

ਨੰਦਾਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਕੁਏਕੁਟੇਹੁਰੰਗੋਵਿੰਦ

ਧਾਨੁਬਨੁਟਿਰਤੀਛੁਛਤੀਬਸਤੁਰਹੀਧਰਿਬਾ

ਗਿਆਸਤਿਗੁਰੰ ਸੇਵਤੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਦਦੁ

49

ਖੁਨਿ ਵਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀ ਐਵੇ ਦੁਗੁ

ਦ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਰੀ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਣੇਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਟੁਕੁ

ਇਟਿ ਰਿਪ ਛੂਤਾਰੀ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਗਿਆ ਨੁਨ ਧਿਆ

ਨੁ ਹੈ ਨਾਤਿ ਸੁਧਰ ਸੁਧਿਆ ਨੁ ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਨਿਰਭਉ

ਕਹਾ ਕਿ ਆਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵਾ

ਪੜਾਹਾ ਬਨੀ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਸਾ ਜਨ ਸੇਰੀ ਗੁਲੇ ਕਿਸੁ

ਪਾਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇ
ਲਣਹਾਰਾਜਿਨਿਵਿਛੋਰੀਸੇਮੇਲਸੀਗੁਰਕੇਰੇ
ਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆ०
ਗਾਪਾਪਿਲਵੇਪਾਪੇਪਾਸਾਗਾਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛ०
ਟੈਅਪੁਆਨਾਤਿਸੁਸੇਗੁਵਿਜੋਗੁਸੀਤਪੁਆਨਰਕਿਪ
ਕੰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੀਚੈਜਮਕਾਣੁ॥ਕਿਉਆ
ਟੁਟਜਾਣਾਵੀਸਰੈਭੂਭੁਬੁਰਾਖੈਕਾਣੁ॥ਮਨੁਜੀਜ

ਲੀਵੇਕਿਅਭੀਜੀਜਾਣਾਮਾਹਿ॥ਵਿਦੁਨਵੇਕਿਉ 4੨

ਫੂਟੀਅੇਪਾਧੇਪਚਾਰਿਪਚਾਰਿ॥੩੮॥ਫਿਰਿ

ਫਿਰਿਫਾਹੀਪਾਸੈਕਉਆ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅ

ਬਕਿਅਭੂਆ॥ਫਾਥਾਚੇਗਚੁਗੈਨਹੀਬੁਣੈ॥ਸ

ਮਗੁਰੁਮਿਲੇਤਮਾਖੀਬੁਣੈ॥ਜਿਉਅਛੁਲੀਫਾਥੀ

ਜਮਜਾਇ॥ਵਿਦੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਇ॥

ਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰ

ਗਿਰਚੈਰਹੈ। ਟੁਵਲਾਇ॥ ਇਵਛੂਟੈ ਫਿਰਿਫਾਸ
ਨਪਾਇ॥ ੩੮॥ ਬੀਗਬੀਗ ਕਰਿਗੀਬੀਰਭਏਬੈ
ਗਾਇ॥ ਬੀਰਚਲੇਪਾਹਿਆਪਟੈ ਬਹਿਣਾਬਿਹਰਿ
ਜਲਿਜਾਇ॥ ਬਾਬੁਲਕੈਪਾਹਿਬੇਟੜੀਬਾਲੀ
ਬਾਲੈਨੇਰੀ॥ ਜੇਲੈਰਹਿਵਰੁਕਾਸਦੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਹਿਉਹਿ॥ ਬਿਹਲੇਗਿਆਨੀਬੁਝਣਉਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਾਚਿਮਿਲੇਇ॥ ਠਾਕੁਰਹਾਬਿਵਰੁਣੀਆਜੈ

ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਇ ॥ ਬਾਣੀ ਬਿਰਲੁ ਉਥੀ ਚਰਸੀ ਜੇ ਕੋ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਸਾਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ

ਪਰਿਵਾਸ ਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਪਾਤੀ ਮੇਘ

ਬਿਘਾਤਿ ਬੁਜੈ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਹੈ ਉਸਹੈ ਢਾਹੈ ॥

ਗੁਰਿ ਮੋਖੈ ਕੁਰਿ ਰਿਪੈ ਸਾਸਰ ਬਢੇ ਪਰਵਾਰੈ ॥

ਗਮਿ ਰੁਲਾਨੈ ਕੁਏ ਦਿਵਾਨੈ ਵਿਦੁ ਬਾਗਾ ਕਿਸਾਪ

ਈਸੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਰੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕੜੀ ਨਿਜ

ਨਖਿਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੰ
ਗਿਗਾਤੇ ਬਹੁ ਬਿਨ ਪਛੇਤਾਈਐ ॥ ਭੁਭੈ ਰੁਲਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਹਿ ਤਾਨਿ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾਪਾਈਐ ॥
ਭੁਭੈ ਰੁਚਿ ਜਲੁ ਮਾਗੁ ॥ ਵਿਖੜਾ ਅਸਨਿਗਾ
ਸਾਤਰੀਐ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪੋ ਚੀਨੁ ਜੀਵਤਿ
ਮਾਇਦੁ ਸਰੀਐ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ
ਮੁਏ ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਇ ॥ ਹਿਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿਰੈ

ਮੁੱਦੇਆਇਆਬੂਲੀਆਆਥਿਆਮਨੁਤੂਠ

ਜਮਿਜੋਰਿਆਅਵਗੁਦਚਲਾਹਿਨਾਇਆਮਨ

ਅਹਿਮਨੁਉਲਟੇਮਹੈਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਨਾਇਆ

ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਾਰਿਮੁਏਵਿਦੁਨਾਵੈਦੁਬੁਰਾਇਆ

ਗੜਮਦਰਮਹਲਾਕਹਾਜੇਉਕਜੀਦੀਬਾਦੁ

ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਵਿਦੁਤੂਠਆਵਦਜਾਣੁ

ਆਪੇਚਤੁਗੁਸਰੁਪੁਹੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ

॥ ੪੨ ॥ ਜੇ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪ

ਫੁਤਾਹਿ ਆਲਖ ਚਉਗਾ ਸੀਹ ਮੇਦ ਨੀਘਟੈ ਨਵ

ਧੰਉਤਾਹਿ ਆਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਨਹ ਰਿਕੁ ਆਇਆ ॥

ਧੰਧਾਨੁ ਆਵਿਗੁਤੀ ਮਾਇਆ ਜੋਦੀ ਸੇਸੇ

ਚਾਣੀ ਕਿਸਕ ਉਮੀਤੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜੀਉ ਸਮ

ਪਉਸ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁ

ਕਰਤਾ ਤੁਧਾ ਦੀਤਿ ਸਹੀ ਕੀ ਮੇਓਟਾ ॥ ਗੁਣ ਕੀ

ਮਾਹੀਹਉਮੁਣੀਸਬਦਿਹਤੀਮਨਿਚੋਟਾਓ੩॥ ੪੪

ਗਣਾਗਉਨਕੋਰੈਰੰਗੁਨਤੰਗੁਟਕੀਗੁਵਾਹੀਅੰ

ਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਗਾਗਾਹੁਬੁਗਾਭੀਹਵ

ਲਾਸਰਗੁਗਰਅਸਗਾਹਾਮੇਤਨਿਅਵਗੁਣਤੂ

ਹਿਮੁਣੀਵਿਟਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹਾਗੁਣੀ

ਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਬੁਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਧਿ

ਆਗਿਤਿਨਹੀਜੈਸੀਬੀਰਹਾਜਧਿਜਧਿਰਿਦੈ

ਮੁਗਰਿਗਾਅਵਗੁਟੀਭਰਪੁਰਹੈਗੁਟਭੀਵਸਾਹਿ

ਭਿ॥ਵਿਟੁਸਾਤਿਗੁਰਗੁਟਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁਸ

ਬਾਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਗੁ॥੪੪॥ਲਸਕਰੀਆਪ

ਹਸੀਮਲੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਸ

ਵਹਿਸਿਰਿਪਣੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁਲੇ

ਗੁਬੁਰਿਅਣੀਆਛੋਰੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥ਗਾਵਿ

ਵੇਹੀਪਾਤਿਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੇਹਾਰਿ॥ਚਾਕ

ਰੁਕਹੀ ਮੇਖ ਸਮਕਾਸ ਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਵਜਰੁ ॥ ੪੬ ॥

ਗਵਾਏ ਮਾਪਣਾ ਤੁਖਤਿ ਨ ਬੈਸਾ ਹਿਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤ

ਮਹਾ ਬਿਵਰਿਅਾਈਆ ਜੈ ਰਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਮਾਧਿ

ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਮੇਅ ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥ ੪੭ ॥

॥ ਬੀਜ ਉਸੁ ਵੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥ ਨਰ

ਕਾਨਿ ਵਾਰੁ ਨ ਰਹ ਨਰੁ ਸਾਚ ਉਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵ

ਦੁਭੈ ਦੁਭੈ ਦੁਭੈ ਤਹਿ ਹਿਰੀ ਮਨ ਮਾਰਿ ਕਰ ਉਖੈ ॥

ਚਾਹੁ ਲਾਭੁ ਤਨੁ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਇ

ਕੁੰਡਾਗੁ ਉਤਤੁ ਹੋਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਾਨਿਏ

ਕੈ ਭਾਇ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗ ਸਿਮਿਲੇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪ

ਰਥਾਇ ਰਚਨਾ ਚਿਜਿ ਨਿਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ

ਆਮਾ ਕਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈ ਅੰ

ਤੁਨ ਪਾਗਾ ਵਾਗੁ ॥੪੬॥ ਕ੍ਰਾ ਕ੍ਰੇ ਕ੍ਰੁ ਕ੍ਰਾ ਗਰਿ ਜੀਉ ਮੇ ॥੧॥

ਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕ੍ਰਾ ਕ੍ਰੇ ॥

ਰਹੁਤਮਸੁ ਵਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹਿ। ਗੁਰਪਸਦੁ
 ਹਰਿਪਾਈਐਮਤੁਕੇਕੁਰਸੁਕੁਲਾਹਿ। ਸੇਸਾਹੁ
 ਸਾਚਾਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਗਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਤਿ
 ਸੁਸਾਥਾਸਿ। ਰੁੜੀਥਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰ
 ਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ। ਆਪੁਗਵਾਇਆਦੁਖੁਕ
 ਟਿਆਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਰਿ। ੴ॥ ਸੁਇਨ
 ਰੁਪਾਸੀਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਹੁ। ਸਾਹੁਸ

ਦਾਏਸੀਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਹੁਸਚਿਆ

ਹੀਸਚੁਸੀਚਿਆਸਾਚਉਨਾਨੁਮਮੋਝੁਆਹਰਿ

ਨਿਰਮਾਣੀਭੁਭੁਜਲੋਪਾਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਝੁ॥

ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣਤੁਤੁਸਰਵਰਤੁਹੀਸੁਆਸਾਚ

ਉਠਕੁਰੁਮਨਿਵਸੈਹਉਬਏਤਹਾਹੀਤਿਸੁਆਸਾਇ

ਆਸਾਸਤੁਮੋਹਣੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣਾਬਿ

ਖਿਆਮੀਸਿਰੁਏਕੁਹੈਬੂਝੈਦੁਰਖਸੁਜਾਣਾ॥੧੬॥

॥ ਖਿਆਵਿ ਹੁਟੇ ਖਾਇ ਗਏ ਖੁਹੁ ਟਿਲ ਖਾਮ ਸੰਥਾਗ
ਣਤਨ ਆਵੈ ਕ੍ਰਿਓਗਣੀ ਖਾਪਿ ਖਾਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਥ
॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁਟੈ ਕੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸ
ਬਾਦਿ ਮਹਾ ਕੀ ਖਗਤੁ ਖਿਆਸ ਚੁਸੁ ਖੁਹੁ ਟਿ ॥ ਖਰ
ਚੁ ਖਗਾਧ ਸੁਧੀ ਆਨੁ ਤੁ ਆਪੇ ਵਸਾਹਿ ਮਹੀ ਰਿ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਚੁਣ ਮੰਤਰਿ ਮਨਿ ਕੇ
ਗਾਹੁ ਮੇਖ ਪੇਖ ਪਾਇ ਸੀ ਬੀਜ ਉਛੁਰੁ ਵਿਚਾਰੁ

॥ ਜੀਤਉਪਾਇਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁ
ਅਪਾਗੁ॥੧੬॥ਸਿਸਟੇਕੁਉਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸਿ
ਸਟਾਕਰੈਬੁਨਿਹਚੁਉਹੋਇ॥ਸਿਪੇਕਉਣੀਸੁਹੁਧਿ
ਕਾਈਅੰ॥ਸਿਪੇਪੁਗਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਅੰ॥ਸਿ
ਪੇਕਹਾਟਿਚਾਕਰਚੋਗ॥ਸਿਪੇਸਾਬਿਨਚਾਲੈਹੋਰ॥
ਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀਦਰਗਹਸਾਨੁ॥ਹਰਿਗੁਪੀਵੈਛੁ
ਟੈਨਿਦਾਨੁ॥੫੦॥ਚੇਰੁਤਹੇਰਤਹੇਸਖੀਹੋਇਰ

ਹੀਰੋਗਨੁ ਆਉਹ ਉਕਰਤੀ ਮੇ ਮੁਈ ਸਬ ਦਿਰਵੈ

੫੮

ਮਨਿਗੀਆਨੁ ਆਹ ਰੋਰ ਕੰਕਨ ਪਟੇ ਕਰਿ ਬਕੀ

ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁ

ਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੇ ਹਰਿ

ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਆਹਿ ਬਿਨੁ ਕਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾ

ਇਆ ਦੇਖੁ ਮਨੀ ਕੀ ਚਰਿ ਆਹਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ

ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖੁ ਪਿਆਰੁ ਆਹਿ ਜਪ

ਮੇਹਰਿਧਿਆਈ ਮੇਹਰਿਕਾਨੁ ਮੁਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰੇਸ ਖੀਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ

॥ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁਧਾ

ਰਿ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਰਿ ਆਈ ਆਬੁ ਝੁਹੁ ਰਬੀ

ਚਾਰਿ॥ ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀ ਮੇਜਿ ਉਭਾਵੀ

ਤਿਉ ਸਾਰਿ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਨਕ

ਸਬ ਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਾਚਿ ਮੁਏ ਉਬ

ਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰੀ॥ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਣੀਤਿ ੬੦

ਸਕਾਰਿਆਕਾਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀ

ਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦੇਖਾਇ॥

ਪੜ॥ਪਾਧਾਪਹਿਅਮਾਖੀਅੰਬਿਦਿਆਬਿਚ

ਹੈਸਹਜਿਸੁਰੁਇ॥ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਝਰਾ

ਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਬਿਦਿਆਬਿ

ਕੁਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨ

ਚੀਨਟੀ ਸੁਭ ਬੁਭ ਨਹ ਕਾਇ॥ ਪੜ॥ ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਆ ਖੀ ਐ ਚਾਟ ਵਿਆਸਾ ਤਿਦੇਇ॥ ਨਾਮੁ ਸ

ਮਾ ਕੁਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗਮਾਹਿ ਤੇਰਿ॥

ਸਾਹੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀ ਐ ਸਬ ਦੁਸੁ ਸਾਹਾ॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਵਿਅਾ ਸੋ ਪਾਵਿਰੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ

ਨਾਮੁ ਗਾਇਹਰੁ॥ ਪੜ॥ ੧॥ ੨॥ ॥

ਸਾਹੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀ ਐ ਸਬ ਦੁਸੁ ਸਾਹਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੬੯

ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ॥

॥ ਸਿਧਸਭਾ ਕਰਿਆ ਸਾਟਿ ਬੈ ॥

ਠੇਸਿਤ ਸਭਾ ਜੋ ਕਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹੁ ਸਿਰਿ ॥

ਗੀਸਾ ਚਾਅ ਪਰਾਪਾ ॥ ਅਸਤ ਕੁਕਾਟਿ ॥

ਗੀਤਿ ਸੁਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੀ ॥

ਤੁਮ੍ਹਿ ਲੈਸ ਚੁਪਾਈ ਮੇਸਹ ਜਤੁ ॥ ਇਜਸੁ ਲੈ ॥

ਉ॥੧॥ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਾਚਿ ਸੁਚਾਰੋਇ॥ ਸਾਚੁ

ਸਥਾਇ ਬਿਨੁ ਸੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ॥੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਕ

ਵਨੁ ਤੁਐ ਕਿਆ ਨਾਇ ਤੁਮਾਗਾ॥ ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕ

ਉਨੁ ਸੁਆਓ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੁ

ਹਉ ਸੰਤ ਜਨ ਬਲਿ ਜਾਓ॥ ਕਹੈ ਸਾਹੁ ਕਹਰ

ਹੀਐ ਥਾ ਲੋਕੁ ਹਆ ਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋ

ਲੈ ਸੁਟਿ ਵੈਰਾਗੀ॥ ਕਿਆ ਸੁਮਾਗਾਹੋ॥੨॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀ ਐ ਚਾਲਹਿ ਸ

੬੨

ਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ

ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ ਆਸਾਇ ਬੈਸਾਇ ਬਿਰੁਨਾ ਗਇਨੁ

ਐਸੀ ਗੁਰਮਾਰਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਪਛੰ ॥

ਟੈਸ ਚੇਸ ਚਿਸ ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਦੁਨੀ ਆਸਾ ਬਹੁ ਦੁ

ਤਰੁ ਕਹੀ ਐ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਰੇ ॥ ਚਰਪਟੈ ਬੈ

ਲੈ ਅਉਧੁ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਆਖੈ ਆਖੈ

ਆਪੇਸਸਥੈਤਿਸੁਕਿ ਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ ਸਾਚੁਕਹ

ਹੁਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਤਾਕਿਆਬੈਸਦੁਦੀਜੈ॥

੪॥ ਜੈਸੇਜਲ ਮਾਰਿਕਾਮਲੁਨਿਗਲਮੁਮੁਰਗਾਣੀ

ਨੈਸਾਟੇ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਦਿਰਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਨ

ਕਨਾਮੁਵਖਾਟੇ॥ ਰਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿ

ਆਮਾਸਾਮਾਰਿਨਿਗਯੋ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿ

ਦਿਖਾਏਨਾਨੁਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥ ੫॥ ਸੁਣਿਸੁਆਮੀ

ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਠੀ ਪੁਛੁਓ ਸਾਚੁ ਬੀਚਰੋ ਆਰੰ ੬੩
ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈ ਅੰਗੁਰੁ ਦੁਆਰੰ
ਰੋਗਾਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤ ਉਸ ਚਪਾਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕਨੰ
ਮਾਯਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ
ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਵੀਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾ
ਲੇਹੁ ਖਿਬਿਰ ਖਿਉ ਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦੁ ਮੁਖੁ ਅਹਾ
ਰੋਖਾਈ ਅੰਮਉ ਪੁਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਟੰ

ਮੇਸੁਖਫਲੁਪਾਈਮੇਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈਗੋਰੁ

ਖਪੁਤੁਲੇਹਾਗੀਪਾਬਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਵਿਧਿਸਾ

ਈ॥੧॥ਹਾਈਬਾਈਨੀਦਨਆਵੈਪਾਰਿਪਾਰਿ

ਚਿਤੁਨਰੁਲਾਈ॥ਬਿਨੁਨਵੈਮਨੁਟੇਕਸਟੇ

ਕਈਨਾਨਕਬੁਖਨਜਾਈ॥ਹਾਟੁਪਟਦੁਪਹੁਰੁ

ਗੁਇਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ਖੀਰਿਤ

ਨਿੰਦਾਅਲਪਅਹਰੰਨਾਨਕਤਤੁਖੀਚਹੈ॥੮॥

॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿ ਦ੍ਰਾਉਂ ਦ੍ਰਾਉਂ ਲੀਖਿ

੬੪

ਬਾ॥ ਬਾਹਰ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੋਵਰੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ

ਇਕਪੰਥਾ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਨੁ ਸਮਝਾਈ ਮੇਧੁਰਖ

ਬਾਹੁ ਵਿਚੇਟਨ ਖਾਈ ਮੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਬੁਝੈ ਜੋਗ ਚੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈ ਮੇ॥ ਏ॥ ਅੰ

ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦਾਹਰੈ ਮੇ॥ ਸਮਝਾਵੁ

ਰਿਕਰੀ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ

ਦਿਸੁ ਸਸਤੁ ਪਰੀ ॥ ਖਿਥਾ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਧੁਰਿ ਗਰਿ

ਆਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਏਕ ਹਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾ

ਚੀਨਾਟੀ ਪਰ ਖੈਰੁ ਰਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਊਧੁ ਭੁ

ਖ ਧਰੁ ਪੰਚ ਭੂਟੇ ਪੀ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ

ਜਾਗੇਟੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਨਾ ਲਿਨਾਨਕ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਸਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਗੁਪ

ਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁਗੁਪ ਕਰਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਅੰਤਰਿ ਬਾਹਿਰਿ

ਗਤਾ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਆਵੈ ਕਵਨੁ ਜਾਇ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ

ਕਿਉ ਵਧ ਗਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੧੨॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਗੁ

ਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ

ਤੁਜੁ ਗਤਾ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬਿਨੁ ਸੈਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਨਨ

ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਕਿਉ ਕਰਿ

ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਬਾਧਾ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੋਇਆ ਕਿਉ

ਕਰਿ ਤਾਧਾ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅ

ਧਿਆਨਾਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁਗੁਰੁਹਸਾਗਾ॥੧੦

ਦੁਰਮਾਤਿਬਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾਅਨਮੁਖਿਬੋਇ

ਅਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਜਾ॥

ਇਨਾਨਕਹਉਮੇਸੇਟਿਸਮਾਇ॥੧੫॥ਉੰਨਿਨਿ

ਰੰਤਰੀਦੀਜੈਬੰਧਾਉਡੈਨਹੀਸਾਪੜੈਨਕੀਧਾਸ

ਹਜਗੁਫਾਪਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਭੇਭਵੈ

ਸਾਚਾ॥੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਗਟਿਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਉਦ

ਸੀ॥ ਕਿਸੁ ਕਾਗਟਿ ਇਹੁ ਭੇਖਾਨਿ ਵਾਸੀ॥ ਕਿਸੁ ਵ ੬੬

ਖਰਕੇਤੁ ਮਵਣ ਜਾਗੇ॥ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਸਾਧੁ ਦਲੰਘਾ

ਵਹੁ ਪਾਗੇ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭੁਏ ਉਦਾਸੀ

॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਣੀ ਭੇਖਾਨਿ ਵਾਸੀ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰ

ਕੇਹ ਮਵਣ ਜਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰ ਸਿ

ਪਾਗੇ॥ ੧੮॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖ ਜਨਮੁ ਵਦਾ ०

ਇਆ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਣੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ॥

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ

ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈ ॥

ਮੇਸਾਗੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਗੁ ॥ ੧੮

ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਜਨ ਮੇਗ ਵਨੁ ਸਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨ

ਹਰਿ ਗਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਆਸਾ

ਸਥਾ ਦਿਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥

ਈ ॥ ਝੋਗੁ ਦਸੇ ਖਾਈ ॥ ਮੇਸਾਗੁ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰੇ ॥

ਟਹਾਗੁ॥੨੦॥ਆਇਕਉਕਵਨੁਕੀਚਰੁਕ

੬੧

ਬੀਅਲੇਸੁੰਨਕਹਾਘਰਿਵਾਸੋ॥ਗੀਅਨਕੀਖੁ

ਦਾਕਵਨੁਕਬੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਕਵਨਨਿਵਾ

ਸੋ॥ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇਕਿਉ

ਨਿਰਭਉਘਰਿਜਾਈਅੋ॥ਸਹਜਸੀਤੋਖਕਾ

ਆਸਦੁਜਾਣੈਕਿਉਛੇਦੇਬੈਗਾਈਅੋ॥ਗੁਰੂ

ਕੈਸਥਾਦਿਹਉਸੈਬਿਖੁਮਪੈਤਾਨਿਜਾਘਰਿ

ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਗਚਿ ਗਚਿ ਆਤਿ ਸੁ ਸਥਾ ਦਿਖ
ਛਟੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਅ
ਵੈ ਕਹਾਇ ਹੁਜਾਵੈ ਕਹਾਣੇ ਹੁਰ ਹੋ ਸਾਈ ॥
ਏਸੁ ਸਥਾ ਦਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਹੁਗਤਿ
ਉਨਤ ਸਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਹੁ
ਰਮੁ ਖਿਲੁ ਗੋਪਿ ਅਰੋ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰ
ਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ

ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾ ॥ ੬੬

ਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬ ਦੇ ਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸਾ ਦਿ

ਕਉ ਬਿਸਮਾ ਦੁਬੀਚਾ ਹੁਕਮੀ ਅਲੇਸੁ ਨ ਨਿਰੰਤ

ਰਿਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ ਅਕਲ ਪਤਰੁ ਦ੍ਰੁਗੁ ਗਗਿਅ ॥

ਨਬੀਚਾਰੀ ਅਲੇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀ

ਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈ ਅੰਤੁ ਤੁ

ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰ

ਦੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੋ ਜਿ ਲਹੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਿਸਮਾਦੁ

ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ਆਪੁ ਸੇਹਿ ਨਿਗਲੁ ਮੂਰੇ ਵੇਅੰਤ ਰਿਸਾਚੁ ਜੋਗੀ

ਕਹੀਅੈ ਸੋਈ ॥ ਵੜਾ ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਤੁ

ਉਪ ਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁ

ਰਪਰਚੈ ਪਰਮਾਪਦੁ ਪਾਈਅੈ ਸਾਚੈ ਸਥਾ ਦਿਸਾ ॥

ਇਲੀਆ ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂ

ਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਪਛਾ
ਏ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ਜੀਵਤੁ ਸ
ਰੋਤਸੁ ਭੁਕਿ ਛੁਤੁ ਏ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਏ ਸਰਬ ਦਇ
ਆ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਰਾਣੀਆ ਪੁਪਛਾ
ਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਚੇ ਓਪ ਜੇ ਸਾਚਿ ਸ
ਸਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੁਚੇ ਏ ਕਮਾਇਆ ਭੂਠੇ ਆਵਹਿ
ਠਵਰਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੇ ਆਵਾਗਉ ਵਰੁਣਾਇਆ ॥

੬੫

ਆਵਾਗਉ ਨੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੋਪਰਖੇ
ਬਖਸਿਲਾਇਆਹਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੇਬਿਆ
ਪੀਨਾਨੁਰਸਾਇਣਵੀਸਾਰਿਆਸੋਬੁਝੈਜਿ
ਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤੁਤ
ਇਆਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਹਉਮੈਦੁਜਾ
ਪਸਰੀਆਹਕਪਾਸਨਸੁਖਿਭੂਲੈਜਸਕੀਕ
ਇਪਰਪਰੁਜਹੈਹਾਏਹਾਇਸਨਸੁਖਿਭੁਰ

ਮਿਭਵੈ ਬੇਬਾਇ ॥ ਵੇਸਾਗਿ ਸੁਸੈਸੰਤ੍ਰਸਾਇ

੧੦

॥ ਸਬਦੁ ਨਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਇ ॥ ਨਨਕਸਾਚਿ

ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾਰੁ ਉ

ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਪਤ੍ਰਪਤ੍ਰਾਵੈ ॥ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਾਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋ

ਮਿਹਰਿਧਿ ਆਵੈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾ

ਵੇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦਬੀਚਾਰੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
ਚੈ ਸੁਸਥਾਇ ਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੀ
ਤਹ ਕੀਯੋ ਜਾਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਐਨ ਮੁਖ
ਅਪਾਰੁ॥ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ॥
੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐਨੀ

ਤਰਿਪਿਅਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਬਦਿਅ

੨੧

ਚਾਰਿਸਬਦਿਭੁਦਿਜਾਏਜਾਣਾਈਨਾਨਕ

ਹਉਮੈਜਲਿਸਸਾਈ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀ

ਸਾਚੈਸਾਜੀ॥ ਤਿਸੁਮਾਰਿਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁਬ

ਜੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਪੈਰੀਕੁਲਾਇ॥ ਸਾਚਿਰ

ਤਉਪਤਿਸਿਉਪਾਰਿਜਾਇ॥ ਸਾਚਸਬਦਿਬਿ

ਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਾਕਿਨੁਨਵੈਕਉਸਾਦਿ

ਸਮਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟਸਿਧੀ ਸਭੁ ਬੁਧੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੂਪ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐਸ ਚੁਧੁ ਪੀ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਰਾਪ ਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
ਵਿਗਤਿ ਨਗ ਵਿਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਸੈ॥
ਉਤਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩੧॥
ਨਾਮੇ ਗਤੇ ਹਉਨੈ ਜਾਇ॥ ਨ੍ਰਮਿਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮ
ਇ॥ ਨ੍ਰਮਿਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨ੍ਰਮਿਰਤੇ

ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰਿਬੁ ਵਣਸੇ ॥ ੧੨ ॥
ਈਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ॥ ੩੨ ॥
॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ
ਤੁਧੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮਿ
ਤੇਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਲੈ ਸੁਖੁ
ਵੇਕਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨੁ ਜੈ ਕਰੁ ॥ ੩੩ ॥
ਪੁਰੇਗੁ ਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜਗਤਿ ਸ

ਚਿਰਹੈ ਸਮਾਇਆ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜਗੀ ਕੁਰਮਾਏ ਬੀ
ਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਾਰਿ
ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਖਦੁਆ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਧੁ
ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀ ਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਵ
ਰੇ ਸੇਵ ਰੁਤੁ ਗੀ ਜਿ ਨਿਸ ਚੁਗ ਬਿਅ ਉਰਧਾਰਿ
॥ ਤ੍ਰਯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤੁ ਪਾਏ ਲਿਵਲਾਇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਰਖੇ ਰਤੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ

੨੦

ਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਨੁ ਪਤੀ ਆਇ॥ ਗੁਰਮੁ

੧੩

ਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਤਿਸੁ ਰਾਵੈ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਚੇਟਨਾ ਏ॥ ੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾ

ਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ

ਵੈ ਦਰਗਹ ਸਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੁਝਿ ਰੁਝਿ ਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ

ਲਿਮਿਲਾਏ॥ ੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਸ੍ਟਿ

ਬੇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਭੇਦਾ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਵੈ ਗਵਿਰੋ ਧਗਵਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀਰ

ਣਤਮਿ ਟਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਮਨਾ ਮਹੰ ਗਿਰਤਾ

ਨਨ ਕਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁਗੁ

ਰਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁ ਪਾਲਨੁ ਪਵਈਖ

ਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁ ਮਨੁ ਆਸਾ ਤਿਰੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁ

ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁ ਬਿਸੀ ਅਰੁ

ਰੁਸੈ ਸਾਹਿਵਾਟਾ ਨਨਕਗੁਗਾ ਬਿਨੁ ਪਾਟੇ ਪਾਸਟੀ ॥੩੮॥

ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਹਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵਗਣ ਸੇਟੈ

ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸਹਾ ਸੁਖਗੁਰ ਸਬ ਦੁਖੈ

ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਤੇਰੁ ਚਟਕੀ ਦਿ

ਹੁਸਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਨਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥

੩੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਧਿ ਓਸੈ ਤੁ ਬਿਧਾਰੈ ॥ ਠੀਕ

ਭੁਟੀ ਦੇ ਤਸੀਤਾਧੈ ॥ ਗਮ ਚੰਦੁ ਸਾਹਿ ਚਿਸਾਹਿ

ਵਣੁ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰ ਪਾਰਟਤਾਂਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਇ ਤੇ

ਤੀ ਸਉਧਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਅਵਦੁ ਜਾਣੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ

ਪਛਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਦਰਗਾਹਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ

ਪਾਇ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁ

ਪਿਰਓਮੇ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਕੇ ੨੫

ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਾਤਿਓ ਤਮ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਸਗਲ ਭੁਵਨ ਕੀ ਸੋਈ ਹੋਇ॥ ੧੨॥ ਕਵਣ

ਮੁਖੁ ਕਵਣ ਮਾਤਿ ਵੇਲਾ॥ ਤੇਗ ਕਵਣ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਕਾਤੁ ਚੇਲਾ॥ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇਗੁ ਨਿਗਲੇ॥

ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਟਹੁ ਤਮ ਬਾਲੇ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾਦੇ

ਇਥੀ ਚਾਰੂ ਭਵ ਜਲੁ ਸਬਾਦਿ ਲੀ ਘਾਵਟੁ ਹ
ਗੁ ॥ ੬੩ ॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਵੇਲਾ ਸ
ਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾ ^ਅ ਕਿਥ ਕਥਾ ਥੇਰਹੁ
ਨਿਰਾਲਾ ਨਨਕ ਜੂਰਿ ਚੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਏਕੁ
ਸਬਦੁ ਜੇਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ
ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੬੪ ॥ ਮੈਲ ਕੇਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਏ
ਮੈਲ ਸੁਗਾ ਜੇਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁਕਵਟੁ ਮਾਹਰੁ ॥

ਹਿਵੈਕਾਘਰੁਸੰਦਰੁਅਗਨਿਪਿਰਾਹਨੁਕਵਨਗੁਫ

ਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਇ

ਸਮਾਵੈ॥ਕਵਨਾਧਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੪੫

॥ਹਉਹਉਮੇਵਿਚਹੁਖਵੈ॥ਦੁਜਾਮੇਟੈਏਕੋਹ

ਵੈ॥ਜਗੁਕਰਨੁਮਨੁਖੁਗਾਵਾਹੁ॥ਸਬਦੁਕਮ

ਈਮੇਖਾਈਮੇਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਵੈ

॥ਨਾਨਕਅਗਨਿਮਹੈਸਾਤਿਗੁਰਕੋਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚ

ੴ

ਭੋਗਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ ਏਕੋਜਾਤਾਸਥਦੁਵੀਚਾ॥

ਰੈ॥ ਸਥਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀਆ॥ ਤਨੁਮਨੁਸੀ

ਤਲੁਗੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ ਕਾਤੁਕੋਧੁਬਿਬੁਅਗਨਿਨਿ

ਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਾਰਿਪਿਆਰੈ॥ ੭੭॥ ਕ

ਵਨਸੁਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈ॥ ਪਹੁਛਾਇਆ॥ ਕਵਨਸੁਖਿ

ਤੁਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ ਕਵਨਸੁਖਿਕਾਏਜੇਹ

ਤਨਿਤਰੈ॥ ਕਵਨਭੁਧਿਗੁਰਸੁਖਿਪਤਿਰੈ॥ ਕਵ

ਨੂਜੇਧੁਜੋਕਾਭੁਸੰਘਾਰੈ॥ਥੇਲੈਬਾਣੀਨਨਕੁਬੀਚਾ॥੧੭॥
ਰੈ॥੧੮॥ਸਬਦੁਬਾਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾਸ
ਸਿਘਾਰਿਸੁਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧੀਅਰਾ॥ਬੁਖੁਦੁਖੁਸ
ਮਕਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਅਪੋਪਾਰਿਉਤਾਰੁਣਹਾਰਾ॥
ਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨ
ਕੁਕਾਭੁਨਖਾਇ॥੧੯॥ਨਾਮਤਤੁਸਭਹੀਸਿ
ਰਿਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਭੁਸਿਤਾਪੈ॥ਤਤੈ

ਤਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ ਦੁਜਾਜਾਇਇਕਤੁਪਾਰਿਆ॥

ਨੈ॥ ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਿਹਚਉ

ਮਿਲਵੁਸਹਜੈ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਸੁੰਨਬਾਹਰਿਸੁੰਨਤ੍ਰਿ

ਭਵਾਇਸੁੰਨਅਸੁੰਨ॥ ਚਉਥੇਸੁੰਨਜੋਨਰੁਜਾਣੈਤਾ

ਕਉਪਾਪੁਨਪੁਨ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈਕੁਉ॥

ਅਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥ ਜੋਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨ

ਗਤਾ॥ ਨਾਨਕਸੋਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ੫॥ ਸੁੰਨਸੁੰਨ

ਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਅਨਹਤਉਨੁਕਹਾਤੇਹੋਈ॥ਅ ੧੮

ਨਹਤਉਨਿਰਤੇਸੇਕੋਸੇ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀ

ਜੈਸੇ॥ਓਇਜਨਮਿਨਮਗਰਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨ ੦

ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਹਿ॥੫੨॥ਨਉਸਹਸੁਭਰ

ਦਸਵੈਪੂਰੇ॥ਤਹਅਨਹਤਉਨਵਜਵਹਿਤੂਰੇ॥ਸਾ

ਚੈਰਾਚੈਦੇਖਿਹਜੂਰੇ॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਸਾਚੁਗਰਿਆਰੁ

ਹਪੂਰੇ॥ਗੁਪਤੀਥਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਲਕਪਰ

ਖਿਲਣੇਸਚੁਸੋਇ॥੫੩॥ਸਹਜਿਗੁਇਮਿਲੀਐ

ਸੁਖੁਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੁਨਸਬ

ਦੁਆਪਰੰਪਰਿਧਾਐ॥ਕਹਤੇਮੁਕਤੁਸਬਾਦਿਨਿਸਤਾ

ਹੈ॥ਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆਸੇਸਚਿਗਾਭੇ॥ਨਾਨਕਆਪੁ

ਗਵਾਇਮਿਲਣਨੀਕੂਤੇ॥੫੪॥ਕੁਬੁਧਿਚਵ

ਵੈਸੋਕਿਤੁਠਾਇ॥ਕਿਉਤੁਨਕੂਣੈਚੋਟਾਖਾਇ॥ਜ

ਮਦਾਰਿਬਾਧੋਕੋਇਨਰਾਖੇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿ

ਸਾਖੀ॥ਕਿਉਕਰਿਬੂਝੈਪਾਵੈਪਾਗੁ॥ਨਨਕਮਨਸੁਖਿਨ॥੧੨੧॥
ਬੂਝੈਗਵਾਰੁ॥੫੫॥ਕੁਬੁਧਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੁਬੰ
ਚਾਰਿ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਬੁਟੈਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਤਤੁਨਚੀਨੈ
ਮਨਸੁਖੁਜਲਿਜਾਇ॥ਦੁਰਮਾਤਿਵਿਛੁੜਿਚੇਟਾ
ਖਾਇ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਬੇਗੁਣਗਿਆਨ॥ਨਨਕਦ
ਰਗੁਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੫੬॥ਸਾਚੁਵਖਰੁਧਨੁਪਲੈਤੋਇ
॥ਆਪਤਰੈਤਰੇਭੀਸੋਇ॥ਸਹਜਿਰਤਾਬੂਝੈਪਾਤਿਉ

ਇਹ ਤਾਕੀਕੀ ਮਾਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿ

ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥ ੫੧ ॥

ਸੁਸਬ ਦਕਾ ਕਹਾਵਾ ਸੁਕ ਬੀ ਅਲੇ ਜਿ ਤੁਤਰੈ

ਮੇਭੁ ਵਜ ਲੁਸੰਸਾਰੈ ॥ ਤੈ ਸਤ ਅੰਗੁ ਲਵਾਈ ਕਹੈ

ਮੇਤੈ ਸੁਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ਮੇਲੈ ਮਸਥਿ

ਹੁਰੈ ਵੈ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਸ

ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੈ ਮਨਸ ਮਥਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁ

ਥਿਸਥਦੇਸਾਚਿਓਇਵੁਭਾਗੈਕਰਿਨਦਗੀਮੇਲਿਮਿ

ਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੁਰੈਬੁਗਗੀਸਮਾਏ

॥੫੮॥ਸੁਸਥਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲਖਜਿ

ਹਦੇਖਾਤਹੋਈ॥ਪਵਨਕਾਵਾਸਾਸੁੰਨਨਿਵਾਸਾ

ਅਕਲਕਲਾਸਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਥਦੁਪਟਮ

ਹਿਵਸੈਵਿਚਹੁਬੁਰਮੁਗਵਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲ

ਨਿਰਮਲਥਾਈਨਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਥਾਨਿਰੁਪੁ

ਤੁਵ ਸਾਗੁ ਤਰੀਐ ਏਤੁ ਤੁਵੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿ

ਰੁਵ ਰੁਨੀਛਾਇਆ ਸਾਇਆ ਨ ਕ ਸਬ

ਦੁਖ ਛਾਣੈ ॥ ੫੮ ॥ ਤੈਸਤ ਅੰਗੁ ਲਵਾਈ ਅਉਧੁ

ਤੰਨ ਸਚੁ ਅਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਠੇ ਤਤੁ ਭਿਰੋ ਲੈਚ

॥ ਅਲਖਾ ਮਾਰੇ ॥ ਤੈਗੁ ਲਮੈ ਏ ਸਬ ਦੁਵਾਸਾ ਏਤਾ

ਨਿਰੁਧੈ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਤਰਿਖਾ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤ

ਰਿਖਾਇ ॥ ਤਰੀਖਿ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁਖ ਮਨਾ ਏਕੁ ਪਿਗੁ ਲ

੧੦

੦

ਬੁਝੈ ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਨਨਕਾਤਿ ਹੁਤੇ ਉ

੮੭

ਪਰਿਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥ ੬੦ ॥ ਅਨ

ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀ ਅਲੇਪਵਨ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ ਰੀ

ਅਨਕੀ ਤੁਧਾ ਕਵਨ ਅਉਧੁ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ

॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੁ ਹਉ ਮੇਧਿ ਆਸ

ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਰੇ

ਰਹੇ ਅਪਾਣੀ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸ ਬਿਹਰੀ ਮੇ

ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤਿਪਤਾ ਸੈ ॥ ਨਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਾਰਿ

ਜਾਪੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਕਾ ਲੁਨ ਗਾ ਸੈ ॥ ੬੧ ॥ ਰੀਗੀਨ ਗਤ ॥

ਗਸਿਨੀ ਮਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ॥

ਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨਗ ਖਿਆਸ ਬਿੰਦੁ ਨਗ ਖਿਆਪਵਨੁ ਨ

ਗਧਿਅਸ ਚੁਨ ਅਗਧਿਅਸ ॥ ਅਕਬ ਕਥਾ ਲੇਖ ਸਮ

ਕਾਰਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਨਨਕ ਆਤਮ ਗਾਮ ਕਉ ਲੇਖੈ ॥ ੬੨ ॥

॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਰੀਗੀਨ ਗਤ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਸਾ ਚੇਖ ॥

ਤਾਗੁਰਵੀਚਾਹੀਅਗਨਿਨਿਵਹੀਅਪਿਉਪੀ

ਉਆਤਮਸੁਖਧਾਰੀਸਚੁਗਾਧੀਆਗੁਰਮੁਖਿ

ਤਰੁਤਾਰੀਨਾਨਕਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਹੀ॥੬੩॥ਇਹੁ

ਮਨੁਮੇਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵਾ

॥ਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬਦਅਉਧੁਤਾਕਉਚੂਕੈਮਨਕਾ

ਭਵਨਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਨਿਜ

ਪਾਹਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁਚਾਪਾਣੀਆਪੀਆਪੁ

ਖਾਇਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਵਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ੧ ॥

ਉਮੁਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਾਧਿ ਘਾਰਿ ਸੁ

ਰਸ ਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨ

ਕਸ ਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਸਨੁ ਨਿਪਚਲੁ ਹਿਰ

ਦੈ ਵਸੀ ਅਲੇਗੁ ਰਮੁਖਿ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ॥ ਨਾਭਿ

ਪਵਨੁ ਪਾਰਿ ਆਸਾਇ ਬੈਸੰਗੁ ਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ

ਲਹੈ ॥ ਸੁਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਆਛੈ ਤ੍ਰਿ

ਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁਸਥਾਇ ਲਹੈ ॥ ਖਾਵੈ ਦੁਖ ਭੂਖਾ ॥

ਚੇਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀਤਿ ਪਤਾ ਸਿਰਹੈ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਗਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ॥

ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ॥ ਰੰਗੁ ਕਥਾਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਵੰਧ ॥

ਜਾਇਹੁ ॥ ਚਿਰਦਾਦੇ ਹਨ ॥ ਤੀਤਉ ਮਨੁ ਕੈ ਨਹ ਹਤਾ ॥

॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੀ ॥ ਭੂਨਹੈ ਤੋਤਾ ॥ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਾ ॥

ਰਿਸਹਤਾ ॥ ਗੁਪਨਹੈ ਤੋਰੇ ॥ ਖਨਕਾਣੀ ॥ ਰਾਸਥਾਇ ਕਹ ॥

ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੂ ਕੀ ਮਨੋਹਰੀ ॥
ਤਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਦੁਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਹੂ ਪੁਨਜਾਪ
ਕਿਉ ਕਹਿ ਜਾਪ ਸਿਸਾ ਚਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਇ ਬਤ ਬਸਾ ਚੇਸਾ ਚਾ ॥ ਵੀ ॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇ ਹਨ ਹੋਤ
ਅਉ ਪੁਤ ਉਸਨੁ ਸੁਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕਿ ਕਮਲੁ
ਅਸਥੰ ਤੁਨ ਹੋਤ ਤਾਨਿ ਜਪਾ ਰਿਕਸਤ ਉਪਵਨੁ ਅਨ
ਗਾਗੀ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਾ ਮਾਜਾ ਤਿਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀ

ਇਹ ਤਉ ਸਬ ਦੁਸੁ ਸਾਹੁ ਗਉ ਨੁਹ ਗਤੁ

੮੪

ਜਬ ਤਬ ਹਿਨੋ ਤਉ ਤਿਰੁ ਵਾਇ ਜੋ ਤਿਅ

ਪੇਨਿ ਰੰਕਾਹੁ ਵਰਗੁ ਭੇਖੁ ਅਸਹੁ ਪੁਸੁ ਏਕੋ

ਕੋ ਸਬ ਦੁਵਿਰਾਣੀ ॥ ਸ ਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ

ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਵੀ ॥ ਕਿ

ਤਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ

ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਣੀ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ

ਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾਮਿਵਿਸਰਿਅੰਦੁਖੁ

ਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੇਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀ

ਚਾਰੈ॥ਉਮੈਸਬਾਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰ

ਮਲੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀ॥ਚੋਰਹੈਸਸਾਏ॥ਨਾਮੇ

ਨਾਮਿਹਰੈਬੋਗੀਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ

॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਕਦੇਨਹੈਵੈਦੇਖਹੁ

ਹਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬ

с 4

— ਬਿਨੁ ਮਾਤਿ ਕੁ ਰਾਮੇ ਫਿਰੇ ਹੁਨ ਹੋਈ॥

विदुषा विदुषा मे विदुषा मे विदुषा मे

विदुषा विदुषा मे विदुषा मे विदुषा मे

विदुषा विदुषा मे विदुषा मे विदुषा मे

विदुषा विदुषा मे विदुषा मे विदुषा मे

विदुषा विदुषा मे विदुषा मे विदुषा मे

॥ नानक बिनु गुरु मुआ ज न मि गारि ॥ १० ॥ गुरु मु
बिअनु जीत उर मे मारि ॥ गुरु मु बि सा चुर बिअ
उर पारि ॥ गुरु मु बि ज गुरु जीत ज म का लु मारि
बि दारि ॥ गुरु मु बि दर ग उ न आ वै गारि ॥ गुरु
मु बि मे लि मि ला ऐ सुँ जा ऐ ॥ नानक गुरु मु बि स
बा दि प ण्ढा ऐ ॥ ११ ॥ स ब दै क नि बे दू सु टि
तु अ उ द्यु बि नु न दै जे गुरु न री ॥ नानक गुरु मु बि

ਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਰੂਪ ਰਗ

੮੬

ਹੋਵੈ ਨਾਮੈ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਖ ਕਰਹਿ ਬ

ਹੁਤੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਮੈ

ਅਉਧੁ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾਂ ਹੋਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚ ਗੁਮ ਨਿਦੇ

ਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਤੇਰੀ ਗ

ਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਹੋ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਅਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂ

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਬੋਲਤ ਫਿਰਿ ਫੁਰਮਾ

ਏ॥ ਸਾਗਰਿ ਨ ਮੁਖਾਇ ਇਹੁ ਬਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸ

ਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾ ਏ॥ ਅਥਿ ਨ ਸੀ ਪ੍ਰਬਿਖੇ ਲੁਗ ਚਾਇ

ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ

ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੧੩॥ ੧॥ ੩॥

ਗਾਏ॥ ਸਾਹਲਾ੩॥ ਅਨੰਤ॥ ੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਹੁਰਾਸਕ ਲੀਲਾ ਰਚਾ੩॥ ਅਨੰਤ॥

॥ ਅਨੰਦੁ ਗੁਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਧਾਇਆ ॥

੮੭

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾ

ਧਾਈਆ ਰਗਰਤ ਨਪਰ ਵਾਹ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵ

ਣਾਇਆ ਸਬਦੋਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨ

ਵਸਾਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਧਾ

ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏਸ ਨਮੇਰੀਆ ਤੂਸ ਦਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੁਤੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਾਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ਸ

ਭੁਨਾਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਵਿਸਾਰੇ

॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹੁਹਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ

ਸਾਹਿਬਾਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਪਾਰਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕ

ਛੁਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਵਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਾ ਤਿਸ ਲਾਹ

ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ॥

ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਪ੍ਰਨੇਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾਕਿ

ਆਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਨਾ ਮੁਖ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੈ ॥

੮੮

ਸਾਚਨਾ ਮੁਖ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਬੁਖਾ ਸਾਭਿ ਗਵਾਈ

ਆਕਾਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇ

ਛਾਸਾ ਰਿਪੁ ਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕਰ ਬਾਣੁ ਕੀਤਹੁ ਦੁ

ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀ ਆਏ ਹਿ ਵਡਿ ਆਈਆ ਕਰੈ

ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੀਤਹੁ ਸਬਾ ਦਿਧਰਹੁ ਪਿਆਰੈ ॥ ਸਾ

ਚਾਨਾ ਮੁਖ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਾ ਦਭਿਤੁ

ਪਾਹਿਸਤੁਗੈਯਪਾਹਿਸਤੁਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿ

ਤੁਪਹਿਧਾਗੀਆਪਾਚਦੁਤਤੁਤੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾ

ਤੁਕੰਟਕੁਆਗੈਆਧੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਤੁਜਿ

ਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੰਝਾਗੈਕਹੈਨਾਨਕਤਹਤੁਤੁ

ਜੇਆਤਿਤੁਪਹਿਅਨਹਵਵਜੇਯਪਾਸਾਚੀਇ

ਵੇਇਨੁਦੇਹਨਿਮਾਦੀਯਦੇਹਨਿਮਾਟੀਲਿਵੈਯਾਤੁ

ਤੁਕਿਅਕਰੇਵੇਚਗੀਆਤੁਤੁਤੁਤੁਸਮਰਤੁਕ

ਉਨਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ਏਸਨ ਉੱਤਰੁ

੮੨

ਉਨਹੀ ਬਾਇਲਾਗੀ ਸਵਾਰੀਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ

ਬਾਤੁ ਹੁਕਿ ਆਕਰੇ ਵੇਚਹੀਆ ॥ ਵੀਆ ਨੰਦੁ ਆਨੰ

ਦੁਸਰੁ ਕੋ ਕਰੈ ਆਨੰਦੁ ਹੁਰੁ ਤੇਜਾ ॥ ਦਿਆ ਜਾਇ ਆਨੰ

ਨੰਦੁ ਸਦਾ ਹੁਰੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਕਰਿ ਕਿਰ

ਪਾਕਿ ਲਾਇ ਖਕਟੇਗੀ ਆਨੰ ਜਨੁ ਸਾਹਿ ਆਨੰ

ਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮੇ ਸਦਾ

ਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨ ਦੁਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਹੁ ਤੇ ਜਾਇ

ਆ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਆਪਾ

ਵੈ ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸਨੇ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ॥

॥ ਏਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਏਕਿ ਨਾਮਿ ਲ॥

ਗਿਸਵਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮ

ਭੁਜਿ ਨਾਭਾ ਟਾਗੁ ਵਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿ

ਅਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ॥ ੮॥ ਆਵਹੁ ਸੀਤੁ ਪਿਆ

ਭਿਉ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅ

੨੦

ਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਤਨੁ ਸਨੁ ਧਨੁ ਸਨੁ ਸ

ਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਾਮਿ ਸੀਨਿ ਮੈ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਸੀਨਿ

ਹੁਕਮੁ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ

ਸੀਤ ਹੁਕਾਮਿ ਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਟੀ॥ ਏਸ ਨਚੰਚਲ

ਚਤੁਰਾਣੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਮਾ॥ ਚਤੁਰਾਣੀ ਨ ਪਾਇ ਮਾ

ਕਿਨੈ ਤੁਸੁ ਟਿਸੀ ਨ ਸੇਰਿ ਮਾ॥ ਏਹੁ ਸੁਭਿ ਮਾਐ ਹੁਣੀ

ਜਿਨਿਏਤੁ ਕੁਮਿਰੁ ਲਾਇਆ ਮਾਇਆਤੁ

ਮੋਹਈ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿਠ ਗਊ ਲੀਪਾਈਆ

ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿਸੈ ਹੁਸੈ

ਠਾਣਾਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾ

ਈਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਏਸਨੁ ਪਿਆਰਿਆ

ਤੁਸਦਾਸ ਚੁਸਾ ਲੇਨਾ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਦੇਖਦੁ ॥

ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਟੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ

ਨਾਨਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਅੰਮ੍ਹੇਸਾਕੰਮੁਸੁਏਨਕੀਚੰ

੨੧

ਜਿਤੁਅੰਤਿਪਛੋਤਾਈਅੰਮ੍ਹੇਸਾਤਿਗੁਰੁਕਾਉਪਦੇਸੁ

ਸੁਟਿਤੁਹੋਵੇਤੋਰੈਨਾਲੇਕਹੈਨਨਕਸਨਪਿਆਰੇਤੁ

ਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਾਤੇਗਾਅੰ

ਤੁਨਪਾਇਆ॥ਅੰਤੋਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੇਗਾਅਪਣਾ

ਆਪੁਤੁਜਾਣਹੇ॥ਜੀਅਜੀਤਸਾਭਿਖੇਲੁਤੇਗਾਕਿਅੰ

ਕੋਆਖਿਵਖਾਣੇ॥ਆਖਿਹਿਤਵੇਖਹਿਸਬੁਤੁਰੈ

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਤੁਸ ਦਾ ਅਗੰਮੁ

ਰੈ ਤੁਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰ

ਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਜ ਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿ ਪਾਕੀ ਨੀਸ ਚਾਅ ਨਿਵਸਾਇਆ ॥

ਜੀ ਅਜ ਤਸਾ ਰਿਤੁ ਪੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਾਇਆ ॥

ਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ

ਭਾਇਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਿਤੁ ਠਾਤਿ ਨਿਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੁਹੁ ਰਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਭੁਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ

੨੩

॥ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਭੁਗਤਾ ਹਕੇਰੀ ਬਿਖਸਾ ਮਾਗੀ ਚ

ਲਦਾ ॥ ਲਭੁ ਲਹੁ ਅਤੰਕ ਰੁਤ ਜਿ ਤਿਸ ਨਾ ਬਹੁਤੁ

ਨਾਹੀ ਬੋਲਦਾ ॥ ਖੀਨਿ ਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਟੇਤੁ

ਮਾਗੀ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਸੀ

ਆਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚਾਲ ਭੁਗਤਾ

ਗੁਗੁਰੁ ਗੁਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਤੁ ਚਲਾਇ ਹਿਤਿ

ਵਚਲਹਸੁਆਮੀਰੋਗੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰੇ॥ਜਿਵ

ਰੂਚਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹਜਿਨਾਮਾਗੁਗਿਆਵਹੇ॥ਕ

ਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸੇਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆ

ਵਹੇ॥ਜਿਸਨੇਕਥਾਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆ

ਰੈਸੁਖਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈ

ਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ॥੧੫॥ਏਹੁਸੇਰਿਲਾਸਥਦੁਸੁਹਾਵ

॥ਸਥਦੇਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੇਰਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇ

ਆ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ

ਅਭਿਆਇ ਕਿਠਿ ਰਹਿਯਾ ਨੇਰੇ ਕਗਹਿ ਗਲਗਲ

ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਰਿ ਲਾਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਪਾਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇਜਨਾ ਜਿਨੀਹ

ਗਿਥਿਆਇਆ॥ ਹਰਿਥਿਆਇਆ ਪਾਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰੁ

ਖਿਜਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਪਾਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ

ਸਹਿਤਾ ਸਿਓ ਪਾਵਿਤੁ ਲੰਗਾਤਿ ਸੁਬਾਣੀਆ॥ ਕਹ ਦੇਖ

ਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਾਵਿਤੁ ਸੇ ਪਾਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਸੀ ਨਿਵਸਾਇਆ ॥

॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਾਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿ

ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸ

ਹੁ ਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੀ ਜਮ

ਹਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਟੁ ਹੋ ਕਿਤੁ ਸੀ

ਜਾਮੈ ਥੋਤਾ ਜਾਏ ॥ ਮਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਭਾ ਦਿਲਾਗੁ ਹਰਿ

ਸਿਉ ॥ ਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਪਾਸਾ ਦੀਸ

ਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾਇ ਵਜਾਇ॥ ੧੮॥ ਜੀ ਅਹੁ॥

ਲੇਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀ॥ ਅਹੁ॥

ਤਮੇਲੇਤਿ ਨੀਜਨਤੁ ਜੁਮੇਹਾਰਿਆ॥ ਏਹਤਿ ਸਨਾਵਰਹੁ॥

ਗੁਲਗਾਮਰਹੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਵੇਦਾਂ ਮਹਿਨਤੁ॥

ਉਤਮੁ ਸੋਮੁ ਟਾਰਿਨਾ ਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾ ਲਿਆ॥ ਕ

ਹੈਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁਤ ਜੀਆ ਭੁਭੇਲਾ ਗੋਤਿ ਨੀਜਨਤੁ॥

ਜੁਮੇਹਾਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀ ਅਹੁ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ॥

ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਹਰੁ ਤਨਿਰਮਲਾ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮ

ਲਸਾਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ। ਕੁੜਕੀਸੋਇਪ

ਹਚੈਨਾਹੀਅਨਸਾਸਾਚਿਸਸਾਣੀ। ਜਨਮੁਰਤੁਰੁਜਿ

ਨੀਖਟਿਆਰੁਲੇਜੇਵਟਜਾਹੇ। ਕਹੈਨਾਨਕਾਜਿਨਮੰ

ਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ ਜੋਕੋਸਿਖੁ

ਗੁਰੁਸੇਤੀਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈ। ਹੋਵੈਤਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀ

ਅਹੁਰਹੈਗੁਰਨਾਲੇ। ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰ

ਤਰਿਆਤਮੇਸਮਾਲੇ॥ਆਪੁਛਾਡਿਸਦਾਹਯੋਪਰਟੈਹੁ

24

ਗਬਿਨੁਅਵਰਨਜਾਣੈਕੋਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸੀਤਉ

ਸੋਸਿਖੁਸਨਤੁਖੁਰੋਏ॥੨੧॥ਜੋਕੋਭੁਗਤੇਵੇਸੁਖੁਰੋਵੈ

ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਬੈ

ਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੂਨੀਗੁਰਮਿਆ॥

ਵੈਵਿਦੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਠੀਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏ

ਭਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕਵੈ

ਚਹਿਦੇਖਹੁਵਿਣੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੨੨॥

ਆਵਹੁਸਿਖਸਾਤਿਗੁਰੁਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚ

ਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੁਕੇਰੀਬਾਣੀਅਸਿਰਿ

ਬਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸ

ਮਾਣੀ॥ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹੁਹਾਰਿਗੁਰਿਜਾਪਿ

ਅਪੁਸਾਰਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਗਾਵਹੁਏਹਸ

ਚੀਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਭਿਨਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ

॥ ਬਾਣੀ ਤਕਚੀ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹ

੨੬

ਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣ ਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਆ ਖਿਵ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ

ਹਿ ਨਿਤ ਕਹਿ ਰਿਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਚਿਤੁ

ਜਿਨਾ ਕਾਰੀ ਚਿਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਾ ਨਿਪਟੇ ਹਵ

ਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥

੨੭ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮਖਦਰ ਤੰਨੁ ਹੋ ਧੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜ ਕੁਓ ॥ ਸ

ਬਦਰ ਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥ ਸਬਦ

ਸੇਤੀਸਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਰਾਉਆਪੇਹੀਰਾ

ਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬ

ਦੁਰਤਨੁਪੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਤਿਆ०

ਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਪੁਕਸੁਵਗਤਾਏ॥ਪੁਕਸੁਵ

ਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋਵੈਬੀਧ

ਨਤੋਵੈਪੁਕਤੁਸਬਦੁਸੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋ

ਆਪਿਕਰੇਸੁਤੋਵੈਏਕਸਾਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨ

੧੨

ਕੁਆਪਿਕਰਤਾਮਾਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿੰ

ਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁਨਪਾਧਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥

ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੁਬਾਣੁਪੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥

ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਅਭੈਦਿਵਿ

ਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਹਰਿਮਿਦ

ਸਿਆਬੋਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀ॥ਕਰੈਨਾਨਕਭੋ

ਪਾਏਤਿਸਨਾਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਤਿਵਲਤਤੈਸਾਰਨ

ਵਿਹਾਣੀ॥ ੨੧॥ ਸਾਤਾ ਕੇਉ ਦਰਮਾ ਰਿਪਾਤਿ ਧਾਲ
ਕਰੈ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁ ਵਿਸਾਹੀਐ॥ ਮਨੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਹੀ
ਐ ਏਵਰੁ ਦਾਤਾ ਜੇ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਹਾਰੁਪ ਹੁ ਚਾਵਣੇ
ਐ ਸੋ ਨ ਕਿਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜੇ ਮਨੁ ਐ ਆਪਣੀ ਲਿਵ
ਲਾਵਣੇ॥ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੋ ਲਾਵਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਦਾਸ ਮਾਲੀਐ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਏਵਰੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ
ਹੁ ਵਿਸਾਹੀਐ॥ ੨੨॥ ਜੇ ਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰਮਾ ਰਿਤੇ

ਬਾਹਰਿਸਾਇਆਮਾਇਆਅਗਨਿਸਬੁਇਕੋਜੇਹੀ

ਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜੰਮਿਆ

ਰਵਾਰਿਕੁਲਾਬੁਇਆਲਿਵਛੁਕਕੀਲਗੀਤਿਸਨ

ਸਾਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆਏਹੁਸਾਇਆਜਿਤੁਹ

ਗਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਬਾਉਦੁਜਾਲਾਇਆਕਰੈਨ

ਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਦੇ

ਸਾਇਆਪਾਇਆ।੨੮॥ਹਰਿਅਪੀਅਮੁਲਕੁਪੇ

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇਆ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿ
ਸੇਵਿਟੁ ਹੁਰੇ ਲੋਕ ਵਿਲ ਲਾਇਆ ਮੇਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇਮ
ਭਾਤਿ ਸਨ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀ ਮੇਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇਆ ਜੇ
ਸਦਾ ਜੀਉ ਤੇ ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਗਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇਆ
ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲ ਕੁਪੈ ਬਾਗ ਤਿਨ ਕੇ ਨ ਨਕਾ ਜਿਨ
ਗੁਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਿ ਗਾਇ ਸੇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਟ ਜ
ਗੁਰਿ ਗਾਇ ਸੇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਟ ਜ ਰਾਸਾ ਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਗਾਇ

ਜਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਅਪੁਰੁ ਜੀ ਅਪੁਰੁ ਬਾਹਾ ਖਟਿਅ

੬੬

ਹੁਦਿ ਹਾਫੀ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿ ਆਜਿ ਨਾ ਹਰਿ

ਆਪੇ ਭਾਣਾ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਅਨੂਚੇ ਆਵ

ਟਜਾਗਾ॥ ੩੧॥ ਏਹੁ ਸਨਾਤਨੁ ਅਨਰਸਰਾ ਚਿਹੀ ਤੇਰੀ

ਪਿਆਸਨ ਜਾਇ॥ ਪਿਆਸਨ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਤੁਕਿ ਤੈ ਜਿਚ

ਹੁਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਸੇ

ਹਿਰੁ ਬਹੁ ਕਿਨ ਡਿਸਨ ਲਾਹੈ॥ ਆਇ॥ ਏਹੁ ਹਰਿ

ਸੁਕਰਮੀ ਪਾਣੀ ਅੰਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਕਰੈ

ਨਾਨ ਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨਰਸ ਸਾਭਿ ਵੀਸਰੈ ਜਾਹਰਿ ਵਸੈ ਅਨਿਅ ॥

ਇ ॥ ਤੁਰ ॥ ਏਸੁ ਹੀਰਾ ਮੇਰਿ ਆਹਰਿ ਤੁਸੁ ਅਹਿ ਜੇ ਤਿਹ

ਤਾਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੇ ਤਿਹ ਖੀਤੁ ਧੁਵੈ

ਚਿਤਾਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਤਾ ਆਪੇ

॥ ਤਾਜਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਗੁਰਪ

ਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਅ ਤਾਚਲਤੁ ਤੇਅਚਲਤੁ ਨਦਰੀਆ

ਇਆ ਕਰੈ ਨਾ ਨਕੁ ਸਿੰਸਟਿ ਕਾ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਜੋ ਤਿਹ

੧੦੦

ਖੀਤਾ ਤੁਜ ਗਮਾਹਿ ਆਇਆ ॥ ਝੜਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇ

ਆਪੁ ਕੁਆਗ ਮੁਸੁਟਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗ ਲੁਗਾਉ ਸਖੀ ਗਿ

ਹਮੰਦੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗ ਲੁਗਿ ਤ ਸਖੀ ਏਨ

ਗੁਦੁ ਮੁਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਕੁ ਹੇ

ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਕਾਇ

ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੈ ॥ ਕਰੈ ਨਾ ਨਕੁ ਪੁਰੁਖ

ਪ੍ਰਿਮਲਿਆ ਕਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗੇ॥ ੩੪॥ ਏਸ ਗੀਰਾ ਮੇਰੇ

ਆਇਸੁ ਜਗ ਮਾਰਿਆ ਏਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ

ਆਗਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾਤੁ ਜਗ ਮ

ਰਿ ਆਇਆ ਜਨਿ ਗਰੀਬੇ ਰਾਗ ਚਨੁ ਗਚਿਆ ਜੋਗੇ

ਸਨਿ ਨਵ ਸਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿ

ਆਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰ

ਰੁਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਆਜਿਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥

॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇ ਤੁਮੇ ਰਿਹੋ ਰਿਹਿ ਤੁਮ ਅਰਿਜੋ ਤਿਧੀ ਹਰਿ ੧੦੭

ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦੇ ।

ਖਹੁ ਕੋਈ ਨ ਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁਸੈ ਸਾਰੁ

ਤੁਮ ਜਿ ਦੇਖ ਦੇਏਹੁ ਹਰਿ ਕਹੂ ਪੂਰੈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮੁ ਨ ਦਰੀ

ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾਵੇ ਖਾਹ

ਹਿ ॥ ਏਕੁ ਪੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨ ਨ ਕੁ

ਏਹਨੇ ਤੁਮੇ ਧਰਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ॥ ਮੇਰਿ ਬਾਦਿ ਸਦਿ

ਤੋਈ॥ ੩੬॥ ਚੇਸ਼ਵਟੁ ਮੇਰਿ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ

ਪਠਾਏ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਪਠਾਏ ਸਹੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਟੁ

ਸਾਤਿ ਬਾਣੀ॥ ਜਿ ਤੁਰੁ ਦੀਸੁ ਤੁਰੁ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਆਗਸ

ਨਾਮਿ ਸਾਣੀ॥ ਸਚੁ ਅਲਖਾ ਦਿ ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ॥

ਤਿਕੀ ਨ ਜਾਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਤੁਨਾ ਤੁਸੁ

ਦੁਖ ਵਿਰੁ ਹੋਵੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਪਠਾਏ॥ ੩੭॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ

ਵਜਾਇਆ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਉਦੁਅ ॥ ੧ ॥

ਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਦੁਅ ॥

ਰੈ ਲਾਇ ਰਾਵਨੀ॥ ਇਕਨ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ॥

ਤਹ ਅਨੇ ਕਰੁਪਨ ਉਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾ

ਇਆ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਗਰਿਪਿ ਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰ

ਖਿਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਤ੍ਰਿਦਾਏ ਹੁਸਾਰੁ ਸੇ

ਹਿਲਾਸਾ ਚੈ ਪਾਰਿਗਾ ਵਹਾਗਾ ਵਹੁਤੁ ਸੇ ਹਿਲਾਸਾ ਰਿਸ ॥ ੩ ॥

ਚੋਜਿ ਬੈਸਦਾਸ ਚੁਧਿਆਵਹੇ॥ ਸਚੋਧਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁਪੁ

ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਸੁਖਿ ਜਿਨ ਬੁਝਾਵਹੇ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਨਕ

ਖਸਤੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸ

ਚਿਟਾ ਸਚੈ ਪਰਿਗਾਵਹੇ॥ ਤਣੀਅਨ ਦੁਸੁਟ ਹੁਵਰ

ਭਾਗੀ ਹੋ ਸਗਲ ਸਨੋਰ ਬਧੁ ਹੋ॥ ਪਾਰਬਰ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ

ਆਉਤਰੇ ਸਗਲਾ ਵਿਸੁ ਹੋ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੀਤਾ ਪਉਤਰੇ ਸੁ

ਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸੰਤ ਸਾਜ ਨ ਭੁਟੇ ਸਰਸੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ॥

ਣੀ॥ ਸੁਣ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਰ ਤੇ ਪਾਵਿਤੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗਹਿ॥

ਭਰਪੂਰੇ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਹੇ॥

ਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ॥ ੧੦॥ ੧॥

੧ ਚ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਸਹਲਾ ੫॥

ਸਲੋਕਾ॥

ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ॥ ਪਤ

ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਖੀ ਅ

ਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਧਿਪ ਸੋ ਦਰਾ ਗੁਰ ਦੇ

ਵ ਦਾ ਤਾਹਿਨ ਸੁਭਿ ਪ ਦੇ ਸੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਤਿ ਨਿਰ

ਧਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਗਤਿ ਗੁਰ ਦੇ

ਵ ਪਾਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤੀਰ ਬੁਝੀ ਮ੍ਰਿਤ

ਸੋ ਵੇਦੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਾਜਨੁ ਸਪਰੀ ਪਰਾ ਗੁਰ

ਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਾਭਿ ਪਾਪ ਰਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਾਤਿਤ

ਪਾਇ ਕਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਾਦਿ ਜਗਾਦਿ ਜੁਗੁ

ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਸ ਤੁਹਿ ਜਾਪਿ ਉਪਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਸ ਅੰਗੁ ਤਿ

੧੦

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤੁ ਫੁਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਹਿ

ਤਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਸ ਤਿ ਗੁਰੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੂ

ਦੇ ਵਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ

ਏਕੋ ਗਵਿਗਰਿ ਆਦੁ ਸਹਾਰੈ ਆਨਹੋ ਗੁਰੂ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਸਕਾਰੀ ॥ ਆਦਿ ਸਾਧਿ ਅੰਤਿ

ਨਿਰੰਕਾਰੀਆ ਪਾਰਿ ਸੁਨਿਆ ਪਾਰਿ ਸੁਖ ਆਸਨਾ

ਆਪਾਰਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾ ਸਨਾ ਆਪਨ ਆਪੁ ਅੰ

ਪਾਰਿ ਉਪਾਇ ਆਪਾਰਿ ਬਾ ਪਾਪ ਹੀ ਸਾਇ ਆ

ਆਪਾਰਿ ਸੁਖ ਸਾ ਆਪਾਰਿ ਅਸ ਧੁਲਾ ਲਖੀ ਨ ਜਾ

ਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰ ਦੀ ਨਦ

ਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇ ਤੁਨ ਕੀ ਮਨੁ ਤੇ ਇਹ
ਹੁਲਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰਕ

ਰਾਮ ਕਾਨ ਆਪਿ ਨਿਰੰਗੁ ਨ ਸਗੁਨ ਏਕਾ ਏਕ ਹਿਏ

ਕਬਖਾਥੋਨਨਕਏਕਅਨੇਕਾ॥੧॥੫ਉੜੀ॥ ਓਅੰ

੧੦੫

ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਆਕਾਗਾਏਕਹਿਸੁਤਿਪਰੇਵਨਗਾਗਾ

॥ਬਿੰਨਬਿੰਨਤੈਗੁਣਬਿਰਥਰੀ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿ

ਸਟਾਰੀ॥ਸਗਲਭਾਤਿਕਰੀਕਰਹਿਉਪਾਇਓ॥ਜਨਮਮ

ਰਨਸਨਮੋਹਬਢਾਇਓ॥ਦੁਪੁਭਾਤਿਤੇਆਪਿਨਿਰਾਰਾ

॥ਨਨਕਅੰਤੁਨਪਾਹਾਵਾਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕਾ॥ ਸੇਟੀਸਾਹ

ਗੁਰਵੀਤਸੇਸਚੁਸੰਪੰਗਰਿਗਸਿ॥ਨਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾ

ਈਸੇਤਿਹਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਵੜੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸ

ਤਿਸਤਿਸੋਊ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਬਿੰਨਨਕੋਊ॥ ਸੋਊਸਰਨਿ

ਪਰੈਜਿਹਪਾਇ॥ ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ ਤੁਨਟੀ॥

ਸੰਸੈਰੁਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿ॥ ਆਪਤਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਾਪੁਕੇ

ਜਾਪਤਾ॥ ਸੋਸਾਧੁ॥ ਇਹਪਹੁਚਨਹਰਾ॥ ਨਨਕਤਾਕੈਸਦਖ

ਇਹਾਗਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇ॥ ਮਾਇ

ਆਸੋਹਸਾਬੁਕੁਰਾ॥ ਨਾਮਕਿਪੂਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਭ

ਪੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਵੁੜੀ ॥ ਧਧਾਪੁਰੀਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੁਆਧਾਨਿ

੧੦੬

ਤੇਉਜਿਹਰੁਚੁਆਸਨੁਆਧਨੁਨਹੀਬਛਹਿਤੁਰਗ
ਇ

ਨਾਛਹਿਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਮਰੁਚਹਿਧੀ

ਧੇਕਹਾਬਿਅਪਰਿਤਾਹੁਜੇਏਕਛਾਰੇਅਨਕਤਹਿਨ

ਜਾਹੁਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪੁਰਨਾਸਾਨਨਕਸਾਧਪੁਰਨ

ਕੁਗਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਥੇਕੁਆਨਿਕਭੁਖਿਅਰੁਕਿਅਨਾਧਿ

ਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇਕਹੁਨਾਨਕਾਕਿਰਪਾ

ਕੁਣੀ ਤਗਤੁ ਫਿਅਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥੫॥ਉਨੀ ਥੰਕਾ ਕੀ

ਅਨੁਨੀ ਸੁਖ ਬਾਤੁ ਉਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤਕਾਰਿ

ਬਾਤੁ ਉਫਿਅਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨ

ਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥ ਫਿਅਨੀ ਰਹਤ ਅਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ॥

ਕੈ ॥ ਉਸਨ ਲੀਤ ਅਸਾਰਿ ਸੁਰਤਾ ਕੈ ॥ ਫਿਅਨੀ ਤਤੁ

ਰਮੁ ਖਿਥੀ ਚਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ॥੫॥

ਸਲੋਕਾ ॥ ਆਵਨ ਆਏ ਸਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਪਸ

ਦੋਹਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਰਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧੭

ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਏਕ ਹਿਕ ਉਅਾਇਆ ਜਨ

ਮਤ ਮਾਹਿ ਓ ਮਾਹ ਨੀ ਮਾਇਆ ਗਰਬੁ ਕੰਟ ਮਾਹਿ ਉਰ

ਪਤ ਪਕਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿ ਮਰਤ ਪੁਰੁ ਹਤੇ ॥ ਉਰ

ਇ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਰਿ ਛਰਾਨਾ ॥ ਦੇਵ ਨਹਾ ਗੁਮਾਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥

ਧਾਰੁ ਕਿਰਪਾ ਜੇ ਮਾਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿ

ਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਵੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਤ ਹੁਕਾਮਿ ਬਿਨ

ਸਰੂਕਮਿਆਗੀਆਭੁੰਨਨਕੋਇ॥ ਆਵਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿ

ਟੈਨਨਕਾਜੇਹਮਾਨਸੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਉਜੀਅਬ

ਹੁਤੁਗੁਭਵਾਸੇ॥ ਸੋਹਮਗਨਸੀਠਜੋਨਿਫਾਸੇ॥ ਇਨਿ

ਮਾਇਆਤ੍ਰੇਗੁਟਥਸਿਕੀਨੇ॥ ਆਪਨਮੋਹਪਟੇਪਾਇ

ਦੀਨੇ॥ ਏਸਾਜਨਕਛੁਕਹੁਉਪਾਇਆ॥ ਜਾਤੇਤਰਉ

ਬਿਖਮਾਇਹਮਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਸੀਗਿਮਿਲ॥

ਏ॥ ਨਨਕਤਕੈਨਿਕਾਟਿਨਮਾਏ॥ ੨॥ ਸੋਲੇਕਾ॥ ਕਿਰਤ

ਕਮਾਵਨਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕੀਨੇ ਤੇ ਨਿਪੁਰਿ ਮਾਪਿ ਪਾਪਸੁ ॥ ੧੦੮

ਪਲਾਉਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਰਾ ਕ ਮਾਤਿ ॥ ੧ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਹਿ ਮਾਪਿ ਕਰਾਵਨੁ ਹਰਾ ॥ ਮਾਪਹਿ ਪਾਪ

ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇਮਾ ਜੁਗਾ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਮਾਪਹਿ ਲਾਇ

ਓਸੇ ਸੋ ਪਾਇ ਓਜੇ ਮਾਪਿ ਦਿਵਾਇ ਓ ॥ ਉਨਾ ਕਾ ਅੰਤੁ

ਨ ਜਾਨੈ ਕਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਉਛੁਨਿ ਹਉ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਹ

ਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਪਿ ਸਵਾਰਨੁ ਹਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਕਾ ॥

ਗਾਚਿਰਹੇਬਾਨੀਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਾਬਿਖਸੋਗਾਨਲ

ਕਤਿਤਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੇਸੋਗਾ॥੧॥੫ਉਤੰ

॥ਰੇਮਨਾਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਰਿ॥

ਜਿਹਾਬਿਧਿਕਤਹੁਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਹਿ॥੨॥

ਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਕੋਭੁਭੁਅਫਾਹੁ॥੫੧॥ਤਿਨਹੀਜ

ਉਨਮਾਸਿਉਤਉਏਉਕਰਮਾਬਿਕਾਗਾਥਾਧੇਜਮਕੀ

ਜੇਵਹੀਮੀਠੀਸਾਇਆਰੰਗਾ॥ਭੂਮਕੇਮੋਹੇਨਹਭੁਭੁਭਿ

ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦਾ ਹੁਸੀ ਗਾਲੇ ਖੈ ਗਾਣ ਤਨ ਛੂਟੀ ਐ ਕਾ ਚੀਕ

ਤਿਨ ਭੁਪੀ ॥ ਜਿਸ ਹਿਭੁ ਟਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥ ਏਹਿ ਸਲੋਕਾ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਤੁ

ਕੋਰੇ ਅਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਜੋ ਗਾਏ ਭੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ॥

ਭੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਗ ਭੰਗ ਹੁਇ ਅਸਨੁ ॥ ਮਧਨਾ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇਰੇ ਦਰ ॥ ੧ ॥

ਰੇਨ ਕਉ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰ ਸੁਰ ਦੇਉ ॥ ਏਹਿ ਆ

ਸਹਲੀਪਾਵਹਿਤੁੰਥਾਸਾਜਨਸਮਰਨਨਹੋਇ

ਬਿਨਾਸਾਸਸਤੁਕਿਕਰਤੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਜਾਕੈ

ਹਰਿਸੰਪੰਨਾਨਕਪਾਰਿਤਾਕੈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕ॥

ਲਾਲਚਤੁਰਕਿਕਰਮੋਹਬਿਅਪਤਮੁਕੇਅੰਧ

ਲਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧ

॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਪਾਟਿਬਿਖੈਰਸਰਤੇਅ

ਤਿਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ ਇਆਮਾਇਆਮ

ਨਿਜਨਮਾਰਿਅਰਨਾ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ
 ਰਨਾ ਕੋਉਉ ਨਨਕੋਉ ਪੁਰਾ ਕੋਉ ਸੁਧਾਰੁ ਨਨਕੋਉ ਸੁਰ
 ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ॥ ਨਨਕ ਠਾਕੁ
 ਰਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਹੋ ਪਾਲਹੋ
 ਬਿੰਦ ਪੁਰਗਾਰਿ ਰਗੀਰੀ ਰਸਾ॥ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਅਵ
 ਰਕੇ ਨਨਕ ਬੇਧਰ ਵਾਹ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਤ ਕੈ ਲਵੈ
 ਨਕੋਉ ਏਕਾਸਿ ਆਪਿ ਅਵਰਨਹਰੇਉ॥ ਰੇ ਵਨਹਾਰੇ ਰੇ

ਸਦਾਇਆਉਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੁਪਾਇਆਕਾ

ਟਰਸਤਮਹਿਪੁਰਸਮਾਨੇਪਗਟਪੁਰਖਸਭੁਠਾਉ

ਜਾਨੇਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਰਸੁਅਪਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਹਰਿਹਰਿਤਿਹਜਪਨਾ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਆਤਮਰਸੁਜਿ

ਹਜਾਨਿ ਆਹਰਿਗੰਗਾਸਹਜੇਸਾਦੁਆਨਾਨਕਧਨਿਧਾਨਿ

ਧੀਨਿਜਨਾਏਤੇਪਰਵਾਦੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਇਆਸ

ਦੁਲਤਾਹੁਕੇਗਨੀਐ॥ ਜਾਤੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭੁਨੀਐ॥

॥ अष्टादशसहस्रनामस्तोत्रम् ॥ १११

ਰੀਰੋ॥ ਮਾਵਤੋਸੇਜਨੁਨਾਮਹਿਰਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਇਆਮ॥

ਇਸਾ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕਾਰਿ ਨਾਵਨਾਟਿ ਹਿਜੇ ਨਿਨਾ ਨਾਇਕਾ ॥

॥ नानक गुरि के दरसि सभा ॥ १३ ॥ सल्लेख ॥

ਯਾਤੁਜਪਤਮਨਿਰੋਇਮਨੰਦੁਬਿਨਮੈਦੁਜਾਬੁਓਯਾਦੁਪ

ਦਰਦ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ॥੧॥੫੬੩॥

॥ ਯੁਯਾ ਜਾਰ ਉਦੁਰੁ ਸਤਿ ਦੇਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਅਹਿ ॥

ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ਜੀਹ

ਆਸ ਨਾਇਆ ਬੁਢ ਜਲੁ ਤਰਨਾ ਯਯਾ ਜਨ ਮਿਨ ਆਵੈ

ਸੋਇ ਯਯਾ ਏਕ ਨਾਮ ਲੇਖਨ ਚਿਪਰੋਇ ਯਯਾ ਜਨ ਤਨਹਾਰੀ

ਅੰਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕਾ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੋਹ

ਅਰੈ ਏਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇਈ

ਤਉ ਤਕੇ ਸੀਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਾਨਕ ਜਪੀਐ

ਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਿ ਮਗੁ ਤਾਸ ਕਉ ਜੋਆ

ਤਿਸਾਈਰੋਇਆਇਹਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਾਛਾ

ਰਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋਇਆਕਾਕੋਸਾਤਪਿਤਾਸੁਤਪੀਆਗ੍ਰਿਹ

ਬਨਿਰਾਕਛੁਸੀਗਿਨਣੀਆਮੇਸੀਸੀਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨ

ਹੀਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਪਾਰਿਜਾਹੀਸਾਧਸੀਗਿਕਲਿਕੀ

ਰਤਨੁਗਾਇਆਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਇਆ॥੧੫

॥ਸਲੋਕਾਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਕਿਆਨੇ

ਪੁਨਵੇਤਾਮਿਰਤੁਕਕਹੀਮੇਚਿਨਨਕਾਜਿਹਪੀਤਿਨਹੀ

ਲਿਖਿ ਓਲੇਖੁ॥ ੧॥ ਪਵਨੀ॥ ਕਕਾਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੇਉ॥ ੧੧੩

ਲਿਖਿ ਓਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੇਉ॥ ਨਹੀਰੇ ਰੂਛੁ ਦੋਉ ਬਾਗ॥

ਕਰਨੈ ਗਾਰੁ ਨ ਰੂਲਾ ਨ ਹਾਰਾ॥ ਕਾਰੂਪੀ ਬੁਦਿ ਖਾਰੇ ਆਪੇ॥

ਕਾਰੂਉ ਦਿਆ ਨ ਰੂਮਤ ਪਛਤਾਪੇ॥ ਆਪ ਨ ਖੋਲੁ ਆਪਰੇ॥

ਕੀਨੇ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੇ ਸੁਨਾਨ ਕਲੀਨੇ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤ

ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਦੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੀ ਰੂਹਾ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਆਗਾ॥ ੧॥

॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾਖੁ ਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੀਸੁ ਥਕੈ ਪਾਹਿ ॥

ਜੋ ਦੇ ਨਾਸੇ ਦੇਹਿ ਓਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾ

ਨਾਨਾ ਮਧ ਨੂਇਆ ਭੁਗਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸੀ ॥ ਖਿਸਾ ਗਰੀਬੀ ਅ

ਨ ਦਸਹ ਜਜਪਤ ਰਹਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ਖੇਲਹਿ ਕਿਰਾ

ਸਾਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦੀ ਵਰਾ

ਨੀ ਵਸੁਹਾਵਨੇ ਗਾਮਨਾ ਮਗ੍ਰਿਹ ਮਾਲਾ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਦੁਖੁ ਨ

ਡੁੰਡੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ

ਆਪ੍ਰਗੀਤਿਨਾਪਗੀ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਾਗਾਨਿਮਿਨਿਦੇਖ ੧੧੦

ਹੁਮਨੈਸਾਹਿਸਰਪਰਚਲਨੈਲੋਗਾਮਾਸਾਨਿਤਗੁਰਸੁ

ਖਿਮਿਟੈਨਨਕਨਾਮਅਰੋਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋ

ਬਿੰਦਗੁਦਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਾਪਿਨੀਤਾਕਹਾਇ

ਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਾਰਿਰੇਮੀਤਾਨਹਬਾਰਿਕਨ

ਹਜੇਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੰਧਾਓਹੁਬੇਰਾਨਹਬੁਣ

ਮੇਜਉਆਇਪਰੈਜਮਟੰਧਾਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚ

ਤੁਰਪੇਖਿਗਹ ਨੂਨੀਇਹਨਾਇਆਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲ

ਗਈਭੂਤਤਹਾਲਪਟਾਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰਹੈ

ਜਾਹੁਮਸਤੁਕਿਭਾਗਾਨਾਨਕਆਏਸਟਲਤੇਜਾਕਉ

ਪ੍ਰਆਰਿਸੁਹਾਗਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕਾਘੋਖੇਸਾਸਤੁਬੇਦਸ

ਭਿਆਨਨਕਥਤਉਕੋਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਇਹੋ

ਵਤਨਾਨਕਏਕੋਸੋਇਆ॥੧॥ਪਉਵੀਆਘਘਾਘਾਲਹੁਮ

ਨਹਿਏਹਾਬਿਨੁਹਰਿਦੁਸਰਨਾਰਿ॥ਨਹੋਅਨਹੋਵਨਜ

ਤਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ਘੁਲਤਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ

੧੧੫

ਸਰਨਾਨਾ ਅਤਤੁ ਕਾਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹ ਚਰਨਾ ਪਾਇ ਪਾਇ

ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਬਿਤਿ ਪਦ

ਹਿ ॥ ਪੋਥਿ ਮਹਾਰਾਜੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਅਨਾਨ ਕਹਹਿ

ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਇ ਪਾਲੇ ਸਾਰੁ

ਦਿਵਸ ਸਾਸਨ ਹਬਦੁ ਨ ਪਟਨ ਤਿਲ ਸਾਗਾ ਜੀਵਨ ਲੋਕ

ਹਿ ਕੁਰਮ ਸੇਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਉਗਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੈ ਕੈ

ਕ੍ਰਮੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾ ਕਤ ਪ੍ਰਕੀਨਾ ਅਨਿ ਕਜੋ ਨਿਜ

ਨਮਹਿ ਸਗਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਚੀ ਨਾਨਕੁ ਅਨੁਧਿਆਨਤੁ ॥

ਹੁਕਉ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਵਾਏ ॥

ਕਟਤੀ ਕਟੀ ਨਹੀ ਕਉ ਛੁਟੈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿਸ

ਸਰਪਰ ਛੁਟੈ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤਾ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਾਪਿ ਆਪ

ਗਟ ਬੁਏ ਨਾਨਕ ਨ ਛੁਪਿਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ

ਚਿਤ ਵਉ ਚਗਣਾ ਗਥਿ ਦਉ ਧਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤਾ ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਆਪਾਹਿਗੋਬਿੰਦਨ ਕਸੀਤ ਮਤਾਂਤਾ ॥ ੧ ॥

੧੧੬

ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾਚਰਨ ਕਸਲਗੁਰਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿਧਨਿ

ਉਆਦਿਨ ਸੀਜੋਗਸਭਾਗਾ ॥ ਚਾਰਿਕੰਟ ਦਹਾਦਿਸਭ

ਸਿਆਇਓਓ ॥ ਰੁਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਸਨੁਪਾਇਓਓ ॥ ਚਾਰਿ

ਬਿਚਾਰਿਬਿਨ ਸਿਉ ਸਭਦੁਆਸਾਧ ਸੀਗੀਸਨੁਨਿਰ

ਮਝੁਤੁਆਗਾ ॥ ਚਿਤਬਿਸਾਰੀਏਕਾਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾਨਨ

ਕਹਿਆਨਾਨੰਜਨੁਜਿਹਨੇੜਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੁ ਬਿਦਗੁ ਨ ਗਾਇ॥

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ॥ ੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛਾ ਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੇਪ॥

ਨੀਹਾਰੇ॥ ਛਛਾਛਾ ਹੁਤੇ ਤੇਰੇ ਸੀਤਾ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ

ਭੁਗਵੰਤਾ॥ ਛਾਹੀ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸੀਤ

ਨ ਕੀਸਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ॥ ਛਾਹੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ

ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੀਤ ਸਹਾਈ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕਾ

ਜੋਰਜੁਲਸੁਟੂਲਰਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਾਬਿਕਾਗਾਮਰਿ

ਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰਾ॥੧॥੫ਉੜੀ॥

ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਤੁਆਯਾਬਾਧੇਓਜਉਨਾਇਨੀਬੁ

ਮਸੁਆਜਉਜਾਨੈਹਉਬਗਤੁਗਿਆਨੀਆਭੈਠਾ

ਕਾਹਿਤਿਬੁਨਹੀਆਨੀਜਉਜਾਨੈਮੈਕਬਨੀਕਰਤਾ॥

ਬਿਆਪਾਗੀਬਸੁਧਾਜੇਉਫਿਰਤਾਸਾਧਮੀਗਿਜਿਹ

ਹਉਮੈਸਾਗੀਨਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਸੁਹਾਗੀ॥੨॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਵਾਲਾਪੇਉਨਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਨਿਸਿਥਾ ਸੁਰਾਗਾ

ਗਧਿ ॥ ਕਾਹੁ ਤੁਣੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈਉਪਾ

ਧਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੁਭਾ ਭੁਭੁ ਮਿਟੈ ਤੁ ਮੋਹਾ ਗਲਨਾਸ

ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਰਹੈ ॥ ਭੁਭਤ ਭੁਭਤ ਸਾਕਤ ਸੁਆ

ਨਾ ਕੈ ॥ ਦੈ ਹੋਤ ਕੁਓ ਬੀਆ ॥ ਭੁਭਤਿ ਕਲਿ ਮਲਪਾਪ

ਤੇ ॥ ਸਤੁਆ ॥ ਮਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੁਨੁਆ ॥ ਭੁਭ

ਤਿ ਕਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਸਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾ

ਈ॥ ੨੫॥ ਸਭੋਕਾ॥ ਵਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿ ੧੧੮

ਧਿਰਹੁ ਨੁਪਾਵਹੁ ਮੀਤਾ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਪਵਤ੍ਰੀ॥ ਵਵ ੦

ਵਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿਸੁ ਸਹੀ ਬਿਨ ਸਿਜਾ ਤਏ ਹਰੇ ਤ॥ ਗ

ਣਤੀ ਗਣਉ ਨਗਣਿ ਸਕਉ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤਾ॥

ਵੇਪੋਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤ ਉਕਾਸਿ ਉਕਰੀ ਅੰਸੰਗੁ॥ ਵ ੦

ਣਹੁ ਇਅਾ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤੁ ਟਉ ਮਾਇਆ

ਗੁਆਵਾਟ ਤਸੇਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਰੂਸ ਤੇ ਕੀਚ ਤਾਭਿ

ਨਾਅੰਧ ਕੁਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕ ਦੁਹਿ ਜਿਹ ਹੋਵ ਦੁਸੁਪ ਸੰ

ਨਾਵਾ ਕੋਹਾ ਬਿਸਮ ਰਖ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਨਾ

ਕਾਤਿਹ ਉਸਤਾਤਿ ਕਰਹੁ ਵਾਹੁ ਕੀ ਓਸੀ ਜੋਗਾ ॥੨੬॥

ਸਲੋਕਾ ਵੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁ

ਖੁਪਾਇ ਨਾਨਕ ਸਨੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋ

ਬਿਦਗਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ

ਏਕਕੀ ਜਾਤੇ ਬਿਬਾਨ ਕੋਇਆ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀ ਮੇਵ

੧੧੨੬

ਸੇ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋ ਰੋਇਆ ਟਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ

ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜ

ਉਆਪਨ ਹੋਰਿ ਦਇਆਲਾ ਏਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਟਲ ਹਿਜਾ ਅਕੇਦੂ ਤਤਿ ਹਜੁ

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਸਾਹੀ ਬਾਝਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾ ਸੇ ਕਰੀ ਕੋ ॥੨॥ ਸੋ ਲੇਖਾ ॥

॥ ਠਾਕਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨੁ ਦੁਹਰਿ ਜਿਹੋ ਵਹੁ ਸੁਖ ਸਿਨਾ ਜੇ

ਜਨ ਪੁਰੁ ਅਪਨੇ ਕਰੇ ਨਨਕ ਤੇ ਪਨਿ ਪੀਨਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ

॥ ਠਾਠਾ ਅਨੁ ਠਾਠਾ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਸਗਲਿ ਤਿਅਗਿਏ

ਕਹਿਲ ਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹ ਕਿਠਹ ਕਿ ਮਾਇਆ ਸੀ ਗਿ ਮੁਏ

॥ ਉਅ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨਕਤ ਪੁਧੁਏ ॥ ਠਾ ਦੁਪਹੀ ਸੰਤਹ

ਸੀ ਗਿ ਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਹੁਸਿਆ

॥ ਠਾ ਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਉਅ ਕਾ

ਮਨੁ ਸੀਰੁ ਲਾਇਆ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਰੰਗੁ ਉਰਿ ਬੰਦ

੧੨੦

ਨ ਅਨੰਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾਸ ਮਰਥਾ॥ ਰੂਲ ਨ ਤੇਗਾ ਖੁ

ਪੁਰੂਨਾ ਨ ਕਦੇ ਕਰਿ ਹਥਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੰਗ ਰੰਗਾਇ

ਹੁ ਨ ਹੀ ਜਹ ਰੰਗਾ ਤਹ ਜਾਨੁ॥ ਉਆ ਰੰਗ ਕਾ ਸੀਜ ਮੇ ਗੁਰ

ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਪ ਛਾਨੁ॥ ਇਆ ਰੰਗ ਕਉ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਪਾਲੈ॥

ਜਾ ਕਾ ਤਸੁ ਨ ਹੀ ਸੀ ਗੀਚਾਲੈ॥ ਉਆ ਰੰਗ ਕੀ ਸੇ ਮਿਤਿ ਜਾ

ਨੈ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਿਸਾਇ ਪੁਰਨੁ ਰੰਗ ਵਾਨੈ॥ ਰੰਗਾ ਨਿਹ ਚਲੁ

ਸੁਸਾਧਸੀਗਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜਨ ਨਹ ਰੋਲਾਇ

ਆ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਢਾਹ ਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਗਾਇਕਿ

ਨਹਿ ਨਾਪਾ ਲਿਖ ਬੀਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਯੀਸਾਧ

ਸੀ॥ ਸਿਨ ਬੀਧਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਢਢਾ ਢੂ ਢਤ ਕਹਾ ਠਿ

ਠੁ ਢੂ ਢਨ ਇਆ ਮਨ ਮਾਰੀ॥ ਸਿਰੀਤੁ ਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਬ

ਨੁਖ ਨੁਕਹਾ ਠਿ ਗਾਰੀ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹ ਸੁਸਾਧ ਸੀਗੀ ਅਹੰ ਬੁ

ਧਿ ਨਿਕਰਾਨਾ॥ ਤੁਖੁ ਪਾਵੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇ

ਖਿਨਿਹਾਲਾ ਦੇ ਹੀ ਜਾ ਮੇ ਜਸਿ ਮਰੈ ਗਰਭੁ ਜੀ ਨਿਦੁਖਾਇ ੧੨੩

ਮੇਹ ਸਗਲ ਪਟਤ ਹੋਇ ਹਉਆ ਵੈ ਜਾਇ ਚੁਹਤ

ਚੁਹਤ ਅਥਿ ਚਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨ ਸਰਨਾਇ ਦੁਖ ਕੇ ਠਹਿ

ਕਾਟਿ ਅਨਾਨ ਕਲੀਏ ਸਮਾਇ ੩੦ ॥ ਸਲੋਕਾ ਜਹ ਸਾਧੁ

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਏਹ ਉਦਾਤੁ

ਏਹਿ ਫੁਟਿ ਹਿਨਿ ਕਾਟਿ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਦੂਤ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ

ਏਹੁ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਵੀਐ ਅਤੁ ਸੁਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ

ਸਿਉਲਰਿਸਰੈਸੋਰੈਭਾਦੁਰੈਇ॥ ਮਣੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤ

ਮਰੈਗੁਰਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿ॥ ਮਨੁਆਜੀਤੈਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹ

ਸੁਰਤਣਵੇਸਾ॥ ਠਾਕੋਜਾਣੈਆਪਣੈਏਕਹਿਟੇਕਅਧਾ

ਹਾਰੈਇਦਿਣਸੁਸਿਮਰਤਹੈਸੋਪੁਰੁਪੁਕੁਆਪਾਰੈ

ਣਸਗਲਾਇਆਮਨੁਕਰੈਏਉਕਰਸਕਮਾਇ॥ ਹੁਕਮੈਸੁ

ਏਸਦਾਸੁਖੁਨਾਨਕਦਿਖਿਆਪਾਇ॥ ੩੧॥ ਸੋਲੋਕੁ॥

ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਰਿਸੈਪੁਰੁਮਿਲਾਵੈਮੋਰਿ॥ ਨਨਕ

ਕ੍ਰਮਬੁਢਿਕਾਟੀਅਚੁਕੈਜਸਕੀਜੋਰਿ॥੧॥੫ਉਨੀ॥

੧੨੨

ਤਤਾਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਗਾਇ।ਫੁਲ

ਪਾਵਹਿਮਨਸਾਛੁਤੇਤਪਉਤੁਹਰੀਜਾਇ॥੩॥ਸਮਿਟੈ

ਜਸਪਥਕੀਜਾਸੁਬਸੈਮਨਿਨਾਉ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿਮਾਤਿਉ

ਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਾਵਹਿ ਨਾਉ॥ਤਾਰੁਸੀਗੀਨਧਨੁਚ

ਲੋਗ੍ਰਹਜੇਬਨਨਾਰਜਾ॥ਸੰਤਸੀਗੀਸਿਮਰਤਰਹਹੁਇਉ

ਤੁਹਰੈਕਾਜਾ॥ਤਾਤਾਕਛੁਨਹੇਦੀਰੈਜਉਤਪਨਿਵਰੈ॥੫॥

ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ਨਨਕਹ ਮਹਿ ਆਪਾਹਿ ਮਾਣੀ ਬਾਪਾ ॥੩੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਥਕੇ ਥਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਲਤੇ ਤਿਪਾਤਿ ਨ ਤਿਸਨ

ਲਾਥਾ ॥ ਸੀਚੇ ਸੀਚੇ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਖ

॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬੁਥਾ ਥਿਰੁ ਕਉ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵਾ ॥

ਅਨਿਕ ਬੀਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕਉ ਪਾਵਾ ॥

ਭੋਲੀ ਸੀਚਹੁ ਸੁਸੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਹਾ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕੰ

ਸਿ ਆਵਹੀ ਅੰਤ ਅਉਸਰ ਬਾਰਾ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿ

ਦੁਬੁਜਹੁਸੰਤਹਕੀਸਿਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕ
 ਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁਕਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨਸਬੁ
 ਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾ
 ਹਿਨਨਕਜੀਤਅਨਾਥਾ॥੩੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਦਾਸਹਏਕਨਿ
 ਹਾਰਿਆਸਰੁਕਛੁਦੇਵਨਹਾਰਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਅਰਤਦ
 ਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਦਦਾਦਾਰ
 ਏਕਹੈਸਰੁਕਉਦੇਵਨਹਾਰਾ॥ਦੇਵੇਤੈਨਿਅਵਈਅਗ

ਨਤਕੁ ਹੋਰੁ ਰਾਗਾ ਦੈ ਨਹਾਉ ਸਦ ਜੀ ਵਨ ਹਰਾ ॥ ਸਨਮੁਰ

ਖ ਕਿਉ ਤਾ ਹਿ ਬਿਸਾਗਾ ॥ ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਸੀਤਾ ॥

ਸਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਾ ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਜਾ

ਕੇਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇਗੁਰੁ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਲੋਕੁ

॥ ਧਰਜੀ ਅਗੇ ਇਕਟੇ ਕਤੂਲਾ ॥ ਹਿ ਬਿਰਾਨੀਆ ਸਾਨਾ ਸਕ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਅੰਕਾਰ ਜੁਆ ਵੈਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਧਧਾਧ ਵਰਤਉ ਮਿਟੈ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਤੇਇ ਬਾਸੁ ॥ ਧੁਰ ਤੇ

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨ ਰਿਪ ਰਗਾ ਸੁਧਨੁ ਸਾ ॥ ੧੨੦ ॥

ਚਾਤੇ ਉਸ ਚ ਸਾਹਾਹਾਰਿ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਾ ਧੀਰ

ਜ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿ ਆਹਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਵਨਾ ਜਿਹ

ਸੁਨਿਆ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਹ ਪਾਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਨਕਾ ਤਿ

ਹ ਜਨਾ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਫਲੋ ਕੁ ॥ ਨਨਕਾ ਨਾਮੁ

ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਓਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇ

ਸਿਆਨ ਰਤਨਾ ਹਿਸਾਪ ਸੀਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਨਕਾ

ਕਿਧ ਗਹਿਰੇ ਨਾਹੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾ ਬੁਝ ਸਾਹੀ॥ ਨਾਨੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪ ਤੇ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ
ਇਖ ਪਤੋ॥ ਨਿਨਾ ਕਾਰਨ ਹੋਤਾ ਤਥਹੁ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ
ਨੋ ਜਾ ਕਹੁ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ
ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ॥ ੩੬॥ ਸਲੋਕਾ ਪਾਤਿਰਾਖੀ ਗੁਰਿ
ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਅੰ
ਗਾਹੀ॥ ਮੇਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹੁ ਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ

ਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਸਹਰਿਗਇਆ॥ ੧੨੪

ਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਧੂ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਾਹਿਮਿਤਿ ।

ਸਾਧੂ॥ ਪਰਪਚਧੋਹਸੇਹਮਿਟਨਾਈ॥ ਜਾਕਉਗਾਖਹੁ

ਅਪਿਰੁਸਾਈ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁਛੜਸਿਹਸੋਉ॥ ਨਾਨਕ

ਦੁਸਰਅਵਰੁਨਕੋਉ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਾਹੇਕਟੇਮਿਟੇ

ਗਵਨਫਾਤਿਹਰੁਈ॥ ਅਨਿਜੀਤ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾ

ਈਠਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਫਫਾਫਿਰਤ

ਫਿਰਤਤੁਆਇਆ ਦੁਲਰੁ ਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਰਿਪਾ

ਇਆਗਾਫਿਰਿਇਆ ਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾਨਾਮੁਜਪ

ਹੁਤਉਕਟੀਅਰਿਫਾਸਾਗਾਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਨਜਾਨੁ

ਨਹਈਏਕਾਰਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੇਈਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾ

ਪੁਤੁਕਰਨੈਹਾਰੇਅਲਿਲੇਹੁਨਨਕਥੇਚਾਰੇ॥ ੩੮॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਅਪਾਰਥੁਮਦੀਨਦਇਅ

ਲਗੁਪਾਲਾ॥ ਸੁਖਸੰਪੰਨਹੁਗੁਰਸਨਾਨਕਸਾਧਵਾਥ

१३६

ਪਉੜੀ॥ ਭੁਭਾ ਭੁਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ

ਸਫਾਲਹੈ ਸੁਪਨਾ॥ ਭੁਰਮੇ ਸੁਰਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ॥ ਭੁਰਮੇ ਸਿ

ਧਸਾ॥ ਧਿਕ ਕ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ ਭੁਰਮਿ ਭੁਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਰਹਕਾਣੇ॥

ਦੁਤਰਮਾਹਾ ਬਿਖਮਾਇਹ ਮਾਣੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਮਰੈ ਮੇਰਿ

ਟਾਇਆ॥ ਨਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੦੦॥ ਸਲੋਕੁ

॥ ਮਾਇਆ ਤੇਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ॥ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੀਰਾ॥

ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹੁ ਤੁਮਰਖਹੁ ਸੁਨਨ ਕਨਾ ਅਰਿਰੀਰਾ॥ ੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਮਾਗਨ ਹਰਇ ਅਧਾ॥ ਦੇਨ ਹਾਰ ਦੇਰਹਿ

ਓਸੁ ਜਾਨਾ॥ ਜੇ ਦੀਨੈ ਸੇਏ ਕਹਿ ਬਾਗ॥ ਸਨਮੁ ਰਖ ਕਹ ਕਰ

ਤਿਪੁ ਕਾਰ॥ ਜਉ ਸਾਗਹਿ ਤਉ ਸਾਗਹਿ ਬੀਆ॥ ਜਾਂ ਤੇਭ

ਸਲ ਨ ਕਾਰੁ॥ ਬੀਆ॥ ਸਾਗਨਿ ਸਾਗਤ ਏ ਕਹਿ ਸਾਗ॥ ਨਨ

ਕਜਾ ਤੇ ਪਗਹਿ ਪਗਾਈ॥ ੧॥ ਸਲੇਕਾ॥ ਸਤਿਪੁਰੀ ਪਰਖ ॥

ਨ ਤੇਗੁਰਪੁਰੇ ਸਨਮੀਤਾ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪੁਰੁਆ ਪੁਨਾਨਾ ਨਕ

ਤੇਗੁਰਾਵੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਮਾਜਾ ਪੁਸਰ ਸੁਪਛਾਨਾ॥

ਕੁਟਤਸਾਧਸੰਗਪਤੀਆਨਾਦੁਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤਬੀ

ਚਾਗਾਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਰਾਤਾਹੁਸੀਰੀਤਾਹੁਨਿ

ਰਲੇਪਾਪੂਰਨਪਟਪਟਪੁਰਖਬਿਸੇਖਾਉਆਰਸਮਹਿ

ਉਆਹੁਸੁਖਪਾਇਆਨਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇ

ਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕਾ॥ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿ

ਛੂਟਨੁਨਾਰਿ॥ਨਨਕਤਿਹਵੀਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪ॥

ਰਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਯਯਾਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆ॥

ਏਕਨਾਸਾਬਿਨੁ ਕਹਲਉ ਸਿਧੀਆ ਯਾ ਪੁਜਤ ਨ ਕਾਰਿ

੧੩੮

ਤਛੁਟਾਗਾਉ ਆਪੁਜਤ ਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਗਾ ਯਾਉ ਬਰਨਾ

ਗੈਸਰੁ ਕੋਉ ਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰਨ ਹੋਉ ਯਾ ਪੁਤਰ

ਨਤਾਰਨ ਸਮਾਗਾਗਾ ਗਾਪਿ ਲੇਹੁ ਨਿਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ਮਨ

ਬਚਕੁ ਆਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਣੀ ਨਾਨਕਾਤਿਹ ਆਤਿਪੁਰ

ਟੀਆਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆ

ਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰੋਇਨਿ ਮਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ

ਨਦੀ ਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੇ ਨੇਤ ਸਰੁ ਜਾ ਕੀ॥ ੩॥

ਜਿਸ ਬਿਸਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ॥ ਰਹਿ ਦਰਗਾਹਿ ਤਉ ਸੀ॥

ਬੁਰਿ ਕੁਈ॥ ਜਿਉ ਕੁਰਮੁ ਖਿਸਾਮ ਨਾਮ॥ ਬਿਵਲਾਈ॥ ਰਹਤ

ਰਹਤੁ ਰਹਿ ਜਾ॥ ਹਿ ਬਿਕਰਾ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਆ ਪਾਰਾ॥

ਗਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮੁ ਸਮਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੁਰਕੀ ਨੀਦਾ ਤੇ॥

੪੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲ ਚ ਭੂਠਾ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ॥ ਇਅ

ਦੇਰਿ ਸਹਿ ਜਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕੁਰਮੁ ਖਿਪੀਅਨਾ॥

੧੬੦

ਕਸੂਖਿਨਿਵਾਸ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾ ਲਾ ਵਉ॥ ਉਪ॥ ੧੨

ਪਜਾਹੁ॥ ਦੁਖਦਰਸਤਿ॥ ਮਿਟਹਿ॥ ਖਿਨਾਹੁ॥ ਨਾਮਅਭਿ

ਖਧੁ॥ ਜਿਯਰਿਦੈ॥ ਰਿਤਾਵੈ॥ ਤਾਹਿ॥ ਗੁਸੁਪਨੈ॥ ਨਹੀਆਵੈ॥

ਹਰਿਅਉ॥ ਖਸੁਸਗੁਪਟਹੈ॥ ਰਾਣੀ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ॥ ਬਿਨੁ॥ ਬਿਧਿ॥

ਬਨਾਈ॥ ਗੁਰਿ॥ ਪੁਰੈ॥ ਸੰਜਸੁ॥ ਕਰਿ॥ ਦੀਅਾ॥ ਨਨਕਤਉ॥ ਫਿ

ਰਿ॥ ਦੁਖਨਥੀਅਾ॥ ੧੫॥ ਸਭੇ॥ ਕਾ॥ ਵਾਸੁ॥ ਦੇਵਸਰਬ॥ ਸੇ

ਉ॥ ਨਨਕਤਉ॥ ਠਾਣੀ॥ ਅੰਤਰਿ॥ ਬਾਹਰਿ॥ ਸੀਰਿ॥ ਹੋ॥ ਨਨਕਕ॥ ਬਿ

ਦੁਰਾਇ॥੧॥੫੭੩੧॥ਵਵਾਵੈਰੁ ਨਕਰੀ॥ਐਕਾਗੁ॥੫੮

੫੮ਅੰਤਰਿਕ੍ਰਮਸਸਾਗੁ॥ਵਾਨੁਦੇਵਜਲਬਲਮ

ਹਿਗਵਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਖਲੈਹੀਗਵਿਆ॥ਵੈਰ

ਵਿਰੋਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੇ

ਸੁਨਤੇ॥ਵਰਨਚਿਹਨਸਗਲਹਤੇਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕਹ

ਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੇਕਹਤਾ॥੬੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਹਉਹਉ

ਕਰਤਾਬਿਹਾਨੀ॥ਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨਾ॥ਨੂਕੁਕਿਤ

ਏਜਿਉਤਿਧਾਵੰ ਤਨਨਕਕਿਰੰ ਤਨਨਕਕਿਰੰ ॥ ੧ ॥

॥ ਕਾਕਾਕਾਕਿਸਿਟੈਸਿਗਿਸਾਧੁਕਰਮਧਰਮਤਤੁ ॥

ਨਮਅਗਾਧੁਰੁਜੇਹਸਾਸਿਓਰਿਦਸਾਹੀਧਉਅਕੀ ॥

ਕਾਕਾਕਿਸਿਟਤਿਨਸਾਹੀ॥ ਕਾਕਿਕਰੰਤਸਾਕਤਰੰ ॥

ਗਾਜੇਹੀਨੇ ॥ ਕਾਕੀਕੁਧਿਕਿਕਾਰਾ॥ ਕਾਕਾਕੁਰ ॥

ਤੁਖਿਕਾਕਿਸਿਟਦੀ॥ ਨਿਸਖਸਾਹਿਨਨਕਸਮਣੀ ॥

॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਸਾਧੁਕੀਸਨਓਟਗੁਉਕਤਿਸਿ ॥

ਮਾਨ ਪਤਿ ਆਗੂ ॥ ਗੁਰ ਦੀ ਖਿਆ ਜਿਹ ਮਾਨਿ ਬ ਸੈਨ

ਨਕ ਸਸਤ ਕਿਭੁ ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉਟੀ ॥ ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ

ਅਬ ਹਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੇ

ਧਤ ਸੇ ॥ ਧੀ ਥੀ ਚ ਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗਰਿ ਤਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟ ਕਾ

ਹਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲ ਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਸਰ ਬ ਅ

ਗਨਤੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਗਧੁ ਦਇਆ ਲਾਨਾ

ਨਕਤੁ ਮਰੇ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿ

ਟੀਤਬਸੁਖਬੁਏਅਨਤਨਬੁਏਅਰੋਗਾਨਾਨਕਾਦਿਸੁ ੧੩੧

ਟੀਆਇਆਓਸਤਾਤਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੧॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥

ਖਖਾਖਗਸਰਾਹਉਤਾਹੁ॥ਜੋਖਿਨਸਾਰਿਉਨੈਸੁਰੁਰਕੁਰੁ ०

ਹੁ॥ਖਗਨਿਮਾਨਾਰੋਤਪਗਨੀ॥ਅਨਾਦਿਨੁਜਾਪੈਪੁਰਨੀ

ਰਬਾਨੀ॥ਬੁਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖੁਦੇਤਾ॥ਪਾਹਬ੍ਰਹ

ਮੁਅੰਸੋਅਗਨਤਾ॥ਅਸੰਖਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾ

ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਗਾ॥੪੮॥ਸਲੋਕੁ॥

ਸਾਤਿ ਨ੍ਰੁਉ ਸੁਨਿਅਨ ਮੇਰੇ ਸਗਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿਗਣਿ ॥ ੳ

ਕਤਿ ਸਿਆਨੁ ਪਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਨਕਲ ਏ ਸਮਾਨਿ

॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨੁ ਪਛਾਹੁ ਏ ਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮ

ਤਿਹੁ ਕਮਿਨ ਪ੍ਰਬੁਧ ਤੀਆਨਾ ॥ ਸਹਜ ਬੁਝਿ ਤਿਕਰਹਿ ਚਤੁ

ਰਾਣੀ ॥ ਸਿਧਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏ ਕਨਜਾਈ ॥ ਸੋਭੈ ਸੋਭੈ ਜਪਿ ਦਿਨ

ਰਾਤੀ ॥ ਰੇਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾਲਾ

ਵੈਜਿਹ ਆਪੈ ॥ ਨਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਾ ਸੁਆਪੈ ॥੫॥

॥ ਸਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ਸੁਖੁ ਰੇ

੧੩੩

ਇ ॥ ਨਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਗਵਿ ਗਹਿ ਆਥਾਨ ਥਨ ਤਰਿ ਸੋਇ

॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇਰ ਉਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੁਰਿ

ਹੇਰੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ਹੇਰੁ ਆਏ ਸਦਸ ਦੀ ਵਦੁਖ ਭੰਜਨੁ

ਗਗਿ ਆਨਾ ॥ ਹਉ ਛੁਟ ਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾ ਹੋ

ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਹਤੇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਹਮਰਨ ਸੀਤ ਸੀਗ ਪਰ

ਤਾਪਾ ॥ ਹਿਰੁ ਕਰੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੀਤਹ ਸੀਰੀ

ਤੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਓਰੰ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਕੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਭੁਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਹੁਆ॥ ੫੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਲੇਖੇ ਕਤਹਿ

ਨਛੁਟੀ॥ ਮੇਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰਾ॥ ਬਖਸਨਹਾਰਾ

ਖਸਿਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ ੧॥ ੫॥ ਉੜੀ॥ ਬੁਢਹਾਰਾ

ਮੀਰੁ ਨਹਾਰਾ॥ ਰਬੇਗਾਨਾ॥ ਅਲਪਮਾਤਿ॥ ਜੀਉਪਿਰੂਜਿ

ਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾ॥ ਹਨਜਾਨਤਤਤਾ॥ ਲਾਹਾ॥ ਮਾਇਆਕਾ

ਰਨੇਦਹਾ॥ ਦਸਿਛੁ ਫਨਜਾਇ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾ

ਰਪੁਤਾਨਿਸਖਨੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ॥ ਲਾਲ ਚਟੂਠਾ ਬਿਕਰ

੧੩੩

ਮੋਹਾਉ ਆਸੀਪੈ ਮਨਸਾਹਿ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿਦਕ ਮਹਾ

ਤਿਨੁ ਸੀਗੀ ਬਿਯਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿਲੈ ਹਿ

ਥੋਟੇ ਸੀਗੀ ਖਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰੰਤ

ਰੇ॥ ਪੜ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤੁ ਸਤ ਭਰਮੇ

ਨਸ ਅਨੇਕਾ॥ ਭਵ ਜਲ ਤੇ ਕਾਦੁ ਤੁਧੁ ਭੁਨਨ ਕਤੇਰੀ ਟੇ

ਕਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੇਲਤੁ ਖੇਲਤੁ ਆਇਓ ਭੀ ਅਨਿਕ ਜੇ

ਨਦੁ ਬੁਧਾਇ। ਖੇਦਾ ਮਿਟੇ ਸਾਹੁ ਮਿਲ ਰਸਾ ਤਿਹੁ ਹਰ ਬਚ
ਨ ਸਮਾਇ। ਖਿਸਾਗਾ ਹੀ ਸਚੁ ਸੀਚੈ ਚੰਦ੍ਰਾਇ ਚੰਦ੍ਰਾ ਮੰਤ੍ਰਿਤਨੁ ।
ਆਖਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਰਈ ਅਨੁ ਸੁਖਾ ਬਿਸਾਸਾ ਖੋਪਾਨਿ
ਬਾਹੀ ਬਹੁ ਤੁਲਾ ਭੁਧਾਰਿ ਆਏ ਪਾਤਿਵੰਤਾ। ਖਰਾਦਿ
ਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਰੁਗਵੰਤਾ। ਆਪਨ ਕੀ
ਆਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ। ਨਨਕ ਸੇਉ ਸਰ ।
ਗੈ ਅੰਜੋ ਜਪਾਇ ਪਾਟਿ ਰਹਿ ਆਇ ਆਪਿ॥ ੫੩॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਆਟੇ ਪੁਰੁ ਸਰਨਗਤੀ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਾਇ १੩੪

ਆਲਾ॥ ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਸਨੀਖ ਸਤਨਾਨ ਕਹੇ ਤਨਿ ਹਾ

ਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਖਰ ਮਾਹਿ ਤਿਰੁ ਵਟ ਪੁਰੁ ਧਾਰੇ॥

ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਰੇ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤ ਸਿੰਘਿ

ਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਬਨ ਵਖਿ॥ ਆਨਾ॥ ਅਖਰ ਮੁ

ਕਾਤਿ ਜੁਗਾਤਿ ਭੈਰੁ ਰਮਾ॥ ਅਖਰ ਕਰਮਾ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚਾ

ਰਮਾ॥ ਦਿਸਾਟਿ ਮਨੁ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ॥ ਨਨਕ ਪਾਹੁ ਬੁਝਮ

ਨਿਰਲੇਪਾ॥੫੦॥ਸਲੋਕਾਹਥਿਕਲਿਸਾਅਗੀਅਸਸ

ਤਾਕਿਲਿਖਾਵਤੀ॥ਉਗਤਿਗਹਿਓਸਭੁਸੀਗੀਅਨੂਪ

ਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਸਾਇਖੁਬਹੁਤੁਹਰੀ

ਆਸਾਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਥਲਿਹਾਰੀਆ॥੧

॥੫੦੬੩॥ਰੇਅਚੁਤਰੇਪਾਹਕ੍ਰਮਾਅਥਿਨਾਸੀਅ

ਘਨਾਸਾਰੇਪੂਰਨਹੇਸਰਬਮੀਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾ॥

ਰੇਸੀਗੀਰੇਨਿਰੰਕਾਰਹੇਨਿਰਗੁਣਸਰੂਟੇਕਾਹੇਗੋਬਿ

ਦੇਹੇਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਥਿਬੇਕਾਹੇਅਪਰੰਪਰਾ ੧੩੫

ਰਿਹੇਹਰਿਭੀਰੇਵਨਹਾਰਾਹੇਸਿਤਹਕੈਸਦਾਸੀਗੀਨਿ

ਧਾਰਾਅਧਾਰਾਹੇਠਾਕੁਰਹਉਦਾਸਰਮੇਨੀਰਗੁਨਗੁ

ਨੁਨਹੀਕੋਇ।ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਨੁਦਾਨੁਗਾਖਉਹੀਐ

ਪੌਰੇਇ।੫੫।ਸਲੋਕਾਗੁਰਦੇਵਸਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿ

ਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾ

ਆਗੀਆਨਭੀਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੀਥਿਪਸੌਰੇਦਗਾਗੁ

ਰਾਗ ਵਦਤ ਹਾਰਨ ਨਤੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੰਤੁ ਨਿਰੰ

ਧਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੰਤਿ ਸਾਤਿ ਬੁਧਿ ਮੁਰਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ

ਪਾਸ ਪਰਸ ਪਗਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤੀਰ ਬੁਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ

ਰੇਵੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਾਜੂ ਅਪਰੰਪਗਾ ਗੁਰ ਦੇਵ

ਕਰਤਾ ਸੁਧਾ ਪਪਰਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਾਤਿ ਤਪਾ ਵਿਤੁ

ਗਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਦਿ ਮੁਗਾ ਦਿਤੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਦੇਵ

ਨੰਤੁ ਪਰਿਜਾਪਿ ਉਪਗਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ

ਕਾਗਿਕਿਰਪਾਹਸਮੁਕੁ

ਦੇਵਸਾਤਿਗੁਰੁਪਾਹਬੁ

ਕਾਗਿਨਸਮਕਰਾ॥ ੧॥

ਪੜਵਾ॥ ੧॥

ਸੰਘ॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ੧੬

ਗਉੜੁ ਰੁਸਮੀਸਰਬ ੫॥

ਗਉੜੁ ਰੁਸਮੀਸਰਬ ੫॥

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵ ਦੇ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥

ਅਸਤੁ ਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ॥

ਵਉ ਕਲਕਟੇ ਸਤ ਨਾਮੁ ਹੀ ਮਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ

ਜਾਸੁ ਬਿਸੁਰੈ ਕੈ ॥ ਨਾਤੁ ਜਪਤੁ ਅਗਨਤੁ ਅਨੈ ਕੈ

ਸੰਦਰੁ ॥ ਨਿਮਿਤਿ ਸੁਖਾ ਖਰਾ ਕੀ ਨੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥

ਕਾਸੁ ਪਾਸੁ ਕੈ ਕਟੈ ਕਜਿ ਸੁਜੀ ॥ ਅਥਾ ਵੈ ॥ ਤਾ ॥

ਪਾਤੈ ॥ ਨਾਮੁ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ निउलीकरसकरेखतुआसनाजेनमा १०

रगसंजआतिसायन॥ निमखनिमखकरिसरीरुक्

टावै॥ तउरुती॥ उ॥ मे॥ मे॥ नजाटै॥ हरिकेनससम

मरिक्छुन॥ गि॥ ननकगुरुमु॥ पिनामु॥ जया॥ तिगा॥ ति॥

हि॥ दा॥ मनका॥ मन॥ ती॥ र॥ ध॥ दे॥ ह॥ छु॥ टै॥ ग॥ र॥ सु॥ गु॥

मु॥ तु॥ न॥ म॥ न॥ ते॥ तु॥ टै॥ मे॥ च॥ क॥ रै॥ दि॥ न॥ सु॥ अ॥ न॥ र॥ ग॥ ति॥ अ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ निउलीकरसकरेखतुआसनाजेनमा

ਕਰੈ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਬਿਖਿਅਦੈ॥ ਜਲ ਧੋਵੈ ਬਹੁ

ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ॥ ਸੁਧ ਕਹੈ॥ ਇਕਾ ਚੀ ਬੀਤਿ॥ ਮਨ ਹਰਿ

ਕੇਨ ਅਕੀ॥ ਮਹਿ ਮਾਉ ਚਾਨਾ ਨ ਕਨਾ ਮਿਉ ਧਰੇ ਪਾਤਿ ਤਬ

ਹੁਤੁ ਚਾ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ

॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਤੇ ਸਨਨਾ ਪਾਪੈ॥ ਭੁਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ

ਹੀ ਭੁਝੈ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਾਹ ਨ ਹੀ ਸਿਝੈ॥ ਛੂਟ ਸਿ

ਹੀ॥ ਉਭਰ ਪਇਆ ਲਾਸੈ॥ ਹਿਊਆ ਪਾ

ਜਾਇਆ ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਸੁ ਰਾਨੈ ਗਾਇ

ਦੁਬਜਾਨ ਬਿਨੁ ਤਿਉ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਧਰਿਕਾਨ ਸੁਜਾਪਤ ਦੁ

ਖੁਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਰੁ ॥ ਏ ॥ ਚਰਿਤ

ਦਾ ਹਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜੇ ਕੋ

ਅਪੁਨ ਦੁਖੁ ਮਿਟਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਾ

ਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਰੁ ਢੇਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉ

ਮਿਠੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰੂਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਸਰ

ਨਾਧਰੈ ॥ ਜਿਉ ਜਨਕ ਉਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ

ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ ਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਾਰਿ ਪੁਰਖ

ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ

ਕਉ ਜੇ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋ ਉਗ ਨੀਚੈ ਸਬੁ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਜਾ

ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਗੀਨਾ ॥ ਗਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਪਾਟਿ

ਪਾਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਨਮ ਪੁਨੇਤੇ ਕੁਗਮਿਟਨਾ ॥ ਧੰਬੈ ਸਗਲ

ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮਾਇ ਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਪਾਪਦੁਨਨਹੀਲੇਪਾ॥ ਵੀਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰਨਉ॥ ੧੪੭

ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ॥ ਨਿਸਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰਾਨੁ

॥ ਸਗਲਪਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁ

ਆਮੀ॥ ਸਗਲਪਟਾਕੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਆਪਨੀਗਾਤਿਮਿ

ਤਿਜਾਨਹੁਆਪੇ॥ ਆਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਗਾਤੇ॥ ਤੁਮਰੀ

ਉਸਤਾਤਿਤੁਮਤੇਰੋਇ॥ ਨਾਨਕਅਵਹੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥

੧॥ ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸੇਸਟਧਰਮੁ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿਨਿ

ਹਮਲ ਕਰਤੁ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ਸਾ

ਧਰੀ ਗੇਦੁ ਮਤਿ ਲਾਗਿ ਰਿਆ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉ

ਦਤੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਜਪੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ਸਗਲ ਬਾ

ਨੀ ਮਹਿ ਅੰਤੁ ਬਾਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਜਤੁ ਨਿਰਸਨ ਬਖਾਨੀ

ਸਗਲ ਬਾਨੁ ਤੇਓ ਉਤਮ ਬਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਪਾਟਿ ਵੇਖੈ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ਮਹਾਇਆ ਨਿਅ

ਜੇ ਪ੍ਰਤੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤੇਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਨ

ਕਨਿਬਹੀਨਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਰਮਣੀਆ ਕੇਗੁਨਚੇ

ਤਿਪਗਨੀ ॥ ਕਵਨਸੁ ਲਿਤੇ ਕਵਨਾਦਿ ਸਟਨੀ ॥ ਜਿਨਿਤੁਸ

ਜਿਸਵਰੀਸੀਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਬੁ ਅਗਨੀਸਹਿਜਨਹਿਉ

ਬਾਰਿਓ ॥ ਬਾਰਿਬਿਵਸਥਾਤੁਤਾਰਿਪਿਅਹੈਦੁਪਾ ॥ ਕੁਰਿ

ਜੇਬਨਕੁਜਨਸੁਖਸੁਧਾ ॥ ਬਿਗਧਿਭੁਇਸੁਉਪਹਿਸਕਮੈ

ਨਾਸੁਖਿਅਪਿਆਉਥੈਠਕਉਦੈਨਾ ॥ ਇਹੁਨਿਰਭੁਨੁ

ਭਕਤੁਨਬੁਝੈ ॥ ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਨਕਸੀਥੈ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ॥ ਸੁਤ ਬ੍ਰਤ ਸੀਤ

ਬਨਿਤਾ ਸੀਗਿ ਹਸਾਰਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ

ਜਲਾ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ਤੋਗਿ॥ ਸਿਰੁ ਰਸਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੀਗਿ ਸਾਬ ਬਸ॥

ਦੀਨ ਹਸਾਤਿ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇੜੁ ਰਸਨਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਰਿ

ਵਹੁ ਸੀਗਿ ਰਚਨਾ॥ ਅਸੇ ਦੇਖੁ ਤੁਝ ਅੰਧ ਬਿਅਪੇ॥

ਕਕਾ ਦੇਖੇ ਪੁਰੁ ਅਪੇ॥ ਵ॥ ਅਦਿਅੀ ਤਿਜੋ ਰਾਖ

ਨਾਹੁ॥ ਤੇਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਹੁ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਫੂਲੈ

ਧਿਪਾਵੈ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਤੁਝਾ ਮਨੁ ਨ ਹੀਲਾਵੈ॥ ਜੇ ਠਕੁਰੁ ਸਦਾ

ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨੁ ਦੂਰੇ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲਾ

ਵੈ ਦਰਗਾਹੁ॥ ਤਿਸਾਹੀ ਬਿਸਾਰੈ ਭੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ॥ ਸਦਾ

ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲ ਨਹਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖ ਨਹਾਹੁ ਅਪਾਹੁ॥ ੩॥

ਹਤ ਨੁਤਿ ਆਗੈ ਕਉ ਨੀਸੀ ਗੈਰ ਚੈ॥ ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਟੂਠਾ

ਗਿਅ ਚੈ॥ ਜੇ ਛੇਡਨਾ ਸੇਅਸਾ ਬਿਰੁਕਾ ਗਿਅਨੈ॥ ਜੇ ਰੋਵੁ

ਸਦੁਪਿਪਰਾਨੈ ਛੇ ਰਿਜਾਇਤਿ ਸਕਾਸੁ ਕਰੈ ਸੀਰੀਸ

ਹਾਈਤਿ ਸੁਪਰਹਰੈ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ ਬੋਇ ਗਰਧ

ਬਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸਮ ਸੀਰੀਤੋਇ ਅੰਧਕੁ ਪਮਾਰਿ ਪਾਤਿਤ ਬਿ

ਕਰਾਣਾ ਨਨਕ ਕਾ ਦਿਲੇ ਹੁ ਪ੍ਰਦਾਇਆ ਲਾ ॥੧॥ ਕਰਤੂ

ਤਿਪ ਸੁਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ

ਬਾਹਰਿ ਰੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ਛਪ ਸਿਨਾਹਿ ਕ

ਰੁਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ

॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਅਪੇਲੋਰੁ ਸੁਆਸੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ

੧੫੦

ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ ॥ ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈ ਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹਾ ਜਾ ਕੈ ਸੇ

ਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੫

॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈ ਸੇ ਸਾਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੇ ਹੁਓ ਰੂਨਿ

ਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਕੁਛੁ ਭਾਗੁ ਤੁਝੈ ਰੋਗਾ ॥ ਨਿਮਿਕ ਹੀ ਮੇ ਤਉ ਸ

ਮਝੈ ਰੋਗਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਪਦਗਾ ਵੈਰੁ ਗਾ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ

ਭੀ ਸੁਰਭੀ ਗਾ ॥ ਕਹਾ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰ ਬਤ ਪਰੁ ਵਨ ॥ ਨਹੀ ਰੋਤ

ਚੁਹਾ ਉਸੁਗਵਨਾ ਕਰਤਰ ਕਰੁਣਾ ਦੀ ਨੁਬੰਤੀ ਕਰੈ ਨਾ

ਨਕਤੁ ਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਰੈ ॥ ਵੀ ਸੀ ਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁਆ ਵੈ ਨਚੈ

ਤਿ ਜੋ ਬੈਗਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੁ ਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀ ਤਰੈ

ਬਸੈ ॥ ਅਨ ਦ ਕੇ ਲ ਸਾਇਆ ਹੀ ਗਿ ਰਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰੈ ਆਨੈ

ਮਨਾਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਾ ਲੁ ਨ ਆਵੈ ਤੁਝ ਚੀਤਿ ॥ ਬੈਗ ਬੈਗੈ

ਕ ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥ ਭੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਇਆ ਹੁਜੁ

ਗਤਿ ਬਿਹ ਨੇਕਈ ਜਨ ਸਾ ॥ ਨਨ ਕਰਾ ਪਿਲੇ ਹੁਆ ਪਨ ਕਰਿ

ਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਤੂਠਾ ਕੁਰੁਤੁ ਮਪਹਿਅ ਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉ
 ਪਿੰਡੁ ਸਰੁਤੇਰੀ ਗਾਸਿ॥ ਤੁਮਸਾ ਤਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਨਿਕ ਤੇਰੇ
 ॥ ਤੁਮਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਗਾ
 ਅੰਤੁ॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਕੀਤੁ ਮਹੀ
 ਸੁਰਿਧਾਰੀ॥ ਤੁਮਤੇ ਹੋਇ ਸੁਆਗੀਆ ਕਾਰੀ॥ ਤੁਮਹੀ
 ਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾ ਕੁਰ
 ਬਾਨੀ॥ ੮॥ ੦॥ ਸਭ ਕਾ ਦੇਨ ਹਰੁ ਪੁਰੁਛੈ ਰਿਕੈ ਲਾਗਿ

ਅਨਸੁਆਇ॥ ਨਨਕਕਦੁਨਸੀਤਈਬਿਨੁਨਵੈਪਤਿ॥

ਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਦਸਬਸਤੂਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ॥

ਏਕਬਸਤੂਕਾਗਨਿਬਿਖੈਟਿਗਵਾਵੈ॥ਏਕਭੀਨਦੇਇ॥

ਦਸਭੀਰਿਰਿਲੇਇ॥ਤਉਸੁਕਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ॥ਜਿ

ਸੁਠਕੁਰੁਸਿਉਨਹੀਚਾਗਾ॥ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਸਸ

ਕਾਗਾ॥ਜਾਕੈਸਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੂਸੀਠਾ॥ਸਰਬਸੁਖਤਾ

ਤੁਮਨਿਵੁਠਾ॥ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਅਨਾਇਆ॥

ਸਰਬੋਕਨਨ ਕਾਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ

ਅਪਨੀ ਦੇਹਾ ਸਿੰਘਾਤ ਪ੍ਰਤਿ ਵਰਤੈ ਸਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਅਪੁਨੀ ਅਸਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁ ਰਿਸਾਹੁ ਲੇਇਆ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਨਿਰੋਤੁ ਕਰੇਇਆ ਅਪਨੀ ਪਹਤੀ ਤਿਆਪਹੀ ਕੋਵੈ ਬਹੁ

ਰਿਉ ਸਕਾ ਬਿਸੁ ਸੁਨੇ ਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਉ ਮਾਰੈ

ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਰੈ ॥ ਉਸਨੇ ਚਉ

ਅਨਿਕਭਾਰਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤਾ ਸਹ ਪਹੋਂ ਵਤ ਜਨੁ ਅਨੇ

ਤਾ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉਂ ਹੁ ਲਾਵੈ ਚੰਗ ਬਿਨ ਸੈਉ

ਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋਚਾ ਬਖਸ਼ ਹਰੁ ਲਪਟਿ

ਹਰਿ ਓਤਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾ ਹੁ ਬਟ ਉਝੈ ਉਜੈ ਲਾਵੈ ਨਗਾ

ਕਏ ਹਾ ਬਿਨ ਆਵੈ ਕੇਹਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੇਨ ਮਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ

ਦਾ ਟੀਕਾ ਕਾਰਿ ਕਿ ਪਾਨ ਨ ਕਾ ਅਪਿ ਲਏ ਲਾਟੀ ॥੩॥

ੴ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੀ ਗੋ ਮਾਰਿ ਉਧਾਰੈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਮਨੀ

੧੩

ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਾਨੀ ਬੇਸ

ਮੁਖ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਤਨ ਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ

ਕਾਊ ਪਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਾਸਨੁ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ

ਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝਿ ਨ ਬਿਸਾਦੀ ॥ ਪ੍ਰ

ਭੁਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸਿਤਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ

ਕੈ ਸੀ ਗੀ ॥ ਸਰਬਾਨਿ ਧਾਨ ਨਾਨ ਕਹਾਰਿ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰ

ਭੁਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮ

ਰਨਿ ਰਿਅਾਨੁ ਧਿਅਾਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰ

ਨਿ ਜਪਤ ਪਪੁਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨ ਸੈ ਦੂਜਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰ

ਨਿ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰੋਇ ਸੁਭਲਾ ॥

॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਨਿ ਜਿਨ

੧੩੮

ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਨਕਤ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨੁ ਸਰ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਉ

ਧਰੇ ਤੁਚਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਤਿਸਨ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ

ਸਿਮਰਨਿ ਸਰ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਨ ਹੀਮ

ਸਤੁ ਸਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿ

ਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਹਿ ਦਸਾ

ਹਿਸਾਨਾ ਪ੍ਰਬੁਧੀ ਬਸਾਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ ਨਾਨ
ਕਜਨਕ ਦਾਸਾਨਿਦਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਬੁਕਉ ਸਿਮਰਹਿ
ਸੇਧਨ ਵੰਤੋ ॥ ਪ੍ਰਬੁਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧਾਤਿ ਵੰਤੋ ॥ ਪ੍ਰਬੁ
ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧਾਤਿ ਜਨਧਰਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਬੁਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ
ਧੁਧਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਬੁਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧੇਤੁਹਤਾ ਜੇ ॥
ਪ੍ਰਬੁਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰਕਵੇਗਾ ਜੇ ॥ ਪ੍ਰਬੁਕਉ ਸਿ
ਮਰਹਿ ਸੇਧੁਧਵਾਜੀ ॥ ਪ੍ਰਬੁਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ॥

॥ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇ ਲਾਭੇ ਜਿਨ ਅਧਿਕੁ ਇਸਾਈ ॥ ੧੩੮

॥ ਨਾਨਕ ਜਨਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਨਾ ॥ ਪਾਪੁ ਭੁਕਉ ਸਿਮਰਿ

ਸੇ ਪਰਉ ਪਕ ਚੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਾਲਿਹਾ

ਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿ

ਮਰਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਖਿਝਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨ

ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਹੀ

ਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨ ਅਨਦਘ ਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ

ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਾਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ਅੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਜਾ

ਗਿਆਨ ਨ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਪੁਰੈ ਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰ

ਨਿਕਾਰ ਜਪੁਰੇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂ ਨ ਦੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰ

ਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ~~ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ~~

~~ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ~~ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿ

ਮਰਨਿ ਨਿਰਚਲ ਅਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿ

ਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨੂਦਤੁ ਨ ਕੂਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰ

ਸਿਮਰਨਕਾ ਅੰਤੁਨਪਗਾ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਜਨਜਿਨਕਉ

੧੪੦

ਪ੍ਰਭੁਮਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨਜਨਸਰਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਾਰਿਭੁਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੀ

ਗੀਥੇ ਦਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੀਭੁਏ ਸਿਪਜਤੀਦਾ

ਤੇ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੀਨੀਚਚਉਭੰਟਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰ

ਨੀਧਾਗੀਸਰੁਪਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਾਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰ

ਨਾ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੀਕੀ ਬਿਸਰਾਯੁਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿਸਿ

ਸਰਨਸਾਰਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅੰ

ਪਿਬੁਤੁਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿ

ਪਾਇਆ॥੮॥੧॥ਸਲੋਕਾਦੀਨਦਰਦਦੁਖੁਭੰਜਨੰ

ਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥਾਸਗਣਿਤੁਮਾਗੀਆਇਓ

ਨਨਕਕੇਪੁਰੁਸਾਬਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਹਾਤ

ਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਗਈ॥ਅਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੰਸੀਗੀਸ

ਹਈ॥ਜਹਮਗਾਉਇਆਨਦੁਤਜਮਦਥੈ॥ਤਹਕੇ

ਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ੧੦੯ ॥

॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹ ਚਰਨ ਕਰਤ

ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਧਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ

ਮੁਜ ਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਪਾਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਗ

ਲਾਇ ਸਇ ਕੋਰਾ ਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤੋ ਹੋਇ ਸੁ

ਖੀਆ ॥ ਟੁਕਾ ਖਕੋਰੀ ਥੀ ਧੁਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ

ਨਿਸਤੁ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗਾਤਿ ਖਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕ

ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਆਪਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰ ਗਿਏ ਜਾਤਿ ਇਕੇਲਾ

॥ ਤੁਹ ਰਿਨੁ ਮੁਸਿ ਗਿਏ ਤੁਹੇ ਲਾ ॥ ਅੰਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿ

ਕਾ
ਆਈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਛੁ

ਟਤ ਨਹੀਂ ਕਿਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਹਾਹੀ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਕਾ

ਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਨ ਮੇ ਮਰਿ ਜਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਪਾ

ਵੈ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮੇਲਾ ਮੁਕ ਬਹੁਨ ਧੈਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿ

ਟਿਪਾਪਬੇਵੈ॥ ਅੰਸਾਨਾਨੁ ਜਪਹੁ ਅਨੰਗੀ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ॥ ੧੦੨

ਅੰਸਾਪਕੈ ਸੀਗੀ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਮਰਗ ਕੇ ਗੰਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੇਸਾ

॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਊਹਾ ਸੀਗੀ ਤੇਸਾ॥ ਜਿਹ ਪੈਰੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਥ ॥

ਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੀਗੀ ਉਜੀਆਰਾ॥ ਜਹਾ ਪੀਥਿ ਤੇ ਹੋ ਕੰਨ

ਸਿਵਾਨੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਤਹਨਾ ਲਿਪਾਛਾਨੁ॥ ਜਹ ਮਹਾ

ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਪਾਮਾ॥ ਤਹ ਹਰਿਕੇਨਾ ਅਕੀਤੁ ਮਉ

ਪਰਿਛਾਮਾ॥ ਜਹ ਤਿਖਾ ਮਨੁ ਤੁਝੁ ਆਕਰ ਪੀ॥ ਤਹ ਨਾਨ

ਕਹਿਹਿਹਿਅੰਸ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ॥੪॥ਭੁਗਤਜਨਾਕੀਬਰ
ਤਨਿਨਮ੍ਰਾਸੀਤਜਨਕੈਅਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ੍ਰਾਹਰਿਕਾਨਮ੍ਰ
ਦਾਸਕੀਓਟਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿਹਰਿਜ
ਭੁਕਰਤਸੀਤਾਦਿਨੁਗਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪੁਸਾਧਕ
ਮਾਤਿ॥ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜ
ਨਕੀਨਦਾਨਾਮਨਤਨਰਗਿਰਤੇਰੰਗਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨ
ਕੈਬਿਗਤਿਬਿਬੇਕੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਤੁਜਨਕਉਤੁਕ

ਤਿਜੁਗਾਤਿ॥ ਹਰਿਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨਕਉ ਤਿਪਤਿ ਬੁਗਾਤਿ॥ ਹਰਿਕੈ ੦੧੬੩

ਨਾਮੁ ਜਨਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਥਾ ਪਰੈ ਨਰੰਗੁ॥

ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨਕੀ ਵਾਰਿ ਆਈ॥ ਹਰਿਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੇਰੁ ॥

ਪਾਈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨਕਉ ਰੇ ਗੰਗੇ ਗਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਤ

ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ॥ ਜਨੁਗਾਤਾ ਹਰਿਨਾਮਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਨਨਕ

ਤੁਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ॥ ਵੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਕੈ ਨਾਮੁ ਬਜਾ

ਨਾ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਜਨਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਦੀਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ

ਕੈਰਿਟਸੁ ਰਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਤਾ ਪਿਜਨ ਅਵਰ ਨਜਾਣੀ ॥ ਓਤਿ
ਧੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਨ ਮਰ ਸਮਾਤੇ ॥ ਮਾ
ਠਪ ਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪੁਗਟ ਨਹੀ ਛ
ਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਨ ਕਜਨੁ ਸਿਰਿ ਕੇ
ਤੇਰੇ ॥ १ ॥ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਕਾਮ ਧੇਨੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਬੁਟਗਾ ॥ ਸਰੁ ਤੇਉ ਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨ
ਤਦਰਦੁ ਬੁਝਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਰਿ ਮਾਸਿ ਤੁਰਿ ਦਵਸੈ ॥

ਸੀਤਪੁਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਬੁਨਸੈ॥ ਸੀਤਕਾਸੀਰੁਵਰਤਾਗੀ॥ ੧੯

ਮੇ॥ ਸੀਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਨਾਮਤੁਲਿਕਕੁ

ਅਵਰੁਨਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥

੮॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿਮ੍ਰਤੀਪੇਖੇਸ

ਰਬਦੰਦੋਲਿ॥ ਪੂਜਸਿਨਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮ॥

੯॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾਪਾਗਿਆਨਸਾਭਿਧਿ

ਆਨਾਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਤਿਵਖਿਆਨਾਜੇਗਾਅਭਿਮ

ਸਕਤਮਧੁਮਕਿਰਿਅਸਰਲਾਤਿਅਗਿਬਨਮਧੇਟਿ

ਤਿਅਸਰਨਿਕਾਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾਪੁੰਨਦਨਹੇ

ਸਰੀਰੁਕਟਾਇਹੇਸੇਕਠਿਤੀਵਰ

ਕਰੈਕਪੁਰਤੀਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਗਾ

ਨਨਕਗੁਰਨੁਪਿਨਾਮੁਜਪੀਅੰਇਕਥਾਗਾ॥੧॥ਨਰਿਖੀ

ਪ੍ਰਥਮੀਠਿਹੈਚਿਹੁਜੀਵੈਅਹਾਉਦਾਸੁਤਪੀਸਕੁਖੀ

ਵੈਅਗਨਿਮਾਰਿਰੇਅਤਪਰਨਾਕਨਿਕਅਸ੍ਰੁਪੈਵਰ

੧੮

ਮੁਸਤਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਗਾਜ ਜੋ ਬਨ ਧਨ ਮਾਲਾ ॥

੧੫੩

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਥਿਕ ਰਾਲਾ ਮਿਥਿਆ ਰਬ ਹਸਤੀ

ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਰ

ਸਤ੍ਰਾ ਮਿਥਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਰ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਅ

ਪਸ ਉਪਠਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰੁਗਤਿ ਸਾਧ

ਕੀਸਰਨਾ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਗਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥

੬॥ ਮਿਥਿਆ ਸੁਵਨ ਪਗਨਿ ਦਸੁਨਾਗੀ ਮਿਥਿਆ

ਸਤੁਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇਤਪੇਖਤਪਰ

ਵਿਅਾਰੂਪਾਦਾ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਬੁਜਨਅਨਸੁਦਿ

॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿ

ਆਮਨਪਰਿਲੋਕੁਬੁਝੁਭਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨਗੀਪਰ

ਉਪਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੁ

ਏਮਿਥਿਆਸਰੁਰੁਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਨਕਹਰਿਹਰਿਸੰ

ਮਨੁਏ॥ਪ॥॥ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾਸਾਚਾਬਿ

ਨਾਕਹੋਰੋਵਤਤੁਚਾਯਾਬਿਰਥਾਨਾਮਾਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧਾਸੁ १੫੦

ਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੀਧਾਯਾਬਿਨੁਜਿਮਰਨਦਿਨੁਰੋਨਿ

ਬਿਥਾਬਿਹਾਇਆਮੇਘਾਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇਗੋਬਿ

ਦੁਰਜਨਬਿਨੁਬਿਥੇਸਰੁਕਾਮਾਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰ

ਰਥਦਾਮਾਧੀਨਿਧੀਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਵਸਿਓਹਰਿ

ਨਉਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੬॥ਰਹਤ

ਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਰਾਅਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਤੁਪ

ਗੁਰੀ ਚਲਾਵਤਾ ਜਾਨਨ ਹਾਰ ਪੁਰੁਪ ਰਬੀਨਾ ਬਾਰ
ਰਿਭੇਖਨ ਕਾ ਪੁਰੀਨਾ ਅਵਰ ਉਪ ਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ
ਆਵਤ ਜਾਟੁ ਤਜਨ ਮੇਸਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਬਸੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖਤ ਹੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਬੁਨੇ
ਤਿਨ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਗਤਾ ॥ ੭
॥ ਕਰ ਉਥੇ ਨਤੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਅ
ਆਪ ਰਿਸਾਨੈ ॥ ਆਪ ਰਿਸਾਪ ਆਪਿ ਕਰਤੁ ਨਿਬੰਧਾ ॥

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾ ਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾ ਵਤ ਨੇਹਾ ॥ ਉਪਾਵਸਿ १੫੫

ਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇਰਹਤਾ ॥ ਸਰੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀਰ

ਹਤਾ ॥ ਜਿਤੁ ਕੁਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲਹਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਬਨੰਤ

ਰਿਗਹਿ ਆਸ ਸਾਇ ॥ ਜੋਸੈ ਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮ

ਖ ਨਿਮ ਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹੁ ਲੋਕੁ ਮੋਹ ਬਿਨ ਸਿ ਜਾਇ ਅਰੀ ਮੇਵਾ ॥ ੯ ॥

ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ ਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੧੦ ॥

Missing Page

॥੧॥ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟੁ ਪਟੰਬਰ ਹਛਾਵਹਿ॥ਤਿਸਾਹਿ

ਤਿਆਗੀ ਕਤ ਅਵਰ ਬੁਭਾਵਹਿ॥ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ

ਸੇਜੁ ਏਈ ਜੈ॥ਅਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀ ਜੈ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਰੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ॥ਸੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸ

ਨ ਬਖਾਨੈ॥ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਰੋ ਹਰ ਤਾ ਪਹੁ ਮੁ॥ਅਨ ਸਦਾ

ਥਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪ ਤਦ ਹਰ

ਹਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ॥ਨ ਨ ਕਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਾਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਰੇਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ॥ ਟਿਵਲਾ ਵਹੁਤੀ

ਸੁਗਮ ਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਚਲਾ ਰਹਤਾ॥ ਮਨ ਸੁਖ

ਪਾਵਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਕ ਰਹਤਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗ

ਲਾਛਿ ਦੁ ਦੁ ਕੇ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕੇ॥ ਜਿ

ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੋ ਨ ਪਹੁੰਚੈ॥ ਮਨ ਜਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਿ ਮਰਹੁ ਪ੍ਰ

ਭਉ ਚੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲ ਭੁਦੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ

ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਰੁ ਪਨ ਪਨਿ ਹੀ ਜੇ

॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਸਰ ਤਾ ਕੇਉ ਆਲ ਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੫੭

ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਕੁ ਉਕਥਹੁ ਨਾ ਬਿ

ਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗਿ ਲਖ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖੁ ਪਰੇਇ ਪ੍ਰ

ਭ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਉਠਤ ਕੈ

ਠਤੁ ਸਦਾ ਤਿਸਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਤਿਸਾਹਿ ਧਿਆਇ ਜੂਝੇ ਕੁਝ

ਲਖੈ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ

ਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆ

ਨਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰੁ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਕੁਭਿ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿ ਤਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗਾ ਸੁੰਦਰੁ ਪੁ॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗੀ ਨੀ

ਕੀ ਜਾਤਿ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ

ਸਾਦਿ ਤੇਗੀ॥ ਮਤਿ ਰਹੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ॥ ੫

॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨ ਰਿਕਰਨ ਨਾਦਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖ

ਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਨਾ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ

੧੫੮

ਕਰਿ ਚਲਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਪੁਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਗਟਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ

ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤਲਾਹੁ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਨਕਸ ਨ ਜਾਗਹੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ

ਪਰਗਟੁ ਸਿਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਤੂੰ ਲਿਖਨ ਨਹਿ ਬਿਸਾ

ਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾ ਪੁਾਰੇ ॥ ਮਨੁ ਫੜੈ ਤੈ ਤਾ ਕਉ

ਜਾਪੁ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ॥ ਤਿਸ ਹਿਜਾਨੁ ਮਨਸ

ਦਾ ਹਜੂਰੇ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ

ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਜੂ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਬ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜ॥

ਪੁਜ ਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ॥ ਆਪਿ

ਗਵਾਏ ਸੁਹਾਗਿ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿ॥ ਪਾਤੋ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮ

ਨਿਸੋਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਸਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ॥ ਸਰਬ ਨਿ

ਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਆਪ ਹੁਕਮ ਨਿਕਿਨ ਹੁਕਮ ਆ
 ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ~~ਦਿ~~ ਲਗਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥਾ
 ਨਾਨਕ ਇਨਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥਾ ॥੮॥ ਵੀ॥ ਸਲੋਕਾ ਅਗਸ
 ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁਖੁ ਕਤ ਹੋਇ
 ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨ ਵੀਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਅਚਰ
 ਜਕਥਾ ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਮੁਖ ਉ
 ਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਬੇਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ

ਸੀਗੀਸਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁਸਾਧਕੈਸੀਗੀਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਅਨੁ

ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਕੁਣੈਪ੍ਰਬੁਨੇਰਾਸਾਧਸੀਗੀਸਬੁਹੇਤਨਿਬੇ

ਰਾਸਾਧਕੈਸੀਗੀਪਾਣੇਨਮਹਤਨੁਸਾਧਕੈਸੀਗੀਏਕਉਪ

ਰਿਜਤਨੁਸਾਧਕੀਸਹਿਸਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀਨਾਨਕਸ

ਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਬੁਮਾਹਿਸਸਾਨੀ॥੧॥ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਅਗੇਚਰੁ

ਮਿਲੈਸਾਧਕੈਸੀਗੀਸਦਾਪਰਫੁਲੈਸਾਧਕੈਸੀਗੀਅ

ਵਹਿਥਾਸਿਪੰਚਾਸਾਧਸੀਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਬੁੰਚਾਸਾਧਸੀ

ਗਿੱਤੋਇਸਰੂਕੀਰੇਨਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨਾਸਾਧ ੧੬੦

ਕੈਸੀਗਿਨਕਤਹੁਧਾਵੈਸਾਧਸੀਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ

ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਆਇਅਤੇਉਂਨਾਸਾਧਸੀਗਿਨਾਨਕਪੁਰਸੁਪੁ

ਸੀਨਾ॥੨॥ਸਾਧਸੀਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤਾਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿ

ਅਗਪੁਨੀਤਾਸਾਧਸੀਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਰਾਸਾਧਕੈਸੀ

ਗਿਨਕੀਗਾਪੈਰਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਕੈਮੰਦਾਸਾਧਸੀਗਿ

ਜਾਨੈਪਰਮਾਨੰਦਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਉਤਪਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿ

ਤਜੈ ਸਰੂਪੁ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਹੁ ਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰ

ਬੁਝਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਨਕ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾ

ਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ

ਲਹੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਬਸੈ ਬਾਨਿ

ਭੁਚੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸਹ ਲਿਖਹੁ ਚੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਦ੍ਰਿ

ੜੈ ਸਾਧਿ ਧਰਮਾ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਕੇਵਲ ਪਰਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਧ

ਕੈ ਸੀਰੀ ਪਾਏ ਨਾ ਮਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਨਨਕ ਸਾਧੁ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥

॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗੇ ਸਭੁ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗੇ ਸਾਜਨ

ਮੀਤ ਭੁਟ ਬਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਗੇ ਸੋਧ ਨੁਪਾਵੈ ॥

ਜਿ ਸੁਧ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰ ਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗੇ ਪਰਮ ਗਾਇ

ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗੇ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀ

ਗਿਆ ਪਪ ਲਾਇਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨਾ ॥

ਸਾਧਕੈ ਸੀਗੇ ਸੁ ਬਥ ਨਹੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗੇ

ਸਫਲ ਜਨੀਆ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗੇ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਟਾ ॥

ਦਰਸਨੁ ਕੇਟ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਕਛੁ ਖਤੁ

ਹੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਨਰਕ ਧਰੁ ਹੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਟੀਹੁ ॥

ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਬਿਛੁਰਤੁ ਹਰਿ ਸੇਲਾ॥ ਜੇਇ

ਛੋ ਸੋਈ ਫੁਲੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਨਿਰਥਾ ਜਾਵੈ॥ ਪਾ

ਰਬੁ ਹੁਸਾਧਿ ਦਿਖਸੈ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ॥

ਵੀ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਤੁਨੁ ਉਪਰਿ ਨਾਉ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਹਰਿ ਕੇਲੁ

ਨਗਾਉ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਨਸਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਸ

ਰਖਗਨਿਰਤਰੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਲਗੈ ਪੁਰੁ ਮੀਰਾ॥ ਸਾਧੂਕੈ ੧੬੨

ਸੀਗਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਡੀਠਾ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਰੁਣੈ ਮਾਰਿ ਮਾ

ਕਾਰੀ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਗਤਿ ਰੁਈ ਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ

ਮਿਟੈ ਸਾਰਿ ਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰੁਣੈ ਸੀਜੈ ਗਾ॥ ੧॥ ਸਾਧ

ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ॥ ਜੇਤਾ ਤੁਨ ਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿ ਮ

ਨਹਿ॥ ਸਾਧਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਸਾਧਕੀ ਉ

ਪਮਾਰਹੀ ਰੁਪੁਰਿ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੇਭਾ ਕਾਨਾਹੀ ਅੰਤਾ॥ ਸਾਧ

ਕੀ ਸੋਰਾ ਸਦਾਇ ਅੰਤਾ ਸਾਧਕੀ ਸੋਰਾ ਉਚਤੇ ਉਚੀ॥

ਸਾਧਕੀ ਸੋਰਾ ਉਚਤੇ ਉਚੀ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਰਾ ਸਾਧਕ

ਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਭਾਈ॥ ੮॥੧॥

ਸਲੋਕਾ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੈ

ਟੇਕੁ ਕਉ ਕਿਉ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹਲ ਛੁਟ ਕ੍ਰਮ ਗਿਆ

ਨੀ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿ

ਹਲੇ ਪਾ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਾਰਿ ਕਮਲ ਅਲੇ ਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ

ਅਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖਾ ਜੈਸੇਸੁਹੁਸੁਬਕੋਸੋਖਾ ਬ੍ਰਹਮ ੧੬੩

ਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਾਟਿਸਮਾਨਿ ਜੈਸੇਗਾਜਰੰਭਕਉਲ ॥

ਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਪੀਰਜੁਏਕਾ ਜਿ

ਉਬਸੁਧਾਕਉਥੈਦੈਕਉਚੰਦਨਲੇਪਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ

ਕਾਇਹੈਗੁਨਾਉ ਨਾਨਕਾਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ

॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾਜੈਸੇਸੇਲੁ

ਨਲਗੈਜਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਮਨਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

॥ ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਾਰਿ ਅਕਾਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸ
ਨੀ

ਕੁਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਹੀ ਅਰਿਮਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਗਿਆਨੀ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ॥ ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਸੇਜਨ ਭਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪੁਰੁ ਆਪ

ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ ॥ ਅਤ

ਮਹਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ

ਉਪਰਿ ਮਾਇਆ ਥ੍ਵਹ ਮਾਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾਨੁ ਭਇ ॥ ੧੬੪ ॥

ਆ ਥ੍ਵਹ ਮਾਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ਥ੍ਵਹ ਮਾਗਿਆ

ਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ਥ੍ਵਹ ਮਾਗਿਆਨੀ ਬੰਧ

ਨ ਤੇ ਭੁਕਤਾ ਥ੍ਵਹ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ਥ੍ਵ

ਹ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾਭੇ ਜਨੁ ਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਥ੍ਵਹ ਮਾਗਿ

ਆਨੀ ਕਾ ਥ੍ਵਹ ਮਾਧਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਥ੍ਵਹ ਮਾਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉ

ਪਰਿਆਸਾ ਥ੍ਵਹ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ ਥ੍ਵਹ

ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗੰਗੀ ਬੀਸਮਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉ
ਪਕਾਰਉ ਸਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੀਧਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਲੇਧਾ ਵਤੁ ਬੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ
ਕੁਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
ਸੰਗਿ ਜਗਲ ਉਧਾਰਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗ
ਲ ਸਿਆਰਾ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿ
ਆਨੀ ਕੈ ਵਸੈ ਪੁਰੁ ਸੰਗਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਮਾ ॥੦॥

ਧਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ੧੬੫

ਸਦਾਸਦ ਜਾਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆ

ਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਾਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿ

ਆਨੀ ਕੈ ਪਰਿਸਦਾ ਮਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹ

ਜਿਨਿ ਵਾਸਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ

੫॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮਕਾ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏ

ਕਸੀ ਗਿਰੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਤ੍ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਜਿਤੁ ਕਰੈ

ਪ੍ਰਭੂਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡੁ ਪਰਤਾਪਾ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ

ਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕਉ

ਭੋਜਾਰਿ ਮਹੇਸੁਰਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਆਪਿ ਪਰ

ਮੇਸੁਰਾ॥ ੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ॥ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲੁ ਮਨੁ ਮਾਗਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾ

ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

੧੬੬

ਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ

ਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉ

ਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਾ

ਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਨ ਕਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਤਿ ਸਿਸ

ਟ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨ ਹੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰ

ਮਾਗਿ ਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀ ਅਕਾ ਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿ ਆਨੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਗਿ ਆਨੀ ਅਨ

ਥਕਨਾ ਬੁਧਾ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕਾਸਰੁ ਉਪਾਰਿ ਹਾ ਬੁਧਾ ਬ੍ਰ

ਹਮ ਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕਾਸਗਲ ਅਕਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਗਿ ਆਨੀ

ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕੀਸੋਰੁ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿ ਆਨੀ ਬਨੀ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਗਿ ਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਪਨੀ

॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਉਰਿ ਪਾਏ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ

ਮੇਧੇਥੇਭੁਗਵਾਨੁ॥ ਨਿਸਖਨਿਸਖਠਕੁਰਨਸਸਕਾਰੈ॥ ਨ ੧੬੭

ਨਕਥੇਹੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਰੈ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ

॥ ਮਿਥਿਆਨਹੀਰਸਨਪਰਸਾਮਨਮਾਰਿਪ੍ਰੀ

ਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸਾਪਗੜ੍ਹਿਅਭੁਪੁਨਪੇਖੇਨੇੜਾਸਾਧਕ

ਟਹਲਸੰਤਸੀਗਿਹੇਤਾਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੁਕੀਨਿੰਦਾਸਰ

ਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਸੰਦਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰ

ਹਰੈ॥ ਅਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥ ਇੰਦੀਜਿਤਪੰਚਦੇ

ਖਤੇਰਹਤਾਨਾਨਕਕੋਟਿਸਾਧੋਕੋਮੇਸਾਅਪਰਸਾ॥੧॥ਬੈ
ਸੋਸੋਜਿਸੁਉਪਾਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਅਤੁਰੇ
ਇਭਿੰਨਾ॥ਕਰਮਕਰਤੁਰੇਵੈਨਿਹਕਰਮਾ॥ਤਿਸੁਬੈਸੋਨਕਾ
ਨਿਰਮਲਧਰਮਾ॥ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ॥ਕੇਵ
ਲਕੁਗਤਿਕੀਰਤਨਸੀਗੀਰਾਚੈ॥ਸਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮ
ਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਸਰੁਉਪਾਰਿਰੇਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿ
ਕੈਅਵਰਹਨਾਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾ

ਵੈ॥੨॥ ਭੁਗਉਤੀ ਭੁਗਵੰਤ ਭੁਗਤਿ ਕਾਰੰਗੁ॥ ਸਗਲਾਤਿ ੧੬੮

ਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਅਨੰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭੁਗ ਮੁਕ

ਰਿਪੁ ਜੈ ਸਗਲ ਪਾਹੁ ਕ੍ਰਮੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ॥

ਤਿਸੁ ਭੁਗਉਤੀ ਕੀ॥ ਮਾਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਵੈ॥ ਭੁਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ

ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਅਪ੍ਰੈ॥ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚ

ਹਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਸਾ ਭੁਗਉਤੀ ਭੁਗਵੰਤ ਕਉ

ਪਾਵੈ॥੩॥ ਸੋ ਪ੍ਰਿਤੁ ਜੈ ਮਨੁ ਪਰ ਬੋਧੈ॥ ਗਾਮਨਾ ਮੁਆਤਮ

ਮਹਿੰਦਰੀਯਾ ਤਮਨਾਮਸਾ ਰੁਸੁਪੀਵੈ ਉਸੁਪੀਰਿਤਕੈਉ

ਪਵੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿਕੀਕ ਬਾਹਿਰ ਦੇ ਬਸਾਵੈ ਸੇਪੀਰਿ

ਤੁਠਿ ਰਿਜੋਨਨ ਆਵੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘਿ ਤਿਬੁਣੈ ਮੁਖੁ॥

ਸੁਖਾਮ ਮਹਿ ਜਨੈ ਅਸ ਬੁਝੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇਉ ਪਦੇਉ

ਨਨ ਕਉ ਸੁਪੀਰਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਆਦੇਸੁ॥੪॥ ਬੀਜਾ ਮੰਤ੍ਰ

ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜੋ ਜ

ਪੇਰਿ ਸਦੀਗ ਭਿਰੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ਕਰੀ ਕਿਰ

ਪਾਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੈ॥ ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਘਦਪਾਥਰਕਉਤਾਰੈ॥ ਸਰ

੧੬੬

ਥੋਰਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾਮੁ॥ ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣਗ

ਮਾਕਾਰੂਗੁਰੂ॥ ਤ੍ਰਿਕਿਤੰਨਪਾਣੀਅਧਰਮਿ॥ ਨਨਕਤਿਸੁਮਿ

ਲੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਮਿ॥ ੫॥ ਜਿਸਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰ

ਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਰਾਮਦਾਸੁ॥ ਅਤੁਮਰਾਮੁ

ਤਿਸੁਨਦਰੀਅਮਾਇਆ॥ ਦਸਦਸੀਤਣਬਾਹੁ॥ ਤਿਨਿਪਾਏ

ਆ॥ ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ॥ ਸੇਦਾਸੁਦਰਗ

ਪਰਵਾਨਾ ਅਪੁਨੇ ਦਾ ਸਕਉ ਮਾਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾ

ਸਕਉ ਸਕਉ ਭੀ ਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੀਰੀਆ ਤੁਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐ

ਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ॥ ਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਮਾਗੀ ਮਾਸ ॥

ਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਾਤ ਸੈ ਉਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈ

ਸਾਉ ਸੁਯੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁ

ਦਰ ਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ

॥ ਤੈਸਾ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ਅਰਿਆਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਗਾਜਾਨੁ ॥ ਜੇ

ਵਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਾਤਿ॥ ਨਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਅੰਜੀਵ ੧੭੦

ਨਮੁਕਰਿ॥ ੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ॥ ਜਿਤੁਜੀ

ਤੁਪ੍ਪਰਿਗਖੇਤੈਸਾਤਿਨਿਸਾਉ॥ ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਾ

ਗੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਸੇਈਫੁਨਿਹੰਗੁ॥ ਪਸਰਿਓਆਪਿਰੇਇ

ਅਨਤਤਰੀਗਾ॥ ਲਖੇਨਜਾਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੀਗਾ॥ ਜੈਸੀ

ਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾਪਰਗਾਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਅਖਿ

ਨਾਸਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ

ਨਾਨਕ ਰੁਣੇ ਨਿਹਾਲਾ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ

ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਰਾ ॥ ਨਨਕ ਰਚਨਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥੧॥

ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਹੀ ॥ ਕਈ

ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੁਏ ਤੀਰ

ਥਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭੂਮਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ

ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸੁਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁਹਰਤੇ ॥ ਕ

ਈਕੋਟਿਆਤਮਾਧਿਆਨੁਪਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਕਥਿ ੧੧੧

ਕਾਥਿਥੀਚਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਧਿਆ ੦

ਵਹਿ। ਨਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ ਕਈ

ਕੋਟਿਬੁਏਅਭਿਆਨੀ। ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ

॥ ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ। ਕਈਕੋਟਿਅਰੁਗਆ

ਤਮਾਨਿਕੋਰ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਰਿਗਹਿ। ਕ

ਈਕੋਟਿਪਰਦੁਖਨਕਰਗ। ਕਈਕੋਟਿਅਧਿਆ

ਸ੍ਰਮਸਾਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਿਰੂਸਾਹਿ॥ ਜੇਤੁਜੇਤੁ

ਲਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨ॥ ਨਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕ

ਰਤਰਚਨ॥ ੨॥ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤਜਿਗੀ॥ ਕਈਕੋ

ਟਿਗਜੇਹਸਰੂਗੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਪੰਥੀਸੂਪਉਪਏ॥

ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਗੁਬਿਰਖਾਨਿਪਜਾਏ॥ ਕਈਕੋਟਿਪ

ਵਟਪਾਣੀਸੈਸੰਤਾਰੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਰੂਸੰਗਲ

ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੁਗਨਿਖੜਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਦੇਵ

ਦਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛੁੜਾਸਗਲਸ੍ਰੀਗਰੀਅਪਨੈ ੧੧੨

ਸੁਤਿਧਾਰੈਨਾਨਕਾਜਿਸੁਜਿਸੁਰੁਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸ

ਤਾਊ੩।ਕਈਕੋਟਿਗਜਸਤਾਸਸਸਾਤਕਾਕਈਕੋ

ਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਹੁਸਾਸਤਾ।ਕਈਕੋਟਿਕ

ਏਹਤਨਸੁਦਾ।ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੀਤਾ।ਕਈ

ਕੋਟਿਕੀਏਚੇਹਜੀਵੇ।ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਹਸੁਵਰਨ

ਬੀਵੇ।ਕਈਕੋਟਿਜਖਕਿੰਨਗਪਿਸਾਚਾ।ਕਈਕੋਟਿ

ਬੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਸਿਗਾਚਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਹੈ ਸਭ ਹੁਤੇ ਦੂਰਿ॥

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਲਿ ਪਤੁਰਿ ਆਬੁਰ ਪੂਰਿ॥ ੪॥ ਕਈ ਕੋ

ਇ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਾਰੀਜੀ ਵਹਿਸ ਗਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ

ਨੀਟਿ ਗਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੰਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾ

ਲਰਿ ਬਕਿ ਪਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ

ਮਾਇਆ ਮਾਰਿ ਚਿੰਤਾ ਜਹ ਜਹੁ ਟਾਤੁ ਹਤ ਹਰਾਖੇ॥ ਨਨ

ਕਸਕੁਕਿਛੁਪੁਕੁਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਕੁਏਥੇਰਾਗੀ॥੧੧੩

ਮਨਾਮਸੀਗੀਤਿਨਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੁਕੁਕਉਥੇਜੀ

ਤੇ॥ਅਤੁਮਸਾਰਿਪਾਠਕੁਹਮਲਹੀਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਦਹਸਨ

ਪੁਕੁਪਿਆਸ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪੁਕੁਅਥਿਨਾਸ॥ਕਈ

ਕੋਟਿਮਾਗਾਰਿਸਤਸੰਗੁ॥ਪਾਠਕੁਹਮਤੁਨਿਲਾਗਹੀਗੁ॥ਜੀ

ਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪੁਸੰਨ॥ਨਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੀਨਿ॥

੬॥ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡੁ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬੁਸੰਡ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰਾ ਕਈ ਜੁਗਾ ਤਿ ਕੀ ਨਿਬਿਸਥਾਰਾ॥

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਾਰਿ ਚ ਪਾਸਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੁ ਏਕੰ ਕਾਰ

॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀ ਨਿਬਿਸਥਾਰਾ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿਸਮਾ

ਹਿ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ

॥ ੧ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮਾ

ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਥੇਤੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤੋ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਾਰਿ ॥ ਅਮਰ ਭੁਏ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀ

ਵਹਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾ ਤੁਗੁਨਗਾ ਵਹਿ। ਆ ਤਾਗਸਿ ਸੁਖ ਸਹ ॥ ੧੧੪ ॥

ਜਿਸਾ ਵਹਿ। ਆ ਪੁਨੈ ਜਨ ਕਉ ਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਾ ਮਾਹੈ। ਨਾਨ

ਕ ਭਇ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਬੁਏ ਕਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਿਸੁ ਬ

ਲਿਹਾਰੈ ਜਲਿ ਥਾਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ

॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ। ਜੇਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਸੈ ਈਹੇ ॥

॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰਾ ॥

ਗਾਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਹਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾ

ਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਚਨੀਚਾਥਿਉਹਾਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗ

ਪਰਕਾਹਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕ

ਸਰੁਮਾਹਿਰਿਆਸਮਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਸਾਨੁਖਗਾਤਿਪ ०

ਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਪਾਥਰਿਤਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇ

ਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਪਾਤਿਤ

ਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਥੀਚਾਰੈ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾ

ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਖੇਲੇ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ॥ ਜੋ ਕੁ ਵੈਸੇ १੭੪

ਕਰ ਕਰਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁਨ ਆਵੈ॥ ਵ॥ ਕਰੁ

ਅਨੁਪੁਤੇ ਕਿ ਅਰੋਇ ਆਵੈ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਕੁ ਵੈਸੇ ਕਰਾਵੈ॥

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ~~ਲੇਇ॥~~ ਜੋ ਤਿਸੁ ਕੁ ਵੈ

ਜੋਈ ਕਰੇਇ॥ ਅਨ ਜਾਨਤਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ॥ ਜੇ ਜਾਨ

ਤਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ਬਚੈ॥ ਕੁਰਮੇ ਕੁਛਾ ਦਹਿ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ॥ ਨਿ

ਮਖ ਮਹਿ ਚਰਿ ਕੁੰਦਾ ਫਿਰਿ ਆਵੈ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਾਜਿ ਸੁਆ

ਪਨੀਭੁਗਾਤਿਦੇਇ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥ ੩॥ ਅਖ

ਨਾਮਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜਾ॥ ਪਾਹੁਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾ

ਜਾ॥ ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਾਟਕਛੂਨਆਵੈ॥ ਤਿਸੁਤਤਕਾਣਦਹ

ਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾ॥ ਤੁ

ਕਾਣੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸਾ॥ ਜੀਉਪਿੰਗੁਸਗੁਤਿਸਕ

ਰਸਿ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਅਪਨੀਬ

ਟਤੁਆਪਿਬਨਈ॥ ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਬਰੂਈ॥

੪॥ ਇਸਕਾ ਬਲੁ ਨਾ ਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਸਰਬ

੧੭੬

ਕੋਨਾ ਥਾ ॥ ਅਗਿਆ ਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ

ਈਠੁ ਨਿਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂੰ ਚਨੀ ਚ ਅਰਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੇ ਗਾ

ਰਖ ਰੰਗ ਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਦਾ ਚਿਦ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਉਤ

ਅਕਾਸ ਪਾਇਆ ਠਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਥੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣ ਹਾਰਾ ॥ ਪਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਗਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਕੀਤਿ

॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰ

ਲਾ ਕਬਹੂੰ ਸਾਬਕੀ ਹੋਤਰ ਵਾਲਾ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬ

ਰਹਾ ਜਾ ਕਬਹੂੰ ਖਾਹੀ ਨੀ ਚਕਾ ਸਾਜਾ ਕਬਹੂੰ ਅਪਿ

ਕੀ ਗਤਿ ਮਾਰਿਆ ਵੈ ਕਬਹੂੰ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਕਹਾ ਵੈ ਜਿਉ

ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵਹੀ ਰਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ

ਵੈ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪੀਤੁ ਕਹੈ ਬਖਿਨਾ ਕਬਹੂੰ ਮੋਨਿ ਪਾਰ

ਲਾ ਵੈ ਧਿਆਨੁ ਕਬਹੂੰ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਸਿ

ਧਸਾਧਿ ਕਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ਕਬਹੂੰ ਕੀਟਹ ਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋ

੨੨

ਇਜੀਆਆਅਨਿਕਜੋਨਿਕੁਰਮੇਕੁਰਮੀਆਨਾਨੁਪਾਜਿ ॥ ੧੭੭

ਉਸੁਗੀਦਿਖਾਵੈ॥ਜਿਉਪਾਭੁਤਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ॥

ਤਿਸੁਕੁਵੈਸੋਈਹੋਇ॥ਨਾਨਕਦੁਜਾਅਵਹੁਨਹੋਇ॥੧

॥ਕਥਦੁਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁ

ਹਿਨਆਵੈ॥ਅੰਤਮਿਹੋਇਗਿਆਨੁਪਰਗਾਸੁ॥ਉਸੁਅ

ਸਥਾਨਕਾਨਹੀ॥ਬਿਨਾਸੁ॥ਸਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੀਗੀ॥

ਸਦਾਬਸਾਰਿਪਾਠਬ੍ਰਹਮਕੈਸੀਗੀ॥ਜਿਉਜਲਮਾਰਿ

ਜਬੁ ਅਭਿਖਟਾਨਾ ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸੀਗਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨਾ ਅੰ

ਟਿਗਟੇਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਾ ਮਾਨ ਨ ਕਪਰੁ ਕੈ ਸਦਕੁ ਰ

ਬਾਨਾ ॥ ੮॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀ ਨੀਆ

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿਤ ਲੋ। ਬਰੇ ਬਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ

ਗੁਰ ਬਗਲੇ ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਗ ਜ

ਅਭਿਸਾਸੁ ਸੋ ਨਹੁ ਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੇਜੇ ਬ

ਨਵੀਤੁ। ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਾ ਕਾ ਜੀਤੁ। ਆਪ ਸਕਉ ਕਰਮ ਵੰ

ਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਕੁ ਮਾਵੈ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ੧੧੮

ਕਾਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਸੇਤੁ ਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿ॥ ਮਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿ

ਰਪਾ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਹਿਰਦੈ ਗੰਗੀ ਬੀਬ ਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਈ ਹਾਤੁ ਕ

ਤੁਆ ਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਧਨ ਵੰਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ॥

ਡਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁ ਪਉ

ਪਰਿ ਕਰੈ॥ ਮਾਸਾ ਪਲ ਭੀ ਤੁਰਿਤਾ ਕਾਰੋ॥ ਇਥਿ ਨਾਮਾ॥ ਸਤੁ ਤੇ

ਆਪ ਜਾਨੈ॥ ਬਲ ਵੰਤੁ॥ ਬਿਨ ਮਹਿਰੋ॥ ਇਜਾਇ ਕੁਸ ਸੰਤੁ॥

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਤਿ ਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆ॥

ਗੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ

ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ॥ ਉਧਾਰੈ ਸ੍ਰਮੁ॥

ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ ਅਹੰਕ॥

ਗ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ

ਕਰਿ ਅਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ॥ ਅ॥

ਪਨ ਕਉ ਜੋ ਰੁਲਾ ਕਹਾਵੈ॥ ਤਿਸਹਿ ਰੁਲਾਈ ਨਿਕਾਟਿ ਨ

ਆਵੈ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

੧੭੮

ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਨੁ ਤੁਤੇ ਕ

ਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਜਬ ਇਹ

ਜਾਨੈ॥ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਾਰੁ ਜੀ ਨਿਆਹਿ ਟਿ

ਰਤਾ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹ ਚਲੁ ਨ

ਹੀ ਚੀਤੁ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੀਰੀ ਮਾਇ॥ ਤਬ ਲ

ਗੁਪਰ ਮਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਗਾਕੀਰ ਪਾਤੇ ਬੰਧਨ ਤੁ

ਟੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ॥੧੦॥ ਸਹਸਰ ਖਟੇ ਲਖ

ਕਉ ਉਠਿ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਪਾਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ॥

॥ ਅਨਿਕ ਕੁਰੰਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੰ॥ ਨਹ ਤਿਪਤਾਵੈ ਬਿਖਿ

ਖਾਪਿ ਮਰੈ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤ ਬਨਹੀ ਕਉ ਗੁਜੈ॥ ਤੁਪਨ ਮਨੋਰ

ਥ ਬਿਖੈ ਸਾਭਿ ਕਾਜੈ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਬਰਭਾ

ਗੀ ਵਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਮਾਯਿ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ

ਕਰਨੈ ਹਾਹੁ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਹੁ॥ ਜੈ ਸੀ ਦਿਸ

੧੮੦

ਇਕਰੈ ਤੈ ਸਾਹੇਇ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਸੇਇ॥ ਜੈ

ਕਿਛੁ ਕੀਨੈ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੀਰੀ॥ ਸਬੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਤੁ ਹੁੰ ਕੈ ਸੀਰੀ

॥ ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇ

ਕਾ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਕਹੈ

ਆਸ ਮਾਇ॥ ਵੀ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ॥ ਪਾਸ ਆਪੇ

ਗਚੈ॥ ਸਕੁ ਕੈ ਸਾਥਿ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੈ ਆਪਨਾ ਬਿਸਥਾਰੁ॥

ਸਤੁ ਕਛੁ ਉਸਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਹਾਹਾ ਉਸਤੇ ਭਿੰਨ ਕ

ਦੁਕਿ ਛੁਹੋਇ। ਥਾਨ ਥਨ ਤਰੀ ਏਕੈ ਸੋਇ। ਅਪੁਨੇ ਚਲ

ਤਾਨ ਪਿਕਰ ਲੈ ਹਾਹਾ। ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗਾ ਅਪਾਹਾ ਅਨ

ਸਾਹਿ। ਅਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ

ਨ ਜਾਇ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰੁਸੁ ਆਸੀ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸ

ਦਿ ਕਿਨੈ ਵਾਖਿ ਆਨੀ। ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ॥

ਕੋਟੈ ਸਚੈ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ। ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਤੇ

ਗੁਰੂਪਾਅਤਿਸੁੰਦਰਾਮਪਾਰਾਮਨੁਪਾਨਿਰਮਲਨਿਰਮ ੧੮੭

ਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀਆਪਾਟਿਘਾਟਿਸੁਨੀਸੁਵਨਖ

ਖਾਣੀਆਪਾਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤਾਨਾਮੁਜਪੰਨਨਕ

ਅਨਿਪ੍ਰੀਤ॥੮॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੰਤਸਚਨੀਜੋਜਨੁਪਰੈਸੇ

ਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰਾਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਕਬਹਾਰਿਬਹੁਰਿਅ

ਵਤਾਰਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਆਰਜਾਘਟੈ

॥ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸੁਖਸਰੁਜ

ਇਹ ਸੀਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਨਰ ਕਮਾਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ

ਮਤਿ ਹੋਇ ਸਲੀਨ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਸੋ ਰਾਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੀਤ ਕੈ

ਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਕੋਇ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਬਾਨ ਭ੍ਰਿਸਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੀ

ਤ ਭ੍ਰਿਪਾਲਾ ਭ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤ ਸੀ ਗੀਨ ਦਕੁਤ

ਤਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਕਾ

ਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਸਰਪ ਜੋ ਨਿਪਾਇ ॥ ਸੀਤ

ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਡਿਗ ਦਜੋ ਨਿਕਿਰ ਸਾਇ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤਿਸ

ਨਾਮਹਿ ਜਲੈ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੂਖ ਨਿਸਰੁ ਕੋਢੁ ਲੈ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੂ

੧੦੨

ਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਰੁ ਜਾਇ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੂਖ ਨਿਨਿ ਚੁਨਿ ਚਾਇ॥ ਸਿ

ਤਦੇਖੀ ਕਾਥਾ ਉਕੋਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਤਕੁ ਵੈਤਾ ਯਇ ਭੁ

ਭਤਿ ਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ॥ ਸਿਤ

ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਿਨੁਟਿ ਕਨੁਨ ਪਾਈ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ

ਹਤਿ ਆਗਾ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਸੇਸੁ ਹਿਮਾਗਾ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰ

ਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ॥

ਸੀਤਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗਾ ॥ ਸੀਤਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦ ॥

ਬਿਜੋਗਾ ॥ ਸੀਤਕੀ ਨਿੰਦ ਦੇਖ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤ ਰਾਵੇ ਤਾ ॥

ਉਸ ਕਾਰੀ ਹੋਇ ਸੋਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਾਵਿਤੁ ॥

॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿ ਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਰਸੁ ॥

ਲਾਗੈ ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸੁਆਤਿ ਆਗੈ ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਾ ॥

ਹਾ ਅਹੰ ਕਾ ਹੀ ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਹੀ ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇ ॥

ਖੀ ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਦੁਖ ਨ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੇਖ ॥

ਕਉ ਨਾ ਹੀ ਠਾਉ ਨਾਨਕ ਸੀਤਰਾ ਵੈ ਤਾਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੇ ਕਾਸਿ

ਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆ ਨਿਰੂਆਈ ਮੇ ॥ ਸੰ

ਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਤਰਿ ਪਾਈ ਮੇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਬੋਥਾ ॥

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤ ਕ ਕੀ ਲੇਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜਤ

ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪ ਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ

ਕਉ ਅਵਰ ਨ ਰਾਖਨ ਹਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤਰਾ ਵੈ ਤਾਲਏ ਉਥਾ

ਗਿ॥੫॥ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਬਿ
ਹੁਨਮਛੁਲੀਤਰੁਫਰੁਇ॥ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਮੈ
॥ਜਿਉਪਾਵਛੁਲੀਧਨੀਧਾਪੇ॥ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਛੁਟੇਇ
ਕੇਲਾ॥ਜਿਉਬੁਝਾਕੁਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦਹੇਲਾ॥ਸੀਤਕ
ਦੇਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤਾ॥ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਸਦਮਿਥਿਆਕਹ
ਤਾ॥ਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧੁਰਹੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿ
ਸੁਤਾਵੈਸੋਈਥਿਆ॥੬॥ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਬਿਗਰੁਪੁਰੇ

ਇਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਸੰਤ

੧੮੬

ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹ ਕਾਈ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨਾਮ ਰੋਨ ਜੀ

ਵਾਈ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨਾਮਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਤੇ

ਨਿਚਲੈ ਨਿਗਾਸਾ॥ ਸੰਤਿ ਕੇ ਦੇਖਿ ਨ ਤਿਸ ਟੈ ਕੋਇ॥ ਜੈਸਾ ਰੂਪੈ

ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ॥ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੰਟੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ

ਨੈਸ ਚਾਸੈਇ॥ ੧॥ ਸਰੂਪਾਇ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਹਰੁ॥ ਸਦਾ

ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ॥ ਪ੍ਰਬੁਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਹਹੁ ਦਿ

ਨੁਗਤਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆ ਵਸੁ॥ ਸਿਗਿਰਸਿ॥ ਸਬੁ ਕਛੁ ਵਰ

ਤੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਜੈ ਸਾ ਕਰੇ ਤੈ ਸੁ ਕੀਆ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ

ਆਪਿ ਕਰਨੈ॥ ਹਰਾ॥ ਦੂਸਰ ਕਉ ਤੁਕ ਹੈ॥ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਿਸਨੇ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨੁਮਦੇ॥ ਇਥ ਬੁਭਾਰੀ॥ ਨਨਕ ਜਨ

ਸੇ॥ ੮॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਜੁ ਸਿਆਨੁ॥ ਪਸੁਰ ਜਨੁ॥

ਸਿਮਰੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ॥ ਏਕ ਆਸਹਿ॥ ਮਨੀਰਖੁ॥ ਨਨ

ਕ ਦੂਖੁ॥ ਭਰਮੁ॥ ਭੁਭਿਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਮਨੁਖ ਕੀ

੨੩

ਟੇਕਬਿਥੀਸਭੁਜਾਨੁਾਦੇਵਨਕਉਏਕੈਕੁਗਵਨੁਾਸਿ ੧੮੫

ਸਕੈਦੀਅੰਗੁਰੈਅਪਾਇਾਬਹੁਗਿਨਾਇਸਨਲਾਗੈ

ਅਗਇਆਮਾਰੈਗਾਖੈਏਕੋਅਪਿਆਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਤ

ਗਥਿਆਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸੁਖੁਹੋਇਆਤਿਸਕਾਨਾ

ਰਖੁਕੀਠਿਪੋਰੋਇਆਸਿਮਗਿਸਿਮਗਿਸਿਮਗਿਪ੍ਰਬੁਸੋਇ

ਨਨਕਾਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਏਸਤਤਿਮਨਮਾ

ਕਾਰੀਨਿਹੰਕਾਰਾਕਰਿਮਨਮੇਰੈਸਤਿਬਿਭੀਗਾਗਾਨਿਰਮ

ਲਗਸਨਾ ਅੰਤਿਤੁ ਪੀਉ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀ
ਉ॥ ਨੈਨ ਪੁਪੇ ਖੁਠਾ ਕੁਰ ਕਾਰੀਉ॥ ਸਾਧ ਸੀਗੀ ਬਿਨ ਸੈਸ
ਕੁਸੰਗੁ॥ ਚਰਨ ਚਬ ਉਸਾਗੀ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਮਿਟਾਇਆ
ਪੜ ਪੀਲੇ ਹਰਿ ਬਿੰਦਾ॥ ਕਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸੁਵਨ ਹਰਿ ਕ
ਥਾ॥ ਹਰਿ ਦਰਕ ਹਨਾਨ ਕਉ ਜਲ ਮਥਾ॥ ੨॥ ਬਰਭਾ
ਗੀ ਤੇਜਨ ਜਗ ਮਾਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਨ ਗਾਰੀ
ਗਾਮਨ ਮਨੋ ਕਰਿ ਕੀਚਾਰਾ॥ ਸੇਧਨ ਵੀਤ ਗਨੀ ਸਿਸਾ॥

ਗਾਮਨਿਤਨਿ ਸੁਖਿਥੇ ਲਾਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜ ੧੮੬

ਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ

ਸੋਈ ਜਾਨੈ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਨਾ

ਨਕ ਤਿਨ ਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾ

ਪ੍ਰਾਪੁ ਸੁਖੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਸਾ

ਧੰਮੀ ਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾ ਸੁਕ ਹਤਾ॥ ਸਰ ਬੋਰੇ ਗਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ

ਜ ਸੁਰ ਹਤਾ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀ ਰਤਨੁ ਕੇ ਵਲ ਬਖਾਨਾ॥ ਗੁ

ਹਸਤੁ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨਾ ਏਕਉ ਪਾਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨਕੀ ਅ

ਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀ ਅੰਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ

ਜਿਸੁ ਮਨ ਰੂਪਾ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸਾਹਿ ਨ ਲਾਗਾਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ੦ ॥

ਜਿਸ ਕਉ ਗਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਿ ਚਿਤਿ ਮਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇ

ਲਾ ਨਹੀ ਰੁਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਸਾਸਾ ਤੈ ਸਾਹਿ ਸਟਾਇ ॥

ਨਾਨਾ ਪੁਨ ਕਹ ਜਮਾਹਿ ਅਪਿਸਾਸਾ ਏਆ ॥ ਜੋ ਧਰ

ਸੋਧਤੁਸੋਧਤੁਸੀਤਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਬੁਭੁ

੧੮੭

ਤਿਆਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭਾਕਿਛੁਮੁਭਾਨਨਕਸੇ

ਸੁਖਮੁਸੋਈਅਸਭੁਭੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਸੇਨਹਕਿ

ਛੁਮਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਆਵਨੁਜ

ਵਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀ

ਸਭਸਿਸਟਿ॥ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਸਾਰਿਆਪਿ॥ਅ

ਨਿਕਜੁਗਤਿਗਚਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਅਥਿਨਸੀਨਾਰੀ

ਕਿਛੁਖੀਨ੍ਹਾ ਧਾਰਣਧਾਰਿਗਰਿਓਕ੍ਰਮੰਨ੍ਹਾ ਅਲਖਾ

ਬੇਦੁਤੁਗਖਪਰਤਾਪੁਆਪਿਜਪਾਏਤਨਕਕਜਾਪੁ॥

੬॥ ਜਿਨਪ੍ਰਬੁਜਤਾਤੁਸੋਬੁਵੰਤਾ॥ ਸਗਲਸੀਸਬਓ

ਧਰੈਤਿਨਸੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਬੁਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਰਾ॥

॥ ਪ੍ਰਬੁਕੇਸੇਵਕਦੁਖਵਿਸਾ

ਨਾ॥ ਨਾਧੋਸੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ

ਜਪਿਬੁਏਨਿਹਾਲਾ॥ ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੇਈਲਗੀ॥ ਜਿਸ

ਨੋਕਿਰਪਾਕਗਹਿਬਰੁਗੈ ਨਤੁਜਪਤੁਪਾਵਹਿਬਿ ੧੮੯

ਸਾਖਾਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਉਤਮਕਾਰਿਆਨੁ॥੧॥

ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਪੁਰੁਕਰੈਗਿ॥ਸਦਾਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੇ

ਗਿ॥ਸਹਜਸੁਬੁਏਹੈਸੋਹੈਇਕਰਣੈਤਾਰੁਪਛਾਣੈ

ਸੋਇਪੁਰੁਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾਜੈਸਾਸਾਤੇ

ਸਾਦਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਹੋਇ

ਸੁਖਨਿਧਾਨਉਉਨੁਬਨਿਆਏ॥ਆਪਸਕਉਅਨਿ

ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਰੂਪ ਪੂਰ ਪੁਰੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨ ਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਨਿ ਉਧਰੀ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿ ਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦਿ
॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢ ਨ ਹਾਰਹੁ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਆਪੇ ਪ੍ਰ
ਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿਤਾ ਜਿਸੁ ਮਾਂ ਨ ਮਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਬਿਥ ਕੋਈ ਨਾਰਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨ
ਦੀ ਪੁਰੁ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇਸ

ਉਪਾਨੀਸ਼ਦ ਚੋਕੋਇ।। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਨ ਕਾਮ ॥ ੧੮੬

॥ ਗਾਤਿ ਨ ਨ ਕ ਜਾਪਿ ਏਕ ਗਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨ ਹੀ

ਸੇਰੈ।। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਪਟ ਸੇਰੈ।। ਧਨ ਵਤੈ ਤੇਇ

ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ।। ਜਾਸੁ ਭੁਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀ ਆਦਰ ਬੈ

॥ ਅਤਿ ਸੁਗਾਜ ਕੋ ਕਹਾਵੈ।। ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹਾਧਾਵੈ

॥ ਜੇਕੋ ਇਥੈ ਦਾਤਾ ਹੁ।। ਤਿਸੁ ਦੇ ਬਰਾਹੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾ

ਹੁ।। ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ਦਿਤੁ ਟੈ ਹਉਰੇ ਗੁ।। ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ

ਸਦਾ ਅੰਗੁ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਬਾਸੈ ਬੰਸੁ ਮਨੁ ਅਤਿ

ਉਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸ ਬੰਸੁ ਮਨੁ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ

ਨਾ ਵ ਚਰਿਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣੁ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤ

ਰੈ ॥ ਜਿਉ ਮੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰਸ

ਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਅਸਿ

ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ

ਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸਿਤਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਧੁ ਗਿ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਹ

ਰਿਲੇ ਚਾਪੁਗਿ॥ ੩॥ ਅਨਮੁਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈ ੧ ੨੬

ਐ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖੇ ਕਾਹੇ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ॥ ਐ॥ ਦੁਖ ਸੁ

ਖ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵ ਨਹਾਹੁ॥ ਅਵਗਿਤਿ ਅਗੀਤੁ ਤਿਸਾਰਿ

ਚਿਤਾਹੁ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ॥ ਕੁਲਕਾਰੈ

ਫਿਰਹਿ॥ ਜਾਨਾ ਕਉ ਨ ਬਸਤੁ॥ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸਾਗਿ॥

ਪਟਿਗਿ॥ ਓਹ ਸਿਲੇ ਕੁਪਤੀਗਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ॥

ਰਦੇ ਮਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸੇ ਤੀਪਰਿ ਜਾਰਿ॥ ੪॥ ਜਿਉ

ਖਰਕ ਉਲੈ ਨਿਤੁ ਆਇਆ ਰਾਮਨ ਮੁਸੰਤਨ ਪਾਗਿ ਪਾ

ਇਆ ਤਜਿ ਆਰਿ ਮਾਨੁ ਲੇਹਿ ਮਨ ਮੋਲਾ ਰਾਮਨ ਮੁਰਿ

ਰਦੈ ਮਹਿ ਤੁਲਿ ਲਾਇ ਬੇਪ ਸੰਤ ਹਸੀ ਗਿ ਚਾਣੁ ਆ

ਵਰਿਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲਾ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਕਰੈ

ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਇ ਇ

ਹੁਵਾ ਪਾਗੁ ਵਿਹਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬ

ਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ਆ

ਗੁਪਿਸਾਧਕਉ ਅਪਨਾਜੀਉ ਸਾਧਕੀਧੁਰਿਕਰਹੁਇ

੧੨੭

ਸਨਨੁ ਸਾਧਉ ਪਾਰਿਜਾਈ ਐਕੁਰਬਾਨੁ ਸਾਧਸੇਵਾ

ਵਰਤੁ ਗੀਪਾਈ ਐਸਾਧਸੀਗਿਗਰਿਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ

ਐਅਨਿਕਾਬਿਪਨਤੇਸਾਧੁਗਾਥੈ ਗਰਿਗੁਨਗਾਇਐ ਅੰ

ਮਿਤਰਸੁਚਾਥੈ ਓਟਗਾਹੀ ਸੀਤਹਦਰਿਅਾਇਆ ਸਰ

ਬਸੁਖਨਨਕਤਿਹਪਾਇਆ ਵੀ ਮਿਰਤਕਕਉ ਜੀਹ

ਵਾਲਨਹਾਗਾ ਭੂਖੇਕਉ ਦੇਵਤਾਧਾਗਾ ਸਰਬਨਿ

ਧਾਨਜਾਕੀਦੇਸਟੀਮਾਗਿ। ਪੁਗਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹ

ਣਾਪਾਗਿ। ਸਕੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਣੈਜੋਗੁ। ਤਿ

ਤੁਬਿਨੁਦੁਸਰੇਅਨੋਗੁ। ਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਇ

ਨੁਰੈਣੀ। ਸਕੁਤੇਉਚਨਿਗਮਲਇਹਕਰਣੀ। ਕਰਿ

ਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਨੁਦੀਆ। ਨਾਨਕਸੇਜਨੁਨਿਰ

ਸਭੁਬੀਆ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ। ਤਿ

ਤੁਜਨਾਅਵੈਹਰਿਪੁਰੁਚੀਤਿ। ਬੁਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨ

ਅੰਤਿ ਤੁਲੇਇ ਜਾ ਕੀ ਹਰ ਦੈ ਏਕ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ੧੮੩

ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਹਰ ਤਾ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਸੁਖਿ ਕਰਤਾ ॥

ਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸ ॥

ਗੁਪਤ ਕਰਹੁ ਮਾਜਿ ਨਿਸਚੁ ਕਾਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਨਕ ਸੋ ਜਨੁ

ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਗੁਪਤ ਰੇਖ ਨਹੀਂ

ਕਿ ਛੁਕਿ ਹੁਗੁਣ ਤੇ ਪੁਰਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਨ

ਕਾਜਿ ਸੁਹੇਵੈ ਸੁਪਸੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥

ਅਥਿਨਾਸੀ ਪੁਰੁ ਮਨਮਾਹਿਗਾ ਮਾਤੁਖਕੀ ਤੁਪ੍ਰੀ

ਤਿਤਿ ਅਗੁਆਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀ ਕਿਛੁਕੋਇ॥

ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰੈਕੋਸੋਇ॥ ਅਪੇਬੀਨਾਅਪੇਦਾਨਾ॥

ਗਹਿਰਗੰਥੀਗੁਗਹੀਗੁਤੁਜਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ

ਸੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਬਖਸੀ

ਦਾ॥ ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਣੀਪਾਉ॥ ਨਨਕਕੈਮਨਿਇ

ਹੁਮਨਗਾਉ॥ ੧॥ ਮਨਸਾਪੁਰਨਸਰਨਜੋਗਾ॥ ਜੋਕਰਿ

੨੦

ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜ ਫੇਰੁ ॥ ੧੨੩ ॥

ਸਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਗੁ ਅਨ ਦਹੁ ਮੰਗਣ ਸਦ ਜਾ ਕੈ

॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀ ਅਤਿ ਪਰਿਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੂ

ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਰੁਪ ਮਹਿ ਰੁਪੀ ਸਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਮਹਿ

ਭੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਰੁਗਤ ਹਸੁ ਖੁਪਾਇਆ ॥ ਨ ॥

ਨਕਾਤਿ ਸੁਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ

ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਰੇ ॥

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੁਤ੍ਰਾ ਸਗਲ ਪੋਰੇ ਈ ਅਪੁਨੈ
ਸੁਤਿ ਸੁਮਾਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ਜਨ ਦਾਸ
ਨਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਉ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਕੁਰਮਾਏ
ਜਨਮਿ ਮਹੰਤਿ ਰਿਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਉਚਨੀ ਚਤਿ ਸਕੇ ਅਸ
ਥਾਨਾ ਜੈਸਾ ਜਨ ਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ
ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਰੁਪ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧੀ ਕੀਨੇ
ਬਿਸਥਾਰੁ ਪੁਰੁ ਮ ਬਿਨਾਸੀ ਏਕੈ ਕਰੁ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿ ਤਕੇ

ਖਿਨਮਾਰਿ॥ ਪੁਰਿਗਰਿ॥ ਭੁਰਨਸਰੁ ਠਾਇ॥ ਨਨਾਥਿਧਿਕਸਿ ੧੨੪

ਬਨਤਬਨਾਈ॥ ਅਪਨੀਕੀਸਾਤਿ॥ ਆਧੇਧਾਈ॥ ਸਰੁਪ

ਟਿਤਿਸਕੇਸਰੁ॥ ਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ॥ ਨਨਕਹ

ਰਿਨਾਉ॥ ੴ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਟੇਜੀਤ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡ

ਬਰਮੰਡਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ ਨਾਮਕੇ

ਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿ॥ ਆਨਧਿਆਨ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇ॥ ਆਗਾਸਪਾ

ਤਾਲਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆਕਾਰ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀ

ਆਸਰੁ ਭੁਵਨਾ ਨਾਮ ਕੈ ਸੀਗਿ ਓਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨਾ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ
ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਰੂਪ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸ
ਥਾਨੁ ॥ ਧੁਰ ਧੁਰ ਸਤਿ ਕੇ ਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਧੁਰ ਧੁਰ ਸੁਰਮਾਹਿ ਸਾਮਾਣੀ ॥
ਸਤਿ ਕਰ ਸੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ ਮੁਖੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ
॥ ਸਤਿ ਕਰ ਦੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬਾਣੀ

ਤਿਸਹਿਸਰੁ ਭੁਲੀ॥ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰੁ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਸਬਿ ੧੮੫

ਸੁਸੁ ਸਾਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ॥ ੬॥ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ

ਉਪਦੇਸਾ॥ ਸਾਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਸਾਤਿ ਨਿਰਤਿ

ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ॥ ਆਪਿ

ਸਾਤਿ ਕੀ ਆਸ ਰੁਸਾਤਿ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਆਪ ਨੀ ਮਿਤਿ ਗਾਤਿ

॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਸਾਟਿ ਸੁਕਰ ਟੈਹਾ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝ ਕਰਤ

ਬੀਚਹਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ

ਗੁਰੂ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰੁਣੇ ਬਿਸ

ਮਾਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਸੁਆਇ ਆਸਟਾਇ ॥ ਪ੍ਰ

ਕੈਰੀ ਗਿਰਾਜਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪਦਾਰਥ ਲਤੇ ॥

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨ ਹਾਗ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੀਰੀ ਤਰੰ ਸੀ ਸਾਗ ॥ ਜਨ

ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਰ ਰਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੀਰੀ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨ

ਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁ

ਗਾਇਸਚੁ॥ ਹੈ॥ ਰਿਸਚੁ ਨ ਨ ਕਹੈ ਸੀ॥ ਰਿਸਚੁ॥ ੧॥

੧੨੬

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚਰਨਸਾਤਿਸਾਤਿ ਪਰਸਨਤਾ॥ ਪੂਜਾਸ

ਤਿਸਾਤਿ ਸੇਵਦਾਰ॥ ਦਰਸਨੁਸਾਤਿਸਾਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ॥ ਸਾ

ਮੁਸਾਤਿਸਾਤਿ ਧਿਆਨਹਾਰ॥ ਅਪਾਸਾਤਿਸਾਤਿ ਸਕੁਪ

ਗੀ॥ ਅਪੇਗੁਣਨਾਪੇਗੁਣਕਾਗੀ॥ ਸਬਦੁਸਾਤਿਸਾਤਿ

ਪ੍ਰਭਬਕਤਾ॥ ਸੁਹਤਿਸਾਤਿਸਾਤਿ ਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ ਬੁਝਨਹ

ਰਕਉਸਾਤਿਸਕੁਯੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਾਤਿਸਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥

੧॥ ਸਤਿਸਚੁ ਪੁਰਿ ਦੈ ਜਿ ਨਿਮਾਇਆ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਸ

ਤਿਨ ਮੁਝੁ ਭੁਧ ਛਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸੁ ਭੁਧੁ ਭਾ

ਇਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭੁੰਤ

ਨਿਰਭੁੰਤੋਂ ਏਕ ਸਾਨਾ ॥ ਸਿਸ ਤੇਉ ਪਾਜਿ ਮਾਤਿ ਸੁਮਾ

ਭਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਰਿ ਛੇ ਬਸਤੁ ਗੁਣਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ

ਭੁੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥ ਭੂਏਂ ਭੂਟਨ ਹਰਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨ

ਹਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥ ੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਭਾ

ਗਿਆਕਾਹੀ॥ ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੁਜਾਹੀ॥ ਠਾਕੁ ੧੨੯

ਰਕੇ ਸੇਵਕਕੈਸਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈ

ਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕਜਾਨੈਸੀਗਿਆਪੁ

ਭੁਕਾਸੇਵਕਨਾਮਕੈਗੀਗਿ॥ ਸੇਵਕਕਉਪੁਰੁਪਾਲਨ

ਹਾਗਾ॥ ਸੇਵਕਕੀਸਾਖੀਨਿਰੀਕਾਗਾ॥ ਸੇਵਕਜਿਸੁਦ

ਇਆਪੁਰੁਧਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾ

ਰੈ॥ ੩॥ ਅਪੁਜਨਕਾਪਰਦਾਢਕੈ॥ ਅਪਨੇਸੇਵ

ਕਕੀਸਹੁਪਰਗਾਖੈ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਗੁਣੀ॥

ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਅੰ०

ਪਿਪਾਤਿਗਾਖੈ॥ ਤਾਕੀਗਾਤਿਅਤਿਕੋਇਨਲਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੇ

ਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਾਹੁਚੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇਵਕਉਚਤੇਉਚੈ॥

ਜੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕਦਹ

ਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ੪॥ ਨੀਕੀਕੀਰੀਅਹਿਕਲਗਾਖੈ

ਗੁਸਸਕਰੈਲਸਕਰਕੋਟਿਲਾਖੈ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾ

ਦੁਤਾਪਿਤਾਕਉਗਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥਾਮਾਨਸਜ ੬੮

ਤਨਕਰਤਥਹੁਰਾਤਿਤਿਸਤੇਕਰਤਬਿਬਿਰਥੇਜਾ

ਤਿਮਾਹੈਨਗਥੈਅਵਰੁਨਕੋਇਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾ

ਖਾਹੈਇਸਕਾਰੈਜੇਰਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀਜਪਿ

ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਰਾਣੀ॥੫॥ਬਾਹੰਬਾਹੁਬਾਹੁਪ੍ਰਭ

ਜਪੀਅੰ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਅੰ॥ਨਾਮ

ਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁਨਾਹੈ

ਦਿਸ ਟਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਧਨੁ ਨ ਮੋਹੁ ਪਰੰਗੁ ਨ ਮੋਹੁ ਸੁਖੁ
ਹਿਨਾ ਮਕਾਸੀ ਗੁਨਾ ਨਾਮ ਹਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਪਤਾਨਾ ਮਨੁ ਤਨ
ਨਾਮ ਹਿਨਾ ਮਿਸਾਸਾਨਾ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮਾ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦਕਾ ਮਾਯਾ ਵੀ ਬੈਠਤੁ ਜਾਤੁ ਜਿਹ ਬਾਦਿ
ਨੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਭੁਗ
ਤਿ ਅਤੁ ਸਕੈ ਚਾਇਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ
ਜਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵਤ ਸੇਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਕਾਹੁ ਕੁਪੁ ਪਛੁੰਨੈ ॥

ਨੈ॥ ਤਿਸਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਕਉ ਨ ਬਖਾਨਉ॥ ਤਿਸਕਾ ਬੁ
ਨੁਕਾਰਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ॥ ਆਠ ਪਥਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਬਸਾਹਿ
ਜੂਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ॥ ੧॥ ਅਨਮੋਗੇ ਤਿਨ
ਕੀ ਓਟ ਲੰਗਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਇ॥ ਜਿ
ਨਿਜ ਨਿਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਬੋਕਕਾ
ਦਾਤਾ॥ ਤਿਸਕੀ ਸਗਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ॥ ਤਿਸਕੀ
ਦਗਿ ਸਿਰੁ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ॥ ਅਵਰੁ ਸਿਆਨੁ ਪਸ

ਗਲੀ ਛਾਨੂ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੁਸੇ ਵਾ ਲਾਗੁ॥ ਆਵ

ਤੁ ਜਾਨੁ ਨੇ ਵੀ ਤੇਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜਹੁ ਸਦ

ਪੈਰਾ॥ ੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਨਿਜਾਨਿ

ਆਸਾ॥ ਤਿਹੁ ਗਤਿ ਸਕਾਨਾ॥ ਉ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੀਰੀ ਸਿਖੁ

ਧਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰ

ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰ ਦੁਰ ਸਾਤਿ॥ ਮਲੁ ਹਰੈ॥

ਗੁਰਬਚਨੀ ਗਰਿਨਾਮੁ ਉਚਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ ਕੈ ਬੰਧ ੨੦੦

ਨਕਾਟੈ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿ

ਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁ ਵਰਤੁ ਗੀਰੈ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਤਿਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈ ਗ

ਹ ਸੇਵਕੁ ਜੋਰੈ॥ ਗੁਰਕੀ ਅਗਰੀ ਅਸਨੁ ਮਹਿ ਸਰੈ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਕਾਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਗਰਿਹ ਗਰਿਨਾਮੁ ਤਿ

ਦੇਸ ਦਾਧਿਆਵੈ॥ ਅਨੁ ਕੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ ਤਿਸੁ
ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਗਾਇ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ॥
ਤਿਸਕਉ ਹੋਤ ਪਗਾਪਾ ਤਿਸੁਆਮੀ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਿਸੁਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇ
ਇ॥੨॥ ਬੀਸਾ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰਕਾਮਨੁਆਨੈ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ
ਸੇਸੁਰੁ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਸੇਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁਰਿ ਦੇਹਰਿਨ
ਉ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਹੁ ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਪ

੨੫

ਨਜੀਅਕਾ ਦਾਤਾ ਅਠ ਪਹਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ॥

੨੦੭

ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨਮਾਹਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਏਕ ਰਿਆਪਿ

ਨਹੀ ਕਛੁ ਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਸਹਸਾ ਸਿਆਨ ਪਲੁ ਇਆਨ ਜਾਣਿ

ਐ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਪਾਣੀ ਐ॥ ੩॥ ਸ

ਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਪਰਸਤਿ ਚਰਨ ਗਾਤਿ ਨਿ

ਰਮ ਲਗੀਤਿ॥ ਭੇਟਤ ਸੀਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੈ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ

ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਰਵੈ॥ ਸੁਨਿਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨੁ ਆਪਾਨੇ॥

ਮਾਨਿਸੀ ਤੋਭੁਆਤਮਪਤੀਨੋ ਪੁਰਗੁਰੁਅਖਿਰ ਜਾਕਾਸੀ

ਤਾਅਮੀਮਤਾਦ੍ਰਿਸਾਟਿਪੇਖੈਹੋਇਸੀਤਾ ਗੁਣਾਬਿਅੰਤਕੀ

ਮਾਤਿਨਹੀਪਾਇਆਨਾਨਕਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲੰ

ਇ॥੦॥ਜਿਹਬਾਟੇਕਓਸਤਤਿਅਨੇਕਾਸਾਤਿਪੁਰਖ

ਪੁਰਨਾਬਿਬੇਕਾਕਾਹੁਬੋਲਨਪੁਚਤਪ੍ਰਨੀਅਗ

ਅਮਰੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਨਿਗਾਹਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾ

ਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਬੀ

ਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿ ਅਹਿ॥ ਸ ੨੦੨

ਦ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਨੇ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਪੁਸਾਦਿ

ਅਸਾ ਪੁਰੁਜ ਪਨੇ॥ ਪ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਗੁਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ॥ ਅਮਰੁ ਸੋ ਤੇਇ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕ

ਦੋ ਬਿਨਾਸ॥ ਭਾਕੈ ਅਨਿਪੁ ਗਟੇ ਗੁਨ ਤਾਸ॥ ਆਠ ਪਹਰ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ॥

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ॥ ਅਨਮਾਰਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ॥

ਟੇਕਾ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀ ਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੇਰ
ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥ ਵੀਰ ਪਤਿ ਮਾਰਿ ਠਾਢੁ ਵਰਤਾਈ
॥ ਅਨ ਦੁਗੁਇਆ ਦੁਖ ਨ ਠੇਕੁ ਏਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿ
ਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੁ ਕੇ ਪੁਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੁਕਾ ਨਿਰਭ
ਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈਨ ਜੇ ॥ ਜਿਸ
ਕਾ ਸਾਤਿ ਨਿਕਿਰ ਪਾਧਾਗੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾ
ਗੀ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭੁਮਗ ਵਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਜਤੁਸ੍ਰਵਨ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਨੁਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁਗੀਓ ੨੦੩

ਹੀ॥ ਕਲਧਾਗਿਜਿਨਿ ਸਗਲੀਸੋਹੀ॥ ਅਪਨੇਚ

ਹਿਤ ਪੁਰੁਆਪਿ ਬਨਾਏ॥ ਅਪਨੀਕੀਸਤਿਅਪੇ

ਪਾਏ॥ ਹਗਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੀਕੋਇ॥ ਸਰਬਨਿ

ਹਿਤਹਿਏਕੋਜੋਇ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਹਵਿਅਾਰੂਪਰੰਗ

॥ ਭੁਏਪੁਗਾਸਸਾਧਕੈਸੀਹੀ॥ ਰਚਰਚਨਾਅਪਨ

ਕਲਧਾਗੀ॥ ਅਨਿਕਾਬਾਰਨਾਨਕਬਾਇਹਾਰੀ॥

॥८॥१८॥ सल्लेकुसागबिन चालैबिनुकुज

नबिधि सगली छारु हरिहरिन मुकमावन

गो

न नकटिपुपनु सारु ॥१॥ असटपदी ॥ सीतजन ०

मिलिकरपुबी चारु टेकसिमरिन मुआपु

॥१॥ अदरीपुपवसारु सीताबिसारु चरन

क सलरिदमरिउरीपारु करनकरनस

पुसुसमरुपु दिबुकरिगपुन मुहरिवसु

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ॥ ੧੦

ਲਮੀਤਾ ॥ ਏਕਮ ਸਾਸਰਾ ਖਹੁ ਸਨਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬੋਕ

ਨਾਨਕਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਹਿ ਕ੍ਰਿਦਉ

ਠਿਧਾ ਵਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ

ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਥਾਛਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ

ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਰਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਕੁਟੀ ਕਰਨੀ ॥

ਸਾਸੇਰਾ ਭਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੇ

ੴ ਗੁਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਮਿ ਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖ ਧੁਲਾਇ ॥ ਸ

ਰ ਬਾਨਿਧਾਨ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਨਕ ਦ

ਰਗ ਰਿਪ ਹਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਪਰਬੈ ਧਰੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨ

ਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿ

ਧਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਜੋਇ ॥

ਕਲਤ ਤਾਤੀ ਠਾਂ ਦਹ ਰਿਨੁ ਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਚ ॥

ਸੁਕੁ ਪਾਓ ॥ ਕਉ ਬਿਨਸੈ ਪੁਰਨੁ ਹੋਇ ॥ ਆਸਾ ਕੁਰ

ਤਿਰੁਇਆਤੁਮਪਛਾਸਾਤਿਤੁਪਾਹਿਜਾਇਬ
 ਸੈਅਬਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ॥੩
 ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ॥ਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਰੇ
 ਕਾਚਾ॥ਆਵਾਗਵਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਬੁਸੇਵਾ॥ਆਪੁਤਿਆ
 ਹਿਸਗਨਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਰੈਇਉ
 ਧਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਾਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵ
 ਨਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥੪

ਰੋਕੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਥਾਛਿ ਤਨ ਨ ਕਟ

ਲਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੀ ਗੰਨ ਚਾਲ ਸਿਤੋਰੈ ਧਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਿਅੰ ॥

ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੁਰਖ ਮਨਾ ॥ ਭੁਤ ਸੀਤ ਕਟੈ ਬੁਝਹੁ ਬਨ

ਤਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮ

ਇਅ ॥ ਬਿਸਥਾਹੁ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟ ਕਾਗ

ਅਸੁਹ ਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਭੂਠ ਰੰ ਫੁ ਭੂਠ ਧਾਸ ॥

ਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਭੁਣੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾ ਮੁਥਿ ਸਾ

ਰਿਨਾਨ ਕਪ ਛੁਤਾਨਾ ॥ ੫॥ ਗੁਰਕੀ ਮਾਤਿ ਤੂ ਲੇਹਿ ਏਆ ॥ ੨੦੬ ॥

ਨਾ ਗੁਗਾਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਰੂਥੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿਕੀਰੁ ਗਾਤਿ

ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ ਹੋ ਚੀਤਾ ॥ ਚਰਨ

ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਜਾ

ਹੀ ॥ ਅਪੀ ਜਪਹੁ ਅਵਰ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ

ਕਰਤ ਰਹਤ ਗਾਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਰੂਤ ਸਾਤਿ ਹਰਿ ਕੋਨ

ਉ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਵੀ ਗੁਨ ਗਾਵ

ਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰ ਸਿਮੇਲੁ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਬੁਢੈ
ਲੁ ॥ ਹੋਰਿਆ ਚੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸਿਹਤਿ
ਨਾਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨੁ ਪਸਗਲੀ ॥ ਸਾਧ ਸਿ
ਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਪਨਾ ॥ ਗਤਿ ਪੁੰਜੀ ਸੈ ਚਿਕਰਹੁ ਬਿਉਤਾ
ਗੁ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬਾਨਿ ਰੰਤਰਿ ਏਕੈ
ਦੇਖੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈ ਜਪਿ
ਏਕੈ ਸਾ ਲਾਗਿ ॥ ਏਕੈ ਸਿਮਾਰਿ ਏਕੈ ਮਨਿ ਆਗਿ ॥ ਏਕੈ ਸ

ਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤਾ॥ਮਾਨਿਤਨਿਜਾਪਿਏਕੁਰਗਵੰਤਾ॥

੩੦੭

ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਹਰਿਅਪਾ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਰਿਓਪੁਰੁਬਿ

ਅਪਾ॥ਅਨਿਕਾਬਿਸਥਾਰਏਕਤੰਕੁਏ॥ਏਕੁਅਰੁਧਿ

ਪਰਾਛਤਗਾਏ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕਪੁਰੁਗਤਾ॥ਗੁਰ

ਪੁਸਾਦਿਨਾਨਕਾਇਕੁਜਾਤਾ॥੮॥੧੮੧॥ਸਕੋਕੁ॥ਠਿਰ

ਤਠਿਰਤਪੁਰੁਆਇਆਪਾਰਿਅਤਉਸਰਨਾਇ॥ਨਾਨਕ

ਕੀਪੁਰੁਬੇਨਤੀਅਪਨੀਕੁਗਤੀਲਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੰ

॥ ਜਾਚੁ ਭਜਤੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵ
ਹੁਹਿਨਾਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ ਪਰਿ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਮੇਰੀ ਸਹਧਾ ਧੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਾਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਜਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰੁਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥
ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੋ ਆਪਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰੁ ਪਾਵੈ ਕਿਰ

ਲਾਕੋਇ।।ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਜਨਾਤਿਪਰਨੇ।।ਪੁਰਨ

੨੦੮

ਪੁਰਖਨਹੀਰੋਲਾਨੇ।।ਸੁਰੁਰਕੁਰੇਪੇਮਰਸਰੰਗਿ।।ਉਪ

ਜੋਚਾਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ।।ਪਰੇਸਰਨਆਨਸਕੁਤਿਆ

ਗਿ।।ਅੰਤਹਿਪ੍ਰਗਾਸਾਮਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ।।ਬਰੁ

ਗੀਜਪਿਆਪ੍ਰਕੁਸੋਇ।।ਨਨਕਨਾਮਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ

੨।।ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੁਰੀਭਈ।।ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮ

ਲਮਾਤਿਲਈ।।ਜਲਕਉਪ੍ਰਕੁਹੋਇਓਦਇਆਲਾ।।ਸੇ

ਵਭੁਕੀ ਨੇਸ ਦਾ ਨਿਗਾਉ। ਬੀਧਨ ਕਾਟ ਮੁਕਾਤਿ ਜਤੁਰ

ਇਆ। ਜਨ ਮਸਗਨ ਦੂਖ ਭੂਤੁ ਗਾਇਆ। ਗਇਛੁਤੁ

ਹੀ ਸਰਧਾ ਸਭੁ ਪੁਰੀ। ਗਵਿਗਰੀਆ ਸਦ ਸੀ। ਜੁਰੀ

। ਜਿੰ ਸਕਾ ਸਾਤਿ ਨਿਲੀਆ ਮਿਲਾਇ। ਨਨਕ ਬਗਾਤੀ।

ਮਸਮਾਇ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਪਾਲਨ ਭਾਨੈ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜੇਕੀਆ ਜਾਨੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ

ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ

੨੬

ਜੀਆਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਗਾਖਾਗੁਰ ੨੦੨

ਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਗਲਾਖਾਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿ

ਖੁਤੇਕਾਦੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਗਾਦੈ॥ਗੁਰਪੁਰੈ

ਤਤੁਇਰੈਬੁਢਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਨਾਨਕਜਨਮਿਅ

ਇਆ॥ਸਾਜਨਸੀਤਸਰਹੁਇਹੁਕਾਮੁ॥ਆਨਤਿ

ਅਗਾਜਪਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ :

ਖਪਾਵਹੁ॥ਆਪਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਤੁਜਪਾਵਹੁ॥੩

ਗਾਤਿ ਭਾਇਤੁ ਹੀ ਅੰਸੀ ਸਾਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋ ਸੀ ਛਾ

ਹੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣੁ ਖਾਨਿ ਧਿਨਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਜਾਤਿ

ਪਾਏ ਬਿਸਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾ ਸੁ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨ ਤਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਉਪਜੀ ਪੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਾ

ਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਗਿਣਿ ਹੀ ਸੁਆਉ ॥ ਨੇੜਹੁ ਪੋਖਿ ਦਰ

ਸ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੇ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥ ਭੁਗਤਿ ਜ

ਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਹਿ ॥ ਬਿਰਲਾ ਕਉ ਪਾਵੈ ਸੀਹੁ ॥ ਏਕ ਬ

ਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਸਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨੁਜਪਿਲਾ ੨੧੦

ਇਆਗੁਰਕੀਉਪਸਾਕਹੀਨਜਾਇਨਾਨਕਗਰਿਅੰ

ਸਰਬਸਮਾਇ॥ ਵੀਪੁਰੁਬਖਸੀਦਦੀਨਦਇਆ

ਲਾਗੁਗਤਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਅਨਾਬਨਾਬ

ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਾਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲ

ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਨਕਰਤਾਰਾਗੁਗਤਬਨਕੈਪ੍ਰਾਨਾ

ਧਾਰਾਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤਾਗੁਗਤਿਗੁਇਕਵੈ

ਮਨਹੀਤਾਹਮਾਨਿਰਬੁਨੀਆਰਨੀਚਅਜਾਨਾਨਾਨਕ

ਤੁਮਹੀਸਹਨਿਪੁਰਖਬੁਗਵਾਨ॥੧॥ਸਹਬਕੈਕੀਲੁ

ਕਾਤਿਮੋਖਪਾਏ॥ਏਕਾਨਿਮਾਖਹਰਿਕੇਰੁਨਗਾਏ॥

ਅਨਿਕਰਾਜਬੁਧਵਾਨੁਆਟੀ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕ

ਥਾਮਨਿਬੁਧੀ॥ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤ॥ਰਸਨ

ਜਪਤੀਪਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਬੁਝੀਸੁਕਰਨੀਸੰਬੁਧਨਵੰਤ

॥ਹਿਰਦੈਬਸੈਪੁਰਨਗੁਰਮੰਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪੁਰੁਦੇਹੁ

ਨਿਵਾਸਾਸਰਬਸੁਖਨਨਕਪਰਗਾਸਾ॥੮॥੨੦॥ਸਲੋਕ ੨੪੭੭

॥ਸਰਗੁਨਾਨਿਰਗੁਨਾਨਿਰੰਕਾਰਸੁਨਸਮਾਧੀਆਪੀ॥

ਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਟਿਹਜੀਪਾ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਬਆਕਾਗੁਇਹੁਕਛੁਨਦਿਸਟੇਤਾ॥

ਪਾਪਪੁਨੁਤਬਕਹਤੇਰੇਤਾ॥ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁਨਸ

ਮਾਧੀ॥ਤਬਕੈਗਬੋਰੇਪੁਕਿਸੁਸੀਗੀਕਮਾਤਿ॥ਜਬਇ

ਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤਾ॥ਤਬਹਰਖਜੋਗਕਹੁ

ਕਿਸੇ ਬਿਅਪਾਤਿ॥ ਜਬ ਅਪਨ ਅਪਿਅਪਾਪਾਠ

ਹਰੁ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮੁ॥ ਅਪਨ ਬੇਲੁ

ਆਪ ਵਰਤੀਜਾ॥ ਨਨਕ ਕਰਨੈ ਹਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥ ੧॥ ਜ

ਬੋਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਵਲ ਧਨੀ॥ ਤਬ ਬੀਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿ

ਸ ਕਉ ਗਨੀ॥ ਜਬ ਏਕ ਹਿਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ਤਬ

ਨਰ ਕੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉ ਨ ਅਉਤਾਰਾ॥ ਜਬ ਨਿਰਕੁਨ ਪ੍ਰ

ਕੁਸ ਹਜਿ ਤੁਝਾਇ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ॥

ਭੀ। ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਆਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ। ਤਬ ੨੧੨

ਕਵਨ ਨਿਰੁਕ ਕਵਨ ਕਤ ਰਹੈ। ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆ

ਪਿਕਰਨੈ ਹਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਠਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ੨॥

ਅਥਿਨਾਨੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸ ਨਾਤਹ ਜਨ ਮਮ ਹਨਕ

ਹੁਕਹਾ ਬਿਨਾ ਸਨਾ। ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁ ਸੇਇ। ਤਬ

ਜਮ ਕੀੜਾ ਸਕਹੁ ਕਿਉ ਹੋਇ। ਜਬ ਅਥਿਗਤ ਅਗੈ

ਚਹੁ ਪੁਭਏ ਕਾ। ਤਬ ਚਿਰਗੁ ਪਤਾ ਕਿਉ ਪੁਛਤ ਲੇਖਾ

ਜਬਨ ਬਨਿਰੰ ਜਨ ਅੰਗੇ ਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥ ਤਬ ਕਵਨੁ
ਟੇ ਕਵਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰ
ਜਾਨਨ ਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਹ
ਨਿਗਮ ਲਪੁਰ ਬੁਪੁਰ ਬੁਪੁਤਿ ਰੇਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੇਲੁ ਕ
ਪਹੁ ਕਿ ਅਧਿਤਾ ॥ ਜਹ ਨਿਰੰ ਜਨ ਨਿਰੰ ਕਾਗ ਨਿਰ ਬਾਨਾ ॥ ਤ
ਹ ਕਉ ਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਵਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇ ਵਲ
ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਤਹ ਛਲਾਛਿ ਦੂਲਗਤਿ ਕਹੁ ਕੀਸਾ ॥ ਜਹ ਜੇ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਜੋ ਤਿਸੀ ਗਿਸਮਾ ਵੈ ॥ ਤਹ ਕਿਸ ਹਿਰੂ ਖਕ ਵਨੁ ਤਿ ॥ ੧੧੩

ਪਤਾ ਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਕਰਨੇ ਹਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਨ

ਹਿਸੁ ਮਾਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਰਾ ਅਪਨ ਸੰਗ ਬਨ

ਈ ॥ ਤੁਥਿ ਕਵਨ ਆਇ ਬਾਪ ਮਿਤੁ ਬੁਤੁ ਰਾਈ ॥ ਜਹ

ਸਰਬ ਕਲਾ ਅਪਾਰਿ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਤਹ ਕੇਦ ਕਤੇ ਬਕਹਾ

ਕੋਉ ਚੀਨਾ ॥ ਜਬ ਅਪਨ ਅਪੁ ਅਪਿ ਉਰਧਾਰੈ ॥ ਤਉ

ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਹ ਅਪਨ ਉਚ

ਅਪਨ ਆਪਨੇਗਾ ਤੁਹਕ ਵਨੁ ਠਾਕੁ ਕਵਨੁ ਕਹੀਐ

ਚੇਗਾ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ਦਾ ਨਨਕਾ
ਸ

ਪਨੀਗਤਿ ਜਨਹੁ ਆਪਾ ਪਾ ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ

ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ਉਹ ਕਿਸਾਹਿ ਬਿਆਪਤਿ ਮਾ

ਇਆ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਾਰਿ ਅਦੇਸੁ ਤਿਹੁ

ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ਜਹ ਏਕਾਹਿ ਏਕ ਏਕ ਬੁਗ

ਵੰਤਾ ਤੁਹਕ ਉਨੁ ਅਚਿਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ਜਹਾ ॥

ਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਗਾਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਵ

੨੧੪

ਨੁਸੁਨਨੈਹਾਗਾਬਹੁਬਿਅੰਤ ਉਚਤੇਉਚਾਨਨ

ਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੁਚਾ॥ ਵੀਜਹਆਪਰ

ਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਗਾਤਿਹੁਗੁਣ ਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸ

ਬਾਗਾਪਾਪਪੁਨੁਤਹਰੁਣੀਕਹਾਵਤਾਕੋਉਨਰਕਕੋਉ

ਸੁਰਗਈਛਾਵਤਾ॥ ਆਲਜਾਣਮਾਇਅਯੀ

ਜਾਲਾਹਉਮੇਮੋਹਰਮਭੈਰੁਗਾਦੁਖਸੁਖਮਨਅ

ਪਸਾਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕੀ ਓ ਬਾਖਾ ਨਾ ਆਪਨ ਖੇ
ਲੁ ਆਪ ਕਾਰਿ ਦੇਖੇ ਖੇਲ ਸੀ ਕੇ ਚੈ ਤਉ ਨਨ ਕਣ ਕੇ ॥
ਜਹ ਅਬ ਗਤੁ ਗਤੁ ਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ਜਹ ਪਸਰੈ ਪ
ਸਾਰੁ ਸੀਤ ਪਰ ਤਾਪਿ ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪ ਰਿਧ ਨੀ ਓ
ਨਕੀ ਸੋ ਰਾਉ ਨਹੁ ਬਨੀ ਆਪ ਰਿਕ ਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ
ਚੋ ਜਾ ਆਪ ਰਿਹ ਸਰੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗਾ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇਲਾਵੈ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲਾਖਿ

ਲਾਵੈ॥ ਬੇਸੁਆਰਾ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇ ਲੈ॥ ਜਿਉ॥ ੩੧੫

ਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ॥ ੮॥ ੩੧॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਆਪ ਹਿ ਵਰਤਣ ਹਰ

॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੋ ਪਸਾਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਦਿਸਟਾਰ॥ ੧॥

ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਆਪ ਕਥੈ ਆਪ ਸੁਨਨੈ ਹਾਰੁ॥ ਅ०

ਪਹਿਣੇ ਕੁਆਰਿ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਿਸ

ਟਿਉ ਪਾਏ॥ ਆਪ ਨੈ ਰੂਪੈ ਲਏ ਸਮਾਏ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ

ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਤੇਇਆ ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਰੁ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇਆ

ਜਾ ਕਉ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜ

ਨੁਪਾਏ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤਕਾ ਥੇਤਾ ਨਾਨਕ ਸਗਲ

ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਰੁਤਾ ਕੈ ਹਾਥਾ

ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਾਅਨਾ ਥਕਉ ਨਾਥਾ ਜੀਤੁ ਗਾਖੀ ਤਿਸੁ

ਕੋਇ ਨ ਅਖੈ ਸੋਨੁ ਆਜਿ ਸੁਮਨਹੁ ਬਿਸਰੈ ਤਿਸੁ

ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ਸਬਾ ਸਿਰਿ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ

ਗਇਆ ਜੀ ਅਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਰੁਹਾ ਬੀਅੰਤੁ ਰਿਬਾ ॥ ੨੭੬ ॥

ਹਰਿ ਜਾਨੁ ਸਾਥੀ ॥ ਗੁਨ ਨਿਪਾਨ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾਨੁ ॥

ਕਦਾਸਾ ਦਾ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਹੇ ਦਇਆ ॥

ਲਾਸੁ ਰੂਪਿ ਪਾਰਹੋ ਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾ ॥

ਨੈਅਪਾ ॥ ਅੰਤੁ ਰਿਜਾ ਸੀਰਿਓ ਬਿਅਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾ ॥

ਲੇਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਗੁਰਿ ਓਸੀ ਤਿਸ ਹਿਧਿਆ ॥

ਤਾ ਜਿਸੁ ਰੂਪੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ॥

ਰਿਕੇਗੁਟਗਾਇਆਮਨਅੰਤਰਿਕਿਵਿਵਾਸੁਕਰਿਸਾਨਿ

ਆਮਕਰਨਹਾਰਨਾਨਕਾਇਕੁਜਾਨਿਨਾਮ॥੩॥ਜਨੁਕੁ॥

ਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇਆਤਿਸਕੀਆਸਨਾਬਿਰਥੀਜਾਇ

॥ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਕੁਇਪਰ

ਸਪਦੁਪਾਈ॥ਇਸਤੇਉਪਾਰਿਨਹੀਕੀਚਰਾ॥ਜਾਕੈ

ਮਨਬਸਿਆਨਿਰਕਾਬੰਧਨਤੇਕਿਉਏਨਿਰਵੇਗਾ

ਅਨਦਿਨੁਪੁਨ॥ਹੁਗੁਰਕੇਪੈਗਾ॥ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏ

੨੭

ਪਰਲੋਕ ਸੁਰੇਲੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਰਿ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ੧੧

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ ਗੁਨਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ

ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਗਾਮਨਾ ਸਤਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਦੁਲਰ

ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਗਾ ॥

ਉਪਾਨਤ ਰਨਕਾਇ ਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਆਪ ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇ

ਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨ ਜੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉ

ਪਦੇ ਸੁਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨਾਇ ਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾ

ਵਹੁ॥ ੫॥ ਜਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ॥ ਗਮਨਾ॥

ਅੰਤਰਿ ਉਰਧਾਰਿ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ਜੇ

ਸੁਮਨਿਕਸੈਤਿਸੁਮਾਚੁਪਗੀਖਿਅਗਮਨਿਤਨਿਨਾਤੁ

ਜਪਹੁ ਭਿਵਲਾਇ॥ ਧੂਖਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਸ

ਚੁਵਪਾਹੁਕਰਹੁਵਾਪਾਗੀ। ਦਰਗਹੀਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮ।

ਗੀ॥ ਏਕਾ ਏਕ ਰਖਹੁ ਨ ਨਸਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਰਿਨ ਅਵੁ

ਰਿਜਾਗਿ॥੬॥ਤਿਸਤੰਦੁਰਿਕਗਾਂਥਜਾਇ॥ਉਬਰੈਰਾਖਲ

ਗੁਰੂ ਬਿਅਗਣਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰ ੩੭੮

ਭਾਕਿ ਰਖਾਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜਿ ਤੁਪ੍ਰਭੁ ਗਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਹੀ

ਦੁਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤ ਮਨਿ ਤੋਵਤ ਸੁਖਾ ॥ ਚਿਤਾ ਜਾਇ ਮਿ

ਟੈ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚ ਨਹੀ ॥ ਸਿਰ

ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੂ ਗਾਨਾ ਨ ਕਤਾ ਕੇ ਕਰ ਜਪੁ ਗਾ ॥

੨ ॥ ਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਖੀ ॥ ਦਿਸਾਇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੀ

ਉਧਰਿ ॥ ਸਿਸਾਟੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ॥ ਨੁਪਾ ॥ ਸਫਲ

ਦਰਸਨ ਤੁੰਦਰਹਰਿ ਰੂਪਾ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾ

ਨਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਨਕ ਸੰਸਾਰ

ਤੋ ਤਨਿ ਹੁਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੁਝੁ ॥ ਅਮਰੁ

ਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਿਨ ਨ ਕਹਾਰਿ ਯਿ

ਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ

ਗੁਰਦੀਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੈ ਗਵਿਨੁ ਸੁਹਾਗਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ

ਸੀਤਿ ਰੋਟਿ ਆਨਾ ਨ ਕ ਸਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ

॥ ਸਿਤ ਸੀਗੀ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਗੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਲਾਗਾਮ ॥ ੨੧੬

ਠਾ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਏਕੁ ਘਟ ਮਾਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨ

ਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹਿ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹ

ਮਾਰਿ ਏਸ ਕਾ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਰਹ ਨ ਦ

॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਣੀ ਅਚਰ ਜਾ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਅੰ

ਜਿਸੁ ਅਪਾਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਾਨਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥

॥ ੧ ॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅੰਤ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ

ਇਆਪਗਰਿਅੰਗਵੰਤਾਧਰਨਸਾਰਿਅਕਾਸਪਇ

ਆਲਾਸਰਬਲੋਕਪੁਰਨਪਤਿਪਾਲਾਬਨਤਿਨਿ

ਪਰਬਤਿਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕ

ਹਮੁਪਉਟਪਾਣੀਥੈਸੰਤਰਸਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਦ

ਹੁਦਿਸੇਸਾਹਿਅਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੇਠਉਗੁਰਪੁਸਾ

ਦਿਨਨਕਸੁਖਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿ॥

ਰਿਦੇਖੁਸਸੀਅਗੁਗਨਿਖੜਸਾਹਿਏਕਾਥਾਣੀ

ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਸਰਬੁ ਕੋ ਬੋਲੈ॥ ਅਪਿ ਅਰੋਭੁ ਨ ਕਥਹੁ ਰੋਲੈ॥

੧੨੦

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾਰਿ ਖੋਲੈ ਬੋਲੁ॥ ਸੋਲਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਗੁ ਦੁਹ

ਅਸੋ ਦੁਹ॥ ਸਰਬ ਜੋਤ ਮਾਰਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਰਿਖ

ਦੁਆਰੀ ਭਰਿ ਪੋਤਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰ ਮਕਾਨੁ ਸੁਆਨ

ਕਤਿ ਨ ਮਾਰਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਨੁ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਰਬੁ

ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਸਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ

ਦੁਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਚਨਾ॥ ਸਰਬ ਬਿਸਾਪੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖ

ਨਾਮ ਜਨ ਜਾਤਾ ਤਿਸਕੀ ॥ ਏਹ ਹਰੀ ॥ ਸਤਿਬਚਨ ਸਾਧੂ

ਸਭ ਕਹਤੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੇਈ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ

ਵਨ ਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੈ ॥ ਅੰਤਾਰਿ ਬਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ॥

ਨਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭੁ ਮੋਹੀ ॥ ੪ ॥ ਆਪੁ ਸਾਤਿਕ

ਆਸਰੁ ਸਾਤਿ ॥ ਤਿਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਾਤਿ ॥ ਤਿ

ਸੁਭਾ ਵੈਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁਭਾ ਵੈਤਾ ਏਕੰਕਾ

ਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁਭਾ ਵੈਤਿਸੁ

ਲਹੇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀ ਐ ਦੂਰਿ ॥ ੩੩੭

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਰੂਪੁ ਗਾ ਅੰਤਰਿ ਗਾਤਿ ਜਿਸੁ
ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਨਕਾਤਿ ਸੁਜਨ
ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਗਾ ॥

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨ ਹਾਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗਰੀ ਜਕ ॥

ਤਨਾ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁਇ

ਕੁਖੇ ਬੁਝਨਾਇ ॥ ਆਗਿਆ ਕਾਹੀ ਨੀ ਮਾਇ

ਆਸ ਰੁਕੈ ਅਧ ਅਲਿਪ ਤੇਰੀ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ

ਸੁਆਪੇਕਰੋ॥ਆਗਿਆਵੈਆਗਿਆਜਾਇ॥ਨ

ਨਕਜਾਬੁਵੈਤਾਲਣੇਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੋਤੇਇਸੁਨ

ਹੀਬੁਗਾ॥ਓਰੋਕਹੁਕਿਨੈਕਛੁਕਗਾ॥ਆਪਿਭੁਲਾਕਰ

ਭੂਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀਅਕੀ॥ਆ

ਪਸਾਚੁਪਰੀਸਭਸਾਚੁ॥ਓਤਿਪੋਤਿਅਪਨਸੰਗਿ

ਰਾਚੁ॥ਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਦੁਸਰਹੋਇ

ਤਸੋਈਪਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਰੁਪਰਵਤੁਗੁਰ

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਨਾਨਕਾਇਹੁਜਾਨੁ॥੧॥ਜੇਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁ ੨੨੨

ਇਆਪਾਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਇ॥ਓਹੁਧਨਵੰਤੁਕ

ਲਵੰਤੁਪਤਵੰਤੁ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੇਭੁਗਵੰਤੁ॥

ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਮਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗ

ਤੁਤਗਾਇਆ॥ਜਨਮਾਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਜਨਕੈ

ਸੰਗਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ॥ਆਪਮੁਕਤੁਤੁਕਤੁਕਰੈਸਿਸ

ਹਾਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੩॥

ਸਲੋਕਾ ਪੁਰ ਪੁਰੁ ਅਗੁ ਧਿਆ ਪੁਰ ਜਾ ਕਾ ਨਉ॥

ਨਨਕ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦ

ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬੁਨਿ ਉਪ ਦੇਸੁ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕ ਇਕ

ਰਿਪੇ ਬੁਧਾ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਸਨ ਅੰਤਾਰਿ

ਕੀਉ ਤਰੀ ਚਿੰਦਾ॥ ਅਸ ਅਨੰਤ ਤਿਆਗੁ ਤਰੀ ਗਾ॥ ਸੀਤ ਜ

ਨਾ ਕੀਧੁ ਰਿਸਨ ਅੰਗਾ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ॥ ਸਾਧ ਸੰ

ਗ ਅਗੀਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ॥

ਨਨਕ ਗੁਰਪੁਰੇਨ ਮਸਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਅ ੨੨੩

ਨੰਦਾ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਿਰੁ ਜੁਪਰ ਮਾਨੰਦਾ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧ

ਗੁਜੀਉ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪੀਉ॥ ਚਿਤ ਚਿ

ਤਵੁ ਨ ਗਾਇਣ ਏਕਾ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੈ ਰੰਗ ਅਨੇਕਾ॥ ਗੋ

ਪਾਲ ਦਾਸੇ ਦਰਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਨ

ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਬਹੁ ਬਾਰ॥ ਜਨਕ

ਜੀਅ ਕਾਇਰੈ ਅਧਾਰ॥ ੨॥ ਉਤੁ ਮਸਲੈ ਕਜਾਧ ਕੇ ਬਚ

ਨਾਅਮੁਲੀਕਲਾਭਏਹਰਤਨਾਸੁਨੁਤਿਕਮਾਵੁਤਿਤੋ

ਤਿਉਧਰਾਅਪਤਰੇਲੋਕਾਨਿਸਨੁਹਾਸਫਲੁਜੀ

ਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਸੀਗੁਜਾਕੈਅਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ॥

ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇ

ਪੁਰਗਾਜੈ॥ਪੁਗਟੇਗੁਪਾਲਮਾਹੰਤਕੈਆਬੋਨਨ

ਕਉਧਰੈਤਿਨਕੈਸੁਖੇ॥੩॥ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨ

ਮਾਏ॥ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰੁਆਪਮਿਲਾਏ॥ਮਿਟਗ

ਏ ਬੈਰੁ ਏ ਸਰੁ ਰੇ ਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿ ਲੈ ਨਾ ॥

੬੨੪

ਸੁਖ ਸੀ ਨ ਭਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਪੁਰਾਨ ਹੋਈ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਆਲ ਜੀ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹ ਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਨ ਰਸ

ਨਾ ਕਹ ਤੇ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਿਬਧੀ ਖੋਪਹ ਮਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਉਸਤਾਤਿ ਕਰੁ

ਸੀਤ ਮੀਤਾ ॥ ਜਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤਾ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ

ਸਹਜ ਹੋ ਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨਿ ਬਸੈ ਹੋ ॥

ਨਿਧਾਨਾ ਸਰਬਾਇ ਛੁ ਤ ਕਾ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਧਾਨੁ
ਰਖ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਕੁਲੇਇ ਸਾਰੁ ਤੇਉ ਚਪਾਏ ਅਸਥਾ
ਨਾ ਬਹੁ ਰਿਨਾ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਗਰਿਬ ਨੁਖਾਟਚ
ਲੇਜ ਨੁਜੇਇ ਨਨਕਾ ਜੇਸ ਰਿਪ ਰਾਪ ਸੁੰਹੋਇ ॥੫॥
ਥੇਸਾ ਸਾਂਤ ਰਿਪ ਨਵਨਿ ਪਾ ਬੁਧਿਗਿਆਨ ਸਰਬਤ
ਹ ਸਿਧਿਗਾਥਿ ਦਿਆਤ ਪੁਜੇ ਗੁਪ੍ਰਗੁਧਿ ਆਨਾਗਿ
ਆਨ ਸਰੇਸਟੈ ਉਤਮਾਇ ਸਨਾਨੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ

੨੮੩

ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰੁ ਕੈ ਮਾਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸਾ ਸੁੰ ੨੨੫

ਦਰਚਤੁਰੁਤਤਕਾ ਬੇਤਾ ਸਮ ਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖ ਭਰਨੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ

ਬਚਨ ਮਨ ਸੁਨੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ਨਾਮ

ਭੁਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ

ਨਿਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗ

ਲ ਮਤਾ ਤਕੇ ਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਗਤਿ ਕੈ

ਨਿਬਿਸ਼ਾਮਾ ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧਸੀਗਿਮਿਟੇ। ਸਿਤ

ਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੇ। ਜਾਕੈਅਸਤੁਕਿਕਰਮਪ੍ਰ

ਰੁਪਾਏ। ਸਾਧਸਰਨਨਨਕਤੇਆਏ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਮਨ

ਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭ

ਚੀਤਿ॥ ਜਨਮਸਰਨਤਾਕਾਦੂਖਨਿਵਾਰੈ॥ ਦੂਲਭ

ਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤ

ਕੀਥਾਨੀ॥ ਏਕਨਾਮਸਨਮਾਰਿਸਮਾਨੀ॥ ਦੂਖਰੋ

ਗਾਥਿਨਸੇਭੈਰੁਰਸਾਸਾਧਨਾਮਾਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰ ੨੨੬

ਮਾਸਰੁਤੇਉਚਤਾਕੀਸੋਰੁਬਨੀ॥ਨਨਕਾਇਹਹੁ

ਣਨਾਨੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥੨੪॥੧॥ ੫॥ ॥ ॥

ਬਿਤੀਗਉ ਰੀਅਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਲਿਥਾਇ ਮਹੀਆਇ ਪੁਰਿ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ

ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੁ॥ ਮਾਨਿ ਕਭਾ ਤੋਹੋਇ ਪਸ

ਹਿ ਮਾਨਨ ਕਟੇ ਕੰਕਾਰੁ॥ ੧॥ ੫ਉਤੀ॥

ਏਕਸਟੇ ਕੰਕਾਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ ਉਬੰਦਨਾਯੋਅ॥

ਇਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਸਗਲਿ ॥ ੨੨ ॥

ਰਹਿ ਰਹਿ ਗਇਆ ਤਾ ਕੀ ਨਾਸਕ ਲਿਖਾ ਲ

ਸੁਖ ਜਾਤੇ ਸਭ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦ

ਹਦਿ ਸਿਧੂ ਮਿਠਿ ਤੇ ਸੁਆ ਬਿਨੁ ਆਵਹੁ ਨ ਕੋ

ਇਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿ

ਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਹਨ ਭੈ

ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦਾਤਾ ਭੂਗ

ਤਾ ਦੇ ਨਹਾ ਗੁਤਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ
ਜੇ ਚਾਹਿ ਸੇਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁ
ਨਗਾਇ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ਮੇਰ
ਰਿ ਨੀਤਾ ਮਿਲਿਤ ਜੀਅ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ
ਸੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਟੈ ਕੁ॥ ॥ ਕਰਉ
ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਗਨਿ ਪਰਉਹਰਿ
ਗਾਇ॥ ਕੁਮੁਕਟੀ ਮੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ

ਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੨॥੫ਭਿਜੀ॥

੨੨

ਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੩॥੫ਭਿਜੀ॥

ਰਿਨੀਤਾਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੪॥੫ਭਿਜੀ॥

ਤੁਭੀਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੫॥੫ਭਿਜੀ॥

ਮਿਲੈਬਿਨਸਾਹਿਸਰਗਲਕਲੇਸਾਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੬॥੫ਭਿਜੀ॥

ਜਹੁਗੀਬਿਦਭਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਧਰਵੇ

ਸਾਲਾਕਮਿਲੈਤੋਟਾਰਿਹੈਗਰਿਦਰਗ

०
ਪ੍ਰਤਵੰਤਾਗਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚਸ

੭ ਕੁਚਾਵੰਤਾਭੂਠਤਥੈਠਤਹਰਿਭਜਾਹੁ

ਸਾਧੁਸੰਗਿਧਰੀਤਿ॥ ਨਾਨਕਦੁਰਮਾਤਿਛੁ

ਟਿਗਣੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਾਸੇਚੀਤਿ॥ ੨॥

॥ ਸਣੇਕੁ॥ ॥ ਤੀਨਿਬਿਆਪਾਰਿ

ਜਗਤਕਉਤੁਗੀਆਪਾਵੈਕੋਇ॥ ਨਾਨ

ਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜੇਨਾਮਨਿਵਾਸਿ

ਅਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥

॥੩੩ਤੀਅ॥੨੨॥

ਭੈਰੁਣਾਬਿਖੈਫਲਕਥਉਤਮਕਥਨੀਚੁ

॥ਨਰਕਸੁਰਗਕੁਮਤਉਘਟੇਸਦਾਸੀਘਾ

ਰੈਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੀਸਾਰੁਹਉਹ

ਉਕਰਤਾਬਿਹਾਇ॥ਜਾਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿ

ਨਜਾਣਨੀ॥ਚੇਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥

ਆਧੀਬਿਆਧੀਉਪਾਧੀਰਸਕਥਹੁਨਤੁ

ਟੈਤਾਧਾਧਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਧਨੀਨਧਬੁਵੈ

ਪਰਤਾਧਾਸੋਹਭੁਰਮਭੁਰਤਤਧਟੈਮ

ਹਨਰਕਮਹਿਵਾਸਾਕਰਿਗਕਿਰਧਾਧ੍ਰੁਭ

ਗਥਿਲੇਹਨਨਕਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥

॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ॥ਚਤੁਰਗਸਿਮਾਟਾਸੁਧ

ਕੁਜੋਇਜਿਨਿਤਾਜਿਅਮਾਭਿਸਾਨੁ॥

ਚਰਧਦਾਰਥਮਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨਨ

॥ चतुर्विंशः ॥

ਚਰਗਾਸਕਥਕੇਸਕਾਣਿਕਾਦਾਨਿਧਿਰ

ਸਨਤਨੁ ਜਪਿਸਾਗੁ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨੫॥

ਪਰੇਤੁ ਵਹਿਅਨੀ ਕਕਲੇਸਾ ਅੰਗੀਚੁ ਹੁ

ਟੈ ਜਲ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰ ਵੇਸ

॥ बुद्धिमानस्यैव नित्यं सुखं भवेत् ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦਾ ਅਪਾ ਵਿਭਤ ॥

ਨਾਸਾਹਿ ਨਾਸਾ ਅਧਾਰਾ ਸੁਚਿਨ੍ਰਚੁ ਨਿਜ

ਨਖੈ ਜਤੇ ਦੁਖ ਸਚਾਰਗੇ ਪਾਠਾ ਅਨੁਨਿ

ਗਮਲੁ ਤੁਭੁ ਭਿਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧਰ

ਵਾਲਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪੰਚਾਥਿਕਾ

ਗਮਨ ਮਾਹਿ ਬਾਹਰੇ ਮਾਇਆ ਸੀਰੀ ॥

ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ

ਕੈਰੀਗੀ॥੫॥੫ਉੜੀ॥

੫੫੫ਚਮਿ ੨੩੭

ਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿ ਓਧਰ ਪੰਚੁ॥

ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁਰੰਗੁ ਪਟਿਸ ਕੁਮਿ ਮਿਥਿ

ਆਬ ਲਬੀਚਾ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੁਝੀਐ

ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਰਾ ਸੁਆਦੇ

ਹਰਸ ਬੋਧਿ ਓਆਰੀਆ ਨਿਰਾਚਿ ਓਲੀਸ॥

ਗੁਜਨ ਮਸਰਣ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਕੁ ਮਟਕੀ

ਨੇਕਰਮਾਨੇਕਾਰਚਨਹਾਰੁਨਹਾਸਿਮਰਿ
ਓਮਾਨੀਨਬੀਚਾਰਿਗੀਬੀਬੇਕਾਭੁਓਭੁਰ
ਤਿਭੁਰਗਵਾਨਸੀਗੀਆਇਆਲਿਪਤ
ਨਰੀਚਾਨਾਨਕਾਬੀਰਲੇਪਾਣੀਆਹਿਜੇ
ਨਰਚਹਿਪਰਪੀਚਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥
॥ਖਟਸਾਸੜਭੁਚੈਕਹਹਿਅੰਤੁਨ
ਪਾਰਵਾਰਾਭੁਰਗਤਿਸੇਹਹਿਗੁਣਗਾ॥

ਵਡੇਨਾਨਕਪੁਭਕੈਤੁਆਰਾ॥੬॥

੨੩੨

॥੫ਉੜੀ॥

॥ਖਸਟਸਿਖਟਸਾਸ

ਤਕਹਾਹਿਸਿਸਿਤਕਥਹਿਅਨੇਕਾ॥

ਉਤਪੁਉਚੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਨ

ਜਾਣਹਿਸੇਖਾਨਚਦਮੁਨੀ॥ਜਨ

ਸੁਕਥਿਅਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦਾ॥

ਰਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਕੁਗਤਰਚੇ

ਭੁਗਵੰਤੁ ॥ ਮੇ ਹਮਾਨ ਕੁਮੁ ਬਿਨਸਿਓ

ਪਾਈ ਸਰਸਿ ਦਾਇਆ ਲਾ ਚਰਨਕ

ਮਲਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ

ਨਿਹਾਲਾ ਕੁਮਿ ਲੈ ਤੇਵਾ ਹਿਰੈ

ਸਾਧਾ ਗੀ ਲਿਵਲਾਇਆ ਖਾਇਖ

ਜਾਨਾ ਕੁਟਨਿ ਧੀ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਤ

ਧਿਆਇ ॥ ਵੀ ਸਲੋਕੁ ॥

੨੮

ਸਿੰਤਾ ਮੰਦੁਲ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ਕਥਾ ਹਿ ਬੋਲਾ ਹਿਸ

੨੩੩

ਤਿਸੁ ਤਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਿੰਤਾ ਖੀਨੇ ਏਕ

ਸੁ ਸਿਉ ਏਕ ਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਧਉੜੀ ॥

ਜਪਤਾ ਮਿਸੀ ਚਹੁ ਨਾ ਮਧਨੁ ਭੁਟਿ ਨ ਜਾ

ਹਿ ਭੰਗਾ ॥ ਸਿੰਤਾ ਸਿੰਗਾ ਤਿਸਾ ਹਿ ਪਾਈ

ਐਐਂ ਤੁਨ ਪਚਾ ਵਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਤਜਾ ਹਰ

ਬਿੰਦੁ ਭੁਜਾ ਜਗਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿਗਾਇ ॥

ਦੁਖਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਨਾਚੈ ਦਿਆ ਫਲੁ

ਪਾਇਆ ਠਪਹਰਾਨਹਾਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ

ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ

ਜੀਰੀ ਕਰਨੈ ਹਰਪਛਾਨੁ ਜੋਸਾ ਜਨੁ ਸੋਸ

ਖਾਸੀ ਤੁਜੈ ਹਰਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਤਿ

ਸੁਖਾਇ ਹਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਇਹ

॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥

॥ ਠਪਹਰਾਨ

ਗਾਈਆਹਿਤਜੀਆਹਿਅਵਰਿਜੰਜਾਲ ਵੜੋ

ਜਮਕੰਕਰਜੋਹਿਨਸਕਣੀਨਾਨਕਪੁਰੁਦਇ

ਆਲਾ॥੮॥ਪਉੜੀ॥

ਅਸਟਾ

ਅਸਟਾਜਿਧੀਨਵਾਨੀਧੀਸਗਲਪਦ॥

ਰਥਪੁਰਨਬੁਧੀਕਵਲਪੁਰਾਸਸ

ਦਾਨੀਦਾਨਿਗਲਗੀਤਿਨਿਰਧਰਸੰ

ਤਾਸਗਲਪਰਮਪਾਵਿਤ੍ਰਾਇਸਨਾਨ॥

ਸਤੁ ਮਾਹਿ ਉਂਝਿ ਸੇਖਾਰੀ ਅਨੂਹਾਰਿ ਹਰਿ

ਭਜਨੁ ਪੁਰੇ ਕੁੰਸੀ ਗੀ ॥ ਜਪਿ ਤਰੀ ਮੇਨਾ

ਨਕਨਾ ਮਹਾਰਿਗੰਗੀ ॥ ੮ ॥ ਅਲੇਕੁ ॥

॥ ਨਾਗਾਇਤਨ ਹਸਿ ਮਹਿ ਓ ਮਹਿ ਓ

ਸੁਆਦਾ ਬੀਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸ

ਰਿ ਮੇਨ ਰਕੁ ਸੁਰਗਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੯ ॥

॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਨਉ ਮੀਨ ਵੇਡਿ ਦੁ

ਅਪਵੀਤਾ ਹਰਿਨਾਨੁ ਜਪਾਹਿ ਕਰਤ ॥ ੨੩੫ ॥

ਬਿਪ੍ਰਗੀਤਾ ਪਰਾਤਿ ਅਰਮਾਹਿ ਬਕਹਿ

ਸਾਧਨਿ ਦਾ ਕਰਨ ਨ ਖੁਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ

ਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈਤ ॥

ਈ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤਿਸਨਾਨ ਬੁਝੈ

ਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੈ ॥

ਨਾਨਕ ਪੁਕਾਰੈ ਸਰਤ ਮਾਰਿ ਜਮਾਹਿ ਅਭਾ ॥

ਗੋ॥੮॥ਸਲੋਕੁ॥

॥ਦਗਦਿਸਕੋ

ਜਤਮੇ॥ਫੇਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੇ॥

॥ਅਨੁਬਾਸਿਆਵੈਨਾਨਕਾਜੇਪੁਰਨਾਕੇ

ਘਾਹੋਇ॥੧੦॥ਪਉੜੀ॥

॥ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਾਸਿਕੀਨੇ॥

ਅਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਸਜਾਪਿਲੀਨੇ॥ਕਰਨੀ

ਖੁਨੀਐ॥ਜਸੁਰੇਪਾਠਾਨੈਨੀਪੇਖਤ

ਸਾਧਦਾਇਕਾ ਲਾਗਸਨ ਕੁਨਗਾ ਵੈਥੇ
 ਅੰਤੁਆਨ ਸਾਹਿ ਚਿਤ ਵੈਧੁ ਕੁੰਭਗਾ ਵੈ
 ਤਾਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲਕਾ ਆਈ
 ਮੈਨਾਨ ਕਾਇਹੁ ਸਿਜ ਮੁਖ ਭਾਕਿਰਧਾ
 ਪਾਈ॥੧੦॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ
 ਬਖਾਨੀ ਮੈ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਧਾਰੁ
 ਏਹੀ ਬੰਦਨ ਜਾਣੀ ਮੈਨਾਨ ਕਾ ਸੁਭ

ਬਿਸਮਾਦੁ॥੧੧॥੫੬੩੩॥

॥ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਾਟਿਏਥਰੁਹਰਿਰੁ॥

ਤੁਆਇੰਦੀਬਾਸਿਕਰਿਸੁਲਹੁਹਰਿਨਾ

ਤੁਆਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇਅ॥

॥ਇਨਾਬੀਧੀਬਰਤੁਸੀਪੁਰਨਭਾਇਅ

ਪਾਵਤਮਨੁਰਾਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤ

ਨੁਸੁਪੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭੁਆਰਿ

ਪੁਰਿਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਾਨਕ ਹਰਿਕੀਰਤ ੨੩੭

ਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਪਰਮਾ ੧੧੧॥

॥ ਜਲੋਕੁ ॥

॥ ਤੁਰਮਾਤਿਹਕੀਸੇ

ਵਾਕਗੀਛਟੇਸਾਧਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨਾਨਕ੫

ਭਾਸਿਓਸਿਲਿਗੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੀ

ਜਾਲਾ ੧੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਦੁਆ

ਦਸੀਦਨੁਨਾਨੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਕੀਭਿ

ਗਾਤਿਕੁ ਰਹੁ ਤਾਜੇ ਅਨੁ ਹਰਿਨਾਮਿ ਤੁਧੁ ॥
ਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਾ ਸੀਰੀ ॥ ਮਨ ਡਿਟਤਾ ਸੈ ਕੀ
ਰਤਨ ਪ੍ਰਭਰੀਰੀ ॥ ਕੋ ਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕੁ
ਓਸਿ ਤੇਖਾ ॥ ਪੰਚ ਰੂਪ ਆਤਮਾ ਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਿਧੋਖੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇਤੋ ਏਹ ਨਿਹ ਚਉਪਾਈ
ਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਆਤਮਾ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਨਾਸੁ ॥
ਈਸੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਤੀਨਿ ਰੂ

ਨਾਮਾਹਿ ਬਿਅਪਿਅਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਸਾ ॥ ੨੩ ॥

ਪਾਤਿਤਓਧਾਰਨੁਅਨਿਬਸੈਨਨਕਛੁਟੈ

ਨਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ੫੭੬੩ ॥ ੧੩੭੬੩

ਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਗਾਸਾਵਤਜਾ

ਤਨਰਕਾਵਤਗਾਗਾਰਿਹਰਿਭਜਨੁ

ਨਾਮਨਾਮਹਿਅਇਓਸੁਖਸਾਧਾਰਨੁ

ਭੂਨਿਸਖਨਗਾਇਓਹਰਖਸੰਗਕਾ

ਦੇਹਕਾਰਿਬਾਧਿਓਦੀਰਘਰੇਰੁਮਾਣੀ

ਸਾਸਾਸਾਧਿਓਦਿਨਹਿਬਿਕਥਕਰ

ਤਸੁਪਾਇਓਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰਤੁ ॥

ਭਾਗਰਿਬਿਸਰਤਰੇਵਤਏਹਹਾਲਾ॥

ਸਗਨਿਨਨਕਪੁਤਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥

॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥

॥ਚਾਰਿਉ॥

ਟਚਓਦਹਭਵਨਸਗਲਬਿਨਾਧ

ਤਰਾਸਾਨਨਕਉਨਨਦੇਖੀਸੇਪੁਰਨਤਾ

ਕੇਕਾਸਾ/੧੪/ਪਉੜੀ॥

॥ਚਉ

ਦਰਿਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭੁਆਪਾਸਗਲਕੁ

ਵਨਪੁਰਨਪਰਤਾਪਾਦਸੇਦਿਸਾਗਵਿਅੰ

ਪ੍ਰਭੁਏਕਾਪਗਨਿਅਕਾਸਸਕੁਅਰਿਪ੍ਰ

ਭਯੋਕੁਜਲਖਲਵਨਪਰਬਤਪਾਤਲ

॥ਪਰਸੋਸੁਰਤਹਬਸਾਰਿਦਇਆਲਾ॥

ਸੁਖੀਆਸਸੁਖਲਸਗਲਭਗਵਾਨਾਨਾਨ

ਕਭਗਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨ॥੧੪॥

॥ਸਲੋਕ॥

॥ਆਤਮਜੀ

ਤਾਰੁਗਮਤੀਗੁਣਗਾਣਗੋਬਿੰਦਾਸੰਤ

ਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੈਨਨਕਾਬਿਨਸੀਚੰਦਾ

॥੧੫॥ਪਉੜੀ॥

॥ਆਆ

ਵਸਆਤਮਸੁਖੀਭੁਟੈਸੰਰੋਖੁਦੀਆ

ਗੁਰਦੇਵਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਭਿਸਹ ੨੪੦

ਜਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਫੁਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ

ਬਿਕਰਸ ਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ਦਰਸ

ਤਿਸਿ ਟੀਹੁ ਭਿੰਨ ਫੁਟਿ ਸਿਸਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨ

ਮਾਸਗਨਿਗੀ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿ

ਮਾਸਾ ਵਾਗਵਨ ਮਾਸਿ ਪਤਰਿ ਮਾਨੁ

ਟੇਥਾ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗਾਥੀ ਦਪ੍ਰਭਰ ਵਨ॥

ਗਿਰੀਟਹਲਕਮਵਲੀਜਪੀਅੰਪ੍ਰਭ

ਕਾਨਮੁਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਨਕਸੁਖ

ਬਿਸ੍ਰੁਤਾ॥੧੫॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਪੁਰ

ਨੁਕਬਹੁਨਰੇਲਤਾਪੁਰਾਕੀਸਾਪ੍ਰਭਾ

ਪਿਆਦਿਨਾਦਿਨੁਰਫੈਸਵਾਇਆਨ

ਨਕਰੇਤਨਘਾਟੀ॥੧੬॥ਪਉੜੀ॥

ਪੁਰਨਸਾਪੁਰਨਪ੍ਰਭਟੇਕੁਕਰਦਕਾਰ ੩੦

ਫਸਸਰਬੁ ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇਆ ਲਖੁ ॥ ੧ ॥
ਰਬੁ ਸਤੁ ਉਪਾਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਕੁ ਰੁਖੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀ ਆਜਾ ਕਾ
ਗੋਇਆ ਅੰਤਰ ਜਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁ ਜਾਤੁ
ਅਲਖਾ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਰਮੇਸਰੇ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਜਨ ਦਹਾਰਾ ਸੰਤ
ਸਹਾਈ ਸਰਨਿ ਜੇਰੁ ਆਠ ਪਾਰਨਾਮੁ

ਕਾਗਾਨਕਥਕਥਨਹਬੁਟੀਐ। ਨਿਸਰਹੁ

ਹਰਿਕੇਚਰਨ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥ

ਨਥਨਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨ॥ ੧੬॥

॥ ਸਲੋਕੁ॥

॥ ਦੁਖਾਬਿਨਸੈਸਹਸਾ

ਗਾਇਓਸਰਨਿਗਾਹੀਹਰਿਗਾਇ॥ ਅਨਿਚੈ

ਟੇਫਲਪਾਇਆਨਨਕਹਾਰਿਉਨਗਾ

ਇ॥ ੧੭॥ ਪਉੜੀ॥

॥ ਕੋਈਗਾਵੈ

ਕੇਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਹਾ ਕੋਊ ਪਦੈ ਸੇ ੨੪੨
ਕਾਝੈ ਤਿਸਕਾਹੈ ਏਊ ਪਾਗਾ ਕੇਲ
ਬਿਖਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਮਮਲੁ ਜਾਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ
ਉ ਜਲਾਨਹਯੋ ਹੋਤਿ ਮੁਖਾਇ ਸੋ ਮੁਖ
ਤਾਸੇ ਬੰਸਨੇ ਸੋਗੀਆ ਨੀਧਨ ਵੰਤੁ
ਸੋ ਮੁਖ ਕਲਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜੇ ਨਿਕਾਜੇ

ਆ ਕੁਗਵੰਤਾ ਖ ਜੀ ਕ੍ਰਹਮ ਫੁਤੁ ਦ ਬੈਤੁ ਉ
ਪਰੈ ਸਿਮਾਰਿ ਚੰਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ
ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾ ਲਾਗਾ

॥੧੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਾਹਲਾ १

ਬਿਤੀਪਰੁ ੧੦ ਜਤਿ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕਾਸਏਕੀਕਰਾਨਿਰਲਾਗਾਮਾਮਰਾਮਾਜੇ

ਨੀਜਾਤਿਨਜਾਣਾਗਾਮਗਾਮਾਗੋਰਚ

ਰੁਰੁਪੁਨਗੋਖਿਆਥੇਜਤਥੇਜਤਥੇ

ਟਿਘਾਟਿਦੇਖਿਆਜੇਦੇਖਿਆਦੇਖ

ਵੈਤਿਸਕਉਥਾਥਿਜਾਣੀਗੁਰਪਰਸ

ਦਿਪਗਮਪਦੁਪਾਣੀ॥੧॥ਅਕਿਆਜ

ਪੁਜਾਪਓਬਿਨਜਗਦੀਸੈਕਾਰਕੈ

ਸਬਾਦਿ ਮਹਾਬੁਧੁ ਹੁਦੀ ਸੇ ॥੧॥
ਗੁਰਿ ॥ ਦੁਜੈ ਕੁ ॥ ਏਕੋ ਪਛਤਾਣੇ ॥
ਜਮਦਾਰਿ ਬਾਧੇ ॥ ਵਡੁ ਜਾਣੇ ॥ ਕਿਆ
ਏ ॥ ਵਹਿ ॥ ਕਿਆ ਲੇਜਾ ॥ ਹਿ ॥ ਸਿਰ
ਜਮਕੁ ॥ ਲਾਸਿ ॥ ਚੇਟਾ ॥ ਬਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਾਦਿ ॥ ਨਛੁਟਾ ॥ ਸਿਕੋ ॥ ਏ ॥ ਪਾਖੀ ॥ ਰਿਕੀ
ਨੈ ॥ ਕੁਕਾ ॥ ਤਿਨ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ਵ ॥ ਆਧੇ ॥ ਸਚੁ ॥ ਕੀ ॥

ਆਕਰਿਜੋਰਾਅਰਜਫੇਰਿਜੋਰਿ ੨੪੪

ਵਿਛੋਰਿਯਗਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਕੈਸਟ

ਕਉਥਾਉਗਰਾਤਿਦਿਨਿਤੁਕੀਏਭਉਕੁਓ

ਆਜਿਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾਅਵ

ਰਨਦੁਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਤਾਤਿਤੀ

ਅਬ੍ਰਹਮਾਬਸਨੁਮਹੇਸਾਦੇਵੀਦੇਵ

ਉਪਾਏਵੇਸਾਜੇਤੀਜਾਤੀਗਣਤ

ਨਮਾਵੈ॥ ਜੀਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਆਤਿਧਾ
ਵੈ॥ ਕੀਆਤਿਧਾਇਗਹਿਆਭਰਪੁਰਿ
ਗਕਿਸੁਨੈਕੀਕੁਆਖਾਦੁਰਿ॥ ੪॥
ਚਉਥਿਓਪਾਏਚਰੇਬੰਦਾਖਣੀਚੰ
ਰੇਬਾਣੀਕੁਦਾ॥ ਅਸਟਦਸਾਖਡ
ਤੀਨਿਓਪਾਏ॥ ਸੋਕੁਣੈਜਿਸੁਆਪਿ
ਜਾਕੁਣਾਏ॥ ਤੀਨਿਸਾਵੈਚਉ

ਥੈਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਨਕਹਾਤਾਕੇਦ॥੦੨੬੫

ਜਾ॥੫॥ਪੰਚਾਸੀਪੰਚਤੂਤਬੇਤਾਛਾ॥੦

ਪਿਅੰਗੋਚਰਪੁਕਥਾਨਿਰਾਛਾ॥ਇਕਿ

ਕੁਮਿਕੁਥੇਮੋਹਪਿਆਸੇ॥ਇਕਿਕੁਸੁਚ॥

ਪਿਸਬਾਦਿਤਿਪਤਾਸੇ॥ਇਕਿਰੰਗੀਰਾ

ਤੇਇਕਿਮਰਿਕੁਰਿ॥ਇਕਿਦਰਿਪਾਰਿ॥੦

ਚੈਦੇਖਿਹਦੁਰਿ॥੬॥ਤੁਠਕਉਨਾਹੀ

ਪਤਿਨਾਉਂ ਕਰਕੁਨੁ ਸੁਚ ਕਾਲ ਕਾਉਂ ਸਿੰ
ਜਰਿਪੀ ਬੀਬੀਯਿਅ ਕੋਇ ਛੇਰੀ ਕੁਰਮੇ
ਸੁਕਾਤਿਨ ਹੋਇ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਾਖ ਸੁਛ ਰ
ਏ ਗੁਗਮਾਤਿ ਮੇਲੇ ਕੁਗਤਾ ਵਿਛਾਏ ॥ ੧ ॥
ਖਸਟੀ ਖਤੁ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭਾਸ ਜੇ ਅਨਹ
ਦਸਖਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭਾਵੈ
ਤਾਮਹਾਲਿ ਕੁਲਾਵੈ ਸਖਦੇ ਕੇਦੇ ਤਉ

ਪਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਕਾਰਿਕਾਰਿਵੇਸੁਖਪਾਹਿਜ ੨੪੬
ਲਿਜਾਵਹਿ॥ ਸਾਚੈਸਾਚੈਸਾਚੈਸਾਚੈਸਾਚੈ
ਹਿ॥ ੮॥ ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਿ॥
ਸਾਤਸਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ ਅਜ
ਨੁਸੀਲੁਸਚਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਪਾਵੈਸਾਭਿਪਾਰਿ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿ
ਸਾਚਉਭਾਇ॥ ਸਚਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨਪਾ

ਇ॥ ੮॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟਾਸਿਧਿਭੁਧਿ
ਸਾਧੋ॥ ਸਚੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਰੀਅਸਾਧੋ॥
ਪਉਤੁ ਪਾਣੀਅਗਨੀ॥ ਬਿਸਰਾਉ॥ ਤਹੀ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਚੇ ਨਾਉ॥ ਤਿਉ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਮਾ
ਰਹਿ॥ ਗਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ
ਕਾਬੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੧੦॥ ਨਾਉ ਨਉ ਮੀਨ ਵੇ
ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਨਾਥ ਮਹਾ

ਬਲਵੰਡਾ॥ਆਈਪੁਤਾਈਹੁਜਗੁਸਾਰਾ॥੨੭

ਪ੍ਰਭਾ॥ਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ॥ਆਦਿ

ਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਪਿਰਾ॥ਓਹੁਅਪਰੰਪਰੁਕ

ਰਣੈਜੇਗੁ॥੧੧॥ਦਸਸੀਨਾਉਦਨੁਇ

ਸਨਨੁ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸਜਨੁਸਚਾਗੁਣਗੀ

ਅਨੁ॥ਸਾਚਿਸੈਲੁਨਲਾਗੈਭੂਤੁਭਉਭ

ਗੈ॥ਬੀਲਸੁਨਤੁਟਾਸਿਕਚੈਤਾਗੈ॥

ਜਿਉਤਗਾਜਗੁਟੈਵੈਜਾਣਹੁਅਸਾਥਿ
ਰਚੀਤਸਾਚਿਰੰਗੁਸਾਣਹੁ॥੧੨॥ਏਕਾ
ਦਸੀਇਕਰਿਦੈਬਸਾਵੈ॥ਹੀਸਾਮਾਤ
ਸੋਹੁਦੁਕਾਵੈ॥ਫਲੁਪਾਵੈਕੁਤੁਆਤ
ਮਚੀਨੈ॥ਪਾਖੀਰਿਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਥੀਨੈ
ਅਨਿਰਾਮਲੁਨਿਰਾਹਰਾਨਿਪਕੇਵਲੁ॥ਤੁਚੈ
ਸਾਚੈਨਾਨਾਰੈਅਲੁ॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉ

ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ਹੋਰਿ ਜੀ ਅਭਿਪਾਏ ਵੇਕੋ ॥ ੧੪ ॥
ਵੇਕਾ ॥ ਫੁਲੇ ਹਾਰਕੀ ਏਫ ਲੁਜਾਇ ॥
ਸਕਸਖਾਏ ਸਾਦੁਗਾਵਾਇ ॥ ਫੁਕੈ ਲਾਲ
ਚਿਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਫੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਦੁਕਾਸਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਦੁਆਦਾਸਿ ਮੁਦਾ
ਮਨੁ ਅਭਿਪੁਤਾ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਜਾਗਹਿ ॥
ਬਹਿਨੁ ਮੁਤਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਹੈ ॥ ਲਿਵ

ਲਾਇ। ਗੁਰਪਰਚੈ ਤਿਸੁਕ ਭੁਨਖਾਇ॥

ਅਤੀਤਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਣੀ॥ ਪ੍ਰਭਵਤਿਨਾ

ਨਕਤਗਲਿਵਲਾਣੀ॥ ੧੫॥ ਦੁਆਦ

ਸੀਦਇਆ ਦੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ ਬਾਹਰਿ

ਜਾਤਿਭੀਤਰਿਆਲੈ॥ ਬਰਤੀਬਰਤਰ

ਹੈਨਿਹਕਾਮਾਅਜਪਾਜਾਪੁਜਯੋਮੁਖਿ

ਨਾਮਾਤੀਨਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥

੩੧

ਸਾਭਿਸੁ ਚਿਸੰਜਮਸਾ ਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ ਵੌਦੇ
ਤੇਗਸਿਤਰਵਗਸੁਦਕਨਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੁਲੁਸਿਖਾਗਿਣਿਵਤਾਰੈ॥ਭੂਰਿਭੂਰਿਮ
ਰੋਨਬੁਝੈਕੋਇ॥ਅਨਿਰੁਦੁਭੂਭੈਪਾਤਿ
ਖੋਇ॥ਭੂਗਮਹਿਪੁਪੁਪੁਗਮਹਿਭੁ
ਜਾਣੈ॥ਤਖਾਤਿਨਿਵਲੁਸਚਮਾਨਿਭੁ
ਣੈ॥੧੭॥ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਥਾਵਹਿਲ

ਹਿਧਾਵੈ॥ ਰਾਜਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸ
ਮਾਵੈ॥ ਸਸੀਅਰਕੈਪਾਰਿਉਰੁਸਮਾਵੈ॥
ਜੋਗੁਚਗਤਿਕੀਕੀਮਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਚਉ
ਦਾਸਿਉਵਟਪਾਤਲਸਮਾਏ॥ ਖੰਡਬ੍ਰ
ਹਮੰਡਗਰਿਮਾਇਵਲਾਏ॥ ੧੮॥ ਸਮਾ०
ਵਾਸਿਮਾਚੰਦਗੁਪਤਗੈਟਾਰਿ॥ ਬੁਣ
ਗਰਿਮਾਨੀਸਬਦਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਸੀਅ

ਰਗਗਾਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੇਈਅਕਰਿਕਰਿ ੨੫੦

ਵੇਖੈਕਰਤਾਸੇਈਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸ

ਹੀਆਹਿਅਨੁਪਿਰੁਏਅਵਹਿਜਾ

ਹਿ॥੧੮॥ਪੁਰਦਰਥਾਪਿਥੁਥਾਨਿਸੁ

ਹਾਵੈ॥ਅਪੁਪਛਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ

॥ਜਪਾਸਾਤਹਾਬਿਨਾਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਕੁ

ਟੈਖਪੁਰਦੁਬਿਧਾਅਨਸਾਅਸਤਾਜਾ

ਲ ਤੇਰੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਵਾਤਿ ਨ ਨ ਕਰਮ

ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭ
ਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਵਗਸਲੋਕਾਨਲਿਸਲੋਕਭੀਮਹਲੋਕ

ਹਿਲੋਕਲਿਖੇਫੰਡੇਅਸਗਾਜੈਕੀਪੁਨੀ

॥ ਜਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਗੀਗੁਰਮ

ਪਲੇਦਿਉਹਾਜੀਸਦਵਗਾਜਿਨਿਮਾ

ਲਸਭੇਦੇਵਭੇਕੀਏਕਰਤਨਲਗੀਵ

ਗਾ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇਸਉਚੰਦਾਇਗ

ਵਹਿਗੁਰਮਚਰਨਹਿਰਜਗਾਏਤਚਾਨ

ਇਹੋਦੀਆਂਗੁਰਬਿਨੁਪੋਰਾਅੰਧਾਰਾ॥੨॥

ਮਝ ੧ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪ

ਦੈਸੁਚੇਤਾਛਟੇਤਿਲਬੁਆੜਜਿਉ

ਸੁੰਦੇਅੰਦਰਿਖੇਤਾਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆ॥੦

ਕਤੁਨਾਨਕਸਉਨਾਗਾਫਲੀਅਚਿਫੁ

ਲੀਅਚਿਬਪੁਨੇਭੀਤਾਨੇਵਿਚਿਸੁਆ

ਗਾ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਪੀਨੈਆਪੁ

ਸਾਜਿਓਸਾਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ। ਦੁਠੀਕੁਦ ੨੫੨
ਰਚਿਸਾਜੀਅਕਰਿਸਾਸਲੁ। ਰਿਠਚਾਉ। ਦ०
ਤਾਕਰਤਾਸਾਪਿਤੁੰਤੁਸਿਦੇਵੁਤਿਕਰਹਿ
ਪਸਾਉ। ਤੁਜਾਟੇਈਸਕੁਸਦੇਲੈਸਹਿਤਿਜਿ
ਦੁਕਵਾਉ। ਕਰਿਸਾਸਲੁ। ਰਿਠਚਾਉ॥੧॥
ਸੋਲੈਕੁਸਃ੧॥ ਸਚੇਤਰੇਖੁਕੁਸਚੇਬੁਝਾ
ਗੁਸਚੇਤਰੇਲੈਸਚੇਸਾਕਾਰਸਚੇਤ॥

ਰਕਰ ਟੇਸ ਰਬਬੀ ਚਾਗਾ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਮਾਮਰੁਸ
ਚਾ ਦੀ ਬਾਹੁ ਮਾਸਚਾ ਤੇਰਾ ਦੁਕਸੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾ
ਦੁਆਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਸੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾ ਦੁਆਸਚੇ
ਰੁਧੁ ਮਾਖਰਿ ਲਖ ਕਰੋਤੀ ਸਚੇ ਸਾਕਿ ਤਾ
ਇਸਚੇ ਸਾਕਿ ਜੋਗਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ
ਸਚੀ ਸਾਨਾ ਹਾਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਨਿ ਸਚੁ

ਜੇਮਾਰਿਜੀਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥੧੪੦੧॥ ੨੫੩

॥ਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾਵਡੀਨਾਉ॥ਵਡੀ
ਵਡੀਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵ
ਡੀਆਈਜਾਨੇ੨ਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡੀ
ਆਈਜਾਟੈਆਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡੀਆ
ਈਬੁਝੈਸਕਿਕਾਉ॥ਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾ
ਪੁਛਿਨਦਾਤੇ॥ਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾ॥

ਪੇਸਾਪਿਪਾਨਾਨਕਕਾਰਨਕਬਨੀਜਾਇ॥
ਕੀਤਾਕਰਲਾਸਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮਤ
ਲਾਜਾਇਉਜਗੁਸਚੇਕੀਉਕੋਠਤੀਸ
ਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨਾਉਕੀਸਾਮ॥੦
ਇਲਾਏਇਕਨਾਉਕਮੇਕਗਵਿਲਾਸੁ॥
ਇਕਨਾਉਕਾਟੈਕਢਿਲਾਏਇਕਨਾਮਾ
ਇਸਾਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਰਿਗਾਥਿ

ਨਜਾਪਈਜੇਕਿਸੈਆਲੇਗਾਸਿਆਨਾਨਕ

੨੫੦

ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਲੀਅੰਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇ

ਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਜੀ

ਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਪਰਮੁਬਡਾ

ਲਿਆ॥ਓਥੈਸਚੇਤੀਸਾਚਿਨਿਬੜੈਚੁਟਿ

ਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨਪਾ

ਇਨਿਕੁਨਿਆਗਮੁਹਕਾਲੈਦੇਜਾਕਿ

ਚਾਲਿਆ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਇਕ ਤੇ ਸੇਜਿ ਦਿਗਏ

ਤਾਰਿਗਏ ਸਿਫਗਲ ਵਾਲਿਆ ॥ ਲਿਖਿ

ਨਾਵੈ ਪਰਮੁਖ ਗਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋਲਕ

੫੦੧ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ

॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਕੇਦਾ ॥ ਵਿ

ਸਮਾਦੁ ਰੂਪਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਨਾਗਾ ॥ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਲੁ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਟੀਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇ ੨੫

ਰੂਹਿ ਵਿਰੂਟੀਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਰਤੀ ਵਿਸ

ਮਾਦੁ ਪਾਟੀਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਾਇ

ਪਰਾਟੀਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਵਿਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਖਾ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਰੁਗਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਸਾਲਾਹ ਵਿਸਮਾਦੁ ਏਕਿ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਗਾਗਾ ਵਿਸਾਮਾ ਦੁਨੇ ਜੈ ਵਿਸਾਮਾ ਦੁਦੁਰੀ॥
ਵਿਸਾਮਾ ਦੁਦੇਖੇ ਹਾਜਰਾ ਜੁਗੀ ਵੇਖਿ ਵਿ
ਰਾਦੁਰਗੀ॥ ਵਿਸਾਮਾ ਦੁਆ ਨਾਨਕ ਬੁਝ
ਦੁਪੁਰੇ ਕੁਗਾ॥ ੧॥ ੪੪੧॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ
ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਲੀਖੇ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ
ਸਾਗਾ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀਆ ਕਾਸੀ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਸਰਬਾਆ ਕਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ

ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਸਰਬਈ ਚ ੦੭੫੬

ਗੁਰੁ ਦਰਗਤਿ ਖਾਲਾ ਪੀਲਾ ਪੈ ਨ ਲੁਕੁ

ਦਰਗਤਿ ਸਰਬਾਧਿਆ ਗੁਰੁ ਦਰਗਤਿ ਜਾਤ

ਜਿਨ ਸੀਰੰਗੀ ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਜੀ ਆ ਜਾਨਾ

ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਨੇਕੀ ਆ ਗੁਰੁ ਦਰਗਤਿ ਬਦੀ ਆ ੦

ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਮਾਨੁ ਮਾਭਿ ਮਾਨੁ ਕੁ ਦਰਗਤਿ

ਪਉਲ ਪਾਟੀ ਬੈਸੰ ਤਉ ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਪਰ

ਤੀਖਾ ਕੁਆਸ ਕੁਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦ

ਕੁਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁਆ ਨਾਨ ਕਾਹੁ

ਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੇ ਵਰਤੈ ਤਾ ਕੋ ਤਾ ਕੁ॥੨॥

॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਪੀਨੇ ਕੁਰਗ ਕੁਰਗੀ ਕ

ਤੇ ਇਕੁ ਸਮਾਜਿ ਕੁਰਗੁ ਸਿਧਾਇ ॥ ॥

ਵਰਗੇ ॥ ਆਦੁਨੀ ਦਾ ਕੁਰਗਾ ਲਿਸਿ ਗਲੁ

ਪਤਿ ਚਲਾਇ ॥ ॥ ਗੈ ਕਰਟੀ ਕ

੩੨

ਗਤਿਵਾਚੀਮੇਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਤੁ
ਇਆਥਾਉਨੋਵੀਪਉਦੀਈਤੁਇ
ਜੁਲੀਮੇਕੋਗਾਗੁਗਾਇਆਮਨਿਗੰ
ਪੈਜਨਸੁਗਵਾਇਆ੩॥ਜਲੋਕਮੰ
੧॥ਕੁੰਦਿਚਿਪਵਲੁਵਹੈਸਦਵਾਉਕੁੰ
ਵਿਚਿਚਲਾਹਿਲਖਦਰੀਆਉਕੁੰ
ਵਿਚਿਮਗਨਿਕਢੇਵਗਾਨਿਕੁੰਦਿਚਿ

ਧਰਤੀਦਬੀਕੁਗਿਗਾਭੈਵਿਚੈਇਦੁਫਿਰੈ
ਸਿਰਕੁਗਿਗਾਭੈਵਿਚੈਗਜਾਪਗਮਦੁਆ
ਗਾਭੈਵਿਚੈਸੁਰਸੁਭੈਵਿਚੈਚੰਦੁਕੋਤਕ
ਰੋਜੀਚਲਤਨਾਮੰਤੁਗਾਭੈਵਿਚੈਸਿਧਬੁ
ਧਸੁਰਿਨਾਥਾਭੈਵਿਚੈਆਗੁਲੇਆਕਾ
ਜਾਭੈਵਿਚੈਜੋਧਾਮਰਾਬਲਿਸੁਰਾਭੈਵਿ
ਚੈਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੁਰਾਸਗਲਿਆਕੁ

ਉਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਕਰਿ ਰਹੁ

੨੫

ਉਤਰਿ ਕਰੁ ਸਦੁ ਏਕੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਿਰਕੁ ਉਤਰਿ ਕਰੁ ਏਕੁ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾ ਲੁ

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਕੇਦਰੀ

ਚਾਗਾ ਕੇਤੇ ਨਚਤਿ ਮੰਗਤੇ ਰਿਸਿ ਮੂਰਿ

ਪੁਰਤਿ ਤਾਲਾ ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ

ਇਕ ਦਰਿ ਬਾਜਾਰਾ ਵਹਿ ਰਾਗੇ ਰਾਣੀ

ਆਬੋਲਾਤਿਆਲਪਤਾਲਾਲਖਟਕਿਆ
ਕੇਸੁੰਦਰੇਲਖਟਕਿਆਕੇਤਾਰਿਆਜਿਤੁਤ
ਨਿਪਾਈਆਤਿਨਾਨਕਾਸੇਤਾਨੇਤੋਵਹਿ
ਛਾਗਾਰੀਆਨੁਨਗਲੀਈਫੁਛੀਆਕਥ
ਨਾਕਰਨਾਸਾਰੁਕਰਮਿਮਿਲੈਤਪਾਈ
ਮੇਤੋਰਿਕਾਤਿਤੁਕੁਸੁਕੁਮਾਕੁਰਾਰ
ਉਚੁਨੀ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪ

ਦੀਤਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਏਹੁਜ ੨੫੮

ਉਥਹੁਤੇਜਨਮਕੁਰੀਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿ

ਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਰੁ

ਦਾਤਾਕੇਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਆ॥ ਸੁਲੋਕਸਬਾਇ

ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥

ਜਿਨੀਵਿਚਰੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਸ

ਚੋਸਚੁਭਾਇਆ॥ ੬ ॥ ਸੁਲੋਕਸੰ

੧॥ ਮੁਕਤੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਤਰਕੰਨ
ਗੋਪਾਲਾਗਾਣੇਪਉਦੁਪਾਣੀਬੰਸੀ
ਤਰੁਚੰਦੁਸੁਰਜੁਆਵਤਗਾਸਗਲੀ
ਧਰਤੀ। ਮਾਲੁਪਨੁਵਰਤਾਦਿਸਰਬਜੰਜਾ
ਲਾਨਯਕਮੁਸੈਗੀਆਨਵਿਹੁਣੀਖਾਇ
ਗਾਇ। ਮਾਜਮਕਾਉ॥੧॥ ਮੌ੧॥ ਵਾਇ
ਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਗਾਟੇਰੁਤਲਾਇਨਿ

ਫੇਰਾਨਿ ਸਿੰਘਾ ਉਰੇ ਉਰੇ ਰੁਗਵਾਝਾਟੇ ਪਾਇ ॥ ੨੬ ॥
ਵੇਖੋ ਲੋਕੁ ਗਸੈ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ਰੋਟੀ ਮਾਕ ॥
ਗਇ ਪੁਰ ਹਿਤਾਲਾ ਮਾਪੁ ਪਛਾੜਿ ਧਰ
ਤੀ ਨਾਲਿ ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀ ਮਾਗਾਵਨਿ
ਕਾਨ ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਗਜੇਰਾ ਮਾ ॥
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾਕਾ
ਕੀ ਮਾਸ ਗਲ ਜਹਾਨਾ ਸੇਵਕ ਸੇਵ

ਤਿਕਰਮਿਚ ਤਾਉ॥ ਭੁਨੀਰ॥ ਏਜਿਨਾਮ
ਨਿਚਉ॥ ਸਿਖੀ॥ ਸਿਖੀ॥ ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥
ਨਦੀ॥ ਕਰਮਿਲਘਾਏ॥ ਪਾਰਿ॥ ਕੇਤੁ
ਚਰਖਚਕੀਚਕੁ॥ ਥਲਾ॥ ਵਰਲਾ॥ ਬਰੁ
ਤਾਨੈ॥ ਤਾ॥ ਲਾ॥ ਟਾ॥ ਮਾ॥ ਪਾ॥ ਟੀ॥ ਮਾ॥ ਮਨ
ਗਾ॥ ਰਾ॥ ਧ॥ ਮੀ॥ ਰੁ॥ ਉ॥ ਦੀ॥ ਮਾ॥ ਲ॥ ਤੀ॥ ਨਿਨ
ਸਾ॥ ਰਾ॥ ਸੁ॥ ਮੇ॥ ਚਾ॥ ਤੇ॥ ਰੁ॥ ਵਾ॥ ਟੀ॥ ਮਾ॥ ਰਿ॥ ਜੀ॥

ਤਾਨਾਨਕੁ ਰਉਦਿ ਆਗ ਲਤਨ
 ਅੰਤਾ ਬੰਧ ਨ ਥੀ ਪੀਰੁ ਵਾਏ ਸੋਇ॥
 ਪਾਇਆ ਕਿਰਤਿ ਨ ਚੋਸੁ ਕੋਇ॥
 ਨਾਚੇ ਨਾਚੇ ਤਸਾਹਿ ਚ ਟਹਾਹਿ ਸੋ ਗੋਇ॥
 ਉਰੈ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਧਨ ਤੋਹਿ ਆਨ ਚ ਦੁ
 ਕੁ ਦੁਖ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
 ਮਨਿ ਰਉਤਿ ਨਾ ਮਨਿ ਕਾਉ॥ ੨॥

॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥
॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥
॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥
॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥
॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥
॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥
॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥

॥ सलोक ॥ १ ॥ सुसल्लोभा नासिद्ध

तिसरी गाति पात्रे पात्रे करिषीच

गुणवन्त सज पद रिद्विचिषीच

दरुचिदी दारुगुणि दुसल्लोभा नीसा

लागनि दस निरुपि अपारुगुतिर

बिना वरिणार चारुजागार वर

सुखरुकारुगुणि नीपिमावति

ਜੇ ਤੇ ॥ ਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸੁਖਾ ਮਿ
ਮੁਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇ ॥ ॥ ਕਾ ॥
ਕਾਰੁ ॥ ਸਤੀ ॥ ॥ ॥ ਨਿਸੰਤ ਕੁਉਪ ਜੇ ਦੇ
ਲੈ ਕੋ ਵੀ ਚਾਰੀ ॥ ਦੇ ਦੇ ॥ ਗਾਹਿ ਸਹਾਗੁ
ਲਾਸੇ ॥ ਕਰੇ ਸੀਸਾਗੁ ॥ ਚੋਗਾ ਜਾਗ ਤੈ ਕੁ
ਨਿ ॥ ॥ ਗਾਗਾ ॥ ਖਾਗਾ ॥ ਕੁਵੇ ॥ ਕਾਗਾ ॥ ਇਕਿ ॥ ਹੋ ॥ ਦ ॥
ਖਾਇ ॥ ਚਲ ॥ ਹਿ ॥ ॥ ਖਾਉ ॥ ਤਿ ॥ ਨਾ ॥ ਕੋ ॥ ਕਾ ॥

ਈਕਾਰਾਜਾਇਥਾਇਜੀਆਪੁਰ
 ਮਾਇਆਕਾਰਾਮਾਕਾਰਾਈਏ
 ਜਿਸਾਖਾਇਸੁਭੈਚਾਲਤਿਤਨਾਕਿ
 ਤੇਰੀਸਾਰਾਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾਲੰ
 ਹੁਸਦਨਾਮੁਆਧਾਰੁਸਦਾਅਨੀਦਿ
 ਰਹਿਅੰਦੁਰਾਤੀਗੁਲਵੰਤੀਆਧਾ
 ਛਾਰਾ॥੧॥ ਮ॥ ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾ

ਨਕੰਪੇਜੈਪਈਕੁਮਿਆਗਾਧਾਨਿਭਾਂ
ਹੋਇਟਕੀਆਜਲੁਦੀਕਰੇਪੁਕਾ
ਗਾਜਾਇਜਾਇਕੋਵੈਬਪੁਕੀਇਨਿ
ਭਾਨਿਪਵਹਿਤੀਗੀਆਗਾਨਾਨਕ
ਜਿਨਿਕਰਤਕਾਰਲੁਕੀਆਸੋਜਾ
ਲੈਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਗਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿ

ਨੁਸਾਤਿਗੁਗੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਸਾਤਿਗੁ
ਗਵਿਚਿਐਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਾਰਿਧਰਗਾਟ
ਆਖਿਸੁਲਣਇਆਸਾਤਿਗੁਚਮਿਲਿ
ਮਿਸਦਾਸੁਕਤੁੌਜਿਨਿਵਿਚਤੁਸ
ਹੁਦਕਾਇਆਉਤਸੁਏਹੁਬੀਚ
ਹੁੌਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲੁਧਾਇਆ
ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਪਾਇਆਗਵਿ

ਸਭਕ ਮਃ ੧॥੨॥ਉਦਿਵਿਚਿਗਾ
ਇਗਾਉਉਦਿਵਿਚਿਗਾਇਗਾਉਉਦਿ
ਚਿਜੀਮਾਗਾਉਉਦਿਵਿਚਿਮਾਗਾਉ
ਉਦਿਵਿਚਿਦਿਤਾਉਉਦਿਵਿਚਿਲਾਇਮ ०
ਉਉਦਿਵਿਚਿਖਾਟਾਗਾਉਉਦਿਵਿਚਿ
ਗਾਇਮਾਗਾਉਉਦਿਵਿਚਿਸਾਚਿਮਾਗਾਉ
ਕਾਇਮਾਗਾਉਉਦਿਵਿਚਿਪਾਪਾਉ ੩੩

ਨਵੀਚਾਰਾਹੁਉਵਾਚਿਨਗਕਿਸੁਰਾਹੀ
ਅਵਤਾਰਾਹੁਉਵਾਚਿਹਮੈਹਉਉਵਾਚਿਰੇ
ਵੈਹਉਉਵਾਚਿਰੁਗੀਅੈਹਉਉਵਾਚਿਧੈਵੈ
ਹਉਉਵਾਚਿਜਾਤੀਜਿਨਜੀਖੈਵੈਹਉਉਵਾ
ਚਿਮੁਰਖੁਹਉਉਵਾਚਿਸਿਆਲਾਮੋਖਾਮੁਕ
ਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਲਾਹਉਉਵਾਚਿਮਾਇ
ਆਹਉਉਵਾਚਿਛਾਇਆਹਉਉਕਿਰਿਕ

ਰਿਜੰਤਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਉਮ੍ਹੇ ਕੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ॥
ਏਗੀਆਨਾ ਦਿਉ ਲਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕੁਝੈ ॥
ਨਾਨਕ ਕੁਆਰੀ ਲਿਖੀ ॥ ਲੇਖੁ ਜੇ ਤਾ ਵੇ
ਖਰਿ ਤੇ ਤਾ ਵੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਤਉ
ਮੇਏ ਤਾ ਜਾਤੈ ॥ ਤਉ ਮੇ ਕਰਮ ਕਾ ਰਿਸ ॥
ਉਮ੍ਹੇ ਏਈ ਬਿਪਨਾਫਿ ਰਿਠਿ ਰਿਜੰਤੀ ਪਾਇ ॥
ਤਉ ਮੇ ਕਥਉ ਪਜੈ ਕੁਤਾ ਸੰਜੀ ਮਾਇ ॥

ਜਾਇ॥ ਤਉ ਮੇਏ ਤੇ ਹਕ ਸੁਰੈ ਪਾਇ॥ ਮਾਕਿ ਰਤਿ

ਫਿਗਾ॥ ਤਉ ਮੇਦੀ ਰਪ ਰੋਗੁ ਰੈ ਦਾਤੁ॥

ਇਸੁ ਮਾ॥ ਤਿ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ॥ ਮਾਪਣੀ ਤਗੁ

ਰਕਾ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾ॥ ਤਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਰੈ ਸੁਣੁ॥ ਤਜਨੁ॥

ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ॥ ਦੁਖ ਜਾਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

॥ ਸੇਵਕੀ॥ ਤੀ ਸੰਤੋਖੀ॥ ਈ॥ ਜਿ॥ ਨੀ॥ ਸਚੇ॥ ਸਚਾ॥ ਪਿਆ॥

ਇ॥ ਮਾ॥ ਚਿ॥ ਨੀ॥ ਮੇ॥ ਦ॥ ਪ॥ ਗੁ॥ ਨ॥ ਰ॥ ਖ॥ ਚ॥ ਕ॥ ਰਿ॥ ਸੁ॥ ਫਿ॥ ਤੁ॥

ਧਰਤੁਕਮਾਇਆਰਨੀਦੁਨੀਆਤੋਰਬੰਧਨਾ
ਅਨੁਪਾਲੀਥੋਜਾਖਾਇਆਤੁਬਖਸੀਸੀਆ
ਗਲਾਨੇਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆਵ
ਰਿਮਾਈਵਰੁਪਾਇਆ॥ ਜਲੋਕਮਃ੧ ॥ ਪੁ
ਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਖਾਂਤਟਾਂਸੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹਾਦੀ
ਪਾਂਲੋਆਂਮੰਰੂਲਾਂਖੰਰੂਵਰਭੂਰੂਹਾਅੰਰੂਜਜੇ
ਰਜਉਤਰੂਜਾਂਖਾਲੀਸੇਤਜਾਂਹਾਸੇਮਿਤਿਜਾ

ਏਨਾਨਕਾਸਰਗਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾਹਾਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੋ
 ਜੀਮਾਲੇਜਭਨਾਹਾਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਕੀਆ
 ਚੰਤਾਰਿਕਰਣੀਤਾਹਾਸੇਕਰਤਾਚੰਤਾਕਰੇਸਿ
 ਨਿਉਪਾਇਆਜਗੁਆਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਆਸਤੀਤਿ
 ਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਹੁਆਰੁਗੁਨਾਨਕਾਸਚੇਨਾਮਾਇ
 ਨੁਕਿਆਟਿਕਾਰਿਆਤਰਗੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਮੋ
 ਖਨੇਕੀਆਚੰਗੀਆਈਆਲਖਪ੍ਰੀਤਾਪਰਦਾ

ਲੁ॥ ਲਖਤ ਪਉਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਲ
ਲਖ ਸੁਰਤ ਲਸੰਗਾਰ ਮਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟ ਤਿਪ
ਗਣਾ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਰਿਆਗ ਨੀਧਿ ਆਨ ਪ
ਤੀ॥ ਮਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ਜਿ ਨਿਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀ
ਸਾਲਿਖਿ ਆਗਾ ਵਣਜਾਣਾ ਨਾਨਕ ਮਤ
ਮਿਥੀਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੀਜਿ ਨਿਸਚੈ ਸਚੁ ਵ

ਰਤਾਇਆ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇ ਰਿਤਿ ਸੁਮਿ ਲੈ ਸਚੁ ॥ ੬੮

ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਾਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਮਿ

ਇਸੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੋ ਰਿਰਦੈ ਸ

ਦੁਵਸਾਇਆ ਮੁਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ

ਮੁਖੀ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾ

ਆਇਆ ॥ ੮॥ ਜਲੋ ਕਾ ਮਃ ੧ ॥ ਪਾਤ੍ਰਿਯ

ਨਿਗਤੀ ਲਈਆ ਤਿਪਾਤ੍ਰਿਯਾਤ੍ਰਿਕਰੀ ॥

ਹਿਸਾਬਾ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈ ਮੇ ਪਾੜਿ ਪ
ਨਿਗਾਹੀ ਮਾਹਿ ਖਾਤਾ ਪੜੀ ਮਾਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰ
ਸਬਰ ਸਪੜੀ ਮਾਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸਾ ਪੜੀ ਮੇ
ਜੇਤੀ ਮਾਰ ਜਾ ਪੜੀ ਮਾਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਜਾ ਨਾ
ਨਕਲੇਖੇ ਇਕ ਗਲ ਤੇਰ ਹਉ ਮੇ ਝਖ ਲਾਝੁ ।
ਕਾ ॥ ੧ ॥ ੪੮੧ ॥ ਇਥਿ ਲਿਖਿਯਾ ਨਿਯਾਤੇ
ਤਕ ਨਿਯਾ ਬਹੁਤੀ ਰਬਹੁ ਵਿਆਤਿ ਤੇ

ਲਾਵਿਆਆ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਆਦੇਤੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ
ਸਹੁ ਵੇਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇ
ਆਸਾ ਦੁਗਵਾਇਆ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਦੁਜਾ ਰੁਇਆ ਬਸਤਿ ਨ ਪਤਿ ਰੈਆ ਹਿਨ
ਸਿਕਰੈ ਆਸ ਨਿਵਿਗੁਤਾ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁਸੁਰਾ ਪਗ ਉਪੋਤਾ ਟਾਕੀਆ ਕਮਾਟਾ
ਆਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ਮੁਗੀਖੁ

ਅੰਧੈ ਪਾਤਿਗ ਵਾਈ ॥ ਵਿਲੁਨਾ ਵੈ ਕੋ ਛੁਥ ॥
ਇਨ ਪਾਈ ॥ ਰੋ ਬੇਬਾਟੀ ਮਜੀ ਮਸਲੀ ॥
ਅੰਧੁਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਕੇ ਟੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਨਿ ਵਸ ॥
ਏਨਾ ਨ ਕਨ ਦਰਿ ਕ ਰੋਸੈ ਪਾਏ ॥ ਅਸਾ ਅੰਦੇ
ਸੇ ਤੇ ਨਿਹ ਕੇ ਵਲੁ ॥ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜ ਲਾਏ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੁਰਾਤ ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰੂ ਦੇ

ਦਾ ਰਿਸੋਹ ਨਿਕੀ ਗਤਿ ਗਾਵ ਦੇ ਨਾਨਕ ਕ
 ਗਾਥਾ ਬਾਹਰੇ ਦਾ ਰਿਚੋ ਨ ਲੁਤ ਨੀ ਪਾਵ ਦੇ
 ਇਕਿ ਮੁਖੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਮਾਟ
 ਤੇ ਦਾ ਆਪੁ ਗਲਾਇ ਦੇ ਹਉ ਛਾਢੀ ਕ
 ਨੀ ਚਜਾਤਿ ਤੇਰੇ ਉਤਾ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇ
 ਦੇ ਭਿਨ ਅੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇ ਦੇ
 ਦਾ ਸੋਲੋ ਕਾ ਮਃ ੧ ॥ ਫੁਲਰਾ ਜਾ ਕੁ

ਰੂਪਰਾਜਾ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰਸਾ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰ
ਰੂਪਾ ਜੀ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰਸਾ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰ
ਨਾ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰਸਾ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰ
ਆਰੁ ਭੁਸੰਸਾ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰ
ਰੂਪਾ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰਸਾ ਓਰੁਸਾ ਭੁਸੰ
ਭਿਓ ਭਿਓ ਭਿਓ ਭਿਓ ਭਿਓ
ਗਾਓ ਭਿਓ ਭਿਓ ਭਿਓ ਭਿਓ

ਚਲਣਹਾਰਾ ਭੁਭੁਮਿਠਾ ਭੁਭੁਮਾਖਿਉ

ਭੁਭੁਰੇਥੇਧੁਰਾਨਾਨੁਵਖਾਣੈਥੇਨਤ

ਤੁਧੁਥਾਣੁਭੁਜੋਭੁਭੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸ

ਦੁਤਾਪਹੁਜਾਣੀਅੰਜਾਰਿਦੈਸਚਾਤਇ

॥ ਭੁਭੁਕੀਮਲੁਉਤਰੇਤਨੁਕਰੈਤਛਾਧ

ਇਸਦੁਤਾਪਹੁਜਾਣੀਅੰਜਾਸਚਿਧ

ਰੇਖਿਆਰਾਨਾਉਸੁਟਿਸਨੁਰਹਜੀਅੰ

ਤਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਸਦੁਤਾ ਪਰੁਜਾ
ਲੀ ਮੇਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੇ ਜੀਉ ਪਰਤਿ
ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤ
ਬੀਉ ਸਦੁਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੇ ਮੇਜਾ ਜਿ
ਕਸਚੀ ਲੇਹਿ ਦਇਆ ਜਾਣੇ ਜੀਆ
ਕੀ ਕੇਛੁ ਤੰਤੁ ਦਾਹੁ ਕਰੇਇ ਸਦੁਤਾ
ਪਰੁਜਾ ਲੀ ਮੇਜਾ ਜਾਤਾ ਮਤੀ ਰਖਿ ਕਰੇ

ਨਿਵਾਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕੇ ਬਹਿਰਿ ਰਹੈ ॥ ੧ ॥

ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਸਰੂਪੁ ਨਾਹਿ ਦਿਦਾ ਰੂਪੁ ॥

ਪਰਦੈ ਪੈਇ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥

ਜਿਨ੍ਹਸ ਦੁਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਦਾਨੁ ਮਾਤਿ ਗੁਣ ਲੀਖਾ ਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਸ ॥

ਸਤ ਕੀ ਲਾਈ ॥ ਕੁਜਾ ਲਾਇ ਦੁਖ ॥

ਡੀਅ ॥ ਹੋਇ ਇਕੁ ਨਿਸਲ ਕਾ ਪਿਆ ॥

ਮੇਰਾ ਫਲੁ ਤੇਵੇਰ ਪਾਈ ਮੇ ਜੇਵੇਰੀ ਕਾ
ਰਕਾਈ ਮੇ ਜੇਰੇਵੇ ਪੁਰਬਾ ਲਿਖਿ
ਮਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਰਿਰਾਈ ਪਾਈ ਮੇ ਅਤਿ
ਬੋਲੀ ਸੇਵਗ ਵਾਈ ਮੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਸਭ १ ॥ ਸਾਚਿ ਕਾ ਲੁਕੁ ਰੂ ਵਰਤਿਆ
ਕਾ ਲੋਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਲਾਬੀ ਉਥ
ਜਿਥਾ ਤਿਲੇ ਗਏ ਸਾਬਿ ਉਥਿ ਗਵੇ

੩੪

ਦਾਇਆ ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰਤੀਤੁਰ ੨੭੭
ਭਿਤੋਇਆਨਾਨਕਪਾਏਬਾਤਰਾਕੋਰੰਗੁਨ
ਜੋਇਆਕੁਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਅੰਸਰਸੁ
ਪਾਤੁਤਨਿਤੋਇਆਨਾਨਕਕੁਗਤੀਜੇਰਪੇ
ਕੁਜੈਸੋਇਨਕੋਇਆ ੧॥੪੦੧॥ ॥ਲਬੁ
ਪਾਪੁਦੁਇਗਾਜਾਮਤਰਾਕੁਰੁਹੋਆਸਿ
ਕਦਾਰਾਕਾਮੁਨੇਬੁਸਾਦਿਪੁਛੀਅੰਬਤਿਬ

ਹਿਕਰੇਬੀਚਗੁਆਂਧੀਰਯਾਠਿਗਿਆਨਾਵੇ
ਭੁਲੀਭਾਹਿਕੁਰੇਸੁਰਦਾਗੁਗਿਆਨੀਨਚ
ਹਿਵਾਜੇਵਾਵੁਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁਭੁ
ਚੇਕੁਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀ
ਚਾਗੁਮੁਰਖਖੀਡਿਤਹਿਕਮਾਤਿਹੁਜਾਤਿ
ਸੀਜੋਕਰਹਿਧਿਆਗੁਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁ
ਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛੁਡਿਬਹੁਹਿਧਰਬਹੁ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਤੇ ਵੰਘਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੀਐ ॥

ਰਿਪ ਠਵਾਟਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਮੇਤ ਨਾਨਕ ਤੇ

ਇਆ ਜਾਪੇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਦੀ ਸੁਵਰਜਿ

ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ਸਭ ਨੀਛਾ ਲਾਸ ॥

ਗੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਤੇਇਆ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੇ

ਰੁਤੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨ ਵੇਖੈ ਨ ਕੀਲੇ ਖੰਧਾਤਿ ਪ

ਵਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਪੁਰਿਕਰੁ ਤਾ ਜਿ ਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿ
ਨੀ ਬਸ ਮੁਧਿਆਇਆ ਏ ਨ ਜੀਤਾ ਕੈਵ
ਸਿਕਿਛੁ ਨਾ ਤੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗ ਤਉ ਪਾਇ
ਆਇਕ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਲੈਤੀ ਹਿਇ ਕਿਸਾ
ਪੁਤੁ ਤੁਧੁ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾ
ਇਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਤ
ਜੇਤੀ ਸਚਿ ਸਾਇਆ १੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ१

॥ ਵਖੁ ਦਾਗੁ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਾਇ ॥ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ॥ ੨੭੫

ਨਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਹੀ ਜਾਹਉ

ਕਰੀ ਨਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵ

ਸਿਆ ॥ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ

ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮ

ਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਕਲਕਲਾ ਕੁਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ

॥ ਤੂੰ ਸਚਾਸਾ ॥ ਰਿਬਾਸਿ ਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਤਨਾ ਨ ਕਕ

ਰਤੇ ਕੀਆ ਬਤਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰ ਲਾਸੁ ਕਾਰਿ

ਗਹਿਆ ॥ ੨੫੦੨ ॥ ਜੇਗ ਸਬਦੀ ਗਿਆ

ਨ ਸਬਦੀ ਬੇਦ ਸਬਦੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ॥

ਖੜੀ ਸਬਦੀ ਸੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਦੁ ਸਬਦੀ ਪ੍ਰ

ਕ੍ਰਿਤੁ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੀ ਏਕ ਸਬਦੀ ਜੇ ਕੋ

ਜਾਣੈ ਤੇਓ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ੧੫੦ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵੈਗੁਨ ਹਰਗ ਰੁਤਾਓ ਮੀਸਾਧੁ
ਨਮਾਗੀ ਮੇਰੇ ਹਾਥਾ ਲੇਖਾ ਲਣਾ ਤੇਵੇ
ਤੇਨ ਉਪਚਾਰੀ ਮੇਰੇ ਸੀਕ ਲਾਨ ਖੇਰੂ
ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਦਰਗ ਹਰਗ ਇਸਾ ਹਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਾ
ਤਿਸਾ ਅਤੇ ਓਮੀਸਾ ਵੀਚ ਰਾਗੀ ਵੀਚ
ਗੀ ਮੇਰੇ ਸੁਹਿਚ ਲੇਖੁ ਅਗੀ ਮਗੀ ਮੇਰੇ ੧੨
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਸਗੀਰ ਕਾਇ

ਕੁਰਬਾਇ ਕੁਰਬ ਵਾਹੁ ॥ ਤੁਗੁ ਤੁਗੁ ਫਰਿਵ ॥ ੧੧੭
 ਟਾਈਆ ਤਿਗਿਆ ਨੀ ਬੁਝਾਇ ਤਾਤਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਸੁਆ ਗੈਰ
 ਥਵਾਹੁ ॥ ਤੇ ਤੇਰੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਗੁਆ ਗੈਰ ਥ
 ਵਾਹੁ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਖੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁਆ
 ਗੈਰ ਥਵਾਹੁ ॥ ਕਾ ਲੁਗੁਗੁਰਿ ਰਖੁਆ ਗਾਨਿ ਕ
 ਫੁਰੁਆ ਗੈਰ ਥਵਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਨਕ

ਤੋਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਤਿਆਛੈਸਾ
ਚਿਰੇਤਾਸੁਕੁਕੇਸਾਚਿਸਾਵੈਰਿਗੁਕਪੋਰ
ਤਿਆਕੁਰਪੁਰਿਗਾਮਨਾਮਦੇਵਾਮਤਿ
ਸੁਗਾਨਾਇਲਾਇਲੇਪਗਛਤਜਾਤਿ।
ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ।ਸੁਜਾਮਤਿ
ਜੇਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨਕਿਸਰੁ
ਜਾਦੁਸੁਗੁਇਆਪਾਰਜਾਤੁਰੋਪਿ

ਲੈਆਇਆਇੰਦੁਬਨਾਤਿਰੰਗੁਕੀ ੨੭੮
ਆਕਾਇਆਇੰਬੇਦੁਆਥਰਬਲੁ
ਆਨਾਉਖੁਦਾਈਆਲਤੁਭਇਆ
ਨੀਕਬਸਵਲੇਕਪਜੇਪਾਹਿਰੇਤੁਰਕ
ਪਠਾਣੀਆਮਲੁਕੀਆਆਚਾਰੇਵੇਦ
ਤੇਏਸਾਚਿਆਗਾਪੜ੍ਹਹਿਗੁਣਹਿਤਿ
ਨਚਾਰਾਵੀਚਾਗਾਭਉਭਰਗਾਤਿਕਰਿ

ਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ਤਉਨਾਨਕਸੇਖੰਤਰੁਪਾਵੇ॥੧
॥ਪਉੜੀ॥॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਵਾਰਿ॥
ਜਿਤੁਮਿਲਿ॥ਖਸਮੁਸਮਾਇ॥ਸਾਜਿਨਿ
ਕਹਿਉਪਦੇਸੁਗਿ॥ਨਾਨਕਜਨੁਦੀ॥ਏ
ਨੀਨੇੜੀਜਗਤੁਨਿ॥ਲਿਖਾਖਸਮੁਛੇ
ਰਿਦੁਜੇਲਗਰੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁ॥ਬੇਰਿਖਾਵਿਰਲੇ॥ਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿ

ਆਕਾਰਿਕਰਪਾਪਾਰਿਤੁਤਾਰਿਆ॥੧
੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਸਿਮਲਹੁਖੁਸਗਾਇ
ਗਾਅਤਿਦੀਰਘਾਅਤਿਮੁਦੁਆਠਾਇਜਿਅ
ਵਹਿਅਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁਆਫ
ਲਾਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੀਮਿਨਆਵਹਿ
ਪਤਾਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਟਚੀਰੀ
ਆਈਆਤਤੁਸਕੁਕੇਨਿਵੈਆਪਕਥਿ

ਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇਯਪਰਿਤਾਰਾਹੁਤ
ਲੀਅੰਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇਆਪਰਧੀ
ਹੁਟਾਨਿਵੈਜਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹੀਸੀਸਿ
ਨਿਵਾਇਅੰਕਿਆਬੀਅੰਜਾਰਿਦੇਫੁਸੁ
ਧੇਜਾਹੀ॥੧॥ਮਃ੧॥ਪਾਤ੍ਰਿਪੁਸਤਕਸੀਧੀ
ਆਬਾਦੀਸਿਲਾਹੁਜਸਿਬਗੁਲਾਸਮ
ਧੀਮੁਖਹੁਠੁਬਿਭੁਖਲਾਸਾਰੀਝੈਪਾਲ

ਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੀ॥ਗਾਲਿਮਾਲਾਤਿਲ ੨੮
ਕੁਲਿਲਾਟੀ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤਕਪ ੦
ਟੀ॥ਜੇਜਾਟਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭੁਫੇ
ਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ॥ਕੁਨਕਕਨਿ
ਜਚਉ॥ਦੁਪਿਆਵੈ॥ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰ
ਵਾਟਨਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਪ
ਕੁਪੁਸੁਤਾਵਟਾਛਰਿਦੁਨੀ॥ਮੰਦ

ਰਿਜਾਵਟਾਸਾਂਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਅਪੇ
ਹੀਕੀਤਾਪਾਵਟਾਉਕਮੁਕੀਏਅਨਿਕੁ
ਵਦੇਗਾਹਿਭੀਜੇਅਗੀਜਾਵਟਾਨੰਗਾ
ਦੋਜਕਚਾਇਆਤਾਦਿਸੈਖਗਾਰੂਗਾਵ
ਟਾਕਾਰਿਅਉਗਾਪਛਤਾਵਟਾ॥
ੴ ਸਤਨਾਨੁਕੁਮੰ॥੧॥ਦਇਆਕਪਾ
ਹਸੰਤਕੁਸੁਤੁਜਤੁਰੀਢੀਸਤੁਵਟਾ॥

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤਪਾਭੇ ਘੁਤਾ ਨਾਇ ॥ ੮੯ ॥
ਹੁਤੁ ਟੈ ਨਾਮ ਲੁਟਗੇ ਨਾਇਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੀ
ਨੁਸੁ ਮਾਟ ਜਨ ਕਾ ਜੇ ਗਲਿ ਚਲੈ ਪਾਇ ॥ ਚ
ਉਕਾੜੇ ਮੁਲਿ ਮਾਟੁ ਏਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੀ ਨਿਚੜਾਈ ॥ ਆਗੂ ਰੁਬੁ ਹਮਲੁ
ਬਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝਾੜੇ ਪਾਇਆ ਵੇਤਗਾ
ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀ

ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ਮਾਲਖਗਾਇ॥ਲਖਠਗੀਅ॥

ਪਤਿਨਾਮੀ॥ਮਾਰਾਤਿ॥ਦਿਨਸੁਜੀ॥ਮਨਾਇ॥ਤ

ਗੁਕਪਾ॥ਤੁਕਤੀ॥ਮੇਥਾ॥ਲੁਵਟੇ॥ਮਾਇ॥ਕੁ

ਤਿਬਕਰਾ॥ਗੰਨ੍ਹਿ॥ਇ॥ਮਾਜ॥ਕੁਕ॥ਮਾਕੇ॥ਪਾਇ॥

ਤੇਇਧੁਗਾਟਾ॥ਸੁਟੀ॥ਮੇਭੀ॥ਫਿਰਿ॥ਪਾਈ॥ਮੇਰੇ॥ਗੁ॥

ਨਾਨਕ॥ਤਗੁਨ॥ਤੁਟਈ॥ਜੇਤਰਿ॥ਹਵੇ॥ਜਗੁ॥੨॥

ਮਃ੧॥ਮਨਾਇ॥ਮੰਨਿ॥ਮੇਪਤਿ॥ਉਪਜੈ॥ਸਾਭਾ॥੩॥

ਸਚੁ ਸੁਤੁ ॥ ਦਰਗਾਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨ ਤੂ ॥ ੧੮੮ ॥

ਟਸਿ ਪੁਤੁ ॥ ੩ ॥ ੪੮੯ ॥ ਤਰੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਰੁ ਨ

ਨਾਰੀ ॥ ਭਲ ਕੈ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਰਦਾਜੀ ॥ ਤਰੁ ਨ

ਪੈਰੀ ਤਰੁ ਨ ਹਥੀ ॥ ਤਰੁ ਨ ਜਿਹ ਵਾਤਰੁ ਨਾਖੀ

॥ ਵੇਤਰਾ ॥ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਪਾਰੇ ॥ ਵਰਾ ਪੁਤੈ

॥ ਲੈ ਭਾਗਿ ਕਰੇ ਵੀ ॥ ਆਹੁ ॥ ਕਾਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੈ

ਗਹੁ ॥ ਸੁਟਿ ਵੇਖੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ॥ ਵਿਰਾਣੁ ॥ ਮਨਿ

ਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ॥ ੦॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਾਰਿ

ਬੁਝੈਦਾਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰਤਾਸੁਈਕਰ

ਕਰਾਇਸੀ॥ ਜੇਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈਜਿਨਨੇਹਕ

ਸੁਮਨਾਇਸੀ॥ ਹੁਕਮਿਮੀਨਿਮੈਤੋਵੈਪਰਵਾ

ਦੁਤਾਖਸਮੇਕਾਮਹੁਲੁਪਾਇਸੀ॥ ਖਸਮੇ

ਭਾਵੈਸੇਕਰੇਮਨਹੁਚੋਦਿਆਜੇਫਲੁਪਾਇ

ਸੀ॥ ਤਾਦਰਗਹਪੇਧਾਜਾਇਸੀ॥ ੧੫॥

॥ ਜਲੇ ਕਮਃ ॥ १ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਗਾਮਾਟ ਕਉ ਕਰੁਲ ॥ ੭੮੩

ਵਹੁ ਗੋਬਰਿਤ ਰਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈਜ

ਪਮਾਲੀ ਪਾਨੁ ਮਲੇ ਛਾਖਾਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਜਾ

ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੀਜ ਮੁਤੁਰ ਕਾਭਾਈ ॥ ਛੇਰੁ

ਲੇਪਾ ਖੰਨੂ ਨਾ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜੇ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦ ॥

॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਲਾ ਸਖਾਟੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇ ਨਿਤਿ ਨ ਗਲ ਤਾਗਾ ॥ ਤਿਨ

ਘਾਰੇਬ੍ਰਹਮਲਪੁਰਗਿਨਾਦਾਉਨਾਉਰਿਆਵ
ਹਿਓਈਸਾਦਾਕੁਜੀਗਾਸਿਕੁਜਾਵਾਪਾਰਾ
ਕੁਕੁਬੋਓਕਗਹਿਆਹਗਾਸਰਸਪਰਸਕ
ਡੇਰਾਦੁਰਿਨਾਨਕਕੁਕੁਕੁਗਹਿਆਕੁਰਪੁਰਿ
ਮਥੋਟਿਕਾਤੇਜੋਧੇਰੀਕਖਾਈਹਥਿਛੁਰ
ਜਗਤਕਾਸਾਈਨੀਲਬਜੜਪਹਿਰਿ
ਵਹਿਪਕਵਾਲਾਮਏਛਪਾਨੁਲੇਪੁਜਾਹਿ

ਪੁਗਾਣਾ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਗਾਖਾ ੨੮੮

ਟਾਚਓ ਕੇ ਓਪਾਰਿ ਕੇ ਸੇ ਨ ਜਾਣਾ ਦੇ

ਕੇ ਚਓ ਕਾ ਕਢੀ ਕਾਗਾਇ ਪਾਰਿਆਇ

ਬੈਠਕੁ ਤਿਆਗਾ ਮਤਾ ਭੁਟੇ ਵੇ ਮਤੁ ਕਿ

ਟੈ ਏਹੁ ਸੰਨੁ ਸਾਗਾ ਫਿਟੈ ਤਾਨਿ ਫਿ

ਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇ ਨਿਅਨਿ ਜੁਠੇ ਦੁਲੀਭ ਰੇ ਨਿਅ

ਕੁਨਾਨ ਕਸਚਾ ਸਿਸਾਈ ਨੇ ਸਚਿ ਤੇਵੇ ਤੁ ੦

ਸਚੁ ਪਾਈ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਚਿਤੈ ਮਾਂਦਾ ਰਿਸਰੂ
ਕੋਵੇ ਖਿਨ ਦਰੀ ਹੋ ਠਿਚ ਲਾਇਦਾ ॥ ਮਾਪੇ ਦੇਵ
ਡਿਆਈ ਮਾ ਮਾਪੇ ਹੀ ਕਰਾ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਵ
ਰੁ ਵਰੁ ਵਰੁ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥
ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਪਾਹੁ ਕ
ਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਕੁਖਨ ਪਾਇਦਾ ॥
੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਸੁਹਾਕਾ ਪਗੁ ਰੈ ਪਾ

ਗੁਰੂ ਤਿਪਤਰੀ ਦੇਇ॥ ਆਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਲੀ ੨੮
ਜੇ ਪਤਰੀ ਚੋਕਰੇਇ॥ ਵਢੀ ਅਹਿ ਚਖਦਲ ੦
ਲਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਾਗੀ
ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਖਟੇ ਪਾਲੇ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਜਿਉ ਜੇ ਗੁਰ ਸਿਰ ਨਾ ਵਲੀ॥ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਗਾਜੁ
ਠੇ ਜੁਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥
ਸੁਚੇ ਏਹ ਨਾ ਆਖੀ॥ ਅਹਿ ਬਹੁ ਨਿਜਿ ਪੰਡਾ

ਧੋਇ। ਸੁਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨ ਮਾਨਿਵਾਸਿ
ਆਸੋਇ। ੨। ਪਤਿਤੀ। ॥ ਤੁਰੇਪਲਾਟੇ
ਪਉਲਵੇਗਹਰਿਰੰਗੀਹਰਾਸਵਾਰਿਗਾ
॥ ਕੋਠੇਸੰਰੂਪਮਾਜੀਆਲਾਇਬੈਠਕਰਿਪਾ
ਸਾਰਿਗਾਚੀਜਕਰਨਿਮਾਨਿਗੁਵਦੇਹਤਿ
ਬੁਝਨਿਨਾਤੀਹਾਰਿਗਾਕਰਿਫੁਰਮਾਇ
ਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਤਿਮਰਲੁਵਿਸਾ

ਗਿਆ ਜਗੁਆਈ ਜੋਬਾਨਿ ਤਾਗਿਆ ॥੧॥ ੨੮੬

ਸਲੋਕੁ ॥੧॥ ਜੇਕਰਿ ਸੁਤਕੁ ਮੰਨੀ ਅਸਤੁ

ਤੈਸੁ ਕਤੁ ਤੈਇਗੋ ਤਾ ਤੈਲ ਕਜੀ ਅੰਦ

ਰਿਕੀ ਜਾਤੈ ਇਜੇ ਤੇ ਦਾਲੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ

ਬਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ਪਾਲਿ ਲਾਪਾਲੀ ਜੀਉ ਤੈ ਜੇਤੁ

ਤਾਗਿਆ ਸੁਕੁ ਕੋਇ ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ

ਰਖੀ ਅਸੁਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੈ ਇਨਾਨ ਕੁ ਸੁਤਕੁ ਏਵ

ਨਉਤਰਗੀਆਨੁਉਤਰੈਧੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮ

ਨਕਾਸੁਤਕੁਲੋਕੁਰੈਜਿਤਵਾਸੁਤਕੁਕੁਕੁ

ਅਖੀਸੁਤਕੁਵੇਖਣਾਪਗਤਿਅਪਰਧਨਰੂਪ॥

ਕੰਨੀਸੁਤਕੁਕੰਨਿਪੀਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਤਿ॥੮॥

ਨਕਹੰਸਾਅਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਤਿ॥੯॥

ਮਃ੧॥ਸਰੋਸੁਤਕੁਕੁਰਮੁਰੈਵੁਜੈਲਕੋਜਾਇ

ਜੀਅਣਮਣਾਦੁਕਸੁਰੈਗਾਣੇਆਵੈਜਾਇ॥

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਾਵਿ ਤੁਧੈ ਦਿਤੇ ਤੁਰੰ ਜ ਕੁ ਸੰਬਾ ॥ ੧੮ ॥
ਤਿ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇ॥ ਆਤਿਨ੍ਹੰ
ਸੁਤਕੁ ਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵ
ਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀ॥ ਆਵ
ਡੀ॥ ਆਈ॥ ਆ॥ ਸਹਮੇ ਲੇਤਾ ਨਦਰੀ॥ ਆਈ
ਆ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਟਾ॥ ਮਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਆ॥
ਕਰਿ ਤੁਕੁ ਮਸਤਕਿ॥ ਭਧਰਿ ਵਿਚੁ ਮਾ

ਰਕਛਾਨਾ ਕੁਰਿਨਾਈਨਾਨਾਜਹਿਤੁਠੈਨਉ

ਨਿਧਿਪਾਈਨਾਨਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪਨਿ

ਲਾਸੁਚਾਨਾਪਿਰੋਇਸੁਚੇਬੈਠਾਨਾਇ॥

ਸੁਚੇਨਾਗੀਗਖਿਓਨੁਕੋਇਨਕਿਰਿਟਿਚਜਾਇ॥

ਸੁਚਾਤੋਇਕੋਜੇਵਿਨਾਲਗਾਪੜਾਇਸਲੋ

ਕਾਕੁਰਥੀਜਾਈਸਟਿਨਾਕਿਸੁਇਹੁਲ

ਗਾਦੇਖੁਨਾਨੁਦੇਵਤਾਪਾਟੀਦੇਵਤਾਬੈ

ਸੰਤਰੁ ਦੇ ਵਤਾ ਭੁਟੁ ਪੀ ਜਿ ਵਾਧਾਇਆ
 ਪਿਪਰਤਾ ਤਾਹਿ ਆਪਾ ਕੁਧਾਵਿਤੁ ਆਪਾ
 ਸਿਉ ਤਤੁ ਗਾਹਿ ਆਪਾ ਕੁਧਾਈ ਆਤਿਤੁ
 ਜਿਤੁ ਸੁਖਿ ਨਾਨਕੁ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
 ਸਖਾਹਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਜਾਣੀ ਮੇਰਿ ਤਤੁ
 ਪਿਥੁ ਕਾਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮੰਗ ॥ ਭੈਰੋ ਜੀ ਮੀਂ
 ਭੈਰੋ ਨੀ ਮੀਂ ਭੈਰੋ ਮੰਗਲੁ ਵੀ ਆਹੁ ਭੈ

ਰੂਪੇਵੇਦੇਸਤੀਭੰਗੁਚਲੈਗਾਭੰਗੁਸੁਆ।
ਭੰਗੁਭਾਲੀਅੰਭੰਗੁਵੇਖੰਧਾਨੁਸੋਕਿਉ
ਸੰਦਾਸਾਖੀਅੰਜਿਤੁਜੰਮਤਿਗਜਾਨਾਭੰਗੁ
ਹੁਤੀਭੰਗੁਉਪਜੈਭੰਗੁਭਾਣੁਨਕੋਇਨਾਨਕ
ਭੰਗੁਭਾਣੁਗਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇਨਾਜਿਤੁਮੁਖਿ
ਜਦਾਸਲਾਹੀਅੰਕੁਰਾਗਰਤੀਚਾਰਿਗਾਨਾਨ
ਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਿਬਾਰਿ॥੩੬

॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤੁ ਕੇ ਆਖੇ ਆਪਣ ॥ ੨੮ ॥

ਜਿਸੁ ਨ ਜੀਸੇ ਚੁਟਿ ਢੀਯੋ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖੇ ਆਪ

ਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੀ ਢੀਯੋ ॥ ਜਾਗਣਾ ਨਾ

ਹੀਯੋ ॥ ਤੁਜਰੀ ਤਾ ਕਾ ਇਤੁ ਗਾਗ ਬਿੰਦੀਯੋ ॥

॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨ ਆਖੀਯੋ ਪਾਜਿ ਆਖੁ ਰੁਣੇ ॥

ਬੁਝੀਯੋ ॥ ਸੁਰਖੇ ਨਾ ਲਿਨ ਲੁਝੀਯੋ ॥ ੧ ॥

॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿ

ਸਤਨਾਮੁ ਫਿਕਾਹੈ ਇਥਾ ਫਿਕਾ ਫਿਕਾ ਸਦੀਸੇ
ਫਿਕਾ ਫਿਕੀਸੇ ਇਥਾ ਫਿਕਾ ਦਰਗਾਹ ਸਦੀਸੇ
ਮੁਹਿ ਭੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇਐ ਫਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਮਖੀਸੇ
ਪਾਣਾ ਲੈਸੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰੁ ਹੁ
ਫੈ ਜਬਾ ਹਰਿ ਦਨੀਸਾ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲਾਸਾ ਠ
ਸਠਿ ਤੀਰਥਿ ਜੇਨਾ ਵਹਿਉ ਤੇਰਨਾਹੀ ਮਿਲੁ ॥
ਜਿਨ੍ਹ ਪਦੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦਰੁ ਤੇ ਭੁਲੇਸੇ ॥

ਗਿਆਤਿ ਨਨੇਤੁ ਲਗਾ ਰਖਾ ਜੇਤੀ ਦੇਖ ਨ ਵੀਚਾ

੨੮੦

ਗਿਰੀਗੀਤ ਸਤਿਗੁਰੀ ਰੇਵਤਿ ਚੁਪਭੀ ਕਰਿ

ਜਾਤਿ ਪਰਵਾਹ ਨਾਤੀ ਕਿਸੇ ਕੇ ਗੀਬਾ ਭੂਸਚੇ

ਨਾਹਾ ਦਰਿ ਵਾਟ ਚੁਪ ਰਿਖਰ ਚੁਮੀ ਗਾਜ ਬੈਦੇ

ਇਤਖਾਤਿ ਆਦੀ ਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ

ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ ਆਦਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀਤ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ

ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ

ਕਰਣਕਾਭਕਲਆਪੇਤੀਤੈਧਾਰੀਆਦੇਖਤਿ

ਕੀਤਾਆਪਣਾਧਾਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਆ॥

ਜੋਸਾਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੇਈਆਈਵਾਰੀ

ਐਜਿਸਕੇਜੀਆਪਗਾਟਤਹਿਕਿਉਸਾਤਿਬੁ

ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਆਆਪਣਤਥੀਆਪਣਾ

ਆਪੇਤੀਕਾਚੁਸਵਾਰੀਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਤ

ਲਾ॥ਏਤਹਿਨੇਤੀਆਸਕੀਦੁਜੈਲਗੀਜਾ

ਇਹ ਨਾਨਕਾਸਾਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਤੀਰਹੈਸ ੧੬੬
ਮਾਇਆਚੰਗੇਚੰਗਾਕਰਿਮਨੇਮਦੇਮਦਾਤੋਇ।
ਆਸਕੁਏਤੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੇਵਰਤੈ
ਸੋਇ। ੧॥ ਮਤਲਾਨ ਆਸਲਾਸੁਜਥਾਬੁਦੇਵੇ
ਕਰੇਸੁੰਢਹੁਪੁਥਾਜਾਇਆਨਾਨਕਦੇਵੈਕੁਰੈ
ਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਤਸੇਵਿਐਸੁਖਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬਸ

ਦਾਸਾਪਾਲੀਆਂ ਜਿਉ ਕੀਤਾ ਪਾਈਆਂ ਆਪ
ਦਾਸਾਪਾਲ ਬੁਧੀ ਕੀਉ ਪਾਲੀਆਂ ਮੰਦੰ
ਤੁਲਿ ਨਕੀ ਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀ ਨਦ ਗਿਨਿਤਾਲੀ
ਮੇਂ ਜਿਉ ਸਾ ਤਿਥ ਨਾਲਿ ਨਤਾਰੀ ਮੇਂ ਭਵੇ
ਤਾਪਾਸਾ ਢਾਲੀਆਂ ਕੀਛੁ ਕਾਤੇ ਉਪਰਿਘੰ
ਲੀਆਂ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੨॥ ਚਾਕਰੁ
ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ਗਲਾ

ਕਰੇ ਪਟੇਰੀਆ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ਆਪੁ ॥ ੨੮੨ ॥
ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕੇ ਛੁਪਾਏ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ॥ ਕ
ਜਿਸਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਸੁ
॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਜੀਏ ਤੇ ਇਸੁ ਉਗਵੈ ਸੁ
ਤਕਾ ਕਹਿ ਆਵਾਉ ॥ ਥੀ ਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੀ ਮ
ਮਿਭਵੇ ਖਹੁਏ ਹੁਨਿ ਆਉ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਨਾਲਿ ਇਆਲੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਵਰਤੈ ਵੇਖੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ॥
ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਤੇ ਵੇਖਾ
ਸਿਆਸਾਤਿ ਬਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਤੀ ਬਣੇ
ਰਦਾਸਿ॥ ਕੁਨਿਕਾਮਾਣੈ ਕੁੜੈ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ
ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਮਾਹਲਾ ੨॥ ਨਾ
ਲਿਇਆ ਏਹੋ ਸਤੀ ਵਰ੍ਹਾ ਹੂਸਿ ਉਠੈ॥
ਪਾਲੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾ

ਉਨਥੇਤੁ॥੧॥ਮਤਲਾ੨॥ਤੇਇਏਆਲਾ ੨੮੩

ਕਰੇਕੰਮੁਆਟਿਨਸਕੈਗਾਜਿ॥ਜੇਇਕਾਮਪਰੇ

ਗੀਕਰੇਦੁਜੀਕੀਵੇਰਾਜਿ॥੫॥ਪਚਿਤੀ॥

॥ਚਾਕਰੁਲਰੀਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੇ

ਗਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤਿਸਨੇ॥ਗਲੀਥੀਦੁਵਸ

ਹੁਰਿਦੁਲਾਖਾਇ॥ਖਸਮੇਕਰੇਬਰਾਬਰੀ॥ਫਿ

ਰਿਗੈਰਤਿ॥ਮੰਦਰਿਪਾਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏ॥

ਗਲਾਮੁ ਹੇਸੁ ਰਿਪਾ ਲਾਖਾਇ। ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤੁ ।
ਖਾਵੁ ਲਾਤਿ ਸੁਕਤੀ। ਮੇਸਾ ਬਾਜਿ। ਨਾਨਕ ਕਤੁ
ਕਮੁ ਨ ਚਲਈ। ਨਾ ਲਿਖਸਾ। ਚਲੈ। ਮਰਦਾਸਿ
॥੨੨॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮਾ ਹਲਾ ੨॥ ਏਹ ਕਿਨੇਰੀ
ਦਾਤਿ। ਪਾਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈ। ਮੇਸਾ ਨਾਨਕ ਸਾਕ
ਗਮਾਤਿ। ਸਾਤਿ ਬਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ। ॥੧॥ ਮਾਹਲਾ
੨॥ ਏਹ ਕਿਨੇਰੀ ਚਾਕਰੀ। ਜਿਤੁ ਕੁਚਿ। ਖਸਮਨ

ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਕਾਂਢੀ॥ ਮੇਜਿ ਸੇਤੀਖ
 ਸਮਾਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਹੀ॥ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਵਾਰ॥
 ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ॥ ਫਿਰਿ ਅਪਿ ਕਰਾ
 ਏ ਮਾਗਾਇ ਕਾ ਗਾਈ ਜੀ ਜੀ॥ ਆਇ ਕ
 ਤੁਰੀ ਚਰਨ ਹਿ ਬਿਸੀ॥ ਮਾਗਾ ਅਪਿ ਕਰਾਏ
 ਕਰੇ॥ ਅਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਨਾ

ਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਤੀਕ
ਠਈਸਾਗਾ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਆਪੇ
ਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੋਪੁਰਲੁਦੇਇਏਕ
ਹੀਦੁਪੁਸਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਚੁਕੈਰਹਨਿਚੜੇ
॥ਇਕਿਨਿਤਾਈਪਾਸਵਾਨਿਇਕਉਪਾਰਿਠ
ਹਨਿਖੜੇ॥ਤਿਨ੍ਹਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨੁਕਉ
ਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਸਹਲਾ੨॥ਆਪੇਸਾਜੇ

ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਕਿਰਖੇ ਆਪਿ ਆਤਿ ਸੁਾਦੁ
 ਚਿਜੀ ਤਉ ਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਆਕਿ ਸ
 ਨੇਕੀ ਮੇ ਨਾਨਕਾਸ ਤੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵਡੇ ਕੀ ਆ ਵਡਿ ਆਈ
 ਆਕਿ ਛੁਕਾ ਟਾਕਾ ਟੁਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਕਰਤ
 ਕਾਦਰ ਕਰੀ ਪੁ ਦੇ ਜੀ ਆ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਥਾਤਿ ॥
 ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਾ ਵਟੀ ਪੁ ਰਿਛੇ ਡੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਕਾ ਹਰੀ ਤੇਰ ਦੂਜੀ ਨਾਤੀ ਜਾਇ ॥
ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਗਜਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੁ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਹ ਲਾ ਪਾਰਿ ਲਾ ੧੫ ਰੂਪ
ਮੋਤੀ ਤਾਮ੍ਹੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ

ਤੇਰੇ ਹਿਜਰਤਾ ਉਯਾਕਸਤੂਰਿ ਕੰਗੁ ਅਗਾਰਿ
 ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿਆ ਵੈਚਾਉਗਾ ਸਤੁ ਦੇਖਿ ਰੂ
 ਲਾਵੀ ਸਰੋਤਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੇ
 ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰ ਨਹਿ
 ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਪਰਤੀਤ ਤੇਰੇ ਲਾਲ
 ਜਤਨੀ ਪਲਾਪਲਾ ਲਾਲ ਜਤਨੀ ਉਸੇ

ਟੀਖੁ ਖਿਸਟੀਸੇ ਤੇ ਕਰੇ ਗੰਗੀ ਪਸਾਉ ਆਮ
ਤੁਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਗਾ ਚਿਤਿ ਨਾ ਆਵੈ
ਨਾਉ॥ ੨॥ ਸਿਧੂ ਤੇ ਵਾਸਿ ਧਿਲਾਈ ਰਿ
ਧੀ ਆਖਾ ਆਉ॥ ਗੁਪਤ ਪਰਗਟੁ ਤੇ ਇਕੈ ਸਾ
ਏ ਕੁਰਾਖੇ ਭਾਉ॥ ਆਮ ਤੁਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ
ਤੇਗਾ ਚਿਤਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁ
ਤੇ ਵਾਸੇ ਲਿਲਾ ਸਕਰਤਖ ਤਿਗਾ ਖਾਪਾਉ॥ ੩੭

ਤੁਕਸਾਸਲਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਕੁਵਾਉਗਾ॥ ੨੮੭

ਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਾਨਾਵੈਨਉ

॥ ੧॥ ੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਤਲਾ॥ ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿ

ਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਆਣੁਆਪਿਆਉ॥

ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਦੁ

ਨਥਾਉ॥ ਗੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈ॥ ਉਕੇਵ

ਰੁਆਖਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾ

ਇਹ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ

ਕਰੈ ਤਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ਭੁਜਾ ਕਟੀਆ

ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾ ਪਾਇਆ ਮਰੀ

ਸੇਤੀ ਜਾਣੀਆ ਭੁਜਾ ਸੇਤੀ ਗਇ ਜਾਉ।

ਭੀਤੇ ਰੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾ

ਨਾਉ ਪੰਖੀ ਤੇ ਇਕੈ ਜੇ ਭਵਾਸੀਆ ਸਮਾਨੀ

ਜਾਉ। ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨਾ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀ

ਆਨਖਾਉ॥ ਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਤਉ॥ ੨੮੮

ਕੇਵਰੁ॥ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕਾਗਦ

ਲਖਮਦਾਪਾਨਿਪਾਨਿਕੀਚੰਭਾਉ॥ ਮ

ਸੁਤੇਟਿਨਾ॥ ਵਣੀਲੇਖਾਇਪਉਚੰਭਾਉ॥

॥ ਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਤਉ॥ ਕੇਵਰੁ॥ ਆਖਾ

ਨਾਉ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਤਲਾ॥ ੧੫॥ ਭੁਰ

॥ ਧਰੁਜੇਬਰੁ॥ ਆਰੁਫਲਾਨਾਨਾਠੀ॥ ਮਜੇ

ਦਿਨਚਾਰੀ ਪਥਾਣਿ ਕੇ ਕੋਪ ਤ ਜਿਉ ਚ
ਇਉ ਲਿਖਿ ਜੁ ਮਨ ਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ
ਲੈ ਪਿਆਰਿ ਮਾ ਜਾ ਜੋ ਬਹੁ ਨ ਉਹੁ ਲਾ ॥
ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ॥ ਧੁਗਾਣੇ ਚੋਲ
॥੧॥ ਰਹਿ ਉਸ ਜਟ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁ ਲੇ ਜਾਇ ਸੁ
ਤੇ ਜੀ ਗਲਿ ॥ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਵਾਹੁ ਮਨੀ ਰੋਵਾਣੀ
ਲੀ ਬਾਲਿ ॥੨॥ ਕੀਨ ਸੁਣੇ ਹੀ ਗੋਰੀ ਏ

ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ਲਗੀਆ ਵਹਿਸਾ ਰਣ
ਦਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੋਈ ਆਇਓਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਤੀ ਪੋਈ ਸੇ ਜਾਣੁ ਵਿਰੁਤੀ ਸੀਨੀ ਗੁ
ਣਗਵਾਈ ਗੰਠ ਜੇ ਅਵਗਾਣੁ ਚਲੀਐ
ਨਿ॥ ੪॥੩॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗਗਨੁ ਮਹਲੁ ੧
ਪਰੁ ੨ ॥ ਦੁਜਾ ॥ ਆਪੋ ਗਸੀਆ
ਆਪੋ ਗਸੀਆ ਪੋਗਵਣੁ ਹਰੁਆ ਆਪੋ ਹੋਵੈ

ਦੇਲੜਾ ਆਪੇ ਜੇ ਜਭਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਗੰਗੀਰ
ਤਾਮੇਗਾਸਾਹਿਬੁ ਗਵਿਰਹਿ ਆਕੁਰੁ ਪੁਰਿ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ॥
ਪੇਪਾਟੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਾ ਮਟਕੜਾ
ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿ
ਧਿ ਰੰਗੁ ਲਾਸਖੀਏ ਮੇਗਾ ਲਾਹੁ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ
ਜੋਗਲੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਹੁ ॥ ੩ ॥

॥ ਪ੍ਰਦਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰ ਤੂ ਤੀਸੁ ॥ ੩ ॥

॥ ਕਉ ਲੁਤੂ ਤੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਤੈਆ ਪੇਵੇਖਿ

ਵਿਗਸੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਤਲਾ ॥

੫ ਪਰੁ ॥ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੇ

ਇਲੀਕਿਆ ਤਿਸੁ ਰੰਫੁਪ ਸਰੁ ॥ ਮੁਤਲਾ

ਤਿਪੁੰਨੀਚਲਾਣਾ ਤੂਸੀਅਲੁਪਰ ਬਾਰਾ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ਮਨਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ॥

ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਆ ਬੋਲੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਰੋਇ ਪਗੁ ਦੇਉ ਠਿਚ ਲ

ਸਾਹਿ ਪਰਗਾਤੀਆ ਕਿਆ ਭੁੰਰਤਾ ਗੀਰਸਤ

ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਖਾਗਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸੇ

ਹੀ ਸੇ ਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੇ

ਪੁਤ੍ਰ ਲੋਕੀ ਪਸਰ ਪਰਉ ਠੀਚ ਲਾਫ

ਹਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕੋਰੇ ਜੀ ॥ ੩ ॥ ਲਖ ਚਉ

ਗਾਸੀ ੨੩ ਮਤਿ ਮਾਦੁ ਲਭ ਜਨ ਮੁਪਾਇ

ਓਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਭੁੰਝੇ ਸੇ ਦਿਨੁ ਨੇ

ਜਾਮਾਇ ਓਇ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਾਤਲ

੫ ॥ ਤਿਚ ਰੁਵਸਾਹਿ ਸੁਤੇ ਲਾਜੀ ਜਿਚ ਰੁ

ਸਾਖੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾਸਾਖੀ ਓਠੀ ਚਲਿ ॥ ਆਤਾ

ਧਨ ਖਾਕੁ ਗਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭੁਟਿ ॥

ਦਗਸੁ ਦੇਖ ਲੈ ਕਾਚਉ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਤੇ ਗਥਾਨੁ ॥

॥१॥ ਭਰਾਉ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਪਾਰਿ
ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਾਭਿ ਕਹਾਤਿ॥ ਜਾਉ ਠੀਚ ਲ
ਸੀ ਕੰਤ ਨਾਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ॥੨॥
ਪੇਈ॥ ਨੈ ਸਦੁ ਸੇਵਿਤੁ ਸਾਦੁ ਰਨੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ॥
ਗੁਰੀ॥ ਲਿਚ ਜੁ॥ ਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ
ਲਗੈ ਦਖੁ॥੩॥ ਸਭੁ ਨਾਸਾਦੁ ਰੈ ਵੈ ਵਲਾਸ
ਭਿਖੁ ਕਲਾ ਵਲਾਹਾ ਨਾਨਕ ਪੰਨੁ ਸੇ

ਤਾਗਲੀਜਿਨਸਹਨਾਇਪਿਆਰੁ॥੬॥ ੩੦੨

॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾਪ॥ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁ

ਅਤਿਬਲੈਦੋਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ਲਾਗੁਹ

ਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਰਿਭਜਿਖਲੇਸਕੋਭ

ਜੈਆਸਰਾਦਕੇਸਕੁਆਸਰਾਉ॥ਚਿਤਿ॥੦

ਵੈਭੁਪਾਰਬਹੁਲਗੈਨਤਤੀਵਉ॥੧

॥ਸਾਤਿਬੁਨਿਤਾਇਆਕਾਤਾਲਾਆਇਨ

ਜਾਈ ਬਿਰਸਦਾ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਸਦੁ ਜਾਲਾ ॥੧॥

ਗੁਰਿ ਜੇ ਕੋ ਤੇਵੈ ਦੁਪਲਾ ਨੰਗੁ ਕੁਖ ਕੀ ਪੀ

ਗਾਦਾ ਮਜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਕੀ ਦੇਵੈ ਪੀਗਾ ਸੁਆਰ ਬੁਝੁ

ਆਚਿਨ ਕੋ ਕਰਨਾ ਕਿਛੁ ਤੇਵੈ ਕਾਜੁ ਆਚਿਤਿ

ਆਵੈ ਚੰਦੁ ਪਾਰਬਤੁ ਤਾਨਿ ਤਚ ਛੁਤੁ ਤੇਵੈ

ਗਾਜੁ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਚਿਤਾ ਬਹੁ ਬੁਝੁ ਬਹੁ ਦੇ

ਹੀ ਵਿਆਪੀ ਰੋਗੁ ॥ ਗਿਸਤਿ ਕੁਟੀ ਬਿਪਲੇ

ਟਿਆਕਦੇਤਰਬੁਕਦੇਸੋਗੁਗਰਭਿਲੁਕਰੈ
ਚਤੁਰੰਟਕਾਘਨੀਨਥੈਸਲੁਹੇਇਆਚਿਤਿ
ਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੇ
ਇ॥੩॥ਕਾਮਕਰੋਧੋਮੋਹਿਵਸਿਕੀਆ
ਕਿਰਪਨਲੋਕਿਪਿਆਗੁਚਾਰੇਕਿਲਾਵਿ
ਖਉਨਿਆਪਕੀਹੋਆਸੁਰਸੰਘਗੁ॥
ਧੋਖੀਗੀਤਕਾਵਿਤਾਕਿਛੁਕਦੇਨਕਰਸਿ

ਧਰਿਅਾਗਾਚੈਰਿਅਾਵੈਓਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਤਾਨਿਅਖਸਿਅਰਤਤਰਿਅਾਗਾਯਾਜਾਸਤ
ਸਿੰਘੁਤਿਬੇਦਚਾਰਿਅਾਮੁਖਾਗਰਿਚਿਰੇਯਾ
ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗਿਅਾਤੀਰਥਿਗਵਤੁ
ਕਰੇਅਖਟਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਲੇਪੁਜਾਕਰ
ਤਾਨਾਇਅੰਗੁਨਲਾਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾ
ਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇਯਾਗਾਜਮਿਲਕ

ਸਿਕਦਾਰੀਆਗਸਭੋਗਲਬਿਸਥਾਰੁ॥ ੩੦੦

ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਲੇਚਲੈਦੁਕਮੁਆਫ॥ ੦

ਗਾਰੰਗਤਮਾਸੇਬਦੁਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿ

ਗਹਿਆਆਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਤਾਸਰਪਕੀਚੁਨਿਗਇਆ॥ ੬॥ ਬਦੁ

ਤੁਪਨਾਢਿਆਚਾਰਵੰਤੁਸੋਕੁਨਿਗਲਠੀ

ਤਿਆਮਾਤੁਪਿਤਾਸੁਤਕਾਈਆਸਾਜਨੀ

ਗੀਪਰੀਤਿ॥ ਲਸਕਰਤਰ ਕਸਬੰਦਬੰ
ਦਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੇ ਤਾਰਿ ਤੇਨ
ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾਖਨਿ ਰਸਾ ਤਲਿ
ਦੀਤਾ॥ ੧॥ ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛੱਡੁ ਕਿਛੁ
ਨਾਕੇ ਛੁਕਾੜਾ ਸੋਗੁ॥ ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀਚੇ
ਭਿਭਿ ਸੁਆਹਿ ਨਿਸਿਭੋਰੀ ਭੋਗੁ॥ ਸਕੁ ਕਿ
ਛੁਕੇ ਭੋਗੁ॥ ਪਟਾ ਜੀ॥ ਇਨ ਸੰਕਧਰਿ॥ ੧੩੮

ਚਿਤਿਨਾਨਾਇ ਚਪਾਰਬੂਤਸੁ ਜਮਕੰਕਰ ॥ ੩੦੫ ॥
ਵਸਿਪਾਰਿਨਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰ
ਬੂਤੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਤੁ ਵ
ਧਾਈ ॥ ਮੇਰਿਉ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ਦੁਹਾ
ਸਿਰਿ ਮਕਾਖਸਸੁ ਮਾਪਿ ਮਾਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾਖ ॥
ਉਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ
ਨਾਉ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਹਲਾ ॥ ੫ ॥

ਚਉਪਦੇ॥ ਪਪਰੁ ੧॥ ਮੇਗਾਮਨੁ ਲੇਚੈ ਗੁਰ
ਦਗਸਨ ਤਾਈ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾੜੇ ਕ ਕੀਨੇ
ਆਈ॥ ਡਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਰੁਦ
ਗਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਚਉਪੈ ਲੀਜੀ
ਉਪੈ ਲਿਪੁ ਆਈ ਗੁਰ ਦਗਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆ
ਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਗ ਸੁਖੁ ਸੁਗਵਾਜੀ
ਉਸਹ ਜਪੁ ਨਿਬਾਲੀ॥ ਚਿਰੈ ਤੇ ਆਦੇਖੇ ਸਾ

ਗਿੰਗਪਾਣੀ ਆਖੰ ਭੁਸੁਦੇ ਭੁਜਤਾ ਭੂਵਾਸਿਆਮੇ ॥ ੩੬ ॥

ਭਸਜਣਮੀਤ ਭੁਗਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਭਉਧੋਲੀ

ਭਉਧੋਲੀ ਪੁਆਈ ਭੁਗਸਜਣਮੀਤ ਭੁਗਰੇ

ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਭਹਾਉ ਆਇ ਕਪੜੀ ਨ ਮਿਲਤ ਤੇਤਾਕ

ਲਿਭੁਗੁਰੇਤਾ ਆਇ ਕਾਦੀ ਮਲੀ ਮੇਲਿ ਪੁ

ਆਤੁ ਭੁਗਵੰਤਾ ਮੇਰਿ ਗੋਲੇ ਨਾਵੇ ਹਵੇ ਨ

ਦਨ ਆਵੈ ਬਿਰੁਦੇ ਖੇ ਭੁਗਦਰ ਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੩੭ ॥

ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਪੁਮਾਈਤਿਸੁਜਚੇ

ਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਗੁਰਹਉ॥ਭੁਗੁਰੇਆ

ਗੁਰਸੰਤਮਿਲਾਇਆ॥ਪੁਰਾਬਿਨਾਸੀਪਾ

ਗਮਾਇਆ॥ਜੇਵਕਰੀਪਦੁਚਸਾਨਾਵਿਛੁੜ

ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਘੋਲੀ

ਜੀਉਘੋਲਿਪੁਮਾਈਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇ

ਜੀਉ॥੧॥ਗੁਰਹਉ॥੧॥

ਗੁਰਮਾਤਾ ਹਲਾ ਪ॥ ਸਾਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿ ਤੁ ਤੁ ਪੁਜ ॥ ੨੦ ॥

ਮਾਲੀ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪਾਲੀ ਸੋ ਰਿਦ ॥

ਸੁਹੇਲਾ ਜਿ ਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਦੁਠਾ ਸਭ ਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾ ਰਾਜੀ ॥

ਉ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਸਾਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਨਾ ਨਉ ਨਿ

ਧਿ ਤੇਰੇ ਅਪੁਟ ਕੰਗਰਾ ਜਿ ਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੇ ਪ

ਤਿ ਅਪਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਗਤੁ ਤੁ ਮਾਗ ਜੀਉ ॥ ੨॥

ਸਭ ਕੋ ਅਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ਪਾਟ ਪਾਟ ਅੰਤਾਰ

ਤੂੰ ਹੁਣਾ ਸਕੇਸਾਈ ਵਾਲਾ ਸਦਾ ਇਨ੍ਹੀ ਕੁ

ਸੈਨਾਦਿਸਾ ਰਿਬਾਹਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਤਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜ

ਨ ਮਿਥਾਵਾਇਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਬਲਿਗ

ਰੋਸ ਰੂਤੇਰਾਖੇ ਲੁਦਸਾਹਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨ ॥

ਮਾਝਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੇਸਾ ਤਿਗੁਰੁ

ਮਿਲਿਆ ਸਾਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇੜ ਪੇਖਤ ਤਰਿ

ਆਪੰਨੁ ਭੁਭਤ ਚ ਸੇ ਪਲ ਘਜੀ ਆਪੀ ਨਿਸੁਰੰ

ਇਸ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ

ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਠਗ ਚ ਲਤ ਭੂਮ ਸਗਲਾ ਧੋਇ

ਆਨਾ ਨਾਉ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇ ਮਾਮਿ ਮਟਿ

ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾ ਹਰਿ

ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵ

ਖਾਲੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਮਾਸ ਭਏ ਕੋਏ ਕੋਸ ਵਰੁ

ਨਕਈਤੋਇਗਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਸੀਸਿਤੁਰਸੁ
ਰਿਗੁਰਤੇਪੀਅਸਾਤਰਿਪੀਨਲੁਨਾਸੁਭੇਜਤੁਬੀ
ਅਸਾਨਾਮਹੰਗਨਾਮਿਚੋਜਤਮਾਸੇਨਾਉਨਾਨਕਕ
ਨੇਰੇਗਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੦

ਬਾਗਮਾਰਾਮਾਂਤੁਮਹਲਾ੫ ਪੁਰੁ॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਗਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀ ਛੁੜੇ ਕਾਗਿ ਕਿਰਪਾ॥

ਮੇਲਤੁਗਾਮਾ ਚਾਰਿ ਰੁਟ ਦਹ ਦਿਸ ਰੂਮੇਖ

ਕਿਆ ਏ ਪੁਤ ਕੀ ਸਾਮਾ ਧੇਨੁ ਦੁਪੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ

ਕਿਤੈ ਨਾਮਾ ਵੇਕਾਮਾ ਜਲਠਿ ਬਿਨੁ ਜਾਖ ਕੁਮਲ॥

ਵਤੀ ਚਿਪ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮਾ ਹਰਿ ਨਾਤ ਨ

ਮਿਲੀਆ ਜਾ ਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਆ ਬਿਸ ਗਾਮ ॥
ਜਿਤੁ ਪਾਰਿਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਗਟਈ ਭਠਨਗ ॥
ਗਜੇਗੁਆ ਸੁਬਸੀ ਗਾਰਤਿ ਬੋਲਹਰਸ ਸਲੂ ॥
ਦੇਹੀ ਸਤੁਖਾਆ ਪੁਤੁਆ ਮੀ ਕੰਠਾ ਵਿਧੂ ॥
ਟੀਆ ਮੀਤਸ ਜਣਸਾਉ ਜਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ॥
ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੈਨਾਨਾ ਤਰਿ ॥
ਮੇਲਤੁ ਜੁਆ ਮੀਸੀਗਿ ਪੁਭਾ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹ ॥

ਚਲਧਾਮ॥੧॥ਸਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਆਗਧੀਸੇ ੩੧

ਤੇਵੈਅਨਦੁਪਪਲਾਸਿਤਜਨਾਮਿਲਿਪ ॥

ਈਅੰਗਜਨਾਨੁਭੁਲਾਜਿਨਿਪਯਇਆ

ਪ੍ਰਭੁਆਪਲਾਸਾਏਤਿਸਹਿਗਲਾਇਕੁ

ਖਿਨੁਤਿਸੁਖਿਨੁਜੀਵਲਾਬਿਰਥਜਨਮੁਜ

ਲਾਜਲਿਖਲਿਖੀਸਲਿਪੁਰਿਸਾ ॥

ਗਵਿਆਵਿਚਿਵਲਾਸੇਪਕਚਿਤਿਨ

ਆਵਣੀ ਕੰਤ ਜਾ ਦੁਖੁ ਗਲਾ ਜਿ ਨਿਰੰ

ਦਿਆ ਸੇ ਪੁਰੁ ਤਿਨਾ ਗੁਮ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਦ

ਗਸਨ ਕੰਓ ਮਨੁ ਕੋ ਚਦਾਨਾ ਨ ਕਪਿਆ

ਸਮਨਾ ਚੇਤੀ ਮਲਾਏ ਸੇ ਪੁਰੁ ਤਿਸ ਕੋ

ਪਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਵੈਸਾਖੀ ਪੀਰ ਨਿਕ

ਉਵਾਦੀ ਮਾਜਿਨਾ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਛੇਤਾ ਹਰਿ

ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਦਿਸਾਰਿ ਕੋ ਲਗੀ ਮਾਇਆ

ਧੋਹਾ ਪੁਤ ਕਲਤ ਨਸੀ ਗੀਧਨਾ ਹਰਿਗਾਵਿ ੩੧੧

ਨਾਸੀ ਓਹੁ ਪਲਾਚੇ ਪਲਾਚੇ ਸਗਲੀ ਮੁ

ਈ ਭੂਠੇ ਪੈਪੈ ਮੇਹੁ ਇਕ ਸੁਤਿ ਰੇ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿ

ਨੁ ਮਗੀ ਲਈ ਮਾਤਿ ਖੋਹਿ ਦਯੁ ਹਿਸਾ

ਗਿ ਵਿਗੁਚ ਲਾਪ ਪੁਕ ਬਿਨੁ ਮਾਵਰੁ ਕੋਈ

ਪ੍ਰੀਤ ਮਚਰ ਲੀਜੇ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮ

ਲਸੇ ਇਹ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਕ ਬੇਨਤੀ ਪੁ

ਕੁਮਲੁ ਪਗਪਾਤਿ ਤੋਇ ਫੈਸਾ ਖੁਸੁ ॥
ਵਾਤਾਂ ਲਗੀ ਜਾਸਿ ਤੁਭੈ ਤਹਿ ਜੋਇ ॥
ਹਰਿ ਜੋ ਠਹੁਰੈ ਦਾਲੇ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਾਰਿ
ਨਿਵੈ ਨਿਹਾਰਿ ਸਜਲ ਦਾਵਾ ਦਿਲਾਗੈ ॥
ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੀਨਿ ਮਾਲ ਕੋ ਮਤੀ ਨਾਮੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਉਨਲਗੈ ਨਾਤੀ ਸੀਨਿ ਗੰਗਾ ਸਰੋਵਰ ॥
ਗਾਇਏ ਜੇਤੈ ਅਨਿਕੁ ਵੀਨਿ ਜੋ ਤਹਿ

ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਆ ਕਰੰ ਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿ

ਕੀਤੇਆ ਪਾਟੇ ਸੋਈ ਕੀਤੀਆ ਤਿਧੰ ਨਿਆਆ

ਪਟਲੀਆ ਜੋ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜੇ ਕਿਉਰ

ਵੀਨਿਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਗਾਪ ਤੇ ਨਾਨ ਕਰੰਗ

ਮਾਣੀ ਨਿਆਹਿ ਜੇ ਫੁਰੰਗੀ ਲਾਤਿ ਸੁਧ

ਏ ਜਿ ਸਕੈ ਕੁਰੰਗੁ ਮਥੀ ਨਿ ਠਾਸਾਸਾ

ਕੁਤਪੰਚਾਤਿਸੁ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਨੁ ਨਾਜ

ਨਾਪਾਸਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਰੀ
ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਮਾਸਾ ਦੁਯੈ ਰਾਇ ਵਿ
ਗੁਚੀ ਮੇਗਾ ਲਿਪਈ ਮਾਸੁ ਜਮ ਕੈ ਫਸ
ਜੇਹਾ ਵੀ ਜੇ ਜੇ ਦੁਟੈ ਮੇਧੈ ਜੇ ਲਿਖਿਆ
ਸੁਯੈ ਗੈ ਲਿਖਿ ਜਾਣੀ ਪਹੁਤਾ ਲੀਭਿਓ
ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸਾ ਜਿਨ ਕੋ ਸਾਪੁ ਢੇਟੀ
ਮੇਧੈ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਇਖਲਾਸੁ ਕਾਠੀ ਕੀ ੩੮

ਰਪਾਪ੍ਰਭਾਪਾਪਦੀਤੰਰੇਦਰਸਨਤੋਈਪ ੩੧੩

ਆਸਾਪ੍ਰਭਭਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਤੀਨਾ

ਨਕਕੀਆਰਦਾਸਿਆਸਾਤੁਰੁਰੁ

ਦਾਤਿਸੁਲਘਰੀਜਿਸੁਆਨਿਹਾਰੰਚਰ

ਣਸਿਵਾਸਾਪਾਸਾਵਾਦਿਸਰਸੀਕਾ

ਮਣੀਚਰਨਕਮਲਤਾਸਿਭਿੰਪਿਆਰਾ

ਮਨੁਭਨੁਰਤਾਸਚਰੀਗੀਇਕੋਨਾਮਾ

ਧਾਰੁਆਬੀਖਿਆਰੰਗਕੁਜਾਦਿਆਂਦਿਸਾਨਿਸਭੇ

ਛਾਹਾਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੁੰਦਸੁਗਵਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰ

ਧੁਪੀਵਣਤਾਰਾਵਣੁਤਿਵਪ੍ਰਭਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਿਆਸੰਸ੍ਰਥਪੁਰਖਾਅਪਾਰਾਗਰਿਮਿਲਣੈ

ਨੋਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਵਣਤਾਰਾਜਿਨ

ਸਖੀਏਪੁਰੁਪਾਇਆਤੰਉਤਿਨਕੋਸਦਬ

ਇਤਹਗਾਨਾਨਕਹਰਿਜੀਅਇਆਕਰਿਸ

ਬਾਦਿਸਵਾਰਨਹਾਰਾਸਾਵਲੁਤਿਨਾਸੁਹਰਾ ੨੧੪
ਟੀਜਿਨਰਾਮਨਾਸੁਭਿਰਿਹਾਰਾਵੀਰਾਦੁਇਕੁ
ਗੰਮਕੁਲਾਣੀਆਦੁਜੈਲਗਾਹੇਤੁਲਾਖ
ਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਤੀਕੇਤੁਜਿ
ਤੁਦਿਨਿਦੇਤਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਤਸ
ਨਿਪੇਤੁਪਾਧਕਾਜੈਚਲਾਇਨਿਤੁਤਜਮਾਕਿ
ਸੈਨਵੇਨੀਕੁਤੁਛਰਿਖੜੇਤੋਖਿਨੈਮਾਤਿ

ਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ।।ਤਬਮੋਰੈਜੈਤਨੁਕਪੇ
ਸਿਮਾਹਤੁਹੋਆਸੇਤੁ।।ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਢੁਟੈ
ਕਰਮਾਸੰਦਰਾਖੇਤੁ।।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾ
ਗਤੀਚਰਣਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤੁਸੋਭਾਢੁਇ
ਨਗਕਿਨਪਾਈ।।ਅਹਿਗੁਰੁਖਲਵਾਲਾਹੇਤੁ
॥੧॥ਅਥੁਨਿਪ੍ਰਮਭਿਮਾਹਜਾਕਿਭੀਮਿਲੀ
ਮੇਹਰਿਜਾਇ।।ਅਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨ

ਪਟੀ ਕੋਈਆ ਟੀਮਿਲਾਵੈਆਇਸੰਤਸ ੩੧੫

ਤਾਈਪੋਮਕੇਹਉਤਿਨਕੋਲਾਗਾਪਾਇਆਵਿ

ਦੁਪ੍ਰਭਾਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਅੰਦੁਜੀਨਾਤੀਜ ०

ਇਆਜੀਨੀਚਾਖਿਆਪੋਮਗਸੁਸਾਡੇਪਾਤਿ

ਰੇਤਾਪਾਇਆਆਪੁਤਿਆਗੀਬਿਨਤੀ

ਕਰਹਿਲੈਤੁਪ੍ਰਭੁਲਾਜ਼ਿਲਾਇਆਜੋਹਰਿ

ਕੀਤੀਮਿਲਾਈਆਸਿਵਿਛਾਜ਼ਿਕਤਹਿਨ

ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿ ਲੁਧੂ ਜਾ ਕੋ ਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਸਰਲਾਇਆ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿਗਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕਾਤਿ ਕਿ ਕਰਮ ਕਾ ਵਟੇ
ਦੇਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਜਗੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੂਇਆਂ ਵਿ
ਆਪਾਨਿ ਸਭੇ ਰੰਗਾ ਵੇਖੁ ਭੇਦੇ ਗਾਮ ਤੇਲ
ਗਾਨਿ ਜਨਾ ਵਿਜੇ ਗਾਇਨਾ ਮਹਿ ਕਉੜੇ
ਭੇਇ ਗਾਇ ਜਿਤ ਜੇ ਮਾਇਆ ਭੁਗਾ ਵਿਚੁ

ਨਕੋਈ ਕਰਿਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਤਿ ਰੰਜਾ ਕੀ ੩੧੬

ਤਾਕਿ ਕੁ ਨ ਰੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿਸ ਜਰ

ਵਡਕਾ ਗੀਸੇਗ ਪ੍ਰਗੁਮ ਲੈਤਾ ਉਤਰਿ

ਭਾਉ ਬਿਓਗਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਗੁਮ ਖਿਲੈ

ਮੇਰੇ ਸਾਰਿ ਬੁਝ ਦੀ ਲੋਚਾ ਕਤਿ ਕਰੇਵੈ

ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਬਿਨ ਸਹਿ ਸਕੁ ਜੋਚਾ ਟਾਕੀ

ਪ੍ਰਗੁਮਾਰਿ ਜੋਤੀਆਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਬੈਠ ਜੀਆਹਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗ
ਣੀ ਜੀਸਾ ਹਿਥੇ ਲੜੀਆਹਾ ਤਰੁ
ਮਨੁ ਮਠਿ ਲਿਖਾਹਾ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਰ
ਲੜੀਆਹਾ ਸਾਧ ਜਨ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇਰ ਹਨਿ
ਇਕੋ ਲੜੀਆਹਾ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉ
ਤਰੈ ਜੇਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹਾ ਜਿਨੀ ਗ
ਵਿਆਪੁ ਭੁਆਪਣਾ ਸੇਦਿ ਸਨਿ ਨਿਤ ਪੜੀ

ਆਤਮਰਤਨਜਵੇਤਹਲਾਲਤਰਿਕੰਠਿਤਿਨੁ
ਜੜੀਆਤਾਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੁੜਿਤਿਨਪੁਭਸ
ਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆਤਾਮੀਧਿਪੁਭੁਆਗਧ
ਟਾਬਹੁੜਿਨਜਨਮੜੀਆਤਾ॥੧੦॥ਧੋਖਿਤੁਖਾ
ਰੁਨਵਿਆਪਈਕੰਠਿਮਿਲਿਆਤਰਿਨਾਹੁ॥ਮਨੁ
ਬੋਧਿਆਚਰਣਗਬੰਦਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾਹੁ
॥ ਚਿਟਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਗਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਤਾ

ਗੁਰਬੀਖਿਆਪੋਤਿਨਸਕਈਮਿਲਿਜਾਧੁਗੁਣ

ਗਾਹਾਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸ

ਮਾਹਾਕਰਗਤਿਲੀਨੀਪਾਰਬਹੀਮਬਹੁਜੀਨਵਿ

ਭੁਜੀਆਹਾਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਹਰਿਸਜੁ

ਦੁਆਗਮਮਗਾਹਾਸਰਮਪਈਨਾਗਾਇਏਨਾਨ

ਕਦਰਿਪਈਆਹਾਧੋਖੁਸੁੰਦਰਦਾਸਰਬਸੁਖਜਿ

ਸੁਖਖਸੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥੧੧॥ਮਾਧਿਮਜਨੁਸੀਗੀਸਾ

ਧੁਆਧੁੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਨਾ ॥ ੩੧ ॥

ਇਸੁ ਟਿਸਕੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦਾਨਾ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਝੁ

ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨਾ ਕਾਮਿ ਕਰੋ ਧਿਨ ਮੋਹੀ

ਅਥਿਨ ਸੈਲੋ ਰੁਸੁਆਨਾ ਜਚੈ ਮਾਗਿ ਗਿਚਲ

ਦਿਆਉ ਸਤਤਿ ਕਰੋ ਜਗਾਨਾ ਅਠ ਜਠਿ ਤੀਰਥ

ਸਗਲ ਧੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨਾ ਜਿਸਨੋ

ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ਜਿਨਾ

ਮਿਲਿਅਾ ਪੁਰੁਆਪਣਾ ਨਕਤਿ ਨਕੁਰਬਾਨੁ॥

ਮਾਪੁ ਸੁਚੇਸ਼ ਕਾਂਢੀ ਅਹਿਜਿ ਨਪੁਰਗੁਰੁ ਮਿਤਰ

ਵਨੁ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦਉ ਪਾਰਜਨਾਹਿ

ਸਜਣ ਪੁਰਾਣੇ ਆਇ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਗਾਮਕੇ ਕਰਿ

ਕਿਰਪਾ ਦੀ॥ ਆਮਿ ਲਾਇ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ॥ ਸਰ॥ ਥਸੁ

ਖਹੁ॥ ਦਿਖਾਨਾ ਤਿਜਾਇ॥ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਵਰੁ ਭਾਗਦੀ

ਵਰੁਪਾਇਆ ਹਰਿਗਾਇਆ ਮਿਲਿਸਖੀਆ ਮੰਗਲੁ ੩੧੮

ਗਾਵਹੀਗੀਤਗਾਵੰਦਾ ਲਾਇਆ ਹਰਿਜੇਹਾ ਮੰ

ਵਰੁਨਾਦਿਸਈਕੋਈ ਦੁਜਾਲਵੈਨਲਾਇਆ ਹਲ

ਤੁਪਲਤੁਸਵਰਿਚੰਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਤੀਆ ਤੁਜਾਇ

॥ ਸੀਸਾਗਸਾਗਰਤੇਰਖਿਆ ਨੁਬਤੁ ਨਿਜਨਮੇਧਾਇ

॥ ਜਿਹਵਾਏਕਾਨੇਕਗੁਲਤਰੇਨਾਨਕਚਰਦੀ

ਪਾਇਫਲਗੁਲਿਨਿਤਸਲਾਹੀਆ ਜਿਸਨੇ

ਕੁਨਤਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਧੀਆਇਆ

ਤਿਨਕੇਕਾਜਸਰੇ॥ ਗਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਨਾ ਰਾਧੀਆਦ

ਰਗਾਗਸਾਚੇਖਰੇ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਚਰਣਹ

ਰਿਗੁਰੁਭਿਜਲੁਥਿਖਮੁਤਰੇਪੇ॥ ਕੁਗਾਤਿਤਿਨਪਾਇ

ਆਗਿਥੀਆਨਾਤਿਜਰੇ॥ ਕੁਜਗਏਦੁਥਿਧਾਨਸੀ

ਪੁਰਨਸਾਚੇਕੁਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇਵਦੇਮਨਾਮੰ

ਚਿਟੇਕੁਰੇ॥ ਮਾਗਦਿਵਸਮੁਰਤਕੁਲੇ॥ ਜਿਸ

ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇਗਾ ਨਾਨਕੁ ਸੰਗੈ ਦਰਸਦਾ ਨੁਕਿ ३੨०

ਠਪਾਕਰ ਦੁਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਗਾ ਕਿ ਦੁਥਾ ਵਹੁਤ ਮਾ ॥

ਏਨਾ ਗਨਿ ਬਿਬਲ ਲਭੀ ਤਗਿਨਿ ਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੀ ਮਉਪਾ

ਏ ॥ ੧ ॥ ਜੇਨੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉ ਲਜਾਵੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਰੇ ਨਾ ॥

ਨੀਮਾਉਗਲਮੇਰੇ॥੧॥ਠਤਾਉ॥ਕੇਤੇਹੁਖਾਬਿ

ਰਖਗਾਚੀਨਕੇਤੇਪਾਸੁਉਪਾਏ॥ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀ

ਮਾਹਿਮਾਏਕੇਤੇਪੰਖਉਡਾਏ॥੨॥ਤਟਪਟਟ

ਬਿਜਮੀਦਰਕੁੰਨਕਰਿਚੋਰੀਪਗਿਆਵੈ॥ਮਾਗਹੁ

ਦੇਖੇ॥ਛੁਹਦੇਖੇਤੁਛੁਤੇਕਹਾਛਪਾਵੈ॥੩॥

ਤਟਤੀਰਥਮਨਦੁਖੰਰੁਦੇਖੇਤਟਪਟਟਥਾਜਾ

ਗਾ॥ਲੈਕੇਤਕਜੀਤੋਲਾਹਿਲਾਗਾਪਟਤੀਸ

ਤਿਵਣਜਾਗਾ॥੦॥ਜੇਤਾਸਾਹੁੰਤੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਕੁ

੩੨੧

ਗਿਆਤੇਤੇਅਉਗਣਤਾਮਾਗਾਦਇਆਕਰਤੁ

ਕਿਛੁਮਿਹਰਉਪਾਵਤੁਰੁਖਦੇਪਥਰਤਾਗੇ॥੫॥

ਜੀਅਜਾਅਗਾਨਿਬਗਾਬਰਿਤਪੇਰੀਤਰਿਵਰੀ

ਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਟਵਤਿਨਾਨਕੁਤੁਕਾਤੁਪਛਾਟੈਸੁਖੁ

ਤੇਵੈਦਿਨੁਗਤੀ॥੬॥੧॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਾਇਅਹਣਾ੧॥ਗੋਟਿਗਵ०

ਈਸੈਕੈਦਿਵਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ਤਿਰੰਜੈਸਾ

ਜਨਮੁਹੈਕਉਨ੍ਹੀਬਦਲੇਜਾਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾ

ਨਿਆਗਮਕਾਮੁਜੋਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਰਿਰੇ॥

॥੧॥ਕਹਾਉ॥ਅਨਤਾਪਨੁਪਰਟੀਧਰੇਅਨਤਨ

ਚਾਹਿ॥ਜਾਇ॥ਅਨਤਕਉਚਾਹਨਜੋਗਏ

ਸੋਆਏਅਨਤਗਵਾਇ॥੨॥ਆਪਲਲੀਆ

ਜੇਮਲੈਤਾਸਕੁਕੋਕੁਗਠੁਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਾਰਿ

ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਬੁ ਕੋਇ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਲਾ ੩੨੨

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਹ ਕਰੇਇ ॥ ਤੁਕੁ ਮੁਨ ਜਾਪਿ

ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ੪॥ ੨॥

॥ ਗਉੜੀ ਬੈਗ ਗਹਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹਰਨੀ ਰੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾਕੰਦ ਮੁਖੁ ਚੁਛਾਇ

ਖਾਉ ॥ ਕੁਰਪਾਸਾ ਦੀ ਮੇਠਾਸੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ

ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਮੇਠਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇ

ਗਨਾਉਵਖਰੁਦਪਾਰੁਜੀ॥੧॥ਗਗਉਕੋਕਿਲ
ਤੋਵਾਮੀਬਿਬਸਾਜਹਜਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁਸਰ
ਜਿਸੁਰਾਇਮੇਗਸਹਮਿਲੈਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥
੨॥ਮਛੁਲੀਤੋਵਾਜਲਿਬਸਾਜੀਅਜੰਤਸਾਬਿ
ਸਾਰੀਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਗਸਹੁਵਸੈਤਉਮਿ
ਲਉਰੀਬਾਰਪਸਾਰੀ॥੩॥ਨਾਗਨਿਤੋਵਾਪਰਵ
ਸਸਬਦੁਵਸੈਰਉਜਾਇਨਾਨਕਸਦਾਸੈਗਾਗ

ੲੀਜੀਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ॥੪੮੮॥੫॥

ਕਾਕੀਮਈਕੋਕੋਬਪਾਨਾਮਧਾਡੀਕਤੂਠੇਸਭਿ

ਸਾਕਾ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਮੁਰਖਭੁਖਾਇਆ॥

ਮਿਲਿਸੀਜੋਗਿਹੁਕਮਿਭੂਆਇਆ॥੧॥੩

ਹਉਏਕਾਮਾਟੀਏਕਾਜੋਤਿ॥ਏਧੁੰਦੁਰੁਕ

ਹਕਉਜੋਤਿ॥ਸੇਹਾਸੇਹਾਕਰਿਬਿਲਲਾਤੀ॥

ਮਰਦੁਗਰੁ ਇਉ ਜੀਅ ਰਾਨਾ ਤੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾ

ਨਕਰੁ ਰਿਖੋ ਲੇਕ ਪਾਟਾ ਮੁਕ ਦੁਕੁ ਏਥਿ ਨ ਸੇਭੁ

ਮਥਾਟਾ ॥ ੪॥ ੪॥

ਗੁਰਗੁਰਿ ਤੀ ਮਾਝਾ ਮਹਲਾ ੫॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ॥

ਜੀ ਰਿਖੁ ਮਾਝੇ ਸੁਖਿ ਵਸਾਸੁ ਭੁਖ ਬੁਨੀਸਾ ਭੁਖੁ॥

॥ १॥ ठाठि॥ स॥ ब॥ ग॥ ल॥ ज॥ त॥ ॥ सा॥ सु॥ ल॥ क॥ च॥ प॥ क॥ ॥ ३२॥

॥ सा॥ क॥ द॥ ती॥ सु॥ ग॥ ति॥ न॥ ल॥ यी॥ ॥ सा॥ सा॥ ऐ॥ ॥ सा॥ से॥ ग॥ ति॥

॥ सा॥ १॥ दे॥ ऐ॥ बु॥ ड॥ र॥ त॥ सा॥ र॥ त॥ सा॥ म॥ धी॥ रि॥ ठ॥ ति॥

॥ सा॥ क॥ ऐ॥ जि॥ मु॥ र॥ कु॥ ल॥ री॥ ॥ सा॥ मु॥ लि॥ न॥ सु॥ ली॥ क॥

॥ ति॥ ॥ सा॥ २॥ ॥ ऐ॥ क॥ सु॥ दु॥ च॥ ॥ कि॥ ॥ ग॥ ली॥ स॥ कु॥

॥ ऐ॥ कु॥ सा॥ दि॥ मु॥ ठी॥ ॥ ऐ॥ लु॥ ॥ पु॥ न॥ ऐ॥ र॥ सी॥ ॥

॥ न॥ क॥ ॥ दि॥ र॥ ली॥ ज॥ ॥ ऐ॥ व॥ ठी॥ ॥ ३॥ ॥ कु॥ ग॥ त॥ म॥

ਚੇਦਗਿਸੋਝਦੇ॥ ਨਦਕਗਤਿ॥ ਦਿਨਗਤਿ॥ ਠੀਗਿ॥

ਰਤੇ॥ ਪਗਸੋ॥ ਜਨਨਾ॥ ਨਕਤਿ॥ ਨਥਾ॥ ਲਿਜਾ॥ ਤਾ॥ ॥ ०

॥ ੫ ॥

॥ ਗਉੜੀ॥ ਆਸ਼ਾ॥ ਹਲਾ॥ ੫ ॥

ਦੁਖਭੰਜਨੁ॥ ਤੇਗਨਾ॥ ਮੁਜੀ॥ ਦੁਖਭੰਜਨੁ॥ ਤੇਗਨਾ॥ ਮੁ॥

ਆਠਪਹਗਾ॥ ਆਗਾ॥ ਪੀ॥ ਮੇ॥ ਪੂਰਨ॥ ਸਤਿਗੁ॥ ਗਗਿ॥ ਆ॥ ਤੁ

॥ ੧ ॥ ਰਤਾ॥ ਰੇ॥ ਜਿ॥ ਤੁ॥ ਪ॥ ਟਿ॥ ਵ॥ ਸੇ॥ ਪਾਰ॥ ਬ॥ ਹ॥ ਮੁ॥ ਸੇ॥ ਈ॥ ਸੁ

ਹਵਾ॥ ਬਾ॥ ਭੀ॥ ਜ॥ ਮ॥ ਕੰ॥ ਕ॥ ਹੁ॥ ਨੇ॥ ਜੇ॥ ਨ॥ ਆ॥ ਵ॥ ਈ॥ ਰ॥ ਸ॥ ਨ॥

ਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆਨਾ ੩੨

ਜਾਪੇਆਗਾਧੀ॥ਓਟਤੋਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾਸੇਰਾ

ਠਾਕੁਰਾਮਾਮਾਮਗਾਧੀ॥੨॥ਕੁਏਕੁਪਾਲਗੁਸਾਈ

ਆਨਠੇਸੋਗਸੰਤਾਪਾਤਤੀਵਾਉਨਲਗਾਈਸਤਿ

ਗੁਰਿਰਖੇਆਪੀ॥੩॥ਗੁਰੁਨਾਗਾਇਲੁਦਯੁਗੁ

ਗੁਰੁਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਗੁਰਿਤੁਠੈਸਕੁਕਿ

ਰੂਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਾਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੧੧

ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸਗਏ ॥ ਪੀਰਪੀ ਕਾਂਬਰਸਾਲਿ ਕ ॥ ੩੨੬ ॥

ਸਾਦਿਕ ਛੇਤੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦਸਤਜ

ਬੁਖਸਕਸਤਜੀ ॥ ਲੇਕਾਪਰਛੇ ਰੇਚਾ ਜਲੀਏ ॥

ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੇਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸਤ

ਏ ॥ ੩ ॥ ਖਲਜੀ ਖਪਗੀਲਕ ਜੀ ਚਮਜੀ ਸਿਖਾਸੁ

ਤੋਧੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੁਸਾਹਿ ਬੁਝਿ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪੁਲ

ਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧੫੫

੬॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜਗਤ ਲਾਹੈ ਵੈ ਭਿਲੁ ਹੋਵੈ ਸੁਤਧਾ

ਗੀ॥ ਖਮਾਸੀ ਗਾਰੁ ਕਾਮਾਇ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਗਵੈ ਲਾ

ਲਾਪਿ ਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਲਾਲ ਬਤੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਾਇ ਮੋਤੀ

॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣੇ ਤੇਰਿ ਨਾਮ ਵਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹਿਤ

ਰਿਹਾ ਕੁਠਿ ਲੇਪਹਿ ਕੰਢਾ ਮੇਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ॥ ਕ

ਰਕ ਰਿਕਰਤਾ ਕੰਗ ਨ ਪਹਿਰੈ ਏਨਿ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ

ਧਰੇਈ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਕਰਮੁਦਰੀਪਾਤਿਰੈਪਰ॥੩੨॥

ਮੇਸਰੁਪਟੁਲੇਈ॥ਪੀਰਚੁਪੜੀਬੰਧਾਵੈਕਾਮਾਣਿ

ਸੀਰੰਗੁਸੁਰਮਾਦੇਈ॥੩॥ਮਨਮੰਦਰਿਜੇਦੀਪਕੁ

ਜਾਲੇਕਾਇਆਸੇਜਕਰੇਈ॥ਗਿਆਨਗਾਉਜਬ

ਸੇਜੇਆਵੈਤਨਾਨਕਕੋਗੁਕਰੇਈ॥੪॥੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਰਜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿ

ਦਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸਰਿਆਅ

ਪਟਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨੰਦਕੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਕੋਈ
ਉਸਕਾਸੰਗੀਤਵੈਨਾਲੇਲਾਈਸਿਧਾਵੈ॥ ਅਦੁਤ
ਦਾ॥ ਜਗਰੁਭਾਰੁਉਫਾਈਨੰਦਕੁ॥ ਅਗਨੀਮਾਨਿ
ਜਲਾਵੈ॥੧॥ ਪਰਮੇਸਰਕੇਦੁਆਰੈਜਿਤ॥ ਇ
ਥਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁ॥ ਅਖਿਸੁਲਾਵੈ॥ ਭਗਤਜ
ਨਾਕਉਸਦਾ॥ ਅਨੰਦੁਹੈਤਰਿਕੀਰਤਨੁ॥ ਗਾਇ
ਥਿਗਾਸਾਵੈ॥੨॥੧॥ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾਪ

॥ ਭੁਖਘਨੋਜਬਰੇਭੇਭੁਗਿ॥ ਅਬਮਸਲਤਿਮੇਰੇ
 ਮਿਲੀਹਭੁਗਿ॥ ੧॥ ਭੁਕਾਨਿਤੋਰਾਸਖੀਸਤੋਰੇ
 ॥ ਭੁਗਮੁਗਾਇ॥ ਭੁਗਿਪਿਰਸੀਗਿਮੇਰੇ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਕਟਿ॥ ਨਿਪਿ॥ ਸੇਜਧਰੀਉ
 ੨॥ ਮੰਦਰਿਮੇਰੇਸਥਾਦਿਉਜਾਗਾ॥ ਅਨਦ
 ਬਿਨੋਦੀਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਸਤਕਿਕੁਰੁ
 ਮੇਰੇਭੁਖਪਰਿ॥ ਆਇ॥ ਆਖਿਉਸੇਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਜਨ

੩੨੮
 ਕਾਨਕਦਰੇਭੇਭੁਗਿਪਿਰਸੀ॥

ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ॥ ੫॥

ਗੁਰਪੁਰੇਗਾਖਿਆਦੇਤਾਥਾਪਗਫੁਭਇਆਜਨਕਾ

ਪਰਤਪੁ ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰਗੁਰੁਧਿਆਈ ॥

ਜੀਅਕੀਆਰਦਾਸਿਗੁਰੁਪਾਤਿਪਾਈ ॥ ॥ ਰਤਾਉ ॥

ਸਕਨਿਪਰੇਸਚੇਗੁਰਦੇਵਾਪੁਰਨੋਤਈਸੇਵਕਸੇਵਾ ॥

੨॥ ਜੀਉਪੀਰੁਜੋਬਨੁਗਾਖੇਪ੍ਰਾਨਾਕਤਨਾਨਕਗੁਰਕ

ਉਰੁਰਖਾਨਾ ॥ ੧॥ ੩॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ॥ ੫॥ ੧੧

ਕਿਆਸੇਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਾਛਲਗਾਹਿ ੩੨੮

ਇਆਕਿਤੀਇਤੁਦਰੀਆਇਵੰਦੁਨਿ

ਵਹਦਿਆ॥੧॥ਬੋਤਿਬਜਾਹਰਿਚਰਲਮ

ਨਚੜਿਲੰਪੀਅੰ॥ਆਠਪਹਰਗੁਲਗਾਇ

ਸਾਧੁਸੰਗੀਅੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਗਾਹਿਭੋਗਾ

ਨੇਕਵਿਲੁਨਾਵੈਸੁੰਦਿਆ॥ਹਰਿਕੀਕੁਗ

ਤਿਬਿਨਾਮਰਿਮਰਿਹੰਨਿਆ॥੨॥ਕਾਪਜ

ਭੁਗਤੁਗੀਧਤਾਨਿਮਰਦਨਸਾਲਟਲਾਭਿਰੁ

ਸਿਮਰਨਤਨੁਛਰੁਸਰਪਰਚਾਲਟਲਾ॥੩॥

ਮਹਾਬਿਖਸੁਸੀਸਾਰੁਵਿਰਲੈਪੋਖਿਆਭੁ

ਟਨੁਹਰਿਕੀਸਗਟਿਲੇਖੁਨਾਨਕਟਲੇਖਿਆ

॥੪॥੪॥

ਆਸਾਮਟਲਾ੫॥

ਸੀਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਮਚਰਾਗਾਸਿਖੁਰੀ॥

ਸਗਲਕੁਟਕੁਟਚਿਤਮਭਰਤਾਦੁਰਿਨ

ਪਿਥੁਰੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰੀਆਪਣਾਹਰਿਨਾ ੨੩੦

ਮਿਮਜੀਠਰੀਗਿਰੀ॥ਤਿਆਗੀਜਿਆਲ

ਪਚਾਤੁਰੀਤੂਜਾਟੁਗੁਪਾਣਾਹਿਸੰਗਿਰੀ॥੧

ਮਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾਕੇਤੋਸੁਮਾਨੀਅੰਏਹੁਸੀਗਾ

ਰੁਬਣਾਇਰੀ॥ਤੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਹੀਅੰਏਹੁ

ਤੰਬੋਲਾਖਾਇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਕ

ਰਿਦੀਪਕੋਇਹਸਤਕੀਸੇਜਾਥਿਛੁਇਰੀ॥

॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਪਾਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੇ ॥ ੩੩੯ ॥

ਤਿਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਾਇਤੀ ਹਾਰੀ

ਵਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋ ਤਿਨਾ ॥ ੩ ॥ ਵੀ ॥ ੮ ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ १

ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥

१ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਸੈ ਸੋਇ ਸਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭ ਨਾਸਾ

ਤਿਉ ਏਕੁ ਭਇਆ ਜੇ ਵਤਰੇ ਚਿਤਾ ਜਿਨ

ਕਾਲਾਂ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾਸ ਫਲੁ ਭਇਆ
ਗਾ

॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਹੋ ਭੂਲੇ ਮੁੜ ਮਨਾ ਜਬ ਲੇਖਾ ॥

ਦੇਵ ਤਿਥੀ ਗਤ ਉਪਾਜੀਆ ॥ ੨ ॥ ਠਹਾਉ

ਈ ਵਜੀਆ ਦੇ ਪੁਰਖੁ ਰੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ

ਜੋਈ ਏਨਾ ਅਖਗਾਮ ਤਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂਟੇ

ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਉੜੈ ਉਪਾਤ ॥

ਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਨੀਤੁਨਧਾਇਆਸੇਵਾਕ ੩੩੨

ਹਰਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾ

ਇਆ॥ ੩॥ ਫੈਫੈਫੈਆਨੁਬੁਝੈਕੋਈ

ਪਾਤਿਆਪੀਡੇਤੁਸੇਈਸਰਬਜੀਆਸ

ਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਤਉਮੇਕਤੇਨਕੋਈ॥ ੪॥

ਕਕੋਕੇਸਪੁੰਰਗਜਬਤੁਏਵਿਲੁਸਾਬੁਟੈ

ਉਜਾਇਆਜਮਗਜੇਕੇਰੇਗੁਆਏਮਾ

ਇਸਾ ਕੈ ਨਿਗਾ ਲਿਖੀਏ ਲਾਇਸਾ ॥ ੫॥

ਖਖੇਖੁੰਦ ਕਾ ਕੁਸਾਹਾ ਲਾਹੁ ਕਰਿਖਰੀਦੇ

ਜਿਨਿਖਰਚੁਦੀਸਾਹਬੰਧਾਨਿਜਾਕੈਸ

ਬੁਜਰੁਬਾਧਿਸਾਸਾਵਰੀਕਾਨਹੀਦੁ

ਕਸੁਪਾਇਸਾਹਦੁ॥ ਗਰੀਗੋਇਗਾਇਜਿ

ਨਿਛਰੀਕਾਣੀਗੋਬਿਦੁਗਾਗਬਿਛਾਇ

ਸਾਪਾਤ੍ਰਿਭਾਂਡਾਜਿਨਿਸਾਵੀਸਾਜਿ

ਚਾਨ ਲਵਾ ਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥ ੧੫੫ ॥ ੩੩੩

ਪੋਪਾ ਲਾਸੇ ਵਰੁ ਜੇ ਪਾਲੇ ਸਬਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਕੋ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥ ਬੁਰ, ਭੁਲਾ ਜੇ ਸਮ

ਕਾਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਪਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ

ਠਹੈ ॥ ੮ ॥ ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦਾ ਜੇ ਨਿਸਾ ਜੇ

ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਸੁਰੁ ਸੁਰੁ ਜੇ

ਖਾਣੀ ਕੁਰੀ ਪਾੜਿਆ ਪੀਰੇ ਤੁਆਇ

विष्णु

ਕਿਆ ਪੁਣੀ ਜੋ ਕੇ ਛੁ ਦੇ ਲਾਸੁ ਦੇਗਹਿ ੩੩੪

ਆ ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ

ਜੀਆ ਕਾਰਿ ਜ ਕੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਵੈ ਵੈ

ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਭੁਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀ

ਏ ਕੋਰ ਵਿਗਹਿ ਆਸ ਭਥਾਈ ਏ ਕੁ ਵਾਸਿ

ਆਮ ਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥ ਏਟੈ ਟੈ ਚੁਕਰਹੁ ਕਿ ਆ

ਪਾਣੀ ਪੜੀ ਕਿਉ ਹਾਤਿ ਕੇ ਚਿਠਿ ਚਲ

ਭਾਗੁ ਅੰਗੇ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਹੁ ॥ ਪਦਾਰਥੁ

ਪੜ੍ਹਤੁ ਮਹਾਰਿਸ਼ਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਠਠਠਾ

ਦਿਵਰਤੀ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ

ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ

ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ੨ ॥

ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰ੍ਵਤੀ ਰੰਗ ਕਰਹਾਰੀ

ਆਪ੍ਰਣੀ ॥ ਜੋ ਕਉ ਹੋਆ ॥ ਸੁਖੁ ਚਲ

ਛਾਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬ ੩੩੫
ਨਿਰੰਤਰਿਗਵਿਗਹਿਅਾ ॥ ੧੬॥ ਛਛਛ
ਤਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕ
ਚਾਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁ
ਨਿਸਤਾਰੈਜਾਕਉਨਦਾਰਿਕਰੈ ॥ ੧੭॥ ਛਾ
ਏਕਵਤੁਰਨਤੈਪਦਾਨੰਤਰਿਹਰਿਗੁਲਗ
ਵੈਸੋਈਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨ

ਗੰਧ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਟਾਤ ਤੈ ਤਹੁ ਭਵ
ਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਤ ਚ
ਨਾਤੁ ਲਹਾਹਾ ਮਥੁੜ ਸਿਤਾਰਿ ਲੇ ਰਿਤਾ ਰਲਾ ॥
ਇਆ ॥੧॥ ਟਾ ॥ ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਾਨਿ ਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾਕਾ
ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ਕੀਆ ਕੁਰਮੁ ਕੀਆ ਮਾ
ਇਆ ਕਹੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥
੨੦ ॥ ਦਾਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਉ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰ ਮਾਅ ॥

ਪਇਆਯੋਸੀਕੀਆਸੋਸੀਪਾਇਆਦੋਸੁਨਦੀ ੨੨੬

ਜੇਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਧੈਪਾਰਿਕਲਾਜੀਨਿ

ਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀ॥ਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆਯਾਤਿਸਦ०

ਦੀਆਸਭੁਨੀਲੀਆਕੰਗੀਤੁਕਸੁਪਾਇਆ०

॥੨੨॥ਨਨੈਨਾਤੁਕੰਗੀਤੁਕੰਗੀਨਾਡੀਠਾਨਾ
ਕੰਗੀ

ਸੰਮੁਲਿਆਗਲੀਹਉਸੋਤਾਗਾਇਕੈਲੇ

ਕੰਤੁਨਕਥਤੁਮੇਸਿਲਿਓਆ॥੨੩॥ਪ

ਪੋਪਾਤਿਸਾਹੁਟਗਮੇਸਰੁਵੇਖਲਕਉਪਗਪੰਥੁਕੀ
ਆਦੇਖੋਬੁਝੈਸਭਾਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬੰ
ਹਰਿਗਵਿਰਹਿਸਾਨਾਨਯਫਫਫਫਾਤੀਸਕੁ
ਜਗੁਫਾਸਾਜਸਕੈਸੰਗਾਇਬੀਧਿਲਾਇਆ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਗਜਿਹਰਿਸਰਣੰ
ਗਤਿਭਾਜਿਧਾਇਆਨਪਾਬਖੈਬਾਜੀਖੈ
ਲਲਾਗਾਚਉਪਾਝੀਕੀਤੇਚਾਰੀਗੁਗਾ) ਠ੨

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਗੀ ਕੀ ਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲ ਦਿਆਪਿ ॥ ੩੩ ॥

ਲਗਾ ॥ ਵਈ ॥ ਭੁਭੈ ਭਾਲ ਹਿਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁ

ਰਪਗਸਾ ਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭੁਇਆ ॥ ਮਨ ਸੁਖਾ ਫਿਰ

ਹਿ ਨ ਚੇਤਾ ਹਿ ਸੁਜੇ ਲਖ ਚਉਗਸੀ ਹਫੇਰੁ ਪਾਇਸਾ ॥ ੦ ॥

॥ ੧ ॥ ਮੀਮੋ ਮੋਰੁ ਮਰਦੁ ਮੁਸੁ ਦੁਰੁ ਮਰਦੁ ਭਾਇਆ ॥ ੦ ॥

ਤਬ ਚੇਤਾ ਵਿਆ ॥ ਕਾਇਆ ਭੀਤਾਰਿਆ ਵੇਰੁ ਪਾੜੇ

ਆਸੀਆ ਮਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਯਹੈ ਜਨ

ਮੁਨੋਤੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੮॥
ਗੈਰਗਵਿਹਰਿਆਸਕੁਆਤਿਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥
ਜੰਤੁਭੁਪਾਇਧੰਧੈਸਭੁਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨ
ਨਾਮੁਲਾਇਆ॥੩०॥ਲਲੇਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਛ
ਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆਖਾਣਾਪਿ
ਲਾਸਮਕਰਿਸਹਲਾਕੁਲੈਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਾਇ

ਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉ ੩੩
ਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇਖੇਚਾਖੇਸਰੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰ
ਤਰਿਬਾਹਰਿਗਵਿਗਹਿਆ॥੩੨॥ਜਾਜੈਗਹਿ
ਕਹਤਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿ
ਅਸਰੁਹੋਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਚਿਸਾਵ
ਹੁਭਉਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਕੀਆ॥੩੩॥ਤਾ
ਉਤਾਰਕਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿ

ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਹਰਿਗੰਧੀਆ ਵਰੁ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਵ
ਨਾਮੁ

ਹੁਮਨ ਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥ ੩੦ ॥

ਆਇਤੰ ਮਾਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਰੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਲਾ

ਸੁਕਰਿਗਤਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ

ਨਾਨਕ ਸਾਇਗਇ ਵਕਤਿ ਆ ॥ ੩੫ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੁਆ ਸਾਮ ਹਲਾ ॥ ੩ ॥

ਪਟੀ ॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਯੋਮ ਪ੍ਰਸ ਰੁਚ ਰੁਆਇਆ ਕਾਖੇਘ ਪ੍ਰ ਕਾਲੁ ੩੩

ਭਇਆ ਗੀਗੀਲਲੀਪਾਪ ਕਮਾਟੇਪ ਨਿਅਵ ਗਣ

ਗੁਣਵੀਸਾਰਿਆ ੧॥ ਮਨਮੇਜਾਲੇਖਾ ਭੁੰਕੀਪ

ਨਿਆਲੇਖਾਦੇਲਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰਿਗਤਿਆ ੧॥ ਰਹਾਉ

॥ ਸਿਧੀਧਾਇਅੇ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾ ਤੇਨੋਨਾ ਤੁਧੁਨਾਮੁਲ

ਇਆ ਛਛਛੀਜਾਤਿਅਾਤਿਨਿਸਿਧੁਜੇਕਿਉ

ਏਨਿਸਿਮਰਤਿਆ ੨॥ ਬਖੈਬੁਝਤਿਨਾ ਤੇ

ਪੁਰੇ ਕੁਰੀ ॥ ਕੁਲੇ ਤੇਗ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਮਲੇ ਦਾ
ਨਾਉ ਪਗਾਇ ॥ ਓਪਾਧਾ ॥ ਵਗ ਕਾ ਕੁਰਤੁ ਪੁਲ
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜ ਜੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰਿਲਈ ਤੇਰੇ ਪੁਰੇ ॥
ਤਿਗਾਇਆ ॥ ਪੁਤਾ ਵਹਿ ਗਾ ॥ ਏਸ ਬਢੁ ਭੁੰ
ਚੀ ਨਹਿ ਨਾਤੀ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੁਨੀਆ ॥ ਵਹਿ ਗਾ
॥ ੩ ॥ ਕੁਪੁਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਸੇਧ ਕੁਪੀ ਰਿਤਾ ॥ ਵ
ਗਾ ॥ ਨਸਿਖਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ਪਾਤਿਲਾ ਵਹਿ ਗਾ ॥

ਇਆਧਾਧੋਪਿਛੋਦੇਗਲਿਚਦਭਿਸਾ॥੫॥ਜਸੈ ੩੦੦

ਸੰਜਮੁਗਾਇਓਮੁਜੇਏਕੁਦਮੁਤੁਪੁਕੁਥਾਇਓ

ਇਆਜਾਈਪੁੜੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏ

ਤੁਧਾਨਿਖਾਧੈਤੇਰਜਨਮੁਗਾਇਆ॥੬॥ਮੰ

ਮੇਲਾਤੀਤਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਜੇਹਭਿਮੇਵਰ ०

ਰੋਗੁਪਾਇਆਮੰਤਰਮਾਤਮੇਬ੍ਰਹਮਨਚੀ

ਨਿਸਾਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਕੁਇਆ॥੭॥ਕ

ਕੋਕਾਮਕੋਧਿ ਰੁਗਮਿਓਤੁ ਤੁਜੇ ਮਾਮਤਾ ਲਗੇ

ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਸਾਗਿਨਾ ਪੜਾਇਗੁ ਲਹਿ ਭੁੰਬੁ

ਤੁਧੁ ਕਾਗਹਿ ਵਿਲੁਭੁ ਵੇਵੇਤੁ ਬਿਸਾਆ ਪਾਤ

ਤੈਤਾਨਾ ਸਿਜਲਿਓਤੁ ਤੁਜੇ ਥਥੈ ਥਾਨ ਗਰਿਸਟੁ

ਆਪਪੇਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਫਿਰਿ ਤੁਧੁ ਤੁਜੇ ਦਵੇ

ਦਲੁਨ ਤੁਧੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਪੇਪਾਰਿ ਨ ਪਵੇ

ਤੁਜੇ ਪਰਪਿਚਿ ਤੁਪਲਾ ਚਿਰਿ ॥ ੩ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਭੁਭੁਕਦੇ ਨਵੁ ਰਹਿ ਮੁੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਪਦੇ

ਭੁਭੁਕਦੇ ਭੁਭੁਕਦੇ ਪਾਸਿ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਤੁਰੁ

ਨਹੀ ਕਈ ਨਿਗੁਰ ਕਾ ਤੇ ਨਾਉ ਕੁਰਾ ॥੫੩॥

ਧਧੈ ਪਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੁੜੇ ਅੰਰ ਰਿਤ

ਗੰਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੋ ਵਰਿਤ ॥੦॥

ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗ ਜੁਗੀਤ ਰਖਾਹਿ

ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਗਗਨ ਗੰਗਾ

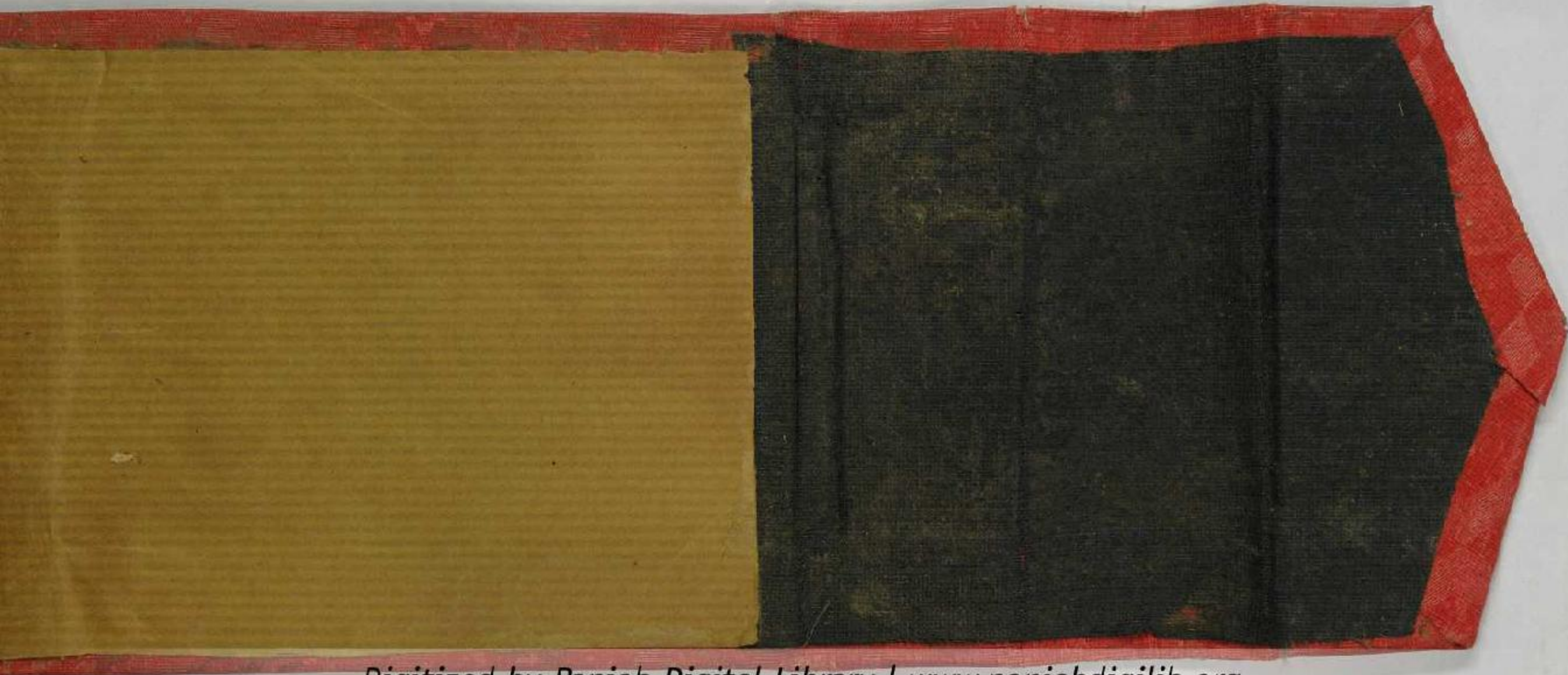
ਗੁਰੂਗਲੀਕਿਨਪਾਇਆਗੁਰਕੇਚਰਨ
ਹਿਰਦੈਵਸਾਇਪੁਨੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤੁਬ
ਖਸਿਲਾਇਆ॥੧੫॥ਤਾਹੈਹਰਕਥਾਬੁਝੁਝੁ
ਪੁਨੇਤਾਸਦਾਸੁਝੁਤੋਈਅਮਨਮੁਖਿਪੜਾਹਿਭੇ
ਤਾਤੁਖੁਲਾਗੀਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨੋਤੋਈ
੧੬॥ਗੁਰਗੁਰਚਿਤਕਰਿਗੁਰੁਰਿਹਦੈਜਿਨੁਕੇ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਗੁਰੁ

ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਰੂ ਤਿਨੀ ਬੁਝਿਲ
ਰਿਸਾਨਾ ੧੭੭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਿਆ
ਅ ਕਬੂ ਨ ਜਾਣੀ ਕਥਿਆ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ
ਕਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਲਿਖਾ
ਨਿਬਾਨਿਆ ੧੮੭ ੧੭੭ ੧੭੭

ਸਾਸਾ ਮਹਲਾ ੪

ਸੰਤ ੫੭੭੭

੧੭੭੭

27